

Stjórnartíðindi

1895 - B-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfunduð skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. V, VII, 8, 89, 94, 98, 101, 108, 139, 156, 169, 210, og 216.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

FYRIR

ÍSLAND

árið 1895.

B-deild.

Reykjavík.

Printað í prentsmiðju Ísafoldar
1895.

Efnisyfirlit.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Stjórnarbrjef, auglýsingar, reglugjörðir o. fl.	Embættaskipan og sýslana, veiting og lausn.
Verðlagsskrár.	Auglýsingar um óveitt embætti og sýslanir.
Reikningar.	Heiðursgjafir.
Amtsráðsfundarskýrslur.	Heiðursmerki.
Ymsar greiðslur úr landssjóði.	Ferðaáætlanir.
Auglýsingar um útkomin lög o. fl.	

Skammstafanir: R. = Ráðgjafabrjef, L. = Landshöfðingjabrjef, A. = Auglýsing, Rglgj. = Reglugjörð, S. = Samþykkt.

STJÓRNARBRJEF, AUGLÝSINGAR, REGLUGJÖRÐIR o. fl.		Dag- Tala í setning B deild. 1895.	Bls.
Dag- Tala í setning B deild 1895.			
3. jan.	1 L. viðvíkjandi endurgjaldi fyrir vöntun í peningasend.	21. febr. 47 R. um synjun konungsstaðfestingar á lagafrumvarpi um breyting á gjöldum þeim, er hvíla á jafnaðarsjóðunum	58
12. —	2 L. um skyldu framfærslusveitar barnsföður til meðlagsgreiðslu með óskilgetnum börnum hans	21. — 48 R. um synjun konungsstaðfestingar á lagafrumvarpi um búsetu fastakaupmanna	60
16. —	3 L. um rjett manns, er kona hans hafði gíft öðrum manni, til þess að ganga að eiga aðra konu	22. — 17 L. um flutning á þingstað (í Hrunamannahreppi)	18
25. —	8 L. um lántökuleyfi handa prestakalli til húsabóta á prestssetrinu	28. — 19 L. um niðurlagning kirkju (Hallormsstaðarkirkju)	20
29. —	9 L. um breyting á fyrirkomulagi verzlunarskýrslna og innköllun á eldri eyðublöðum	28. — 21 L. um læknisverkfæri, tilheyrandi hinu opinbera	22
31. —	44 R. um makaskipti á kirkjörð	1. marz 28 L. um lántökuleyfi handa amtsráði	30
2. febr.	A. um póstmál	6. — 49 L. um endurgjald á sveitarstyrk	61
2. —	11 L. um bjarglaun af vogrekum í Skaptafellssýslu	7. — 50 L. um lántökuleyfi handa prestakalli (Selárdal)	62
2. —	13 L. um flutning á þingstað (í Suðurfjarðahreppi)	25. — 46 Staðfesting á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð handa ekkjum og munaðarleysingjum í Rangárvallasýslu	57
2. —	16 L. um sölulaun hreppstjóra af óskilafje	25. — 51 L. um legukostnað þurfa-lings	62
21. —	45 R. um mæling á uppsigling á Hvammsfjörð	26. — 52 L. um hlunnindi handa sparisjóði	63

IV

Dag- setning 1895.	Tala í B-deild.		Bls.	Dag- setning 1895.	Tala í B-deild.		Bls.
27. —	40 S.	um kynbætur hesta (í Borgarfj.sýslu).....	51	3. júlí	74 Rglgj. fyrir hreppana í Árnessýslu vestan Hvítár og Ölfusár um notkun afrijetta, fjallskil, rjettahöld, meðferð á óskilafjenaði, grenjaleitir og refaveiðar.....	85	
27. —	41 S.	um kynbætur hesta (í Mýrasýslu)	53	3. —	75 Fjárskilareglugj. fyrir hreppana milli Þjórásar og Hvítár (Ölfusár) í Árnessýslu.....	93	
10. apríl	53 L.	um breytingu á mannaltalþinghám	63	3. —	76 Rglgj. fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu um notkun afrijetta, fjallskil, fjármörk, rjettahöld og eyðingu refa m fl.	114	
18. —	54 L.	um lausamennskuleyfi.....	63	3. —	77 Rglgj. fyrir Ísafjarðarsýslu um eyðing refa o. fl.	123	
1. maí	60	Leiðarvísir til líkskoðunar	71	5. —	92 R. um makaskipti á kirkjujörð	130	
10. —	55 A.	um þingmannskosning. .	64	16. —	93 S. um ýmisleg atriði, er snerta fuglaveiðar í Vestmannaeyjum	130	
10. —	78 L.	um gjafir til bændakirkna	125	23. —	94 L. um talning á holdsveikum og skýrslur um sjúkdóminn.....	131	
10. —	79 L.	um flutning á þingstað (Fljótshlíðarhrepps)	125	24. —	95 L. um lántökuleyfi handa amtsráði	131	
11. —	73 S.	um afnám fiskiveiðasamþykktar.....	84	25. —	96 L. um reglur fyrir umferð um brúna á Þjórás hjá Þjótanda og um gæzlu brúarinnar fyrst um sinn	131	
14. —	80 R.	um fiskiveiðar útlandinga	125	9. ágúst	98 L. um ónotaðan styrk af gullbrúðkaupssj. Bjarna amtm. Thorsteinssonar og konu hans	133	
15. —	81 L.	um breytingu á hrepps- heiti	125	13. —	142 S. um lækning hunda af bandormum o. fl. í Norður-Múlasýslu	225	
21. —	65 S.	um breyting á lögreglu samþykkt fyrir Reykjavík, 15. nóv. 1890	56	15. —	99 L. um bústað hjeraðslæknisins í 5. læknishjæraði	134	
27. —	82 R.	viðvíkjandi þingsályktun um að birta í Stjórnartíðindunum tillögurlandshöfðingja, er synjað er lagafrumvörpum eða þingsályktunum	126	20. —	100 L. um sveitfesti þurfalings	134	
25. —	62 A.	um yfirsetukvennaumdæmi í Suður-Þingeyjarsýslu.....	75	21. —	101 Viðauki við fjallskilareglugjörð Austur-Skaptafells-sýslu	136	
27. —	83 R.	viðvíkjandi þingsályktun um stofnun almenns ábyrgðarsjóðs fyrir fiskiveiðapílskip á Islandi...	126	26. —	102 Rglgj. fyrir umboðsmenn Þjóðjarða	136	
28. —	84 L.	um embættislán handa prestakalli (Lundarbrekkuprestakalli).....	127	26. —	103 L. um óupptæk veiðarfæri botnvörpu-veiðimanna...	141	
28. —	85 L.	um embættislán handa prestakalli (Hofi í Vopnafrði)	128	30. —	104 R. um toll af aldinvínum	141	
5. júní	86 L.	um embættislán handa prestakalli (Saurbæ á Hvallfj. strönd)	128	31. —	105 Fiskiveiðasamþykkt (fyrir Strandasýslu)	141	
5. —	87 L.	um sveitfesti þurfalings	128	9. sept.	106 L. um sveitfesti þurfalings	141	
22. —	88 L.	um embættislán handa prestakalli (Ásum í Skaptártungu).....	129				
27. —	89 L.	um lántökuleyfi handa amtsráði	129				
29. —	90 L.	um endurveiting hlunninda handa sparisjóði ...	129				
2. júlí	91 L.	um útsvarsálag á verzlunir.....	129				

Dag- setning 1895.	Tala í B deild.		Bls.
9. sept.	112 R.	um skaðabætur fyrir bið farþega á viðkomustöð- um strandferðaskipsins	152
16. —	107 L.	um endurgreiðslu á veitt- um sveitarstyrk	143
16. —	108 L.	um sveitfesti þurfalings	144
18. —	109 L.	um fúlgugreiðslu af hálfu vistarssveitar barnsfóður	144
21. —	113 L.	um skýrslur um hag styrktarsjóða handa al- þýðufólki	153
21. —	114 L.	um kosningu þjóðkirkju- prests til utanþjóðkirkju- prests	153
2. okt.	150 L.	um ný eyðublið undir verzlunarskýrslur	233
4. —	115 L.	um tekjuauka af jörðum, er lagðar hafa verið uppí árgjald frá einu presta- kalli til annars	153
4. —	116 L.	um lántökuleyfi handa prestakalli (Dvergast- prestakalli)	154
4. —	117 L.	um lántökuleyfi handa prestakalli (Melstað) ..	154
17. —	138 Rglgj.	fyrir Vestur Barða- strandarsýslu um eyðing bandorma í hundum ..	211
29. —	118 L.	um fyrirmynd fyrir skip- stjóra og stýrimannaskýr- teinum	154
29. —	120 A.	um styrkveitingar til sveitakennara	155
8. nóv.	151 R.	viðvíkjandi staðfesting og vígslu á utanþjóð- kirkjupresti ..	233
12. —	152 L.	um flutning á þingstað (í Eyrarhr. við Skutilsfj.)	234
14. —	139 L.	lögreglusamþykkt fyrir Seyðisfjarðarkaupstað....	213
16. —	122 A.	um póstmál	168
25. —	153 L.	um lántökuleyfi handa prestakalli (Undirfelli)...	234
30. —	162 S.	um lækning hunda af bandormum í Vestur- Skaptafellssýslu	241
7. des.	154 L.	um sveitfesti þurfalings	234
17. —	155 L.	um sveitfesti þurfalings	236
17. —	156 L.	um endurgreiðslu á veitt- um sveitarstyrk ..	237
20. —	157 L.	um heimsending útlendra skipbrotsmanna ..	238
21. —	158 L.	um umsjón og fjárhald kirkna	239

Dag- setning 1895.	Tala í B deild.		Bls.
28. des.	159 L.	um ráðstafanir til eyð- ingar refa	240
28. —	160 L.	um nýja skipun lækna- hjeraðanna	240
28. —	161 L.	um skýrslur um laxveiði og selveiði	241
	162 Rglgj.	um lækning á hund- um í Gullbr.- og Kjós- arsýslu ..	243
	162 A.	um stjórnartíðindin ...	244

VERÐLAGSSKRÁR.

12. febr.	6 fyrir	Austur-Skaptafellssýslu	6
12. —	7 —	Vestur-Skaptafellssýslu	8
15. —	10 —	Rangárvallasýslu ..	11
15. —	13 —	Vestmannaeyjasýslu ..	13
19. —	14 —	Árnessýslu ..	15
19. —	15 —	Gullbr.- og Kjósarsýslu og Reykjavíkurkaupst.	17
22. —	18 —	Borgarfjarðarsýslu ..	19
22. —	20 —	Mýrasýslu ..	21
26. —	22 —	Snæfellsness og Hnappa- dalssýslu ..	23
26. —	23 —	Dalassýslu ..	25
1. marz	25 —	Barðastrandarsýslu ..	27
5. —	27 —	Ísafjarðarsýslu og kaupstað ..	29
1. —	29 —	Strandasýslu ..	31
20. febr.	30 —	Húnavatnssýslu ..	33
20. —	31 —	Skagafjarðarsýslu ..	35
20. —	32 —	Eyjafjarðarsýslu og Ak- ureyri ..	37
21. —	36 —	Þingeyjarsýslu ..	43
21. —	37 —	Norður-Múlasýslu ..	45
27. —	38 —	Suður-Múlasýslu ..	47

REIKNINGAR.

I.

Sjóðir undir stjórn landshöfðingja.

7. jan.	4	Styrktarsjóður þeirra, er biða tjón af jarðeldum, 1894	5
7. —	5	Gjafasjóður Hannesar presta- skólakeunnara Arnasonar 1894 ..	5
10. —	24	Styrktarsjóður W. Fischers 1894	26
7. —	26	Gullbrúðkaupslegat Bjarna amt. Þorsteinssonar og kouu hans, frá Þórunnar Hannesdóttur 1894	28
27. júlí	97	Skýrsla um gjöf Jóns Sigurðs- sonar á tímabilinu frá 27. júlí 1893 til 27. júlí 1895 ...	133
20. nóv.	149	Styrktarsjóður Kristjáns kon-	

VI

Dag- setning 1895.	Tala í B-deild.	Bls.
	ungs hins nítunda frá 1. sept. 1894 til 31. ágúst 1895	232
II.		
<i>Sjóðir undir stjórn eða umsjón stiptsyfir- valdanna.</i>		
12. jan.	33 Þhorkillii barnaskólasjóður 1894	39
18. sept.	136 Hinn almenni kirkjusjóður 1894	208
1. marz	146 Reikningur landbókasafns- ins 1894	229
III.		
<i>Sjóðir undir stjórn eða umsjón amtsráðsins í norðuramtinu.</i>		
15. jan.	66 Búnaðarsjóður Norðuramts- ins 1894	79
15. —	67 Prentsmiðjúsjóður Norður- amtsins s. á.	80
15. —	68 Styrktarsjóður fátækra ekkna og föðurlausra barna í Eyja- fjarðarsýslu og Akureyrar- kaupstað 1894	80
15. —	69 Jafnaðarsjóður Norðuramts- ins 1894	81
21. maí	70 Amtsbókasafn Norðuramts- ins 1894	82
24. —	71 Skýrsla um efnahag sýslu- sjóða í Norðuramtinu 1894 ..	82
25. —	72 Skýrsla um efnahag sýslu- vegasjóða í Norðuramtinu 1894	83
IV.		
<i>Sjóðir undir stjórn eða umsjón amtsráðsins í Austuramtinu.</i>		
15. jan.	123 Jafnaðarsjóður Austuramts ins 1894	170
15. —	140 Gjafasjóður Guttorms próf. Þorsteinssonar 1894	220
26. —	143 Búnaðarskólasjóður Austur- amtsins 1894	226
15. —	144 Gjafasjóður Pjeturs sýslum. Þorsteinssonar 1894	227
15. —	145 Búnaðarsjóður Austuramts- ins 1894	228
20. ág.	148 Bókasafn Austuramtsins 1894	232
V.		
<i>Sjóðir undir stjórn eða umsjón amtmannsins í Norðuramtinu og prófastsins í Eyjafjarð- arprófastsdæmi.</i>		
29. jan.	42 Legatssjóður Jóns Sigurðs- sonar 1894	55
15. —	57 Gjafasjóður Jóns Sigurðsson- ar til Svarfaðardalshrepps 1894	65

Dag- setning 1895.	Tala í B-deild.	Bls.
VI.		
<i>Sjóður undir stjórn amtm. Norðan og Austan og verzlunarstjóra Örum & Wulffs á Húsavík.</i>		
16. jan.	43 Gjafasjóður Örum & Wulffs	
29. —	1894	56
VII.		
<i>Sjóðir undir stjórn eða umsjón amtsráðsins í Suðuramtinu.</i>		
20. jan.	125 Jafnaðarsjóður Suðuramts- ins 1894	173
15. febr.	127 Styrktarsjóður Þjóðjarðaland- seta og ekkna þeirra í Suð- uramtinu 1894	174
16. —	134 Eldgossjóður Suðuramtsins 1894	206
15. —	135 Búnaðarskólasjóður Suður- amtsins 1894	207
VIII.		
<i>Sjóðir undir stjórn eða umsjón amtsráðsins í Vesturamtinu.</i>		
30. apr.	63 Búnaðarskólasjóður Vestur- amtsins 1893	77
30. —	64 Búnaðarsjóður Vesturamts- ins 1893	77
1. júní	65 Jafnaðarsjóður Vesturamts- ins 1893	78
12. febr.	124 Búnaðarskólasjóður Vestur- amtsins 1894	171
12. —	126 Búnaðarsjóður Vesturamts- ins 1894	173
15. —	128 Bókasafn Vesturamtsins 1894	175
20. —	133 Jafnaðarsjóður Vesturamts- ins 1894	205
IX.		
<i>Sjóðir prestaskólans.</i>		
6. marz	34 Prestaskólasjóðurinn 1894	40
6. —	34 Hjóf Halldórs Andrjessonar 1894	40
X.		
<i>Landsbankareikningar.</i>		
10. apr.	39 Ágrip af reikningi landsbank- ans 1. okt.—31. des. 1894	49
24. —	59 Reikningur yfir tekjur og gjöld landsbankans 1894 ..	66
8. maí	61 Ágrip af reikningi landsbank- ans 1. jan.—31. marz 1895	74
31. júlí	110 Ágrip af reikningi landsbank- ans 1. apr.—30. júní 1895	149
24. okt.	111 Ágrip af reikningi landsbank- ans 1. júlí—30. sept. 1895	151
XI.		
<i>Ýmsir reikningar.</i>		
23. febr.	35 Reikningur söfnuvarsjóðsins 1894	41

Dag- setning 1895.	Tala í B-deild.		Bls.
5. —	58	Nemendasjóður Möðruvalla- skólans 1894	66
19. jan.	119	Styrktarsjóður skipstjóra og stýrimanna við Faxaflóa 1894	155

AMTSRÁÐSFUNDARSKÝRSLUR.

Tala í B-deild.	I. Aðalfundur amtsráðsins í Vest- uramtinu 14. og 15. júní 1895	Bls.
	1. Um hvenær halda skuli aðalfundi sýslunefnda	181
	2. 7. Lagðir fram ýmsir reikningar til endurskoðunar	181-82
	8. Lögð fram eptirrit úr gjörðabók- um sýslunefnda	182
	9. Samþykkt aukin niðurfjöfnun á sýslusjóðsgjaldi	183
	10. 14. Urskurð ýmsir reikningar 183-184	184
	15. Samþ. frumv. til reglugj. fyrir amtsbókasafn Vesturamtsins	184
	16. Viðvíkjandi skoðun á mörkun á fje, sem selt er til útflutnings, eða slátrunar í kaupstöðum	184
	17. Um breyting á pósthæðum	184
	18. Lántaka sýslunefndar til sjúkra- hússtofnunar	184
	19. Vegagjörð á Ófeigsfjarðarheiði ...	185
	20. Breyting á fjallskila reglugjörð Strandasýslu 14. júlí 1893; færsla á Steinadalshjett	185
	21. Torfpressa til húsbýgginga	185
	22. Beiðni um að strandferðaskipið komi við í Ólafsvík	185
	23. Styrkur til kvennaskólans í Rvík	185
	24. Staðfest reglugjörð fyrir Isafjarð- arsýslu um eyðing refa o. fl. ...	185
	25. Launaviðbót yfirsetukonu	185
	26. Áskoran til alþingis um, að bæta samgöngur með ströndum og inn- fjarða	185
	27. Staðfest fjallskilareglugjörð fyrir Snæfellsness og Hnappadalssýslu	186
	28. Rauðamelsheiði — fjallvegur	186
	29. Staðfestar tillögur sýslunefnda um breytingar á sýsluvegum	186
	30. Útsvarskæra	188
	31. 33. Ólafsdalsskólinn	189
	34. Torfa Bjarnasyni gefnar 3000 kr. úr jafnaðarsjóði	189
	35. Alyktað, að borga 365 kr. árlega fyrir kennslu dauðdumbra	190
	36. Borgun fyrir endurbólusetningar hækkuð	190
	37. Skoðanir á útflutningsfje borgað- ar af jafnaðarsjóði	190
	38. Áætlun um tekjur og gjöld jafn- aðarsjóðsins 1896	190

Tala í B-deild.	II. Skýrsla um aðalfund amtsráðsins í Suðuramtinu 27.—29. júní 1895.	Bls.
131	1. Amtsráðsmenn, — hvenær halda skuli aðalfundi sýslunefnda	191
	2. 8. Framlagðir reikningar o. fl. ..	191
	9. Yfirfærin eytirrit úr gjörðabókum sýslunefnda	193
	10. Samþykkt lán til tövinnuvjela...	194
	11. Endurskoðaðar reglugjörðir um sýsluvegi	194
	12. Frestað ákvörðun um flutninga- brautir í Arnessýslu	195
	13. Beiðni um endurbætur á Grinda- skarðavegi	195
	14. Beiðni um skoðun á brúarstæðum á ýmsum ám	195
	15. Ónotaður styrkur af gullbrúðkaups legati Bjarna amtmanns Thor- steinssonar	196
	16. Amtsráðið afsalar sjer sæluhúsinu á Kolviðarhól	196
	17. Ákvæði um áfangastaði í Arness- og Rangárvallasýslum	196
	18. Dauðdumbbrakennsla	196
	19. Hækkuð borgun fyrir endurbólu- setningu	196
	20. Styrkur til kvennaskólans í Rvík	196
	21. 22. Samþ. fjalliskilareglugjörðir fyrir Arnessýslu	197
	23. 26. Urskurðaðir ýmsir reikningar	197
	27. Hvaðneyrarskólinn: Yfirlit yfir efnahag skólans	197-198
	28. Áætlun um tekjur og gjöld jafn- aðarsjóðsins	199
	III. Skýrsla um aðalfund amtsráðsins í Norðuramtinu 20.—22. maí 1895.	199 205
132	1. 3. Framlagðir og úrskurðaðir reikningar	200
	4. Samþykkt lán til bryggjugjörðar á Blönduósi	200
	5. Samþykkt lán til brúargjörðar á Austur-Hjeraðsvötn	200
	6. Brú á Djúpadalsá af sýsluvega- fje; sömuleiðis Tunguárnar	200
	7. Frestað tillögum um flutninga- brautir	201
	8. Um þjóðveginn frá Akureyri á- leiðis til Húsavíkur	201
	9. Breyting á sýsluvegum í Skaga- fjarðarsýslu	201
	10. Ferjustaður lagður niður	201
	11. Breyting á sýsluvegum í Eyja- fjarðarsýslu	201
	12. Skipting á styrk af gullbrúðkaups- sjóði Bjarna amt. Thorsteins- sonar etc. milli Norðuramtsins og Austuramtsins	201

REGISTUR

nafna og orða.

A. Á.

Ábyrgðarsjóður fyrir fiskiveiða þilskip, 126.
 Aðjunktsembætti við latínuskólan, 124, 132.
 Akureyri — sparisjóðurinn þar, 129.
 Aldinvín, tollur af a., 141.
 Alþingiskosning, 64.
 Amtsbókasafn N-a., 82; V-a., 175; Au-a., 232.
 Amtráðsfundarskýrslur, sjá Efnisyfirlitið.
 Argjald, um tekjuauka af kirkjujörðum, er lagðar hafa verið út uppí argjald, 153.
 Ármúli í Nauteyrarhreppi, ný brjefhirðing 169.
 Árnessýsla, fjárskilareglugjörðir, 85, 93.
 Árni Thorsteinsson, r. af dbr. dbrm., 156.
 Ás í Vatnsdal, ný brjefhirðing 169.
 Ásahreppur, 125,
 Ásar í Skaptártungu, lánveiting, 129.
 Ásgeir Blöndal, hjeraðslæknir, 172.
 Auglýsingar, um póstmál, 7, 168; um útkomin lög o. fl. sjá Efnisyfirlitið; um alþingiskosningu 64; um styrkveitingar til sveitakennara, 155; um stjórnartíðindi 244.
 Aukapóstar 164.
 Austur-Skaptafellssýsla, viðauki við fjallskilarglgj., 136.
 Axel Tulínus sýslumaður, 156.
 Aætlun um ferðir landpóstanna, 158; um ferðir land-sjóðsskipsins, 176; um ferðir póstgufuskipanna 230.

B.

Bandormalækningar, 211, 225, 241, 243.
 Barðastrandasýsla, rglgj, um eyðing bandorma í hundum 211.
 Barnaskólar, styrkur til b., 155.
 Barnstaðir, meðlagsgreiðsla 1, 144.
 Bigami, 4.
 Bíldudalur þingstaður, 14.
 Bjarglaun af vogrekum, 12.
 Björn Jónsson prentari, yfirskattan.m. 64.
 Björn Ólsen, dr. phil., rektor, 124.
 Bókasöfn, 82, 175, 229, 232.
 Bólusetningarkostnaður, 58.
 Botnverplingar 125. 141.
 Bráðabyrgðaruppbót handa fátækum prestaköllum, 24.
 Brjefhirðingar nýjar, 169.
 Brýr — Þjórsárbrú, 131.
 Búnaðarfjölög, styrkur til b. 146.
 Búnaðarskólasjóður, V.a. 1893, 77; 1894, 171; S.a. 207; Au-a. 226.
 Búnaðarsjóður V-a. 1893, 77, 1894, 173; N-a., 79. Au-a., 228.
 Busthús, þingstaður, 63.
 Bændakirkjur, gjafir til b.; 125.

D.

Daufdumbra kostnaður, 58. 190, 202.
 Ditlef Thomsen, farstjóri 156.
 Dvergasteinsprestakall, lán 154,

E.

Egilsstaðir, póstaðgreiðsla flutt þangað frá Höfða, 168.
 Eimskipsútgerð hinnar ísl. landstjórnar, ferðaáætl., 176.
 Einar Sigurðsson, þurfalingur, 134.
 Eldgos- sjóður S. amts. 206.
 Ernst lyfsali, yfirskattaneftarm., 64.
 Eyjarhólar í Mýrdal, ný brjefhirðing, 169.
 Eyrarhreppur, þingstaðarbreyting, 234.
 Eyvindarhólaprestakall, 56.

F.

Ferðaáætlanir landpósta, 158; Vestu, 176; póstgufuskipanna, 230.
 Filippus Magnússon prestur, 76.
 Fiskiveiðar, útlendinga 125; þingsál. um ábyrgðarsjóð fyrir fiskiveiða þilskip 126.
 Fiskiveiðasamþykkt 141. afnám samþykktar fyrir Skagafjörð, 84.
 Fjallskilareglugjörðir 85, 93, 114, 136.
 Fljótshlíðarhreppur, þingstaður þar, 125.
 Fuglveiðasamþykkt, 130.
 Fyrirmynd fyrir skipstjóra- og stýrimannaskýrteinum, 154.

G.

Garðaprestakall á Álptanesi 76, 156.
 Gerði í Garði, þingstaður, 63.

Gestur Bárðarson þurfalingur, 236.

Gísli Kjartansson prestur, 56. Gjafasjóður H. Árnsonar, 5; Örum & Wulffs, 56; Jóns Sigurðssonar, 65; Guttorms próf Þorsteinssonar 220; Þjeturs sýslum. Þorsteinssonar 227.

Grimsstaðir í Vestur Landeyjum, ný brjefhirðing 169. Guðbrandur fásjeður þurfalingur, 61.

Guðmundur Björnsson, settur hjeraðslæknir 132.

Guðmundur Guðmundsson, læknir 56.

Guðmundur Jónsson í Miðengi, bóndi, 132.

Guðmundur Steinsson, sjómaður, 156.

Guðlaugsstaðir í Blöndudal, ný brjefhirðing, 169.

Gullbringu og Kjósarsýslu, reglugj. um lækning hunda 243.

Gullbrúðkaups legat Bjarna amtm. Thorst. 28, 133.

H.

Hagfræðisskýrslur, 9, 233.

Halldór Einarsson, þurfalingur, 128.

Halldór Friðriksson yfirkennari, 124, 156.

Halldór Gunnlaugsson yfirsattaneftndamaður, 64.

Halldórsstaðir í Bárðadal, ný brjefhirðing, 169.

Hallormstaðarkirkja lögð niður, 20.

Hannes Hafstein, sýslumaður og bæjarfógeti, 156.

Hauganes þingstaður 234.

Heiðursgjafir, 132.

Heimsending skipbrotsmanna, 238.

Helgastaðaprestakall, 132.

Hestar, kynbætur h., 51, 53, Hjaltastaðar-brjefhirðing lögð niður 170.

Hjeraðslæknisembætti óveitt 172.

Hjeraðsvötn, lán til brúargjörðar, 200.

Hjónaband, fallið úr gildi við *bigami*, 4.

Hjörtur Theodor Johannesson, þurfalingur 144.

Hjörþór Illugason, þurfalingur, 234.

Hofsprestakall í Vopnafirði, lántaka, 128.

Holdsvæiki, skýrslur um h., 131.

Hólaskóli lántaka til H., 30, 203.

Hóll í Bolungavík, ný brjefhirðing, 169.

Hólmsá í Mýrdal, ónotaður styrkur til brúargjörðar, 133.

Hreppsheiti breyting á h., 125.

Hrófberg í Strandasýslu, ný brjefhirðing, 169.

Hrunamannahreppur, þingstaður þar 18.

Hundalækningar 211, 225, 241 243.

Húsbyggingar á prestsetrum, 9, 62, 127, 128.

Hvammsfjörður, mæling á uppsigling á H., 57.

Hvanneyrarskólinn, 131, 198.

Höfði, póstaðgreiðsla flutt þaðan að Egilstöðum, 168.

I. J.

Ísafjörður, sýslumanns og bæjarfógeta embættið, 76, 156; reglugj. um eyðing refa o. fl. 123.

Jafnaðarsjóðsgjöld 58.

Jafnaðarsjóðsreikningar, V-a. 1893, 78; N-a., 81; Au-a. 170; S-a. 173.; V-a. 1894, 205.

Jakob Gíslason, varayfirsattaneftndamaður 64.

Jens Pálsson prestur, 156.

Jóhann Þorkelsson, dómkirkjuþr., settur prófastur, 76.

Jón Bergsson póstaðgreiðslum. 236.

Jón Johnsen, f. sýslumaður, 76.

Jón Jónss. uppgjafaprestur, 32.

Jón Jónsson umboðsmaður, 76.

Jón Þorkelsson rektor, r. af dbr., dbrm. 56, 156.

Jónas Jónassen landlæknir, 132, 172.

Jóns Sigurðssonar gjöf. 133.

K.

Kálfaanes, brjefhirðing flutt að Hrófbergi, 170.

Kaupmenn, lagafrv. um búsetu fastakaupm. 60.

Kaupstaðir, breyting á lögreglusamp. fyrir Reykjavík, 65; lögreglusamp. fyrir Seyðisfjarðarkaupstað 213.

Kirkjuból í Tunguseit ný brjefhirðing 169.

Kirkjujarðir, makaskipti á k. 57, 130; um tekjuauka af kirkjujörðum er útlagðar hafa verið í árgjöld, 153.

Kirkjur, niðurlagning kirkju 20. lán til kirkjubygginga, 128, 129, 154. — Gjafir til bændakirkna, 125. Skýrsla um innieign kirkna í kirkjusjóðnum 209; umsjón og fjárhald k. 239.

Kirkjusjóður, hinn almenni, 208.

Kollafjarðarnes, brjefhirðing flutt að Stórafjarðarhorni, 170.

Kristján Ásmundsson þurfalingur, 143.

Kristján Hallgrímsson yfirsattaneftndamaður 64, Kynbætur, 51, 53.

L.

Lagasynjanir, 58, 60

Landlæknisembættið 124, 132.

Landritaraembættið 156.

Landsbankinn, 49, 66, 74, 149, 151.

Landsbókasafnið 229.

Lántökuleyfi, til prestakalla, 9, 62, 127, 128, 129, 154, 234; til amtsráða 30, 129, 131.

Lárus Tómasson vara yfirsattaneftndamaður, 64.

Lausamennskuleyfi, 63.

Laxveiði um skýrslur um l., 241.

Legatsjóður Jóns Sigurðssonar 55.

Legukostnaður þurfalings, 62.
Líkskoðun, leiðarvísir til, 1, 71.

Lundarbrekkuprestakall, lán-taka, 127.

Lundur í Lundarreykjadal, ný brjefhirðing 169.

Læknar, bústaður hjerðslæknis í 5. læknishjæraði, 134.

Læknishjærað, um nýja skipun 1., 240.

Læknisverkfæri eign landssjóðs, 22.

Lögreglusamþykktir, breyting á L. fyrir Rvk., 65; L. fyrir Seyðisfjarðarkaupstað 213.

M.

Magnús Magnússon sjómaður, 156.

Magnús Sigurðsson á Grund, bóndi 132.

Magnús Torfason sýslumaður, 156.

Makaskipti á kirkjujörðum 57, 130.

Málfærslumannssýslan 172.

Manntalsþinghá, breyting 63.

Matthías Eggertsson, prestur 76.

Meðlagsgreiðsla, framfærslusveitar barnsföður 1, vistarsveitar, 144.

Melstaðarprestakall, lántaka, 154.

Miðgarðar í Grímsey, 16, 76.

Mýrdalsþingaprestakall, 56.

Mælisfellsprestakall, lántaka 9.

Möðruvallaskóli, nemendasjóður hans, 66.

N.

Nemendasjóður Möðruvallaskóla, 66.

O.

Oddur Jónsson aukalæknir, 236.

Ólafsdalsskólinn, 129.

Óskilafje, sölulaun af ó. 18.
Óskilgetin börn meðlag með ósk.b., 1, 144.

P.

Pálmi Pálsson adjunkt, 132, 172.

Patreksfjörður læknissetur 134.
Phantom, 22.

Pjetur Helgi Hjálmarsson, prestur 132.

Póstferðir, breyting á áætlun um ferðir landpóstanna 1895, 7; áætl. um ferðir landpóst. 1896, 158. Auglýsing um breytingar á póstgöngum, 168; Ferðaáætlun póstgufuskipanna 230.

Póstsendingar, um endurgjald-fyrir vöntun í peningasending, 1.

Prentsmiðjusjóður N-a., 80.

Prestaköll, lantökuleyfi, 9, 62, 127, 128, 129, 154, 234.

Bráðabirgðauppbót handa fátækum prestaköllum 24; um tekjuauka af kirkjujörðum, sem lagðar hafa verið frá einu prestakalli til annars, 153.

Prestaekkjur, styrkur til p., 139.

Prestaskólasjóðirnir, 40.

R.

Rangárvallasýsla, skipulags-skrá fyrir styrktarsjóð handa ekkjum og munaðarlausum börnum, 57.

Refaeyðing, 240; rglgj. um eyðing refa í Ísafjarðarsýslu, 123.

Reglugjörðir um fjárskil o. fl. 85, 93, 114, 123, 136; fyrir umboðsmenn þjóðjarða, 136; um eyðing bandorma í hundum: fyrir Vestur-Barðastrandasýslu 211, Norður-Múlasýslu 225, Skaptafells-sýslu 241, Gullbr. og Kjós-sýslu 243.

Reglur um umferð yfir þjórs-

árbrúna og umsjón með henni, 131.

Reikningar sjóða, sjá Efnisyfirlitið.

Rektorsembættið við latínu-skólann 48.

Reykjavík, samp. um breyting á lögreglusamþykkt kaupstaðarins, 65.

S.

Samþykktir, um kynbætur hesta í Borgarfjarðarsýslu 51; í Mýrarsýslu 53; um breyt. á lögreglusamp. í Reykjavík 65; um afnám fiskiveiðasamþykktar 84; um breyting á samp. um hákarlaveiðar á opnum skipum í Strandasýslu 141; fuglaveiðarsamp. fyrir Vestmannaeyjar, 130; Lög-reglusamp. fyrir Seyðisfjörð 213.

Sáttamálakostnaður, 58.

Sauðlauksdalur brjefhirðing, 169.

Saurbæjarprestakall lántaka, 128.

Selárdalur, brjefhirðing 169.

Selárdalsprestakall, lántaka 62.

Selveiði, um skýrslur um s. 241.

Sigurður Gunnarsson prófastur 16.

Sigurður Pjetursson, cand. jur. 76.

Sigurlaug Guðmundsd. þurfa-lingur, 62.

Skaðabætur — fyrir bið farþega 152.

Skaptafellsýsla, reglugj. um hundalækningar, 241.

Skarð í Bjarnarfirði, brjefhirðing, 169.

Skipbrotsmenn, heimsending þeirra, 238.

Skipstjórnarskýrteini 154.

Sipulagsskrá fyrir styrktarsjóð handa ekkjum og munaðar-leysingjum í Rangárvallasýslu, 57.

Skúli Árnason, settur læknir, 132.

Skúli Thoroddsen, f. sýslumaður og bæjartógeti, 76.

XII.

Skútustaðir brjefhirðing, 169.
Skýrslur, um verzlun 9, 233;
um holdsveiki 131. Um
selveiði og laxveiði, 241; um
styrktarsjóði alþýðufólks
153.

Snorri Wium, yfiskattaneftnd-
armaður, 64.

Snæf. og Hnappadalssýsla, fjall-
skilareglugj., 114.

Solveg Nielsdóttir, þurfakona,
1.

Sparisjóðir, 63, 129.

Staður á Reykjanesi 16.

Stefán Jónsson, þurfalingur
142.

Steingrímur Thorsteinson, yfir-
kennari, 132, 172.

Stephán Stephensen yfirsatta-
neftndarmaður, 64

Stjórnartíðindi; um birting á
ýmsum tillögum landshöfð-
ingja til ráðgjafans 26; aug-
lýsing um S., 244.

Stóra-Fjarðarhorn, brjefhirðing
169.

Strandasýsla, breyting á há-
karlasamþykkt 141.

Strandferðaskip, skaðabætur
fyrir bið farþega, 152.

Styrktarsjóðir, þeirra er bíða
tjón af jafeldum, 5. W.
Fischers, 26: Skipstjóra og
stýrimanna við Faxaflóa 155.
Þjóðjarðalandseta 174; Kristj-
áns konungs niunda 232; fá-
tækra ekkna etc. í Eyjafjarð-
arsýslu, 80; handa ekkjum
og munaðarleysingjum í
Rangárvallasýslu, 57.

Styrktarsjóður fyrir alþýðufólk,
153.

Stýrimannaskýrteini. 154.

Suðurfjarðarhreppur, þingstað-
arbreyting 14.

Suður-Múlasýsla, sýslumanns-
embættið 76.

Svarfdælinga-sparisjóður 63.

Sveitarkennarar, auglýsing um
styrkveiting til s., 155; Styrk-
ur til s. 177.

Sveitarstyrkur, um endurgreið-
slu á s. 61, 143, 237.

Sveitfesti 128, 134, 141, 144,
234, 236.

Sýslunefndafundur, hvenær
halda skuli, 181, 191.

Sýslusjóðsreikingar N. a., 82.
Sýsluvegasjóðsreikningar N. a.,
83.

Sýsluvegir, breyting á s. í V. a.,
186; í S. a., 194; í N. a.
201.

Söfnunarsjóðsreikningur 1894,
41.

Sölulaun af óskilafje, 18.

T.

Thorkillii barnaskólasjóður,
reikn. 1894, 39.

Tollur af aldinvinum, 141.

Tómas Helgason hjeraðslæknir,
172.

Tröð í Alptafirði, hrjefhirðing,
169.

U.

Umboðsmenn, reglugj. fyrir u.
þjóðjarða 136.

Undirfellsprestakall, 234.

Uppgjafaprestar, styrkur til u.,
139.

Utanþjóðkirkjumálefni, 153,
233.

Utskálaprestakall, 204.

Utsvarsálag á verzlunir 129.

V.

Vattarnes, brjefhirðing, 169.

Vegagjörðir, greiðslur til vega-
gjörða, 244.

Veidarfæri botnvörpumanna ó-
upptæk, 141.

Verðlagsskrár, sjá efnisyfirlitið.

Verzlun, lagafrv. um búsetu
fastakaupmanna, 60 útsvars-
álag á verzlunir 129.

Verzlunarskýrslur, 9, 233.

Vestur-Botn brjefhirðing 169.

Vesta, gufuskip 176.

Vestmannaeyjar, fuglveiða-
samþykkt, 130.

Víkingavatn í Kelduhverfi,
brjefhirðing 169.

Vistarsveit barnsfóður 144.

Vogatunga, brjefhirðing, 169.

Vogrek, 12.

Y.

Yfirkennaraembættið við latínu-
skólann, 124, 132.

Yfirsetukvennaumdæmi í Suð-
urþingeyjarsýslu 75.

Þ.

Þilskipaábyrgð, 126.

Þingsályktanir, 126, 239, 240,
241.

Þingstaðir fluttir, 14, 18, 125,
234.

Þjóðjarðir, reglugj. fyrir um-
boðsmenn 136.

Þjórsárbrú, 131.

Þorleifur Bjarnason, settur að-
junkt, 132.

Þórarinn Böðvarsson prófastur,
alpm. 64.

Þórður Gannlaugsson, þurfa-
lingur, 237.

Þurfalingar, 61, 62, 128, 134,
141, 144, 234, 236, 237

Brjef landshöfðingja til N. N. viðvíkjandi endurgjaldi fyrir vöntun í peningasendingu. — Eptir að hafa leitað umsagnar póstmeistarans viðvíkjandi erindi yðar, dags. 26. sept. f. á., um endurgjald á 130 kr., er þjer tjáð að glatazt hafi úr peningabrjefi frá yður til landfógetans í póstferð í maímán. síðastliðið sumar, skal jeg hjer með þjónustusamlega tjá yður, að með því að það kom í ljós, þegar brjefið var opnað af viðtakanda í viðurvist póstmeistarans og tveggja votta, að í brjefið hafði verið látið miklu meira af mótuðum peningum (gulli) heldur en leyfilegt er samkvæmt 13. gr. 2. c. í auglýsingu um póstmál 3. maí 1872 að láta í eitt peningabrjef, og með því að fyrir mælum nefndrar lagagreinar hafði heldur ekki verið fylgt af yðar hálfu að því leyti, að brefinu væri lokað með privatinnsgli auk innsigla póstafgreiðslunnar, sem er skilyrði fyrir því, að það verði gagnvart póstsjóði álitíð sannað, að sú upphæð, sem upp er gefin utan á brjefinu hafi verið í því í raun og veru, þá fer því svo fjarri, að póstsjóði beri skylda til að endurgjalda yður upphæð þá, er þjer tjáizt hafa misst, að ekki er einu sinni nokkur heimild til þess án sjerstaks samþykkis fjárveitingaavaldsins. 1
3. jan.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um skyldu framfærslusveitar barnsföður til meðlagsgreiðslu með óskilgetnum börnum hans. — Í þóknanlegu brjefi, dags. 17. f. m., hafði þjer, herra amtmaður, látið mjer í tje umsögn yðar viðvíkjandi erindi hreppsnefndarinnar í Mosfellshreppi, dags. 23. nóv. f. á., þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, dags. 20. okt. f. á., er ákveður, að Garðahreppur á Álptanesi, sem er framfærsluhreppur Júlíusar nokkurs Björnssonar, föður tveggja óskilgetinna barna Solveigar nokkurrar Nielsdóttur, er flutt hefur verið á Mosfellssveit ásamt börnum sínum árið 1890, skuli fyrir tímabilið 31. júlí 1890 til 31. júlí 1893 vera laus við að inna af hendi meðlag eða fúlg, sem ofan nefndum Júlíusi Björnssyni með framfærsluúrskurði amtsins, dags. 13. desbr. 1892, er gjört að greiða barnsmóðurinni eða framfærslusveit hennar. Fer hreppsnefndin í Mosfellshreppi fram á, að tjeður úrskurður yðar verði úr gildi felldur, og Garðahreppur skyldaður til að greiða Mosfellshreppi sem framfærslusveit barnsmóðurinnar, sem þar 2
12 jan.

10. dag febrúararmán. 1895.

2 er á sveitarframfæri, hina ákveðnu fúlgu barnsföðurins fyrir ofan greind
 12. jan. þrjú ár, 30 kr. á ári með hvoru barni, alls 180 krónur, en til vara, að sýslumaðurinn í Kjósar- og Gullbringusýslu og hinn þáverandi setti amtmaður í suðuramtinu og vesturamtinu verði látnir bæta Mosfellshreppi tjón það, er þeir kunni að hafa bakað hreppnum með óparfa drætti á þessu máli.

Gangur málsins er sá, að eptir að Solveig Nielsdóttir ásamt umgetnum börnum sínum hafði verið flutt á framfærsluhrepp sinn, Mosfellshrepp, sumarið 1890, eins og fyr greinir, leitaði hreppsnefndin sýslumanns síns með brjefi dags. 4. apríl 1891, með beiðni um, að ákveðin væri með yfirvaldsúrskurði meðlagsupphæð sú, er barnsföðurnum bæri að greiða. Með því að hreppsnefndin ekkert svar hafði fengið upp á þessa málaleitun, endurnýjaði hún beiðni sína með brjefi dags. 4. desbr. 1891, og eptir að sýslumaður því næst hafði ritað amtinu um málið 30. jan. 1892, felldi amtið loks framfærsluúrskurð þann, sem áður er á drepið 13. desember 1892, og er í þeim úrskurði ákveðið, að gjalddagi fúlgunnar skuli vera 31. júlí ár hvert. Barnsfadírinn, sem heimili hafði átt í Garðahreppi fram á árið 1890, en var þá orðinn lausamaður og óvist um heimilisfang hans, greiddi ekkert af fúlgunni, og sneri hreppsnefndin í Mosfellshreppi sjer loks með brjefi, dags. 28. ág. 1893, til hreppsnefndarinnar í Garðahreppi, og krafðist þess, að tjeður hreppur sem framfærsluhreppur Júlíusar innti af hendi þriggja ára meðlag, 60 kr. á ári, frá 31. júlí 1890 til 31. júlí 1893. Þessari kröfu mótmælti hreppsnefndin í Garðahreppi með brjefi dags. 26. okt. 1893, af þeim ástæðum: 1., að vottorð vantaði frá sveitarstjórninni í dvalarsveit stúlkunnar (Mosfellssveit) um, að hún væri eigi einfær til að annast börnin; 2., að Garðahreppur væri ekki vistarsveit barnsföðurins og hefði ekki verið það í 3 ár, en það væri skilyrði fyrir því, að gengið yrði að framfærsluhreppnum með fúlgugreiðslu, að áður hefði verið gengið að vistarsveitinni, og hún árangurslaust leitað þess, að fá meðgjöfina endurgoldna hjá barnsföðurnum; 3., að eigi geti verið að ræða um nema »síðustu ársmeðgjöf« hvert sinn. Eptir að hreppsnefndin í Mosfellshreppi því næst á ný með brjefi, dags. 20. nóv. 1893, árangurslaust hafði krafði hreppsnefndina í Garðahreppi um optnefndar 3 ársfúlgur, sneri hún sjer af nýju til hlutaðeigandi sýslumanns með brjefi dags. 24. febr. 1894, og beiddist þess, að hann krefði um meðlagsfúlguna fyrir hreppinn, en með brjefi, dags. 23. júlí 1894, skaut sýslumaðurinn málefninu til amtsins, og eptir að nauðsynleg skjöl og skilríki því næst höfðu verið útveguð eptir fyrirlagi yðar, herra amtmaður, í brjefi til sýslumannsins, dags. 31. júlí f. á., uppkváðuð þjer hinn 20. okt. f. á. úrskurð þann í málinu, sem að framan greinir, og hreppsnefnd Mosfellshrepps hefur áfrýjað.

Þegar þá til þess kemur, að skera úr þrætuefninu, skal það fyrst tekið fram, að jeg er yður samdóma um, að Garðahreppur sje rjettur málsaðili í máli þessu gagnvart Mosfellshreppi. Ákvæði 3. gr. í lögum um meðgjöf með óskilgetnum börnum o. fl. 24. jan. 1890 um það, að barnsmóður eða dvalarsveit hennar sje heimilt að heimta síðustu ársfúlgur af vistarsveit barnsföður-

ins, er svo aptur eigi aðgang að framfærslusveit hans, sem opt getur verið **2** erfitt að finna í svip, eru sett til hægðarauka fyrir barnsmóðurina, og finnist **12. jan.** ekki vistarsveit barnsföðursins, kemur því framfærslusveit hans að sjálfsögðu í hennar stað. — Þar sem það nú er viðurkennt, að Júlíus Björnsson hafi átt fast heimili í Garðahreppi fram á árið 1890 og sje þar sveitlægur, en hinu hefur ekki verið mótmælt, að hann sje á lífi en hafi ekki fast heimili, svo fundizt hafi, er það rjett, að Mosfellshreppur snúi að Garðahreppi þeim kröfum, sem heimilaðar eru í 3. gr. laga 24. jan. 1890. — Sömuleiðis er jeg yður samdóma um, að sú mótbára hreppsnefndarinnar í Garðahreppi, að ekki hafi fyrir legið nægileg vottorð frá dvalarsveit stúlkunnar um það, að hún væri eigi einfær um að annast börn sín, sje ekki á rökum byggð, þar sem hreppsnefndinni í Garðahreppi var kunnugt um, að hún var á sveitarframfæri í Mosfellssveit, eins og hreppsnefndin þar einnig skýrt tók fram í kröfubrjefi sínu 28. ág. 1893. — Aptur á móti get jeg ekki verið yður samdóma um það, að skylda Garðahrepps til þess að inna meðlögin af hendi sje undir því kom-in, hvort þau gagnvart barnsföðurnum hafi misst lögtakskrápt samkvæmt opnu brjefi 28. okt. 1805 og 2. gr. laga 16. desbr. 1885 á þeim tíma, þegar yfirvaldsúrskurður út af fram komnum mótmælum um greiðsluskyldu hreppsins er felldur, heldur verð jeg að álíta, að skylda sú, sem 3. gr. laga 24. jan. 1890 leggur vistarsveit eða í þessu tilfelli framfærslusveit barnsföður á herðar, verði eingöngu að miðast við þann tíma, þegar krafan á hendur sveitinni er gjörð, þannig, að það sje nægilegt, að fullnægt sje því skilyrði, sem lagagreinin inniheldur, að krafan sje fallin í gjalddaga og taki ekki lengra fram en til síðasta ársmeðlags, það er með öðrum orðum, að barnsföðurhreppurinn sje skyldur að greiða þá fúlgu, sem hann af rjettum hlutadeigendum og að öðru leyti samkvæmt lögunum hefur verið krafinn um áður en ár var liðið frá því er hún fjell í gjalddaga.

Eins og að framan er tekið fram, gjörði Mosfellshreppur enga kröfu á hendur Garðahreppi um hin umræddu ársmeðlög fyrir árin 31. júlí 1890 til 31. júlí 1893 fyr en með brjefi, dags. 28. ágúst 1893. Skilyrði fyrir því að geta gjört kröfu þessa var það, að áður væri ákveðin af amtinu upphæð fúlgu þeirrar, er barnsföðurnum bæri að greiða. Með því að síðustu forvöð til þess að heimta af Garðahreppi fúlguna fyrir tímenn frá 31. júlí 1890 til 31. júlí 1891 var 31. júlí 1892, en úrskurður amtsins um upphæð fúlgunnar fjell ekki fyrr en 13. desbr. 1892, var barnsmóðirin og sveit hennar búin að missa rjett sinn til þess að krefja Garðahrepp um hið fyrsta ársmeðlag, þegar áður en amtið ákvað upphæð meðlagsins. Öðru máli hefði verið að gegna að því er snertir fúlguna fyrir tímenn frá 31. júlí 1891 til sama tíma 1892, ef rjettar barnsmóðurinnar hefði verið gætt af hreppsnefndinni eins og vera bar, því að þá fúlgu hefði mátt heimta af barnsföðurhreppnum allt þangað til 31. júlí 1893, eða í hálfan áttunda mánuð eptir að framfærsluúrskurður amtsins var upp kveðinn; en eins og áður sagt, kom hreppsnefndin í Mosfells-hreppi ekki fram með kröfuna fyrr en 28. ágúst 1893, og má því sjálfri sjer

2 um kenna, að hún einnig að því er það ársmeðlag snertir, hefur misst rjett
 12. jan. sinn gagnvart Garðahreppi. Þá er að eins eptir ársmeðlagið fyrir tímann frá 31. júlí 1892 til 31. júlí 1893, er þjer hafð álitid, að Garðahreppur einnig ætti að vera laus við að greiða, af því að krafan, sökum dráttar af hálfu sýslumanns, hafi verið búin að missa lögtaksrjett, þegar úrskurður yðar 20. okt. f. á. gat orðið upp kveðinn; en með því að krafa Mosfellshrepps þar að lútandi er nógu snemma kominn, verður samkvæmt því sem áður er sagt að álíta skilyrði laganna þar með fullnægt, án tillits til þess tíma, sem það hefur tekið að úrskurða fram kominn mótmæli, og ber því að skylda hreppsnefndina í Garðahreppi til að greiða barnsmóðurinni eða hreppsnefndinni í Mosfellssveit fyrir hennar hönd meðlagsupphæðina fyrir nefnt ár með 60 krónum. Að öðru leyti staðfestist úrskurður yðar að því er hin áfrýjuðu atriði snertir.

Að því leyti sem úrskurður yðar ákveður, að Garðahreppi beri að greiða sama ársmeðlag fyrir tímabilið frá 31. júlí 1893 til 31. júlí 1894, hefur honum eigi verið áfrýjað, og stendur það því óhaggað.

Viðvíkjandi varakröfu hreppsnefndarinnar í Mosfellshreppi skal það að lokum tekið fram, að það sætir úrskurði dómstólanna, hvort hlutadeigandi yfirvöld hafa bakað sjer skaðabótaskyldu gagnvart hreppnum, en um það verður hjer eigi úrskurðað.

3
 16. jan. er kona hans hafði gipzt öðrum manni, til þess að ganga að eiga aðra konu.

Í allra þegnsamlegastri bænaskrá, dags. í dag, er send hefur verið hingað, hefur N. N., húsmadur hjer í bænum, sótt um leyfisbrjef til algjörðs hjónaskilnaðar við konu sína N. N., sem árið 1889 fór hjeðan til Ameríku og giptist þar öðrum manni í Douglas-Country í Wisconsin hinn 11. febr. 1891, og jafnframt hefur hann beiðst leyfis til að ganga að eiga stúlku, sem hann hefur eignast barn með. Út af þessu skal yður hjer með þjón. tjáð sem hlutadeigandi presti, til þóknanlegrar leiðbeiningar fyrir yður og til þess að þjer birtið það hlutadeiganda, að með því að það er sannað með hinu staðfesta eptirriti af hjónavigsluvottorði, er umsóknarskjalinu fylgir, að kona umsækjanda hafi gjörzt sek í *bigami*, þ. e. því broti, að eiga tvo menn í einu, þá verður samkvæmt ákvæðunum í norsku laga 3 — 18 — 16 — 8 að líta svo á, að hjónabandi hans við konuna sje þar með slitið, ef hann ekki vill taka hana til sín aptur, þannig, að honum sje fullkomlega heimilt að kvænast á ný, án þess að fá áður skilnaðardóm eða skilnaðarleyfi. Með því að barn það, er hann hefur átt við kvennmanni þeim, sem hann ætlar að ganga að eiga, er ekki fætt fyrr en 12. okt. 1894 eða löngu eptir að hjónaband hans samkvæmt framansögðu var fallið úr gildi við afbrot konunnar, þá hefur hann ekki gjörzt sekur í neinu hörbroti við getnað nefnds barns, og þarf því heldur ekki í því tilliti neitt leyfi til þess að ganga að eiga stúlkuna N. N.

Reikningur

4

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs þeirra, er biða tjón af jarðeldum, árið 1894.

Tekjur:

1. Sjóður við ársbyrjun (Stj.tíð. 1894 B. 2. bls.):

a. innritunarskírteini Ltra A fol. 102	kr. 30100 00	
b. lán gegn fasteignarveði	— 3500 00	
c. fje í Landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 857 10	34457 10
2. Ársvextir:

a. af innritunarskírteini til 11. júní og 11. desbr. '94 —	1053 50	
b. — lánum gegn fasteignarveði til 11. júní '94 . —	139 28	
c. — fje Landsbankanum til 31. desbr. '94 . . . —	30 54	1223 32
Samtals kr.:		35680 42

Gjöld:

1. Styrkur til búnaðarskólans á Eyðum kr. 800 00
2. Sjóður í árslok:

a. innritunarskírteini Ltra A. fol. 102	— 30100 00	
b. lán gegn fasteignarveði	— 3800 00	
c. í landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 980 42	34880 42
Samtals kr.:		35680 42

Landshöfðinginn yfir Íslandi, Reykjavík 7. janúar 1895.

Magnús Stephensen.

Reikningur

5

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Hannesar prestaskólakennara Árnasonar
árið 1894

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1894 B. 3. bls.):

	kr. a.	
a. innritunarskírteini Ltra A. fol. 103.	kr. 34000 00	
b. lán gegn fasteignarveði	— 9100 00	
c. í Landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 44 15	43144 15
2. Ársvextir:

a. af innritunarskírteini til 11. júní og 11. des. '94 —	1190 00	
b. — lánum gegn fasteignarveði til 11. júní '94 . —	340 85	
b. — fje í landsbankanum til 31. des. '94 . . . —	10 90	1541 75
Samtals		44685 90

Gjöld:

1. Liffje Sigríðar Árnadóttur, systur gefandans, til
11. júní og 11. desbr. '94 kr. 400 00
2. Sjóður í árslok:

a. innritunarskírteini Ltra A. fol. 103	— 34000 00	
b. lán gegn fasteignarveði	— 9616 67	
c. í landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 669 23	44285 90
Samtals		44285 90

Landshöfðinginn yfir Íslandi, Reykjavík 7. janúar 1895.

Magnús Stephensen.

Verðlagsskrá,

sem gildir fyrir

Austur-Skaptafellssýslu

frá miðju maímánaðar 1895 til jafnlengdar 1896

		í peningum.		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	85	63	85	63	71
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	9	82	58	92	49
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti — -	11	96	71	76	60
4.	— 8 — tvævetrir — -	9	53	76	24	64
5.	— 12 — veturgamlir — -	7	03	84	36	70
6.	— 8 ær geldar — -	7	96	63	68	53
7.	— 10 — mylkar — -	6	15	61	50	51
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	59	50	59	50	50
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver -	45	75	61	»	51
<i>B. Ull, smjör og tólg:</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	58	69	60	58
11.	— 120 — af mislitri ullu, vel þveginni — -	»	39	46	80	39
12.	— 120 — af smjöri, vel verkuðu — -	»	54	64	80	54
13.	— 120 — af tólg, vel bræddri — -	»	23	27	60	23
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið -	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka — -	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga — -	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeisur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeisur — -	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	90	108	»	90
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	75	90	»	75
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 — — harðfiski — — — -	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — -	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli, hertum — -	10	»	60	»	50
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 — — — hákarlslýsis . 8 — -	1	82	27	30	23
29.	— 1 — — — selslýsis . 8 — -	2	»	30	»	25
30.	— 1 — — — þorskalýsis . 8 — -	»	»	»	»	»

					í peningum.		Hundrað á		Alin.	6 12. febr.
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.	
<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinns . . .	10 pund á	10	50	42	»	35	
32.	—	6 ———	kýrskinns . . .	— — —	9	08	54	48	45	
33.	—	6 ———	hrossskinns . . .	— — —	7	30	43	80	37	
34.	—	8 ———	sauðskinns, af tvæ-							
			vetrum og eldri	— — —	5	05	40	40	34	
35.	—	12 ———	sauðskinns, af vet-							
			urgömlum og ám	— — —	3	25	39	»	32	
36.	—	6 ———	selskinns . . .	— — —	7	25	43	50	36	
37.	—	240 lambskinn	(vorlamba), einlit	. hvert á	»	19	45	60	38	
<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	7	84	47	04	39	
39.	—	40 — — —	óhreinsuðum . . .	— — —	»	»	»	»	»	
40.	—	120 — — —	fuglafíðri	10 pund	9	05	108	60	91	
41.	—	480 — — —	fjallagrösum	— — —	1	»	48	»	40	
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir . . .	— — —	2	48	»	»	50	
43.	—	1 lambsfóður		— — —	3	51	»	»	70	

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum land-
aurum verður:

<i>Eptir</i>	<i>A. eða í friðu</i>		69	18	58
—	<i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>		52	20	44
—	<i>C. — í ullartóvöru</i>		99	»	82
—	<i>D. — í fiski</i>		60	»	50
—	<i>E. — í lýsi</i>		28	65	24
—	<i>F. — í skinna-vöru</i>		44	11	37

En meðalverð allra landaura samantalið
og skipt með 6, sýnir:

Meðalverð allra meðalverða
Reykjavík 12. dag. febrúarmán. 1895.
J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Auglýsing um póstmál.

Það auglýsist hjer með almenningi, að sú breyting er gjörð á áætlun um ferðir landpóstanna 1895, dags. 5. desbr. 1894, að pósturinn frá *Seyðisfirði* til *Grímsstaða* megi í 3.—14. ferð fara einum degi fyrr frá *Bót* heldur en tilgreint er í áætluninni.

Landshöfðinginn yfir Íslandi, Reykjavík 2. febrúar 1895.

Magnús Stephensen.

Hannes Hafstein.

Verðlagsskrá,

sem gildir í

Vestur-Skaptafellssýslu

frá miðju maímánaðar 1895 til jafnlengdar 1896.

		Í peningum.		Hundrað á		Alin.
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	71	73	71	73	60
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemdar, í fardögum hver á	9	»	54	»	45
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti — -	10	76	64	56	54
4.	— 8 — tvævetrir . - — . — -	8	58	68	64	57
5.	— 12 — veturgamlir - — . — -	6	23	74	76	62
6.	— 8 ær geldar — -	7	85	62	80	52
7.	— 10 — mylkar — -	5	80	58	»	48
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	56	83	56	83	47
9.	— 1 ¹ / ₃ bryssu, á sama aldri hver -	44	30	59	07	49
<i>B. Ull, smjör og tölq.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	57	68	40	57
11.	— 120 — af mislitri ullu, vel þveginni — -	»	39	46	80	39
12.	— 120 — af smjöri, vel verkuðu . . — -	»	54	64	80	54
13.	— 120 — af tölq, vel bræddri . . . — -	»	32	38	40	32
<i>C. Tøvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið -	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka . . — -	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga — -	»	22	39	60	33
18.	— 20 eingirnispeisur — -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeisur — -	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	86	103	20	86
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	63	75	60	63
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
33.	— 6 — — harðfiski — — — -	11	15	66	90	56
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — -	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	10	75	64	50	54
26.	— 6 — — hákarli, hertum — -	»	»	»	»	»
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 — — — hákarlslýsis . 8 — -	»	»	»	»	»
29.	— 1 — — — selslýsis . 8 — -	2	75	41	25	34
30.	— 1 — — — þorskalýsis . 8 — -	1	75	26	25	22

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

Auglýsing um, að innkallaðir skuli allir bláir 10 króna sedlar, er þjóðbankinn hefur gefið út og ganga manna á meðal, undirskr. af konungi 10. nóv. 1894 (A. nr. 25, bls. 136—137).

Konungleg auglýsing um, að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs, undirskr. af konungi 13. nóv. 1894 (A. nr. 26, bls. 138—139).

Konungleg auglýsing um, að konungur sje kominn heim aptur, undirskr. af konungi 6. desbr. 1894 (A. nr. 27, bls. 140—141).

Hafnarreglugjörð fyrir Reykjavíkurkaupstað, undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 12. jan. 1895 (A. nr. 1, bls. 2—5).

Auglýsing, er fellir úr gildi ýmsar auglýsingar frá stjórnarráði Íslands um ráðstafanir gegn því, að hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, m. fl., undirskr. af ráðgjafanum fyrir Ísland 12. jan. 1895 (A. nr. 2, bls. 6—7).

Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um lántökuleyfi handa presta- 8
kalli til húsabóta á prestsetrinu. — Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmáður 25. jan. og háæruverðugi herra, í þóknanlegu brjefi, dags. 29. f. m., vil jeg hjer með veita samþykki mitt til, að presturinn að Mælifelli í Skagafjarðarprófastsdæmi, sjera Jón Ó. Magnússon, taki 1500 kr. embættislán, sem þó ekki getur fengizt úr landssjóði, handa nefndu prestakalli, til þess að bæta staðarhúsin á prestssetrinu á þann hátt, sem segir í tjeðu brjefi yðar og skjölum þeim, er því fylgdu. Þó er samþykki mitt til lántöku þessarar bundið þeim skilyrðum, að lánið verði endurborgað af tekjum prestakallsins á eigi skemmri tíma en 28 árum næstu, að sannað verði á fulltryggjandi hátt, að hin nýja húsgjörð sje vel og forsvaranlega af hendi leyst, að hin nýju hús verði eign staðarins, að presturinn haldi þeim í váttryggingu fyrir að minnsta kosti 1500 kr. undir eptirliti prófasts, og að presturinn eða dánarbú hans skili þeim við burtför hans eða fráfall í góðu og gildu standi eður með fullu álagi.

Brjef landshöfðingja til beggja amtmanna um breyting á fyrirkomulagi 9
verzlunarskýrslna og innköllun á eldri eyðublöðum. — Til þess að bæta úr ýms- 29. jan. um misfellum, sem þótt hafa vera á því fyrirkomulagi, sem hingað til hefur verið á undirbúningi til verzlunarskýrslna, er í áformi að gjöra þá breytingu, að heimta ekki eptirleiðis skýrslur yfir það, sem flutzt hefur inn og út með hverju skipi fyrir sig, heldur eina skýrslu fyrir árið af hverjum þeim, sem fengið hefur vörur frá útlöndum eða sent vörur út til sölu. Með þessu fyrirkomulagi er búizt við, að bæði verði skýrslurnar áreiðanlegri heldur en með hinu gamla fyrirkomulagi, þar sem heilir farmar auðveldlega geta fallið burt, og auk þess verður með þessu auðið, að koma skýrslunum miklu fyr fyrir almenningssjónir. Með því að til er ætlað, að hið nýja fyrirkomulag komist

5. dag marzmán. 1895.

9
29. jan.

á fyrir yfirstandandi ár, 1895, þannig, að hver verzlendi gefi upp með einni skýrslu í árslok allt, sem hann hefur flutt til landsins og út úr því á árinu, þá skal jeg hjer með þjónustusamlega skora á yður, herra amtmaður, að leggja fyrir alla lögreglustjóra í ömtum yðar, að birta þetta hlutaðeigandi skýrslugefendum, svo að þeir sjeu undir það búnir í tíma, eins og einnig ber að innkalla og endursenda hingað öll eldri eyðublöð undir skýrslur um aðfluttar og útfluttar vörur. Ný eyðublöð verða síðar send, ásamt nákvæmari ákvæðum og fyrirskipunum.

7
12. febr.

Verðlagsskrá,

sem gildir fyrir

Vestur-Skaptafellssýslu

frá miðju maímdáðar 1895 til jafnlengdar 1896 (frh. frá bls. 8).

						Í peningum.		Hundrað á		Alin.
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsinnns	. .	10 pund á	10	19	40	76	34
32.	—	6 —	kýrsinnns	. . .	— — —	7	80	46	80	39
33.	—	6 —	hrosssinnns	. .	— — —	6	53	39	18	33
34.	—	8 —	sauðsinnns, aftvæ-							
			vetrum og eldri	—	— — —	4	73	37	84	32
35.	—	12 —	sauðsinnns, af vet-							
			urgömlum og ám	—	— — —	3	13	37	56	31
36.	—	6 —	selsinnns	. . .	— — —	5	69	34	14	28
37.	—	240	lambsinn (vorlamba),	einlit	. hvert á	»	21	50	40	42
<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á		»	»	»	»	»
39.	—	40 —	— — — — —	óhreinuðum	. — —	»	»	»	»	»
40.	—	120 —	— — — — —	fuglaíðri		3	21	38	52	32
41.	—	480 —	— — — — —	fjallagrösum		2	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir	. .	— — —	»	11	»	»	42
43.	—	1	lambsfóður		— — —	3	10	»	»	62

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	63	38	53
— <i>B. — í ulla, smjöri og tölq</i>	54	60	46
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	72	80	61
— <i>D. — í fiski</i>	65	70	55
— <i>E. — í lýsi</i>	33	75	28
— <i>F. — í skinna-vöru</i>	40	95	34

En meðalverð allra landaura samantalið 331 18 277
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða . 55 19 46

Reykjavík, 12. dag febrúarmán. 1895.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá,

sem gildir fyrir

Rangárvallasýslu

frá miðju maímnáðar 1895 til jafnlengdar 1896.

10
15. febr.

		Í peningum		Hundrað á		Alin.
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri fra miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	81	20	81	20	68
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	7	74	46	44	39
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti — -	11	52	69	12	58
4.	— 8 — tvævetrir — — — — -	8	56	68	48	57
5.	— 12 — veturgamlir — — — — -	5	96	71	52	60
6.	— 8 ær geldar — — — — -	7	79	62	32	52
7.	— 10 — mylkar — — — — -	5	61	56	10	47
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum — -	58	84	58	84	49
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver -	46	40	61	87	52
<i>B. Ull, smjör og tólq.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	67	80	40	67
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — -	»	44	52	80	44
12.	— 120 — — smjóri, vel verkuðu . . — -	»	54	64	80	54
13.	— 120 — — tólq, vel bræddri . . . — -	»	32	38	40	32
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið -	»	37	22	20	18
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka . . — -	»	77	23	10	19
17.	— 180 — sjóvetlinga — -	»	23	41	40	35
18.	— 20 eingirnispeisur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeisur — -	4	75	71	25	59
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin — -	1	01	121	20	101
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin — -	»	74	88	80	74
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	9	14	54	84	46
23.	— 6 — — harðfiski — — — -	14	63	87	78	73
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — -	11	17	67	02	56
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	9	54	57	24	48
26.	— 6 — — hákarli, hertum . . . — -	»	»	»	»	»
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 — — hákarlslýsis . 8 — -	»	»	»	»	»
29.	— 1 — — selslýsis . . 8 — -	2	37	35	55	30
30.	— 1 — — þorskalýsis . 8 — -	1	69	25	35	21

10
15. febr.

						í peningum.		Hundrað á		Alin.
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsinn	. . .	10 pund á	12	90	51	60	43
32.	—	6	kýrskinn	. . .	— — —	10	28	61	68	51
33.	—	6	hrossskinn	. . .	— — —	8	68	52	08	43
34.	—	8	sauðskinn, aftvæ-							
			vetrum og eldri	— — —		7	16	57	28	48
35.	—	12	sauðskinn, af vet-							
			urgömlum og ám	— — —		5	54	66	48	55
36.	—	6	selskinn	. . .	— — —	10	»	60	»	50
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit	. . .	hvert á	»	28	67	20	56
<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á			»	»	»	»	»
39.	—	40	— — — — — óhreinsuðum	. . .	— — —	»	»	»	»	»
40.	—	120	— — — fuglaflöri		10 pund	4	»	48	»	40
41.	—	480	— — — fjallagrösum		— — —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir			2	10	»	»	42
43.	—	1	lambsfóður			3	02	»	»	60

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum land-
aurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>		63	99	53
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>		59	10	49
— <i>C. — í ullartóvöru</i>		61	33	51
— <i>D. — í fiski</i>		66	72	56
— <i>E. — í lýsi</i>		30	45	25
— <i>F. — í skinna-vöru</i>		59	47	50

En meðalverð allra landaura samantalið
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 56 84 47

Reykjavík 15. dag febrúarmán 1895.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

11
2. febr. **Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Skaptafellssýslu um bjarglaun af vogrekum í Skaptafellssýslu (ágríp).** — Með brjefi þessu var, samkvæmt gamalli venju í Skaptafellssýslu og vegna sjerstakra landshátta, samþykkt, að greiddur væri þjóðjardalandsetum $\frac{1}{3}$ af söluverði vogreka þeirra, er reka upp á þjóðjardið, í bjarglaun.

Verðlagsskrá,

sem gildir í

Vestmannaeyjasýslu

frá miðju maímánaðar 1895 til jafnlangdar 1896.

12
15. febr.

		í peningum		Hundrað á		Alin.
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	»	»	»	»	»
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	8	»	48	»	40
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti — -	16	25	97	50	81
4.	— 8 — tvævetrir — -	10	»	80	»	67
5.	— 12 — veturgamlir — -	6	68	80	16	67
6.	— 8 ær geldar — -	10	62	84	96	71
7.	— 10 — mylkar — -	6	45	64	50	54
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	»	»	»	»	»
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver -	»	»	»	»	»
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	63	75	60	63
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — -	»	36	43	20	36
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu . . . — -	»	50	60	»	50
13.	— 120 — — af tólg, vel bræddri . . . — -	»	35	42	»	35
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið -	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka . . . — -	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga — -	»	25	45	»	38
18.	— 20 eingirnispeisur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeisur — -	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	25	150	»	125
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	9	»	54	»	45
23.	— 6 — — harðfiski — — — -	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — -	7	75	46	50	39
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli, hertum — -	»	»	»	»	»
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 — — — hákarlslýsis . 8 — -	»	»	»	»	»
29.	— 1 — — — selslýsis . . 8 — -	»	»	»	»	»
30.	— 1 — — — þorskalýsis . . 8 — -	1	25	18	75	16

12
15. febr.

					í peningum.		Hundrað á		Alin.
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsinnss . . .	10 pund á	10	»	40	»	33
32.	—	6 —	kýrsinnss . . .	— — —	»	»	»	»	»
33.	—	6 —	hrosssinnss . . .	— — —	»	»	»	»	»
34.	—	8 —	sauðsinnss, af tvævetrum og eldri	— — —	6	63	53	04	44
35.	—	12 —	sauðsinnss, af veturgömlum og ám	— — —	4	12	49	44	41
36.	—	6 —	selsinnss . . .	— — —	10	»	60	»	50
37.	—	240	lambsinnss (vorlamba), einlit	hvert á	»	40	96	»	80
<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á		6	»	36	»	30
39.	—	40 —	óhreinsuðum	— — —	»	»	»	»	»
40.	—	120 —	fuglaíðri . . .	10 pund —	6	25	75	»	62
41.	—	480 —	fjallagrösum . . .	— — —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk um heyannir		—	2	38	»	»	48
43.	—	1 lambsfóður		—	4	»	»	»	80

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	75	85	63
— <i>B. — í ullu, smjöri og tölgu</i>	55	20	46
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	97	50	81
— <i>D. — í fiski</i>	50	25	42
— <i>E. — í lýsi</i>	18	75	16
— <i>E. — í skinna-vöru</i>	59	70	50

En meðalverð allra landaura samantalið 357 25 298
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 59 54 50

Reykjavík, 15. dag febrúarmán. 1895.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

13
2. febr.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um flutning á þingstað (ágríp). — Með brjefi þessu var samþykkt, að þingstaður Suðurfjarðahrepps í Barðastrandarsýslu væri fluttur frá Otrardal að Bildudal, að því áskildu, að hreppsnefndin sæi um, að jafnan sje til hæfilegt hús til þinghaldanna á hinum nýja þingstað.

Verðlagsskrá,

sem gildir fyrir

Árnessýslu

frá miðju maímánaðar 1895 til jafnlengdar 1896

14
19. febr.

		í peningum.		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	93	90	93	90	78
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	9	51	57	06	48
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti —	14	05	84	30	70
4.	— 8 — tvævetrir —	11	07	88	56	74
5.	— 12 — veturgamlir —	7	98	95	76	80
6.	— 8 ær geldar —	9	55	76	40	64
7.	— 10 — mylkar —	6	71	67	10	56
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	62	25	62	25	52
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver	44	18	58	91	49
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	65	78	»	65
11.	— 120 — af mislitri ullu, vel þveginni —	»	43	51	60	43
12.	— 120 — af smjöri, vel verkuðu . . . —	»	60	72	»	60
13.	— 120 — af tólg, vel bræddri . . . —	»	33	39	60	33
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka . . . —	1	06	31	80	27
17.	— 180 — sjóvetlinga —	»	32	57	60	48
18.	— 20 eingirnispéisur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpéisur —	3	10	46	50	39
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	09	130	80	109
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	85	102	»	85
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	9	72	58	32	49
23.	— 6 — — harðfiski — — —	19	09	114	54	95
24.	— 6 — — þyrsklingi — — —	11	23	67	38	56
25.	— 6 — — ýsu, hertri —	10	92	65	52	55
26.	— 6 — — hákarli, hertum —	10	»	60	»	50
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvals lýsis . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 — — hákarls lýsis . 8 —	1	76	26	40	22
29.	— 1 — — sels lýsis . 8 —	1	86	27	90	23
30.	— 1 — — þorskalýsis . 8 —	1	57	23	55	20

14
19. febr.

					í peningum.		Hundrað á		Alin.
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsinnss	. . . 10 pund á	12	81	51	24	43
32.	—	6 ———	kýrskinnss	. . . — — —	10	78	64	68	54
33.	—	6 ———	hrossskinnss	. . . — — —	9	22	55	32	46
34.	—	8 ———	sauðskinnss, af tvæ-						
			vetrum og eldri	— — —	6	76	54	08	45
35.	—	12 ———	sauðskinnss, af vet-						
			urgömlum og ám	— — —	4	65	55	80	46
36.	—	6 ———	selskinnss	. . . — — —	10	25	61	50	51
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit	. hvert á	»	30	72	»	60
<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á		8	55	51	30	43
39.	—	40 — —	— — — óhreinsuðum	. — —	»	»	»	»	»
40.	—	120 — —	fuglaflöri	 10 pund —	5	33	63	96	53
41.	—	480 — —	fjallagrösum	. . . — — —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir	. . . — — —	2	25	»	»	45
43.	—	1 lambsfóður	 — — —		3	80	»	»	76

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum land-
aurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>		76	03	63
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>		60	30	50
— <i>C. — í ullartóvöru</i>		73	74	61
— <i>D. — í fiski</i>		73	15	61
— <i>E. — í lýsi</i>		25	95	22
— <i>F. — í skinna-vöru</i>		59	23	49

En meðalverð allra landaura samantalið 368 40 306
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 61 40 51

Reykjavík, 19. dag. febrúarmán. 1895.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Prófastur.

22. febr. skipaði biskup præg. hon. *Sigurð Gunnarsson* í Stykkishólmi reglulegan
prófast í Snæfellsnessprófastsdæmi.

Óveitt prestaköill.

Miðgarðar í Grímsey í Eyjafjarðarprófastsdæmi. Metið 950 kr. 93 a. Augl. 14. nóv.
1894.

Staður á Reykjanesi í Bárðastrandarprófastsdæmi (Staðar og Reykhólasóknir).
Metið 1415 kr. 16 aur. Matið er miðað við 400 kr. árgjald af brauðinu, en árgjaldið er nú
að eins 200 kr. Upp í eptirlaun formannsins greiðast af brauðinu 215 kr. 16 aur. Augl.
23. febrúar. Veitist frá næstu fardögum.

Verðlagsskrá,

sem gildir fyrir

Gullbringu- og Kjósarsýslu og Reykjavíkurborg

frá miðju maímánaðar 1895 til jafnlengdar 1896

15
19. febr.

		Í peningum.		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	104	48	104	48	87
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	11	62	69	72	58
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti — -	15	44	92	64	77
4.	— 8 — tvævetrir — -	12	34	98	72	82
5.	— 12 — veturgamlir — -	9	03	108	36	90
6.	— 8 ær geldar — -	11	81	94	48	79
7.	— 10 — mylkar — -	8	01	80	10	67
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	62	98	62	98	52
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver -	48	38	64	51	54
<i>B. Ull, smjör og tölq.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	64	76	80	64
11.	— 120 — af mislitri ullu, vel þveginni — -	»	44	52	80	44
12.	— 120 — af smjöri, vel verkuðu . . . — -	»	65	78	»	65
13.	— 120 — af tölq, vel bræddri . . . — -	»	38	45	60	38
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	1	11	33	30	28
15.	— 60 pör eingirnissokka parið -	1	»	60	»	50
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka . . . — -	1	47	44	10	37
17.	— 180 — sjóvetlinga — -	»	32	57	60	48
18.	— 20 eingirnispeisur hver -	3	13	62	60	52
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeisur — -	4	56	68	40	57
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	31	157	20	131
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	1	06	127	20	106
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	9	75	58	50	49
23.	— 6 — — harðfiski — — — -	19	67	118	02	98
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — -	11	11	66	66	56
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	9	94	59	64	50
26.	— 6 — — hákarli, hertum . . . — -	8	»	48	»	40
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 — — — hákarlslýsis . 8 — -	1	57	23	55	20
29.	— 1 — — — selslýsis . . 8 — -	1	80	27	»	22
30.	— 1 — — — þorskalýsis . . 8 — -	1	51	22	65	19

5. dag marzmán. 1895.

15
19. febr.

						í peningum.		Hundrað á		Alin.
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinn	. . .	10 pund á	12	30	49	20	41
32.	—	6 —	kýrskinn	. . .	— — —	10	75	64	50	54
33.	—	6 —	hrossskinn	. . .	— — —	9	59	57	54	48
34.	—	8 —	sauðskinn, af tvæ-							
			vetrum og eldri	— — —		7	40	59	20	49
35.	—	12 —	sauðskinn, af vet-							
			urgömlum og ám	— — —		6	18	74	16	62
36.	—	6 —	selskinn	. . .	— — —	10	75	64	50	54
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit	. . .	hvert á	»	48	115	20	96
<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á			8	25	49	50	41
39.	—	40 —	— — — óhreinsuðum	. . .	— — —	»	»	»	»	»
40.	—	120 —	fuglafiðri		10 pund —	8	44	101	28	84
41.	—	480 —	fjallagrösum		— — —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir		— — —	2	65	»	»	53
43.	—	1	lambsfóður		— — —	4	26	»	»	85

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum land-
aurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>		86	22	72
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>		63	30	53
— <i>C. — í ullartóvöru</i>		76	30	64
— <i>D. — í fiski</i>		70	16	58
— <i>E. — í lýsi</i>		24	40	20
— <i>F. — í skinna-vöru</i>		69	19	58

En meðalverð allra landaura samantalið 389 57 325
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 64 93 54

Reykjavík, 19. dag. febrúarmán. 1895.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

16
2. febr.

Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Skagafjarðarsýslu um sölulaun hreppstjóra af óskilafje. (Ágrip). — Fyrirspurn frá hreppsnefndaroddvitanum í Lýtingsstaðahreppi svarað á þá leið, að hreppstjórar hafi eigi rjett til að reikna sjer af söluverði óskilafjár annað en venjuleg uppboðslaun samkvæmt 6. gr. laga 13. jan. 1882, 4 af hundraði.

17
22. febr.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um flutning á þingstað. (Ágrip). — Með brjefi þessu var samþykkt, að þingstaður Hrunamannahrepps væri fluttur frá Gröf að prestsetrinu Hruna, þó með þeim skilyrðum, að stiptyfirvöldin samþykki, að þingstaður sje hafður á prestsetrinu, og að hreppsnefndin annist um, að jafnan sje til sæmilegt húsnæði til þinghaldanna á hinum nýja þingstað.

Verðlagsskrá,

sem gildir í

Borgarfjarðarsýslu

frá miðju maímánaðar 1895 til jafnlengdar 1896.

18
22. febr.

		í peningum.		Hundrað á		Alin.
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	102	23	102	23	85
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	11	62	69	72	58
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti — -	16	28	97	68	81
4.	— 8 — tvævetrir — -	13	40	107	20	89
5.	— 12 — veturgamlir - — — -	10	25	123	»	103
6.	— 8 ær geldar — — -	11	67	93	36	78
7.	— 10 — mylkar — — -	8	40	84	»	70
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	65	13	65	13	54
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver -	47	35	63	13	53
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	59	70	80	59
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — -	»	44	52	80	44
12.	— 120 — — smjóri, vel verkuðu . . . — -	»	60	72	»	60
13.	— 120 — — af tólg, vel bræddri . . . — -	»	36	43	20	36
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið -	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka . . . — -	1	24	37	20	31
17.	— 180 — sjóvetlinga — -	»	33	59	40	49
18.	— 20 eingirnispeisur hver -	3	75	75	»	63
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeisur — -	4	66	69	90	58
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	39	166	80	139
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	1	03	123	60	103
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	9	75	58	50	49
23.	— 6 — — harðfiski — — — -	13	»	78	»	65
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — -	11	73	70	38	59
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	11	54	69	24	58
26.	— 6 — — hákarli, hertum — -	»	»	»	»	»
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 — — — hákarlslýsis . 8 — -	»	»	»	»	»
29.	— 1 — — — selslýsis . . 8 — -	1	55	23	25	19
30.	— 1 — — — þorskalýsis . . 8 — -	1	08	16	20	13

18
22. febr.

						í peningum.		Hundrað á		Alin.
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsinn	. . .	10 pund á	14	50	58	»	48
32.	—	6 —	kýrskinn	. . .	— — —	12	20	73	20	61
33.	—	6 —	hrossskinn	. . .	— — —	10	17	61	02	51
34.	—	8 —	sauðskinn, af tvæ-							
			vetrum og eldri	— — —		7	93	63	44	53
35.	—	12 —	sauðskinn, af vet-							
			urgömlum og ám	— — —		5	48	65	76	55
36.	—	6 —	selskinn	. . .	— — —	8	88	53	28	44
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit	. . .	hvert á	»	32	76	80	64
<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á			8	37	50	22	42
39.	—	40 —	— — — óhreinsuðum	— — —		»	»	»	»	»
40.	—	120 —	— — fuglafiðri		10 pund —	6	25	75	»	63
41.	—	480 —	— — fjallagrösum		— — —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir		—	2	44	»	»	49
43.	—	1	lambsfóður		—	4	»	»	»	80

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum land-
aurum verður:

<i>Eptir A.</i>	<i>æða í friðu</i>		89	49	75
— B.	<i>í ullu, smjöri og tólg</i>		59	70	50
— C.	<i>í ullartóvöru</i>		88	65	74
— D.	<i>í fiski</i>		69	03	58
— E.	<i>í lýsi</i>		19	73	16
— F.	<i>í skinna-vöru</i>		64	50	54

En meðalverð allra landaura samantalið 391 10 327
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 65 18 54

Reykjavík 22. dag febrúarmán 1895.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

19
28. febr.

Brjef landshöfðingja til biskupsins um niðurlagning kirkju. — Eptir að hafa fengið þkl. brjef yðar, herra biskup, dags. 30. f. m., vil jeg hjer með samkvæmt 4. gr. laga nr. 3, 27. febr. 1880, sbr. 12. gr. laga nr. 5 frá sama degi samþykkja, að Hallormsstaðarkirkja í Suðurmúlaprófastsdæmi verði lögð niður og sóknin sameinuð Vallanessókn, nema bæirnir Mýrar og Geirólfsstaðir, er leggjast til Þingmúlasóknar; að sjóði Hallormsstaðarkirkju, skrautgripum hennar og áhöldum verði skipt milli Vallanes- og Þingmúlakirkna í rjettu hlutfalli eptir sóknarhlutum þeim, sem leggjast til hvorrar kirkjunnar fyrir sig, miðað við meðaltal kirkjugjalda þaðan um næstliðin 5 ár, og að bæirnir Vað og Stóra-Sandfell leggist frá Vallanessókn til Þingmúlasóknar.

Aptur á móti getur bærinn Skjögrastöir ekki orðið lagður til Valþjófsstaðarsóknar fyr en fengin er yfirlýsing hlutaðeigandi prests og hjeradsfundarins í Mordur-Múlaprófastsdæmi.

Þetta tilkynnist yður hjer með þjónustusaml. til þkl. leiðbeiningar og frekari birtingar.

Verðlagsskrá,

sem gildir fyrir

Mýrasýslu

frá miðju maímánaðar 1895 til jafnlengdar 1896.

20
22. febr.

		í peningum		Hundrað á		Alin.
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri fra miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	98	55	98	55	82
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	11	95	71	70	60
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti — -	17	56	105	36	88
4.	— 8 — tvævetrir . - — . . — -	14	24	113	92	95
5.	— 12 — veturgamlir - — . . — -	9	84	118	08	98
6.	— 8 ær geldar . . . - — . . — -	11	59	92	72	77
7.	— 10 — mylkar . . . - — . . — -	8	29	82	90	69
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum — -	64	47	64	47	54
9.	— 1 ¹ / ₈ hryssu, á sama aldri hver -	48	77	65	03	54
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	63	75	60	63
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — -	»	43	51	60	43
12.	— 120 — — smjóri, vel verkuðu . . — .	»	60	72	»	60
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri . . . — -	»	35	42	»	35
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið -	»	90	54	»	45
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka . . . — -	1	43	42	90	36
17.	— 180 — sjóvetlinga — -	»	30	54	»	45
18.	— 20 eingirnispeisur hver -	3	»	60	»	50
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeisur — -	5	83	87	45	73
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin — -	1	42	170	40	142
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin — -	1	04	124	80	104
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	9	27	55	62	46
23.	— 6 — — harðfiski — — — -	12	57	75	42	63
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — -	11	70	70	20	59
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	10	98	65	88	55
26.	— 6 — — hákarli, hertum . . . — -	»	»	»	»	»
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . 8 pottar á	1	50	22	50	19
28.	— 1 — — — hákarlslýsis . 8 — -	»	»	»	»	»
29.	— 1 — — — selslýsis . . 8 — -	1	61	24	15	20
30.	— 1 — — — þorskalýsis . 8 — -	1	26	18	90	16

20
22. febr.

						í peningum.		Hundrað á		Alin.
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsinn	. . .	10 pund á	14	73	58	92	49
32.	—	6	kýrsinn	. . .	— — —	12	68	76	08	63
33.	—	6	hrosssinn	. . .	— — —	10	94	65	64	55
34.	—	8	sauðsinn, af tvæ-							
			vetrum og eldri	— — —		6	96	55	68	46
35.	—	12	sauðsinn, af vet-							
			urgömlum og ám	— — —		5	25	63	»	52
36.	—	6	selsinn	. . .	— — —	10	25	61	50	51
37.	—	240	lambsinn (vorlamba), einlit	. . .	hvert á	»	34	81	60	68
<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á			9	»	54	»	45
39.	—	40	— — — óhreinsuðum	— — —		»	»	»	»	»
40.	—	120	— — fuglaflöðri		10 pund	8	44	101	28	84
41.	—	480	— — fjallagrösum		— — —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir			2	65	»	»	53
43.	—	1	lambsfóður			4	05	»	»	81

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum land-
aurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>		90	30	75
— <i>B. — í ullu, smjöri og tölgu</i>		60	30	50
— <i>C. — í ullartóvöru</i>		84	79	71
— <i>D. — í fiski</i>		66	78	56
— <i>E. — í lýsi</i>		21	85	18
— <i>E. — í skinna-vöru</i>		66	06	55

En meðalverð allra landaura samantalið 390 08 325
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 65 01 54

Reykjavík 22. dag febrúarmán. 1895.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

21
28. febr.

Brjef landshöfðingja til landlæknisins um læknisverkfæri, tilheyrandi hinu opinbera. — Með því að amtmaðurinn í suðuramtinu og vesturamtinu hefur í brjefi 28. f. m. skýrt mjer frá, að hann hafi orðið þess áskynja, meðal annars af upplýsingum, er hann í því efni hafi fengið frá yður, herra landlæknir, að lítið eða ekkert eptirlit hafi að undanfögnu átt sjer stað að því er snertir læknisverkfæri þau, er á kostnað landssjóðs og amtsjafnaðarsjóðanna voru lögð ýmsum hjeraðslæknisembættum hjer á landi áður en tilskipun 4. maí 1872 um sveitarstjórn á Íslandi kom til framkvæmdar og áður en hin nýja læknaskipun komst á, vil jeg hjer með þjónustusamlega skora á yður, að heimta sem fyrst ýtarlegar skýrslur þeirra lækna, sem hafa undir höndum læknisáhöld, er tilheyra hinu opinbera, en það eru hjeraðslæknarnir í 6. 7. 11. 15. 18. eða 19. og 20. læknishjerði, um það, hver verkfæri sjeu í þeirra vörzlum og hværnig ásigkomulag þeirra sje, og ber yður jafnframt eptirleiðis að hafa eptirlit með því á umsjónarferðum yðar, að verkfærin sjeu vel meðhöndluð.

Jafnframt skal jeg hjer með leggja fyrir yður að bjóða hjeraðslæknunum í 4. 6. 11. og 15. læknishjerði að senda hingað »Phantom« þau, er þeir hafa undir höndum, með því að þeir eptir að lög nr. 9. 13. apríl f. á. um breytingu á 3. og 5. gr. yfirsetukvennalaga 17. desbr. 1875 eru komin í gildi, hafa eigi áhald þessara lengur þörf.

Verðlagsskrá,

sem gildir fyrir

[Snæfellsness- og Hnappadalssýslu

frá miðju maímánaðar 1895 til jafnlengdar 1896.

22
26. febr.

		í peningum.		Hundrað á		Alin.
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri fré miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	96	80	96	80	81
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	12	44	74	64	62
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti — -	16	55	99	30	83
4.	— 8 — tvævetrir . - — . — -	13	32	106	56	89
5.	— 12 — veturgamlir - — . — -	9	50	114	»	95
6.	— 8 ær geldar - — . — -	12	09	96	72	81
7.	— 10 — mylkar - — . — -	7	87	78	70	66
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	62	70	62	70	52
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver -	50	59	67	45	56
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	61	73	20	61
11.	— 120 — af mislitri ullu, vel þveginni — -	»	44	52	80	44
12.	— 120 — af smjöri, vel verkuðu . . — -	»	59	70	80	59
13.	— 120 — af tólg, vel bræddri . . . — -	»	37	44	40	37
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið -	»	65	39	»	33
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka . . — -	1	02	30	60	25
17.	— 180 — sjóvetlinga — -	»	32	57	60	48
18.	— 20 eingirnispéisur — -	3	48	69	60	58
19.	— 15 tvíbands-gjaldpéisur — -	5	28	79	20	66
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	45	174	»	145
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	1	15	138	»	115
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	9	47	56	82	47
23.	— 6 — — harðfiski — — — -	15	45	92	70	77
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — -	11	45	68	70	57
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	10	43	62	58	52
26.	— 6 — — hákarli, hertum — -	10	25	61	50	51
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . 8 pottar á	1	95	29	25	24
28.	— 1 — — — hákarlslýsis . 8 — -	1	79	26	85	22
29.	— 1 — — — selslýsis . . 8 — -	1	69	25	35	21
30.	— 1 — — — þorskalýsis . 8 — -	1	43	21	45	18

22

26. febr.

					í peningum		Hundrað á		Alin.
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsinn	10 pund á	15	83	63	32	53
32.	—	6 —	kýrsinn	— — —	12	99	77	94	65
33.	—	6 —	hrossinn	— — —	11	32	67	92	57
34.	—	8 —	sauðsinn, af tvæ-						
			vetrum og eldri	— — —	9	51	76	08	63
35.	—	12 —	sauðsinn, af vet-						
			urgömlum og ám	— — —	7	45	89	40	75
36.	—	6 —	selsinn	— — —	13	49	80	94	67
37.	—	240	lambsinn (vorlamba), einlit	. hvert á	»	36	86	40	72
<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á		8	52	51	12	43
39.	—	40 —	— — — óhreinsuðum	— — —	»	»	»	»	»
40.	—	120 —	— fuglafríðri	10 pund —	6	75	81	»	67
41.	—	480 —	— fjallagrösum	— — —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir	— — —	2	98	»	»	60
43.	—	1 lambsfóður	— — —	— — —	4	61	»	»	92

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum land-
aurum verður:

<i>Eptir A. eða í fríðu</i>	88	54	74
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	60	30	50
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	84	»	70
— <i>D. — í fiski</i>	68	46	57
— <i>E. — í lýsi</i>	25	72	21
— <i>F. — í skinna-vöru</i>	77	43	65

En meðalverð allra landaura samantalið 404 45 337
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 67 41 56

Reykjavík, 26. dag febrúarmán. 1895.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Bráðabirgðauppbót handa fátækum prestaköllum.

Með brjefi landshöfðingja, dags. 27. febr., var bráðabirgðauppbót handa fátækum prestaköllum fyrir iardagaárið 1895—96 samkvæmt fjárlaganna 13. gr. A. b. 2. skipt milli neðannefndra prestakalla þannig:

1. Staður í Aðalvík	fekk	600 kr.
2. Tjörn á Vatnsnesi	—	300 —
3. Lundarbrekka	—	300 —
4. Sauðlauksdalur	—	250 —
5. Stóruvallaprestakall	—	200 —
6. Stöð í Stöðvarfirði	—	100 —
7. Eyvindarhólar	—	200 —

Samtals 1950 kr.

Verðlagsskrá,

sem gildir fyrir

Dalasýslu

frá miðju maímánaðar 1895 til jafnlengdar 1896.

23
26. febr.

		Í peningum.		Hundrað á		Alin.
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	94	11	94	11	78
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	12	82	76	92	64
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti — -	16	88	101	28	84
4.	— 8 — tvævetrir — -	13	89	111	12	93
5.	— 12 — veturgamlir - — . . . — -	10	04	120	48	100
6.	— 8 ær geldar — -	12	52	100	16	83
7.	— 10 — mylkar — -	8	25	82	50	69
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	65	54	65	54	55
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver -	52	68	70	24	59
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	59	70	80	59
11.	— 120 — mislitri ullu, vel þveginni — -	»	44	52	80	44
12.	— 120 — smjöri, vel verkuðu . . . — -	»	59	70	80	59
13.	— 120 — af tólg, vel bræddri . . . — -	»	35	42	»	35
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	90	27	»	23
15.	— 60 þör eingirnissokka parið -	»	90	54	»	45
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka . . . — -	1	43	42	90	36
17.	— 180 — sjóvetlinga — -	»	37	66	60	55
18.	— 20 eingirnispeisur hver -	3	50	70	»	58
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeisur — -	5	44	81	60	68
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	52	182	40	152
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	96	115	20	96
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	10	50	63	»	53
23.	— 6 — — harðfiski — — — -	12	75	76	50	64
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — -	11	88	71	28	59
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	10	86	65	16	54
26.	— 6 — — hákarli, hertum . . . — -	10	50	63	»	53
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . 8 pottar á	1	83	72	45	23
28.	— 1 — — hákarlslýsis . 8 — -	1	58	23	70	20
29.	— 1 — — selslýsis . . 8 — -	1	69	25	35	21
30.	— 1 — — þorskalýsis . . 8 — -	1	65	24	75	21

14. dag marzmán. 1895.

23

26. febr.

			í peningum.		Hundrað á		Alin.
			Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr.	4 fjórðungar nautsinn	15	83	63	32	53
32.	— 6	— kýrsinn	12	93	77	58	65
33.	— 6	— hrossinn	10	52	63	12	53
34.	— 8	— sauðsinn, af tvævetrum og eldri	8	47	67	76	56
35.	— 12	— sauðsinn, af veturgömlum og ám	6	72	80	64	67
36.	— 6	— selsinn	9	82	58	92	49
37.	— 240	lambskinn (vorlamba), einlit	»	32	76	80	64
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr.	6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	8	50	51	»	42
39.	— 40	— — — — — óhreinsuðum	»	»	»	»	»
40.	— 120	— — — fuglaíðri	6	48	77	76	65
41.	— 480	— — fjallagrösum	»	92	44	16	37
42.	5 álnir	1 dagsverk um heyannir	2	80	»	»	56
43.	— 1	lambsfóður	4	84	»	»	97

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	91	37	76
— B — í ullu, smjöri og tölq	59	10	49
— C. — í ullartóvöru	79	96	67
— D. — í fiski	67	79	56
— E. — í lýsi	25	31	21
— F. — í skinna-vöru	69	73	58

En meðalverð allra landaura samantalið 393 26 327

og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 65 54 55

Reykjavík, 26. dag febrúarmán 1895.

J. Harsteen. Hallgr. Sveinsson.

24

10. jan.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs W. Fischers árið 1894.

Tekjur:

- Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1894 B 3. bls.):
 - innritunarskýrteini Ltra A fol. 373. kr. 20000,00
 - í landsbankanum með sparisjóðskjörum 236,04
- Ársvextir:
 - af innritunarskýrteini til $11/6$. og $11/12$. '94 700,00
 - af fje í landsbankanum til $31/12$. '94 13,71

Samtals kr. 20949,75

Gjöld:

- Styrkur veittur samkv. stofnunaskrá sjóðsins kr. 700,00
- Borgað fyrir auglýsingar — 9,60
- Sjóður í árslok:
 - innritunarskýrteini Ltra A fol. 373 kr. 20000,00
 - í landsbankanum með sparisjóðskjörum 240,15

Samtals kr. 20949,75

Landshöfðinginn yfir Íslandi, Reykjavík 10. janúar 1895.

Magnús Stephensen.

Verðlagsskrá,

sem gildir fyrir

Bardastrandarsýslu

frá miðju maímánaðar 1895 til jafnlengdar 1896.

25

1. marz

		Í peningum		Hundrað á		Alin.
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri fra miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	106	04	106	04	88
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	13	20	79	20	66
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti — -	16	95	101	70	85
4.	— 8 — tvævetrir — -	13	72	109	76	91
5.	— 12 — veturgamlir — -	10	01	120	12	100
6.	— 8 ær geldar — -	12	77	102	16	85
7.	— 10 — mylkar — -	8	48	84	80	71
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum — -	65	05	65	05	54
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver -	56	51	75	35	63
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	59	70	80	59
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — -	»	42	50	40	42
12.	— 120 — — smjóri, vel verkuðu . . . — -	»	62	74	40	62
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri . . . — -	»	41	49	20	41
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið -	»	77	46	20	39
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka . . . — -	1	36	40	80	34
17.	— 180 — sjóvetlinga — -	»	32	57	60	48
18.	— 20 eingirnispeisur hver -	3	58	71	60	60
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeisur — -	4	72	70	80	59
20.	— 120 álnir gjaldvóðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin — -	1	36	163	20	136
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin — -	1	01	121	20	101
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	9	74	58	44	49
23.	— 6 — — harðfiski — — — -	14	96	89	76	75
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — -	10	04	60	24	50
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	10	10	60	60	50
26.	— 6 — — hákarli, hertum . . . — -	11	05	66	30	55
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . 8 pottar á	2	05	30	75	26
28.	— 1 — — — hákarlslýsis . 8 — -	1	96	29	40	25
29.	— 1 — — — selslýsis . . 8 — -	1	84	27	60	23
30.	— 1 — — — þorskalýsis . 8 — -	1	56	23	40	19

25

1. marz

					í peningum.		Hundrað &		Alin.
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinns . . .	10 pund á	12	29	49	16	41
32.	—	6 —	kýrskinns . . .	— — —	10	79	64	74	54
33.	—	6 —	hrossskinns . . .	— — —	10	37	62	22	52
34.	—	8 —	sauðskinns, aftvæ-						
			vetrum og eldri	— — —	9	11	72	88	61
35.	—	12 —	sauðskinns, af vet-						
			urgömlum og ám	— — —	7	50	90	»	75
36.	—	6 —	selskinns . . .	— — —	10	94	65	64	55
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	»	29	69	60	58
<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum, pundíð á		8	47	50	82	42
39.	—	40 —	— — — óhreinsuðum	— — —	»	»	»	»	»
40.	—	120 —	— — fuglaíðri . . .	10 pund —	8	32	99	84	83
41.	—	480 —	— — fjallagrösum . . .	— — —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir . . .	— — —	2	21	»	»	44
43.	—	1 lambsfóður		— — —	4	81	»	»	96

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum land-
aurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	93	80	78
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	61	20	51
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	81	63	68
— <i>D. — í fiski</i>	67	07	56
— <i>E. — í lýsi</i>	27	79	23
— <i>F. — í skinna-vöru</i>	67	75	56

En meðalverð allra landaura samantalið
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 66 54 55

Reykjavík, 1. dag marzmán. 1895.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

26

Reikningur

7. jan. yfir tekjur og gjöld gullbrúðkaupslegats Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og konu hans, frú Þórunnar Hannesdóttur, árið 1894.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. B 1894 2. bls.):			
a. í óuppsegjanlegum ríkisskuldabréfum . . .	kr.	2400,00	
b. í landsbankanum með sparisjóðskjörum . . .	—	921,59	
c. í sjóði hjá landshöfðingja	—	42,00	kr. 3363,59
2. Arsvextir:			
a. af ríkisskuldabréfum til $11\frac{1}{6}$. og $11\frac{1}{12}$. '94 . . .	—	84,00	
b. af fje í landsbankanum til $31\frac{1}{12}$. '94 . . .	—	32,77	116,77
			Samtals kr. 3480,36

Gjöld:

Sjóður í árslok:			
a. í óuppsegjanlegum ríkisskuldabréfum . . .	kr.	2400,00	
b. í landsbankanum með sparisjóðskjörum . . .	—	1080,36	kr. 3480,36
Landshöfðinginn yfir Íslandi, Reykjavík 7. janúar 1895.			
Magnús Stephensen.			

Verðlagsskrá,

sem gildir fyrir

Ísafjarðarsýslu og kaupstað

frá miðju maímánaðar 1895 til jafnlengdar 1896.

27

5. marz

		Í peningum.		Hundrað á		Alin.
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri fré miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	110	01	110	01	92
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	14	18	85	08	71
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti —	17	96	107	76	90
4.	— 8 — tvævetrir — — — —	14	73	117	84	98
5.	— 12 — veturgamlir — — — —	11	03	132	36	110
6.	— 8 ær geldar — — —	14	36	114	88	96
7.	— 10 — mylkar — — —	9	06	90	60	76
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	66	22	66	22	55
9.	— 1 ¹ / ₃ bryssu, á sama aldri hver	57	76	77	01	64
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	58	69	60	58
11.	— 120 — af mislitri ullu, vel þveginni —	»	44	52	80	44
12.	— 120 — af smjöri, vel verkuðu . . . —	»	68	81	60	68
13.	— 120 — af tólg, vel bræddri . . . —	»	42	50	40	42
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	86	25	80	21
15.	— 60 þör eingirnissokka parið	»	63	37	80	32
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka . . . —	1	46	43	80	36
17.	— 180 — sjóvetlinga —	»	49	88	20	74
18.	— 20 eingirnispeisur hver	4	87	97	40	81
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeisur —	8	28	124	20	103
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	21	145	20	121
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	98	117	60	98
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	10	11	60	66	51
23.	— 6 — — harðfiski — — — —	13	01	78	06	65
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — —	10	31	61	86	52
25.	— 6 — — ýsu, hertri —	9	45	56	70	47
26.	— 6 — — hákarli, hertum —	10	76	64	56	54
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . 8 pottar á	1	25	18	75	16
28.	— 1 — — — hákarlslýsis . 8 — —	1	65	24	75	21
29.	— 1 — — — selslýsis . 8 — —	1	40	21	»	18
30.	— 1 — — — þorskalýsis . 8 — —	1	35	20	25	17

27

5. marz.

						í peningum.		Hundrað á		Alin.
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsinnss	. . .	10 pund á	11	48	45	92	38
32.	—	6 —	kýrsinnss	. . .	— — —	10	44	62	64	52
33.	—	6 —	hrosssinnss	. . .	— — —	8	96	53	76	45
34.	—	8 —	sauðsinnss, aftvæ-							
			vetrum og eldri	— — —		8	87	70	96	59
35.	—	12 —	sauðsinnss, af vet-							
			urgömlum og ám	— — —		7	58	90	96	76
36.	—	6 —	selsinnss	. . .	— — —	10	08	60	48	50
37.	—	240	lambsinn (vorlamba), einlit	. . .	hvert á	»	24	57	60	48
<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á			8	35	50	10	42
39.	—	40 —	— — — — — óhreinsuðum	. . .	— — —	»	»	»	»	»
40.	—	120 —	— — — fuglaíðri		10 pund	7	96	95	52	80
41.	—	480 —	— — — fjallagrösum		— — —	1	19	57	12	48
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir	. . .	— — —	2	59	»	»	52
43.	—	1	lambsfóður		— — —	5	29	»	»	106

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum land-
aurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	100	20	84
— <i>B. — í ulla, smjöri og tölq</i>	63	60	53
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	85	»	71
— <i>D. — í fiski</i>	64	37	54
— <i>E. — í lýsi</i>	21	19	18
— <i>F. — í skinna-vöru</i>	63	19	53

En meðalverð allra landaura samantalið 397 55 333
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 66 26 55

Reykjavík, 5. dag marzmán. 1895.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

28

1. marz.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í norðuramtinu og austuramtinu um lántökuleyfi til handa amtsráði. (Ágrip). — Með brjefi þessu var samkæmt 56. gr. í tilsk. 4. maí 1872 samþykkt, að amtsráðið í norðuramtinu tæki 20,000 króna lán, er ávaxtist og endurborgist með 6% á 28 árum, til þess þar með að draga saman í eitt allar skuldir, sem á Hólaskóla hvíla.

Verðlagsskrá,

sem gildir fyrir

Strandasýslu

frá miðju maímánaðar 1895 til jafnlengdar 1896

29

1. marz.

		í peningum.		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	100	83	100	83	84
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	14	09	84	54	70
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti — -	18	»	108	»	90
4.	— 8 — tvævetrir — -	14	54	116	32	97
5.	— 12 — veturgamlir — -	11	28	135	36	113
6.	— 8 ær geldar — -	13	34	106	72	89
7.	— 10 — mylkar — -	9	29	92	90	77
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	63	96	63	96	53
9.	— 1 ¹ / ₂ hryssu, á sama aldri hver -	53	50	71	33	59
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	59	70	80	59
11.	— 120 — af mislitri ullu, vel þveginni — -	»	40	48	»	40
12.	— 120 — af smjöri, vel verkuðu . . . — -	»	59	70	80	59
13.	— 120 — af tólg, vel bræddri . . . — -	»	32	38	40	32
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi; haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	83	24	90	21
15.	— 60 þör eingirnissokka parið -	»	75	45	»	38
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka . . . — -	1	25	37	50	31
17.	— 180 — sjóvetlinga — -	»	44	79	20	66
18.	— 20 eingirnispeisur hver -	1	50	30	»	25
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeisur — -	3	50	52	50	44
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	43	171	60	143
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	1	03	123	60	103
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	8	19	49	14	41
23.	— 6 — — harðfiski — — — -	11	25	67	50	56
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — -	10	72	64	32	54
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	10	25	61	50	51
26.	— 6 — — hákarli, hertum . . . — -	9	40	56	40	47
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis . . 8 pottar á	1	43	21	45	18
28.	— 1 — — — hákarlslýsis . 8 — -	1	75	26	25	22
29.	— 1 — — — selslýsis . . 8 — -	1	72	25	80	21
30.	— 1 — — — þorskalýsis . . 8 — -	1	38	20	70	17

29

1. marz.

		í peningum.		Hundrað á		Alin.
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar	nautsinnns . . .	10 pund á	16	07	64 28 54
32.	— 6 —	kýrskinnns . . .	— — -	12	47	74 82 62
33.	— 6 —	hrossskinnns . . .	— — -	10	57	63 42 53
34.	— 8 —	sauðskinnns, af tvæ-				
		vetrum og eldri	— — -	8	02	64 16 53
35.	— 12 —	sauðskinnns, af vet-				
		urgömlum og ám	— — -	6	77	81 24 68
36.	— 6 —	selskinnns . . .	— — -	11	94	71 64 60
37.	— 240 lambskinn	(vorlamba), einlit .	hvert á	»	36	86 40 72
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á			9	18	55 08 46
39.	— 40 — — —	óhreinsuðum . . .	— -	»	»	» » »
40.	— 120 — —	fuglaíðri	10 pund -	6	35	76 20 64
41.	— 480 — —	fjallagrösuum . . .	— — -	1	50	72 » 60
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir . . .	— — -		2	34	» » 47
43.	— 1 lambsfóður	— — -		5	35	» » 107

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum land-
aurum verður:

<i>Eptir</i>	<i>A. eða í friðu</i>	97	77	81
—	<i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	57	»	48
—	<i>C. — í ullartóvöru</i>	70	54	59
—	<i>D. — í fiski</i>	59	77	50
—	<i>E. — í lýsi</i>	23	55	20
—	<i>F. — í skinna-vöru</i>	72	28	60

En meðalverð allra landaura samantalið
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 63 48 53

Reykjavík, 1. dag. marzmán. 1895.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Lausn frá embætti:

21. febrúar veitti landshöfðingi prestri að *Stað á Reykjanesi Jóni Jónssyni* samkvæmt beiðni hans lausn frá prestskap, með éptirlaunum samkvæmt lögum 27. febr. 1880, frá næstkomandi fardögum að telja.

Verðlagsskrá,

sem gildir í

Húnavatnssýslu

frá miðju maímánaðar 1895 til jafnlengdar 1896.

30

20. febr.

		Krónumynt.		Hundrað á		Alin.	
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Kr.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>							
1.	1 hndr. 1 kýr í fardögum, ekki yngri en þrjævetur og ekki eldri en 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvemberloka	90	84 ¹ / ₂	90	84 ¹ / ₂	»	76
2.	— 6 ær, ekki yngri en tvævetrar og ekki eldri en 6 vetra loðnar og lembdar í fard. hver á						
3.	— 6 sauðir á hausti þrjævetrir eða 4 vetra eða 5 vetra hver á	13	30	79	80	»	66 ¹ / ₂
4.	— 8 sauðir á hausti tvævetrir —	17	17 ¹ / ₂	103	05	»	86
5.	— 12 — — veturgamlir —	13	69	109	52	»	91
6.	— 8 ær — — geldar —	10	29 ¹ / ₂	123	54	1	03
7.	— 10 — — mylkar —	11	64 ¹ / ₂	93	16	»	78
8.	— 1 áburðarhestur í fardögum, taminn, ekki yngri en 5 vetra og ekki eldri en 12 vetra	8	36 ¹ / ₂	83	65	»	70
9.	90 álnir 1 hryssa jafngömúl	66	71	66	71	»	56
		54	01 ¹ / ₂	72	02	»	60
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>							
10.	1 hndr., 120 pund af hvíttri ullu, vel þveginni 1 pd. á	»	60	72	»	»	60
11.	— 120 — — mislitri — — — — —	»	43	51	60	»	43
12.	— 120 — — súru smjöri vel verkuðu — —	»	56 ¹ / ₂	67	80	»	56 ¹ / ₂
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	26 ¹ / ₂	31	80	»	26 ¹ / ₂
<i>C. Tóvara af ullu.</i>							
14.	1 hndr., 30 pund hespugarns, og sjeu 3, 4, 5 eða 6 hespur í pundi, haldi hver 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði 1 pd. á	1	24 ¹ / ₂	37	35	»	31
15.	— 60 þör eingirnissokka —	»	82 ¹ / ₂	49	50	»	41
16.	— 30 — tvíbands gjaldsokka —	1	»	30	»	»	25
17.	— 120 — tvíþumlaðra sjóvetlinga —	»	26 ¹ / ₂	31	80	»	26 ¹ / ₂
18.	— 20 — eingirnispéisur —	»	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands gjaldpéisur —	3	50	52	50	»	44
20.	— 120 áln. gjaldvöðar vaðmáls, álnar breiðs 1 al. —	1	23	147	60	1	23
21.	— 120 — gjaldvöðar-einskeptu, sem er alin eða 5 kvartil á breidd 1 al. á	1	00 ¹ / ₂	120	60	1	00 ¹ / ₂
<i>D. Fiskur.</i>							
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski —	7	40	44	40	»	37
23.	— 6 — — hörðum fiski —	11	71	70	26	»	59
24.	— 6 — — smáfiski —	11	35	68	10	»	57
25.	— 6 — — ísu —	11	16 ¹ / ₂	66	99	»	56
26.	— 6 — — hákarli hertum —	8	38 ¹ / ₂	50	31	»	42

14 dag marzmán. 1895.

30
20. febr.

		Krónumynt.		Hundrað á		Alin.	
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Kr.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna hvallýsis	2	00 ¹ / ₂	30	07 ¹ / ₂	»	25
28.	— 1 — hákarlslýsis	1	48	22	20	»	18 ¹ / ₂
29.	— 1 — sellýsis	2	16 ¹ / ₂	32	47 ¹ / ₂	»	27
30.	— 1 — þorskalýsis	1	11	16	65	»	14
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautskinn	14	15 ¹ / ₂	56	62	»	47
32.	— 6 — kýrskinn	11	15	66	90	»	56
33.	— 6 — hross-skinns	7	85	47	10	»	39
34.	— 8 — sauðskinn, af tvævetrum sauðum og eldri	6	98	55	84	»	47
35.	— 12 — sauðskinn, af ám og veturgöml. sauðum	5	10	61	20	»	51
36.	— 6 — selskinns	8	84 ¹ / ₂	53	07	»	44
37.	— 240 lambskinn (vorlamba) einlit	»	27	64	80	»	54
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pund af æðardún, vel hreinsuðum 1 pund á	9	20	55	20	»	46
39.	— 40 — — — óhreinsuðum	»	»	»	»	»	»
40.	— 120 — — fuglafiðri	6	29	75	48	»	63
41.	— 480 — — fjallagrösum	»	50	24	»	»	20
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	2	17	»	»	»	43
43.	— 1 lambsfóður	4	08 ¹ / ₂	»	»	»	82

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

<i>Eptir A, eða í friðu</i>	91	37	»	76
— <i>B, — í ullu, smjöri og tólg</i>	55	80	»	46 ¹ / ₂
— <i>C, — í tóvöru af ullu</i>	67	05	»	56
— <i>D, — í fiski</i>	60	01	»	50
— <i>E, — í lýsi</i>	25	35	»	21
— <i>F, — í skinnavöru</i>	57	93	»	48

En meðalverð allra landaura saman talin 357 51 2 97¹/₂
og skipt með 6 sýna:

Meðalverð allra meðalverða 59 58¹/₂ » 50

Íslands Norður- og Austuramt, Akureyri 20. febrúar 1895.

Í umboði herra biskupsins

Páll Briem.

David Guðmundsson.

Verðlagsskrá,

sem gildir í

Skagafjarðarsýslu

frá miðju maímánaðar 1895 til jafnlengdar 1896.

31

20. febr.

		Krónumynt.		Hundrað		Alin.	
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Kr.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>							
1.	1 hndr. 1 kýr í fardögum, ekki yngri en þrjevetur og ekki eldri en 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvemberloka	92	91 ¹ / ₂	92	91 ¹ / ₂	»	77
2.	— 6 ær, ekki yngri en tvævetrar og ekki eldri en 6 vetra, loðnar og lembdar í fard. hver á	12	87 ¹ / ₂	77	25	»	64
3.	— 6 sauðir á hausti, þrjevetrir eða 4 vetra eða 5 vetra hver á	14	92 ¹ / ₂	89	55	»	75
4.	— 8 sauðir á hausti, tvævetrir	12	84	102	72	»	86
5.	— 12 — — — veturgamlir	9	09	109	08	»	91
6.	— 8 ær — — geldar	11	07	88	56	»	74
7.	— 10 — — — mylkar	8	17	81	70	»	68
8.	— 1 áburðarhestur í fardögum, tamiun, ekki yngri en 5 vetra og ekki eldri en 12 vetra	71	»	71	»	»	59
9.	90 álnir 1 hryssa jafngömul	55	50	74	»	»	62
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>							
10.	1 hndr. 120 pund af hvíttri ullu, vel þveginni, 1 pd. á	»	59	70	80	»	59
11.	— 120 — — mislitri — — — — —	»	43	51	60	»	43
12.	— 120 — — súru smjöri, vel verkuðu — — —	»	58	69	60	»	58
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	30	36	»	»	30
<i>C. Tóvara af ullu.</i>							
14.	1 hndr. 30 pund hespugarns, og sjeu 3, 4, 5 eða 6 hespur í pundi, haldi hver 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði 1 pd. á	1	37 ¹ / ₂	41	25	»	34
15.	— 60 þör eingirnissokka - par -	»	54	32	40	»	27
16.	— 30 — tvinnabands gjaldsokka	»	88 ¹ / ₂	26	55	»	22
17.	— 120 — tvíþumlaðra sjóvetlinga	»	27 ¹ / ₂	33	»	»	27 ¹ / ₂
18.	— 20 eingirnispeisur	1	25	25	»	»	21
19.	— 15 tvinnabands gjaldpeisur	4	25	63	75	»	53
20.	— 120 áln, gjaldvoðar vaðmáls, álnar breiðs, 1 al. -	1	20	144	»	1	20
21.	— 120 — gjaldvoðar-einskeptu, sem er alin eða 5 kvartil á breidd 1 al. á	»	87	104	40	»	87
<i>D. Fiskur.</i>							
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski 1 vætt á	9	14	54	84	»	46
23.	— 6 — — hörðum fiski	10	92	65	52	»	55
24.	— 6 — — smáfiski	10	32	61	92	»	52
25.	— 6 — — ýsu	10	05 ¹ / ₂	60	33	»	50
26.	— 6 — — hákarli hertum	9	61 ¹ / ₂	51	69	»	43

31
20. febr.

E. Lýsi.

			Krónumynt.		Hundrað		Alin.	
			Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Kr.	Aur.
27.	1 hndr.	1 tunna hvalslýsis	1	76	26	40	»	22
28.	— 1	— hákarlslýsis	1	71 ¹ / ₂	25	72 ¹ / ₂	»	21
29.	— 1	— sellýsis	2	»	30	»	»	25
30.	— 1	— þorskalýsis	1	46 ¹ / ₂	21	97 ¹ / ₂	»	18

F. Skinnavara.

31.	1 hndr.	4 fjórðungar nautskinns	14	39 ¹ / ₂	57	58	»	48
32.	— 6	— kýrskinns	11	93	71	58	»	60
33.	— 6	— hross-skinns	10	15	60	90	»	51
34.	— 8	— sauðskinns, af tvævetrum sauðum og eldri	8	15 ¹ / ₂	65	24	»	54
35.	— 12	— sauðskinns, af ám og veturgöml. sauðum	6	29	75	48	»	63
36.	— 6	— selskinns	9	25	55	50	»	46
37.	— 240	— lambskinn (vorlamba) einlit	»	28	67	20	»	56

G. Ýmislegt.

38.	1 hndr.	6 pund af æðardún, vel hreinsuðum, 1 pund á	8	49	50	94	»	42
39.	— 40	— — óhreinsuðum	»	»	»	»	»	»
40.	— 120	— — fuglaflöri	5	42 ¹ / ₂	65	10	»	54
41.	— 480	— — fjallagrösum	»	50	24	»	»	20
42.	5 álnir	1 dagsverk um heyannir	2	39	»	»	»	48
43.	— 1	— lamsfóður	4	04	»	»	»	81

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	87	42	»	73
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	57	»	»	47 ¹ / ₂
— <i>C. — í tóvöru af ullu</i>	58	79	»	49
— <i>D. — í fiski</i>	58	86	»	49
— <i>E. — í lýsi</i>	26	02 ¹ / ₂	»	21 ¹ / ₂
— <i>F. — í skinnavöru</i>	64	78	»	54

En meðalverð allra landaura samantalin 352 87¹/₂ 2 94
og skipt með 6 sýna:

Meðalverð allra meðalverða 58 81 » 49

Íslands norður- og austuramt, Akureyri 20. febr. 1895.

Í umboði herra biskupsins

Páll Briem.

Davíð Guðmundsson.

Verðlagsskrá,

sem gildir í

Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað

frá miðju maímánaðar 1895 til jafnlengdar 1896.

32

20. febr.

		Krónumynt.		Hundrað.		Alin.	
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Kr.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>							
1.	1 hndr. 1 kýr í fardögum, ekki yngri en þrjevetur og ekki eldri en 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvemberloka	93	96 ¹ / ₂	93	96 ¹ / ₂	»	78
2.	— 6 ær, ekki yngri en tvævetrar og ekki eldri en 6 vetra, loðnar og lemdar í fard., hver á	11	73 ¹ / ₂	70	41	»	59
3.	— 6 sauðir á hausti, þrjevetrir eða 4 vetra eða 5 vetra hver á	14	34 ¹ / ₂	86	07	»	72
4.	— 8 sauðir á hausti, tvævetrir	13	10 ¹ / ₂	104	84	»	87
5.	— 12 — — — veturgamlir	8	66	103	92	»	87
6.	— 8 ær — — — geldar	10	73	85	84	»	72
7.	— 10 — — — mylkar	7	24 ¹ / ₂	72	45	»	60
8.	— 1 áburðarhestur í fardögum, taminn, ekki yngri en 5 vetra og ekki eldri en 12vetra	69	65	69	65	»	58
9.	90 álnir 1 hryssa jafngömul	59	20 ¹ / ₂	78	94	»	66
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>							
10.	1 hndr. 120 pund af hvítri ullu, vel þveginni, 1 pd. á	»	59	70	80	»	59
11.	— 120 — — mislitri — — — — —	»	40	48	»	»	40
12.	— 120 — — súru smjöri, vel verkuðu — — —	»	51	61	20	»	51
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	25	30	»	»	25
<i>C. Tóvara af ullu.</i>							
14.	1 hndr. 30 pund hespugarns, og sjeu 3, 4, 5 eða 6 hespur í pundi, haldi hver 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði 1 pd. á	»	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka par —	»	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvinnabands gjaldsokka	»	54 ¹ / ₂	16	35	»	14
17.	— 120 — tvíþumlaðra sjóvetlinga	»	24	28	80	»	24
18.	— 20 eingirnispeisur hver —	»	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvinnabands gjaldpeisur	»	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðar vaðmáls, álnar breiðs, 1 al. —	»	97	116	40	»	97
21.	— 120 — gjaldvoðar-einskeptu, sem er alin eða 5 kvartil á breidd 1 al. á	»	75	90	»	»	75
<i>D. Fiskur.</i>							
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski 1 vætt á	8	56	51	36	»	43
23.	— 6 — — hörðum fiski — — —	9	46 ¹ / ₂	56	79	»	47
24.	— 6 — — smáfiski — — —	8	22	49	32	»	41
25.	— 6 — — ísu — — —	7	79 ¹ / ₂	46	77	»	39
26.	— 6 — — hákarli hertum — — —	8	26 ¹ / ₂	49	59	»	41

			Krónumynt.		Hundrað.		Alin.	
			Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Kr.	Aur.
32								
20. febr.								
<i>E. Lýsi.</i>								
27.	1 hndr.	1 tunna hvallýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	—	1 — hákarlsýsis	—	1	69	25	35	» 21
29.	—	1 — sellýsis	—	1	68	25	20	» 21
30.	—	1 — þorskalýsis	—	1	35	20	25	» 17
<i>F. Skinnavara.</i>								
31.	1 hndr.	4 fjórðungar nautskinnss	1 fjórð á	13	37 ¹ / ₂	53	50	» 45
32.	—	6 — kýrskinnss	—	10	99	65	94	» 55
33.	—	6 — hrossskinnss	—	9	20	55	20	» 46
34.	—	8 — sauðskinnss, af tvævetrum sauðum og eldri	—	6	36 ¹ / ₂	50	92	» 42
35.	—	12 — sauðskinnss, af ám og veturgöml. sauðum	—	5	05	60	60	» 50 ¹ / ₂
36.	—	6 — selskinnss	—	11	29	67	74	» 56
37.	—	240 lambskinn (vorlamba) einlit	—	»	32	76	80	» 64
<i>G. Ýmislegt</i>								
38.	1 hndr.	6 pund af æðardún, vel hreinsuðum 1 pund á		8	85	53	10	» 44
39.	—	40 — — — óhreinsuðum	—	»	»	»	»	»
40.	—	120 — — fuglafiðri	1 fjórð. á	6	»	72	»	» 60
41.	—	480 — — fjallagrösum	—	»	»	»	»	»
42.	5 álnir,	1 dagsverk um heyannir	—	2	33	»	»	» 47
43.	—	1 lambstóður	—	4	12 ¹ / ₂	»	»	» 82 ¹ / ₂
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:								
<i>Eptir A, eða í friðu</i>					85	12	»	71
<i>— B, í ullu, smjöri og tólg</i>					52	50	»	44
<i>— C, í tóvöru af ullu</i>					62	89	»	52 ¹ / ₂
<i>— D, í fiski</i>					50	77	»	42
<i>— E, í lýsi</i>					23	60	»	20
<i>— F, í skinnavöru</i>					61	53	»	51
En meðalverð allra landaura saman talin					336	41	2	80 ¹ / ₂
og skipt með 6 sýna:								
Meðalverð allra meðalverða					56	07	»	47

Íslands Norður- og Austuramt, Akureyri 20. febr. 1895

Í umboði herra biskupsins

Páll Briem.

Davið Guðmundsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Thorkillii-sjóðs á árinu 1894.

33
12. jan.

Tekjur:

Kr. a.

1. Eptirstöðvar við árslok 1893:		
a) Innritunarskýrteini Litr. A. Fol. 87	28500.00	
b) Skuldabryjef	37625.07	
c) Ógoldnir vextir	40.00	
d) Á vöxtum í Landsbankanum	582.74	
e) Í peningum	1302.63	68050 44
2. Eptir úrskurðum landshöfðingja á athugasemdum við reikninginn 1891		» 60
3. Vextir:		
a) Af innritunarskýrteini Litr. A. fol. 87, frá 11. des. 1893 til 11. des. 1894	997.50	
b) Af skuldabryjefum á árinu 1894	1408.05	
c) Vextir frá 1892 og 1893	40.00	
d) Dagvextir frá $11/6$. '94— $12/9$. '94, af 300 3 kr. 10 a. — — $11/6$. '94— $28/10$. '94 -- 800 11 — 82 -	14.92	
e) Vextir í bankanum $31/12$. '94	38.46	2498 93
4. Endurborguð lán og afborganir		1204 68
5. Til jafnaðar færast gjaldliður 3		2700 »
	Samtals	74454 65

Gjöld.

Kr. a.

1. Styrkur veittur til uppfósturs og fræðslu fátækum börnum í hinu forna Kjalarnesþingi		2240 «
2. Borgað eptir úrskurði landshöfðingja á athugasemdum við reikninginn 1891		7.88
3. Lánað út móti veði		2700 »
4. Til jafnaðar færast tekjuliður 3 c.		40 »
5. Til jafnaðar færast tekjuliður 4		1204 68
6. Eptirstöðvar við árslok 1894:		
a) Innritunarskýrteini Litr. A. Fol. 87	28500.00	
b) Skuldabryjef	39120.39	
c) Ógoldnir vextir á árinu 1894	88.00	
d) Í landsbankanum	538,83	
e) Í peningum	14.87	68262 09
		74454 65

Stiptsyfirvöld Íslands, Reykjavík 12. jan. 1895.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Skýrsla

um styrktarsjóði prestaskólans árið 1894.

I. Prestaskólasjóðurinn.

Tekjur.

1. Eptirstöðvar við árslok 1894:			
a, veðskuldabryjef	kr. 3520,00		
b, innstæða í landsbankanum	— 310,12	kr. 3830,12	
2. Vextir á árinu 1894:			
a, af veðskuldabryjum	kr. 137,10		
b, af innstæðu í landsbankanum	— 9,62		
c, af innstæðu í söfnunarsjóðinum	— 6,14	— 152,86	
	Samtals	kr. 3982,98	

Gjöld.

1. Styrkur veittur 2 stúdentum	kr. 65,00		
2. Borgun fyrir viðskiptabók við söfnunarsjóðinn	— 1,00		
3. Eptirstöðvar við árslok 1894:			
a, veðskuldabryjef	kr. 3100,00		
b, innstæða í söfnunarsjóðnum	— 806,14		
c, innstæða í landsbankanum	— 10,84	— 3916,98	
	Samtals	kr. 3982,98	

II. Gjóf Halldórs Andrjessonar.

Tekjur.

1. Eptirstöðvar við árslok 1893:			
a, veðskuldabryjef	kr. 2380,00		
b, í landsbankanum	— 473,61		
c, ógoldnir vextir	— 8,00	kr. 2861,61	
2. Vextir á árinu 1894:			
a, af veðskuldabryjum	kr. 98,90		
b, af innstæðu í landsbankanum	— 14,47	— 113,37	
	Samtals	kr. 2974,98	

Gjöld.

1. Styrkur veittur 2 stúdentum	kr. 60,00		
2. Eptirstöðvar við árslok 1894:			
a, veðskuldabryjef	kr. 2800,00		
b, innstæða í landsbankanum	— 114,98	— 2914,98	
	Samtals	kr. 2974,98	

Reykjavík 6. marz 1895.

Þórhallur Bjarnarson.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

Lög um auðkenni á eitruðum rjúpum, undirskrifuð af konungi 15. febr. 1895 (A. nr. 3, bls. 8; þýðing á bls. 9).

Lög um breyting á 1. gr. laga 9. jan 1880 um breyting á tilskipun um sveitarstjórn á Íslandi 4. maí 1872, undirskrifuð af konungi 15. febr. 1895 (A. nr. 4, bls. 10; þýðing á bls. 11).

Lög um afnám fasteignarsölugjalds, undirskrifuð af konungi 15. febr. 1895 (A. nr. 5, bls. 12; þýðing á bls. 13).

Lög til að gjöra samþykktir um hindrun sandfoks og um sandgræðslu, undirskrifuð af konungi 15. febr. 1895 (A. nr. 6, bls. 14, 16; þýðing á bls 15, 17).

Lög um löggilding verzlunarstaðar að Hrafneyri við Hvalfjörð, undirskrifuð af konungi 15. febr. 1895 (A. nr. 7, bls. 18; þýðing á bls. 19).

Lög um löggilding verzlunarstaðar að Stakkhamri í Miklaholtshreppi, undirskrifuð af konungi 15. febr. 1895 (A. nr. 8, bls. 20; þýðing á bls. 21).

Lög um löggilding verzlunarstaðar við Kirkjubólshöfn í Stöðvarfirði, undirskrifuð af konungi 15. febr. 1895 (A. nr. 9, bls. 22; þýðing á bls. 23).

Lög um löggilding verzlunarstaðar að Seleyri við Borgarfjörð, undirskrifuð af konungi 15. febr. 1895 (A. nr. 10, bls. 24; þýðing á bls. 25).

Opíð brjef, er stefnir saman alþingi til reglulegs fundar 1. júlí 1895, undirskrifuð af konungi 26. febr. 1895 (A. nr. 11, bls. 26—27).

Reikningur

35

yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands árið 1894.

	Gjöld:	Kr. a.	Kr. a.
I. Sjóður við árslok 1893:			
a, veðskuldabryf	79551	»	
b, skuldabryf prestakalla	8930	»	
c, skuldabryf Reykjavíkur	700	»	
d, ógreiddir vextir	247	83	
e, innstæða í landsbankanum	2584	58	
f, í peningum hjá fjehirði	122	»	92135 41
II. Bætt við innstæðu vaxteiganda:			
a, innlög á árinu	11104	34	
b, vextir fyrir 1894, lagðir við höfuðstól	2352	78	13457 12
III. Vextir af útlánum			4368 75
IV. Borgun fyrir viðskiptabækur			18 »
V. Vextir fyrir 1894, er biða útborgunar			1412 48
VI. Innborgað innstæðufje			5018 75
VII. Móti gjaldlið VI. færast til jafnaðar			20705 »
VIII. Fyrirfram greitt uppi vexti fyrir 1895			2 25
			Kr. 137117 76

3. dag aprílmán. 1895.

35

	Gjöld:	Kr. a.	Kr. a.
I. Vextir vaxtaeigenda fyrir árið 1894:			
a. ársvextir 4 ⁰ / ₁₀₀ af höfuðstól	3573 89		
b, dagvextir 3 ¹ / ₂ ⁰ / ₁₀₀ um árið	192 59		3766 48
II. Ýmislegur kostnaður			120 57
III. Greiddir vextir, er biðu útborgunar við árslok 1893			1424 18
IV. Útborgaður höfuðstóll			99 77
V. Móti tekjulið VI. færast til útgjalda			5018 75
VI. Sett á vöxtu			20705 »
VII. Sjóður við árslok 1894:			
a, veðskuldabryjef	95652 25		
b, skuldabryjef prestakalla	8515 »		
c, skuldabryjef Reykjavíkur	700 »		
d, ógreiddir vextir	313 29		
e, innstæða í landsbankanum	509 63		
f, í peningum hjá fjehirði	292 84		105983 01
			Kr. 137117 76

Yfirlit

yfir efnahag Söfnunarsjóðs Íslands við árslok 1894.

Eignir:

1. Veðskuldabryjef	kr. 95652,25
2. Skuldabryjef prestakalla	— 8515,00
3. Skuldabryjef Reykjavíkur	— 700,00
4. Ógreiddir vextir	— 313,29
5. Innstæða í landsbankanum	— 509,63
6. Peningar hjá fjehirði	— 292,84
Samtals	kr. 105983,01

Skuldir:

1. Innstæða vaxtaeigenda:	
a. í aðaldeild	kr. 85032,87
þar af í deild hinnar æfinlegu erfingjarentu 1290,45	
b. í útborgunardeild	— 10905,08
c. í bústofnsdeild	— 6469,74
d. í ellistyrksdeild	— 398,06
2. Vextir, er biða útborgunar	— 1412,48
3. Fyrirfram greiddir vextir	— 2,25
4. Varasjóður	— 1762,53
Samtals	kr. 105983,01

Stjórn Söfnunarsjóðs Íslands, Reykjavík 23. febr. 1895.

Eiríkur Briem. Jón Jensson. Björn Jensson.

Verðlagsskrá,

sem gildir í

Þingeyjarsýslu

frá miðju maímánaðar 1895 til jafnlengdar 1896.

36

21. febr.

		Krónumynt.		Hundrað á		Alin.	
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Kr.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>							
1.	1 hndr. 1 kýr í fardögum, ekki yngri en þrjvetur og ekki eldri en 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvemberloka	95	90	95	90	»	80
2.	— 6 ær, ekki yngri en tvævetrar og ekki eldri en 6 vetra loðnar og lembdar í fard. hver á						
3.	— 6 sauðir á hausti þrjvetrir eða 4 vetra eða 5 vetra hver á	13	73	82	38	»	69
4.	— 8 sauðir á hausti tvævetrir	15	88	95	28	»	79
5.	— 12 — — veturgamlir	14	17	113	36	»	94
6.	— 8 ær — — geldar	9	50	114	»	»	95
7.	— 10 — — mylkar	11	74	93	92	»	78
8.	— 1 áburðarhestur í fardögum, taminn, ekki yngri en 5 vetra og ekki eldri en 12 vetra	8	51 ^{1/2}	85	15	»	71
9.	90 álnir 1 hryssa jafngömul	80	60 ^{1/2}	80	60 ^{1/2}	»	67
		70	44 ^{1/2}	93	93	»	78
<i>B. Ull, smjör og tölq.</i>							
10.	1 hndr., 120 pund af hvíttri ullu, vel þveginni 1 pd. á	»	60	72	»	»	60
11.	— 120 — — mislitri — — — — —	»	41	49	20	»	41
12.	— 120 — — súru smjöri vel verkuðu — —	»	52	62	40	»	52
13.	— 120 — — tölq, vel bræddri	»	24	28	80	»	24
<i>C. Tóvara af ullu.</i>							
14.	1 hndr., 30 pund hespugarns, og sjeu 3, 4, 5 eða 6 hespur í pundi, haldi hver 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði 1 pd. á	»	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka	»	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands gjaldsokka	»	50 ^{1/2}	15	15	»	13
17.	— 120 — tvípumlaðra sjóvetlinga	»	28	32	60	»	28
18.	— 20 — eingirnispeisur	»	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands gjaldpeisur	»	»	»	»	»	»
20.	— 120 áln. gjaldvoðar vaðmáls, álnar breiðs 1 al. —	1	10	132	»	1	10
21.	— 120 — gjaldvoðar-einskeptu, sem er alin eða 5 kvartil á breidd 1 al. á	»	91	109	20	»	91
<i>D. Fiskur.</i>							
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski	8	71	52	26	»	44
23.	— 6 — — hörðum fiski	9	48	56	88	»	47
24.	— 6 — — smáfiski	8	46	50	76	»	42
25.	— 6 — — ísu	6	75	40	50	»	34
26.	— 6 — — hákarli hertum	7	94	47	64	»	40

36

21. febr.

		Krónamynt.		Hundrað á		Alin.				
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Kr.	Aur.			
E. Lýsi.										
27.	1 hndr., 1 tunna	hvallýsis	8	pottar á	2	36	35	40	»	29½
28.	— 1 —	hákarlsýsis	—	—	1	82	27	30	»	23
29.	— 1 —	sellýsis	—	—	1	76½	26	47½	»	22
30.	— 1 —	þorskalýsis	—	—	1	32½	19	87½	»	17
F. Skinnavara.										
31.	1 hndr., 4 fjórðungar	nautskinns	1	fjórð. á	11	09½	44	38	»	37
32.	— 6 —	kýrskinns	—	—	9	19	55	14	»	46
33.	— 6 —	hross-skinns	—	—	8	02½	48	15	»	40
34.	— 8 —	sauðskinns, af tvævetrum sauðum og eldri	—	—	6	30½	50	44	»	42
35.	— 12 —	sauðskinns, af ám og veturgöml. sauðum	—	—	4	89	58	68	»	49
36.	— 6 —	selskinns	—	—	9	66½	57	99	»	48
37.	— 240	lambskinn (vorlamba) einlit	hvert á	»	34	81	60	»	68	
G. Ýmislegt.										
38.	1 hndr., 6 pund af	æðardún, vel hreinsuðum 1 pund á	8	49	50	94	»	42		
39.	— 40 —	— óhreinsuðum	2	»	80	»	»	67		
40.	— 120 —	— fuglafiðri	1	fjórð á	7	06	84	72	»	71
41.	— 480 —	— fjallagrösum	—	—	1	19½	57	36	»	48
42.	5 álnir	1 dagsverk um heyannir	—	—	2	73½	»	»	»	55
43.	— 1	lambsfóður	—	—	4	37½	»	»	»	87½
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:										
Eptir A, eða í friðu					94	95	»	79		
— B, — í ullu, smjöri og tólg					53	10	»	44		
— C, — í tóvöru af ullu					72	49	»	60½		
— D, — í fiski					49	61	»	41		
— E, — í lýsi					27	26	»	23		
— F, — í skinnavöru					56	63	»	47		
En meðalverð allra landaura saman talin					354	04	2	94½		
og skipt með 6 sýna:										
Meðalverð allra meðalverða					59	01	»	49		

Íslands Norður- og Austuramt, Akureyri 21. febrúar 1895.

Í umboði herra biskupsins

Páll Briem.

David Guðmundsson.

Verðlagsskrá,

sem gildir í

Norður-Múlasýslu

frá miðju maímánaðar 1895 til jafnlengdar 1896.

37
21. febr.

		Krónumynt.		Hundrað		Alin.	
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Kr.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>							
1.	1 hndr. 1 kýr í fardögum, ekki yngri en þrjvetur og ekki eldri en 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvemberloka	103	33 ¹ / ₂	103	33 ¹ / ₂	»	86
2.	— 6 ær, ekki yngri en tvævetrar og ekki eldri en 6 vetra, loðnar og lembdar í fard. hver á	13	47	80	82	»	67
3.	— 6 sauðir á hausti, þrjvetrir eða 4 vetra eða 5 vetra hver á	16	60	99	60	»	83
4.	— 8 sauðir á hausti, tvævetrir . . . —	14	63	117	04	»	98
5.	— 12 — — — veturgamlir . . . —	10	28	123	36	1	03
6.	— 8 ær — — geldar . . . —	11	62	92	96	»	77
7.	— 10 — — — mylkar . . . —	8	78 ¹ / ₂	87	85	»	73
8.	— 1 áburðarhestur í fardögum, tamiun, ekki yngri en 5 vetra og ekki eldri en 12 vetra	66	87 ¹ / ₂	66	87 ¹ / ₂	»	56
9.	90 álnir 1 hryssa jafngömul	62	66	83	55	»	70
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>							
10.	1 hndr. 120 pund af hvítri ullu, vel þveginni, 1 pd. á	»	63	75	60	»	63
11.	— 120 — — mislitri — — —	»	43	51	60	»	43
12.	— 120 — — súru smjöri, vel verkuðu — —	»	62 ¹ / ₂	75	»	»	62 ¹ / ₂
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri . . . —	»	26 ¹ / ₂	31	80	»	26 ¹ / ₂
<i>C. Tóvara af ullu.</i>							
14.	1 hndr. 30 pund hespugarns, og sjeu 3, 4, 5 eða 6 hespur í pundi, haldi hver 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði 1 pd. á	»	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka - par-	»	75	45	»	»	37 ¹ / ₂
16.	— 30 — tvinnabands gjaldsokka . . . —	1	50	45	»	»	37 ¹ / ₂
17.	— 120 — tvíþumlaðra sjóvetlinga . . . —	»	47 ¹ / ₂	57	»	»	47
18.	— 20 eingirnispesur —	1	50	30	»	»	25
19.	— 15 tvinnabands gjaldpesur —	»	»	»	»	»	»
20.	— 120 áln, gjaldvoðar vaðmáls, álnar breiðs, 1 al. -	1	20 ¹ / ₂	144	60	1	20 ¹ / ₂
21.	— 120 — gjaldvoðar-einskeptu, sem er alin eða 5 kvartil á breidd 1 al. á	»	90	108	»	»	90
<i>D. Fiskur.</i>							
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski 1 vætt á	8	89	53	34	»	44
23.	— 6 — — hörðum fiski . . . —	10	91 ¹ / ₂	65	49	»	55
24.	— 6 — — smáfiski —	9	»	54	»	»	45
25.	— 6 — — ýsu —	7	86 ¹ / ₂	47	19	»	39
26.	— 6 — — hákarli hertum . . . —	8	60	51	60	»	43

37

21. febr.

E. Lýsi.

	Krónumynt.		Hundrað		Alin.	
	Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Kr.	Aur.
27. 1 hndr. 1 tunna hvalslýsis 8 pottar á	»	»	»	»	»	»
28. — 1 — hákarlslýsis - — -	1	87	28	05	»	23
29. — 1 — sellýsis - — -	2	50	37	50	»	31
30. — 1 — þorskalýsis - — -	1	52 ¹ / ₂	22	87 ¹ / ₂	»	19

F. Skinnavara.

31. 1 hndr. 4 fjórðungar nautskinn 1 fjórð. á	11	20	44	80	»	37
32. — 6 — kýrskinn - — -	9	52 ¹ / ₂	57	15	»	48
33. — 6 — hross-skinns - — -	7	81	46	86	»	39
34. — 8 — sauðskinn, af tvævetrum sauðum og eldri - — -	6	41	51	28	»	43
35. — 12 — sauðskinn, af ám og veturgöml. sauðum - — -	5	04	60	48	»	50
36. — 6 — selskinns - — -	10	83 ¹ / ₂	65	01	»	54
37. — 240 lambskinn (vorlamba) einlit hvert -	»	28 ¹ / ₂	68	40	»	57

G. Ýmislegt.

38. 1 hndr. 6 pund af æðardún, vel hreinsuðum, 1 pund á	8	03	48	18	»	40
39. — 40 — — óhreinsuðum - — -	2	»	80	»	»	67
40. — 120 — — fuglaflöðri 1 fjórð. -	7	36 ¹ / ₂	88	38	»	74
41. — 480 — — fjallagrösum - — -	1	75	84	»	»	70
42. 5 álnir 1 dagsverk um heyannir -	2	68 ¹ / ₂	»	»	»	54
43. — 1 lambsfóður -	4	01	»	»	»	80

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	95	04	»	79
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	58	50	»	49
— <i>C. — í tóvöru af ullu</i>	71	60	»	60
— <i>D. — í fiski</i>	54	32	»	45
— <i>E. — í lýsi</i>	29	47	»	24
— <i>F. — í skinnavöru</i>	56	28	»	47

En meðalverð allra landaura samantalin 365 21 3 04
og skipt með 6 sýna:

Meðalverð allra meðalverða 60 87 » 51

Íslands norður- og austuramt, Akureyri 20. febr. 1895.

Í umboði herra biskupsins

Páll Briem.

David Guðmundsson.

Verðlagsskrá,

sem gildir í

Suður-Múlasýslu

frá miðju maímnáðar 1895 til jafnlengdar 1896.

38

27. febr.

		Krónumynt.		Hundrað.		Alin.	
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Kr.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>							
1.	1 hndr. 1 kýr í fardögum, ekki yngri en þrjevetur og ekki eldri en 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvemberloka	106	86 ¹ / ₂	106	86 ¹ / ₂	»	89
2.	— 6 ær, ekki yngri en tvævetrar og ekki eldri en 6 vetra, loðnar og lemdar í fard., hver á	13	20	79	20	»	66
3.	— 6 sauðir á hausti, þrjevetrir eða 4 vetra eða 5 vetra hver á	15	89 ¹ / ₂	95	37	»	79
4.	— 8 sauðir á hausti, tvævetrir	14	18 ¹ / ₂	113	48	»	94 ¹ / ₂
5.	— 12 — — — veturgamlir	9	46 ¹ / ₂	113	58	»	95
6.	— 8 ær — — geldar	11	84 ¹ / ₂	94	76	»	79
7.	— 10 — — — mylkar	8	60 ¹ / ₂	86	05	»	72
8.	— 1 áburðarhestur í fardögum, taminn, ekki yngri en 5 vetra og ekki eldri en 12vetra	66	09 ¹ / ₂	66	09 ¹ / ₂	»	55
9.	90 álnir 1 hryssa jafngömul	60	49 ¹ / ₂	80	66	»	67
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>							
10.	1 hndr. 120 pund af hvíttri ullu, vel þveginni, 1 pd. á	»	61 ¹ / ₂	73	80	»	61 ¹ / ₂
11.	— 120 — — mislitri — — — — —	»	42 ¹ / ₂	51	»	»	42 ¹ / ₂
12.	— 120 — — súru smjöri, vel verkuðu — — —	»	70 ¹ / ₂	84	60	»	70 ¹ / ₂
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	27 ¹ / ₂	33	»	»	27 ¹ / ₂
<i>C. Tóvara af ullu.</i>							
14.	1 hndr. 30 pund hespugarns, og sjeu 3, 4, 5 eða 6 hespur í pundi, haldi hver 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði 1 pd. á	»	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka par —	1	»	60	»	»	50
16.	— 30 — tvinnabands gjaldsokka	1	40	42	»	»	35
17.	— 120 — tvíþumlaðra sjóvetlinga	»	45	54	»	»	45
18.	— 20 eingirnispeisur hver —	»	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvinnabands gjaldpeisur —	3	»	45	»	»	37 ¹ / ₂
20.	— 120 álnir gjaldvoðar vaðmáls, álnar breiðs, 1 al. —	1	48	177	60	1	48
21.	— 120 — gjaldvoðar-einskeptu, sem er alin eða 5 kvartil á breidd 1 al. á	1	13	135	60	1	13
<i>D. Fiskur.</i>							
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski 1 vætt á	9	11	54	66	»	46
23.	— 6 — — hörðum fiski — — —	12	35 ¹ / ₂	74	13	»	62
24.	— 6 — — smáfiski — — —	10	36	62	16	»	52
25.	— 6 — — ísu — — —	9	25	55	50	»	46
26.	— 6 — — hákarli hertum — — —	8	25	49	50	»	41

38

27. febr.

E. Lýsi.

27.	1 hndr.	1 tunna	hvallýsis	8 pottar á	1	55	23	25	»	19	
28.	—	1	hákarlsýsis	—	1	82 ^{1/2}	27	37 ^{1/2}	»	23	
29.	—	1	sellýsis	—	1	96	29	40	»	24 ^{1/2}	
30.	—	1	þorskalýsis	—	1	57	23	55	»	20	

F. Skinnavara.

31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinns	1 fjórð á	12	82	51	28	»	43	
32.	—	6	kýrskinns	—	10	65	63	90	»	53	
33.	—	6	hross-skinns	—	8	75	52	50	»	44	
34.	—	8	sauðskinns, af tvævetrum sauðum og eldri	—	7	75	62	»	»	52	
35.	—	12	sauðskinns, af ám og veturgöml. sauðum	—	5	87 ^{1/2}	70	50	»	59	
36.	—	6	selskinns	—	10	»	60	»	»	50	
37.	—	240	lambskinn (vorlamba) einlit	hvert	»	23	55	20	»	46	

G. Ýmislegt

38.	1 hndr.	6 pund af æðardún, vel hreinsuðum	1 pund á	8	40 ^{1/2}	50	43	»	42	
39.	—	40	— — — — — óhreinsuðum	—	»	»	»	»	»	
40.	—	120	— — — — — fuglaflöri	1 fjórð. á	11	05	132	60	1	10 ^{1/2}
41.	—	480	— — — — — fjallagrösum	—	3	30	158	40	1	32
42.	5 álnir,	1 dagsverk um heyannir	—	2	90	»	»	»	»	58
43.	—	1 lambstóður	—	4	19 ^{1/2}	»	»	»	»	84

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

<i>Eptir A, eða í friðu</i>	92	90	»	77
<i>— B, í ullu, smjöri og tólg</i>	60	60	»	50 ^{1/2}
<i>— C, í tóvöru af ullu</i>	85	70	»	71
<i>— D, í fiski</i>	59	19	»	49
<i>— E, í lýsi</i>	25	89	»	22
<i>— F, í skinnavöru</i>	59	34	»	50

En meðalverð allra landaura saman talin 383 62 3 19^{1/2}
og skipt með 6 sýna:

Meðalverð allra meðalverða . . . 63 94 » 53

Íslands Nordur- og Austuramt, Akureyri 27. febr. 1895

Í umboði herra biskupsins

Páll Briem.

David Guðmundsson.

Óveitt embætti.

er ráðgjafinn fyrir Ísland hlutast til um veitingu á.

1. *Rektorsembættið við lærða skólann í Reykjavík.* Árslaun 3600 kr. og ókeypis húsnæði eða 400 kr. í húsaleigubóknun. Auglýst 28. febr. 1895.
2. *Hjernaðslæknisembættið í 5. læknishjeradi.* Árslaun 1500 krónur. Auglýst 21. febrúar 1895.

Umsóknarbrjefin eiga að vera komin til ráðgjafans 23. maí 1895.

3. *Hjenaðslæknisembættið í 19. læknishjeradi.* Árslaun 1500 krónur. Auglýst 28. febrúar 1895.

Umsóknarbrjefin eiga að vera komin til ráðgjafans 4. júlí 1895.

8. apríl 1814 og konungsráðgjafinn 27. maí 1857 og 8. febr. 1863 að láta bönarbrjefum sínum fylgja fullnægjandi vottorð um það, að þeir kunni íslenska tungu.

Agrip**39**

af reikningi landsbankans 1. okt. til 31. des. 1894.

	Tekjur:	Kr.	a.	Kr.	a.
1. Í sjóði 1. okt. 1894				68,958	92
2. Borgað af lánum:					
a. Fasteignarveðslán		58,719	47		
b. Sjálfsskuldarábyrgðarlán		34,663	16		
c. Handveðslán		15,064	00		
d. Lán gegn ábyrgð sveita og bæjarfjelaga o. fl.		2,473	00	110,919	63
3. Vixlar innleystir				134,145	43
4. Ávísanir innleystar				17,524	83
5. Vextir				31,719	40
6. Diskonto				541	59
7. Ýmislegar tekjur				1,645	89
8. Seld verðbrjef að upphæð				2,100	00
9. Tekjur í reikning Landmandsbankans (fyrir seldar ávísanir o. fl.)				249,221	74
10. Innlög á hlaupareikning				98,485	83
11. Sparisjóðsiunlög				236,432	93
12. Fasteign tilheyrandi bankanum seld				750	00
13. Innheimt fje fyrir aðra				4,180	87
14. Endurborgað af bráðabyrgðagreiðslu fyrir aðra				18	08
15. Til jafnaðar móti gjaldlið 13. a. c.				27,133	61
				Samtals	983,778 75

Gjöld:

1. Lán veitt:					
a. Fasteignarlán		37,850	43		
b. Sjálfsskuldarábyrgðalán		36,717	00		
c. Handveðslán		13,055	00		
d. Lán gegn ábyrgð sveita og bæjarfjelaga o. fl.		600	00	88,222	43
2. Vixlar keyptir				67,033	02
3. Ávísanir keyptar				9,813	60
4. Landssjóði endurborgað bráðabyrgðalán				50,000	00
5. Til Landmandsbankans				269,715	77
6. Útborgað af innstæðufje á hlaupareikning				83,776	38
7. Útborgað af sparisjóðsinnstæðufje		145,726	01		
Að við bættum dagvöxtum		101	52	145,827	53
8. Varið til að kaupa útlend verðbrjef				131,639	34
9. Útborgað af innheimtu fje				4,180	87
10. Útgjöld tyrir varasjóð sparisjóðs Reykjavíkur				2,000	00
11. Kostnaður við bankahaldið (laun o. fl.				4,221	40
				Flyt:	856,430 00

29. dag aprílmán. 1895.

	Kr.	a.	Kr.	a.
Flutt:			856,430	34
12. Ýmisleg útgjöld			2,461	53
13. Vextir 1894 af:				
a. Innstæðufje á hlaupareikning	1,144	32		
b. Innstæðufje með sparisjóðskjörum	21,995	05		
c. Innstæðufje varasjóðs bankans	3,994	24	27,133	61
14. Í sjóði 31. des. 1894			97,753	27
(Þar af 10,000 kr. hjá Landmandsbankanum).				
Samtals			983,778	75

Athugasemdir:

Landsbankinn átti 31. desbr. 1894:

1. Skuldabréf fyrir lánum:				
a. Fasteignarveðsskuldabréf	734,773	57		
b. Sjálfsskuldarábyrgðarskuldabréf.	153,961	97		
c. Handveðsskuldabréf	58,942	00		
d. Lán gegn ábyrgð sveita og bæjartjelaga o. fl.	21,316	30	968,543	84
2. Kgl. ríkisskuldabréf og önnur útlend verðbréf, alls hljóðandi upp á 367,000 kr. eptir gangverði 31. des. 1894			370,682	50
3. Skuldabréf Reykjavíkur kaupstaðar			1,400	00
4. Vixla óinnleysta			43,607	04
5. Óinnleystar ávísanir			855	38
6. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánum að upp- hæð			2,500	00
7. Hjá Landmandsbankanum			113,365	71
8. Í sjóði			97,753	27
Alls			1,598,707	74

Seðlaskuld bankans til landssjóðs var 31. des. f. á.			500,000	00
Innstæðufje á hlaupareikning s. d.	124,125	75		
Að viðbættum vöxtum fyrir 1894	1,144	32	125,270	07
Innstæðufje með sparisjóðskjörum s. d.	772,146	10		
Að viðbættum vöxtum fyrir 1894	21,995	05	794,141	15
Varasjóður bankans 1. okt. 1894.	114,121	22		
Vextir fyrir 1894	3,994	24	118,115	46
Varasjóður sparisjóðs Reykjavíkur 31. des. f. á.			14,232	80
Ýmsar tekjur, sem enn eru eigi lagðar við varasjóð			46,948	26
Alls			1,598,707	74

Stjórn Landsbankans, 10. apríl 1895.

Tryggvi Gunnarsson. Eiríkur Briem. Benedikt Kristjánsson.

Samþykkt

40

um kynbætur hesta.

Sýslunefndin í Borgarfjarðarsýslu hefur samkvæmt lögum 11. desember 1891 um samþykktir um kynbætur hesta gjört eptirfylgjandi samþykkt um kynbætur hesta í Borgarfjarðarsýslu.

1. gr.

Sýslunefndin í Borgarfjarðarsýslu útnefnir ár hvert 3—5 menn í hverjum hreppi í nefnd, til að hafa nákvæmt eptirlit með kynbótum hrossa samkvæmt reglum þeim, sem hjer eru settar.

2. gr.

Kynbótanefnd þessi skal eiga með sjer að minnsta kosti 2 fundi á ári, annan að vorinu en hinn að haustinu. Á vorfundinum kjósa nefndarmenn sjer formann, er kallar saman fundi og stýrir gjörðum nefndarinnar; að öðru leyti skipta nefndarmenn verkum með sjer eptir því, sem hentast þykir. Nefndarmenn eiga heimtingu á að fá úr sveitarsjóði endurgoldið það, sem þeir verða að borga út vegna fundarhalda þessara.

3. gr.

Fyrir lok árs hvers sendir kynbótanefndin sýslunefndarmanninum í hreppi sínum skýrslu um störf sín; gjörir hann við hana athugasemdir, ef honum þykir ástæða til, og sjer um, að skýrslan ásamt athugasemdunum komist á næsta fund sýslunefndarinnar. Skýrslan sje undirskrifuð af öllum nefndarmönnum.

4. gr.

Skyldur skal hver maður, sem ekki er öðrum háður sem hjú, að taka á móti kosningu og endurkosningu 3 ár í senn. Að þeim tíma liðnum getur hann neitað að taka á móti kosningu jafnlangan tíma; þó skal hann, ef hann með engu móti ætlar að gefa kost á sjer aptur, tilkynna það sýslunefndinni skriflega fyrir áslök.

5. gr.

Kynbótanefndin skal á vori hverju velja hryssur þær, er ala skal upp undan gradhesta, svo marga sem þurfa þykir.

6. gr.

Öll hestfolöld, sem eru undan yngri merum en 5 vetra og eldri en 15 vetra, skal gelda þegar að vorinu. Ekki má heldur ala upp gradhesta undan þeim merum, sem eru skjóttar, hvítar með hvítum hófum, glaseygar, bringeygar, mjög snúinhæfðar, þreklitlar, lingerðar, illa vaxnar, horsamar, með tannsjúkdómi, með álfabruna á nösnum eða komnar af gölluðu, ljótu eða laungröðu kyni. Skal þegar að vorinu gelda hestfolöld undan merum þessum. Komi undan þessum merum hestfolöld, sem skapnaðarins vegna eigi verða gelt, ber eiganda þess að hafa gætur á, að svo miklu leyti sem því verður við komið, að merar fái ekki með slíkum fola, og skal sæta hinu fyrsta færi að gelda hann.

7. gr.

Ala skal upp græða þá fola, sem eru undan holdsömum, þrekmiklum og

- 40 velvöxnum merum, enda hafi þær ekki galla þá eða lýti, sem talin eru í 6. gr. Fola þessa má eigi gelda fyrr en þeir eru þrevetrir, og á aldrinum frá 3—5 vetra má eigi gelda þá fyrir fardaga; þó má kynbótanefndin veita undanþágu frá þessu, þá er henni þykir ástæða til, en sjá skal hún um, að fram að fardögum ár hvert sjeu nægilega margir graðhestar 3—5 vetra, svo eigi tapist góður tími af merum. Komi gallar eða vanmet fram í folum þessum, skal gelda þá svo fljótt sem mögulegt er.

8. gr.

Ef undan merum þeim, sem ætlaðar eru til undaneldis, koma hestfolöld með göllum þeim og lýtum, sem upp eru talin í 6. gr., skal gelda þau þegar að vorinu, verði því við komið, ella hið fyrsta sem hægt er. — Sleppi hryssur með göllum þeim og lýtum, sem talin eru í 6. gr., á fjöll eða afrjett, eða týnist á annan hátt ókastaðar eða með ógeltum hestfolöldum, skal sæta fyrsta tækifæri að gelda þau folöld. Öll hestfolöld, sem köstuð eru eptir júlímánaðarlök, skal gelda þegar að sumrinu, nema kynbótanefndin gefi undanþágu.

9. gr.

Kynbótanefndin skal, þar sem því verður við komið, gjöra samning við einstaka menn um að ala upp eingöngu til kynbóta framúrskarandi fola að kyni og kostum, og hefur hún heimild til að ákveða folatoll, sem skuli goldinn fyrir hverja hryssu, er fær með folum þeirra, nema hreppsnefnd vilji í þess stað greiða hæfilega þóknun af sveitarsjóði.

10. gr.

Kynbótanefndin skal hata eptirlit með, að lögum frá 12. jan. 1884, um horfelli á skepnum, verði sem bezt framfylgt að því er hesta snertir.

11. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum samkvæmt lögum 11. des. 1891, um samþykktir um kynbætur hesta, 7. gr. Sektirnar falla í hlutaðeigardi sveitarsjóð.

12. gr.

Með brot gegn samþykkt þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Ákvarðanir um stundarsakir.

1. Undir eins og samþykkt þessi er komin í gildi, skal sæta hinu fyrsta tækifæri að gelda alla þá graðhesta, á hvaða aldri sem eru, sem óhæfir eru til undaneldis eptir samþykkt þessari.
2. Sýsunefndin tilnefni í fyrsta sinn einn mann í hverri kynbótanefnd til að kalla saman fyrsta nefndarfundinn.

Samþykkt þessi er hjer með staðfest af undirskrifudum amtmanni til þess að öðlast gildi 1. júní 1895, og kunngjörast öllum hlutaðeigendum til eptirbreytni.

Íslands Suðuramt, Reykjavík, 27. dag marzmán. 1895.

J. Havsteen.

Samþykkt

41

um kynbætur hesta.

Sýslunefndin í Mýrasýslu hefur samkvæmt lögum 11. desbr. 1891 um samþykktir um kynbætur hesta gjört eptirfylgjandi samþykkt um kynbætur hesta í Mýrasýslu.

1. gr.

Sýslunefndin í Mýrasýslu útnefnir ár hvert 3—5 menn í hverjum hreppi í nefnd, til að hafa nákvæmt eptirlit með kynbótum hrossa samkvæmt reglum þeim, sem hjer eru settar.

2. gr.

Kynbótanefnd þessi skal eiga með sjer að minnsta kosti 2 fundi á ári, annan að vorinu en hinn að haustinu. Á vorfundinum kjósa nefndarmenn sjer formann, er kallar saman fundi og stýrir gjörðum nefndarinnar; að öðru leyti skipta nefndarmenn verkum með sjer eptir því sem hentast þykir. Nefndarmenn eiga heimtingu á, að fá úr sveitarsjóði endurgoldið það, sem þeir verða að borga út vegna fundarhalda þessara.

3. gr.

Fyrir lok árs hvers sendir kynbótanefndin sýslunefndarmanninum í hreppi sínum skýrslu um störf sín, gjörir hann við hana athugasemdir, ef honum þykir ástæða til, og sjer um, að skýrslan ásamt athugasemdunum komizt á næsta fund sýslunefndarinnar. Skýrslan sje undirskrifuð af öllum nefndarmönnum.

4. gr.

Skyldur skal hver maður, sem ekki er öðrum háður sem hjú, að taka á móti kosningu og endurkosningu 3 ár í senn. Að þeim tíma liðnum getur hann neitað að taka á móti kosningu jafnlangan tíma; þó skal hann, ef hann með engu móti ætlar að gefa kost á sjer aptur, tilkynna sýslunefndinni það skriflega fyrir árslok.

5. gr.

Kynbótanefndin skal á vori hverju velja hryssur þær, er ala skal upp undan graðhesta, svo marga sem þurfa þykir.

6. gr.

Öll hestfolöld, sem eru undan yngri merum en 5 vetra og eldri en 15 vetra, skal gelda þegar að vorinu. Ekki má heldur ala upp graðhesta undan þeim merum, sem eru skjóttar, hvítar með hvítum hófum, glaseygar, bringeygar, mjög snúinhæfðar, þreklitlar, lingerðar, illa vaxnar, horsamar, með tannsjúkdómi, með álfabruna á nösum, eða komnar af gölluðu, ljótu eða laungröðu kyni. Skal þegar að vorinu gelda hestfolöld undan merum þessum. Komi undan þessum merum hestfolöld, sem skapnaðarins vegna eigi verða gelt, ber eiganda þess að hafa gætur á, að svo miklu leyti sem því verður við komið, að merar fái ekki með slíkum fola, og skal sæta hinu fyrsta færi að gelda hann.

7. gr.

Ala skal upp graða þá fola, sem eru undan holdsömum, þrekmiklum og

41 velvöxnum merum, enda hafi þær ekki galla þá eða lýti, sem talin eru í 6. gr. Fola þessa má eigi gelda fyr en þeir eru þrevetrir, og á aldrinum frá 3—5 vetra má eigi gelda þá fyrir fardaga; þó má kynbótanefndin veita undanþágu frá þessu, þá er henni þykir ástæða til, en sjá skal hún um, að fram að fardögum ár hvert sjeu nægilega margir graðhestar 3—5 vetra, svo eigi tapist góður tími af merum. Komi gallar eða vanmet fram í folum þessum, skal gelda þá svo fljótt sem mögulegt er.

8. gr.

Ef undan merum þeim, sem ætlaðar eru til undaneldis, koma hestfolöld með göllum þeim og lýtum, sem upp eru talin í 6. gr., skal gelda þau þegar að vorinu, verði því við komið, ella hið fyrsta sem hægt er. — Sleppi hryssur með göllum þeim og lýtum, sem talin eru í 6. gr., á fjall eða afrjett, eða týnist á annan hátt ókastaðar eða með ógeltum hestfolöldum, skal sæta fyrsta tækifæri að gelda þau folöld. Öll hestfolöld, sem köstuð eru eptir júlímánaðarlok, skal gelda þegar að sumrinu, nema kynbótanefndin gefi undanþágu

9. gr.

Kynbótanefndin skal, þar sem því verður við komið, gjöra samning við einstaka menn um að ala upp eingöngu til kynbóta framúrskarandi fola að kyni og kostum, og hefur hún heimild til að ákveða folatoll, sem skuli goldinn fyrir hverja hryssu, er fær með folum þeirra, nema hreppsnefndin vilji í þess stað greiða hæfilega þóknun af sveitarsjóði.

10. gr.

Kynbótanefndin skal hafa eptirlit með, að lögum frá 12. jan. 1884, um horfelli á skepnum, verði sem bezt framfylgt að því er hesta snertir.

11. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum samkvæmt lögum 11. desbr. 1891, um samþykktir um kynbætur hesta, 7. gr. Sektirnar falla í hlutaðeigandi sveitarsjóð.

12. gr.

Með brot gegn samþykkt þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Ákvarðanir um stundarstakir.

1. Undir eins og samþykkt þessi er komin í gildi, skal sæta hinu stáyr tækifæri að gelda alla þá graðhesta, á hvaða aldri sem eru, sem óhæfir eru til undaneldis eptir samþykkt þessari.
2. Sýslunefndin tilefnir í fyrsta sinn einn mann í hverri kynbótanefnd til að kalla saman fyrsta nefndarfundinn.

Samþykkt þessi er hjer með staðfest af undirskrifuðum amtmanni til þess að öðlast gildi 1. júní 1895, og kunngjörast öllum hlutaðeigendum til eptirbreytni.

Íslands Vesturamt, Reykjavík 27. dag marzmán. 1895.

J. Havsteen.

Reikningur

42

yfir tekjur og gjöld legatssjóðs Jóns Sigurðssonar 1894.

Tekjur:

I. Sjóður 1. jan. 1894:			
a. Í fasteign	12490	00	
b. Í veðskuldabrjefum	13811	85	
c. Í ógoldnum leigum og landskuld af Gloppu 1882—83	19	75	
d. Í sparisjóði Akureyrar	500	00	
e. 40/0 vextir af 500 kr. til $\frac{1}{12}$ —93	21	92	
f. Ógreiddir vextir af skuldabrjefum til $\frac{11}{6}$ —93	69	60	
g. Í peningum	671	15	27584 27
II. Vextir:			
a. Frá $\frac{11}{6}$ —93 til $\frac{11}{6}$ —94 af kr. 12961 85	518	47	
b. — $\frac{11}{10}$ —93— $\frac{21}{3}$ —94 —	150	00	2 63
c. — $\frac{10}{11}$ —93— $\frac{11}{6}$ —94 —	100	00	2 37
d. — $\frac{26}{10}$ —93— $\frac{11}{6}$ —94 —	600	00	15 33
e. Vextir af endurborguðum lánum frá $\frac{11}{6}$ —94 til $\frac{5}{11}$ —94	2	00	
f. Innborgaðir vextir frá 93 af 1740 kr.	69	60	
g. Vextir af sparisjóðsbók til $\frac{1}{12}$ —94	21	07	631 47
III. Jarðarafgjöld:			
a. Landsskuldir í fardögum 1894:			
1155 meðalál. á 46 a. eptir verðlagsskrá 94—95	531	53	
b. Leigur haustið 1894:			
385 meðalál. á 46 a. eptir verðlagsskrá 1894—95	177	10	
30 smjörálnir á 50 $\frac{1}{2}$ e. eptir verðlagsskrá 1894—95	15	15	723 78
IV. Endurborguð lán	950	00	
V. Endurborgaður kostnaður við Eyrarlandsmálið	37	00	
VI. Til jafnaðar við gjaldalið III.	1450	00	
VII. Til jafnaðar við gjaldalið VI.	21	07	
Samtals kr.			31397 59

Gjöld:

I. Umboðslaun $\frac{1}{6}$ af hinum innheimtu tekjum	120	63	
II. Ýms gjöld:			
a. Kostnaður við auglýsingu Miðlands og Sýlistaða	2	50	
b. Eptirrit af úttektum þeirra jarða	0	50	
c. Hlutdeild Kristsness í hlutdeild til Staðarbyggðarmýra	32	00	
d. Vantalin umboðslaun frá 1893	0	30	
e. Málskostnaður í Súlumýrarmáli	12	00	47 30
III. Lánað gegn fasteignarveði	1450	00	
IV. Til jafnaðar við tekjulið II. f.	69	60	
V. Til jafnaðar við tekjulið IV.	950	00	
VI. Lagt í sparisjóð Akureyrar	21	07	
Flyt			2658 60

42

Flutt 2658 60

VII. Í sjóði til næsta árs:

a. Í fasteign	12490 00	
b. Í veðskuldabryfum	14311 85	
c. Í sparisjóði Akureyrar	542 99	
d. Ógoldnar leigur og landsskuld af Gloppu 1882—83	19 75	
e. Í peningum	1374 40	28738 99
	Samtals kr.	31397 59

Skrifstofu Norður- og Austuramtsins, Akureyri 26. jan. 1895.

Páll Briem. Davíð Guðmundsson.

43

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Örum & Wulffs 1894.

Tekjur:

I. Eign sjóðsins 1. jan. 1894:		
a. Innritunarskírteini A. Fol. 92	4000 00	
b. Í peningum	14 95	4014 95
II. Leigur af innritunarskírteini A. Fol. 92 frá 11/6 '93 til 11/6 '94		140 00
	Samtals kr.	4154 95

Gjöld:

I. Styrkur veittur Ísak Ágúst Jónssyni á Eyðum	150 00	
II. Í sjóði við árslok:		
a. Innritunarskírteini A. Fol. 92	4000 00	
b. Í peningum	4 95	4004 95
	Samtals	4154 95

Íslands Norður- og Austuramt, Akureyri 16. jan. 1895.

Páll Briem.

Húsavík 29. janúar 1895.

P. Guðjohnsen.

Embættaskipun og sýslana.

26. febr. veitti konungur rektor við hinn lærða skóla í Reykjavík, *dr. phil Jóni Þorkelssyni* samkvæmt beiðni hans lausn frá embætti frá 1. okt. 1895 að telja, með eptirlaunum eptir eptirlaunalögnum.

S. d. veitti konungur hjeradslækni í 19. læknishjeradi *Guðmundi Guðmundssyni* samkvæmt beiðni hans lausn frá embætti sakir vanheilsu, með eptirlaunum eptir eptirlaunalögnum.

16. marz veitti landshöfðingi presti til Eyvindarhóla síra *Gísla Kjartanssyni* Mýrdalsþingaprestakall, eptir að hlutadeigandi söfnuðum hafði gefið kostur á að neyta kosningarjettar síns.

Óveitt prestakall.

Eyvindarhólar í Rangárvallaprófastsdæmi. Metið 1018 kr. 14 aur., fær 200 króna bráðabirgða-uppbót næsta fardagaár. — Auglýst 19. marz; veitist frá næstu fardögum.

Bréf ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um makaskipti á kirkjujörð 44
(ágrip). — Með bréfi þessu tilkynnti ráðgjafinn, að konungur hefði 29. jan. sam- 31. jan.
þykkt, að Jónas bóndi Jónsson á Stóra-Vatnshorni í Haukadal í Dalasýslu, eig-
andi Stóra-Vatnshorns með tilheyrandi kirkju, hefði makaskipti á kirkjujörðinni
Skinnpúfu í Haukadal ásamt 2 landskikum fyrir sunnan Haukadalsá undan
Stóra-Vatnshorni og bændaeygninni Litla-Vatnshorni í Haukadal, þannig að hin
fyrnefnda jörð og landskikar eptirleidis álitist sem önnur bændaeygn, að því er
skattskyldu snertir, en hin síðarnefnda sem kirkjueygn.

Bréf ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um mæling á uppsigling á 45
Hvammsfjörð. — Í sambandi við bréf hjeðan, dags. 1. marz f. á., læt jeg ekki 21. febr.
hjá liða þjónustusamlega að gefa yður, herra landshöfðingi, til þóknanlegar vit-
undar, að jeg hefi fengið tilkynningu frá sjóliðsstjórn ríkisins um, að hún sakir
sjerstakra atvika geti ekki látið framkvæma hina eptiræsktu mæling á uppsigling
á Hvammsfjörð á þessu ári, þótt fje það, sem ætlað hefur verið til mæling-
arinnar, sje í sjálfu sjer nægilegt. Til þess að hægt verði að framkvæma áminnst
starf að ári er því nauðsynlegt að ný fjárveiting til þess verði tekin upp á fjár-
lagatrumvarpið fyrir næsta fjárhagstímabil.

Staðfesting konungs útgefin að mandatum í venjulegu formi af ráðgjafan- 46
um fyrir Ísland á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð handa ekkjum og munaðar- 25. marz
leysingjum í Rangárvallasýslu.

Skipulagsskráin hljóðar svo:

Skipulagsskrá

fyrir styrktarsjóð handa ekkjum og munaðarleysingjum í Rangárvallasýslu.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með frjálsum samskotum, sem voru 31. okt. 1894
orðin 550 kr., og skal ávaxta sjóðinn í söfnunarsjóðnum.

2. gr.

Höfuðstól sjóðsins má eigi skerða, heldur skal auka hann á þann hátt,
er nú skal greina:

- a. Með því að leggja árlega $\frac{1}{4}$ allra vaxta við höfuðstólinn.
- b. Með því að leggja við höfuðstólinn gjafir, sem sjóðnum kunna að
verða gefnar.

3. gr.

Þrjá fjórðu af vöxtum sjóðsins skal halda sjer og safna saman þannig,
að ávallt megi til þeirra taka þegar þörf er á, og þegar mikið manntjón kemur
fyrir skal verja vöxtum þessum til að styrkja ekkjur og börn, einkum sjó-
druknaðra manna og þeirra manna sem farast vofeiflega eða deyja á bezta
aldri, og sem á dánardægri eiga lögheimili í Rangárvallasýslu, þó svo, að ekki
sje veittur styrkur til manna í Austur-Eyjafjallahreppi, fyrr en samskot hafa
fengizt úr þeim hreppi, að tiltölu við aðra hreppa sýslunnar.

17. dag maímán 1895

46

25. marz

4. gr.

Sýslunefndin í Rangárvallasýslu skal hafa á hendi aðalumsjón sjóðsins, og skal hún kjósa stjórn sjóðsins, úrskurða reikninga o. s. frv.

5. gr.

Sýslunefndin skal kjósa 3 menn í stjórn sjóðsins til þriggja ára, og ef einhver fellur frá eða gengur úr stjórninni, skal sýslunefndin kjósa í hans stað í stjórnina.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skal gangast fyrir samskotum til sjóðsins, þegar henni þykir henta, semja reikninga sjóðsins og leggja þá árlega fyrir sýslunefndina til úrskurðar, og skal jafnframt lögð fyrir hana söfnunarsjóðsbók sjóðsins. Stjórn sjóðsins skal og veita styrk samkvæmt ákvæðum 3. gr.

7. gr.

Amtsráð Suðuramtsins hefur eptirlit með, að skipulagsskrá sjóðsins sje ekki brotin.

8. gr.

Þegar sýslunefnd Rangárvallasýslu í einu hljóði ákveður svo og amtsráð Suðuramtsins samþykkir, má verja vöxtum þeim, sem nefndir eru í 3. gr., árlega til styrkveitinga.

9. gr.

Á skipulagsskrá þessari skal beiðast konunglegrar staðfestingar. Fyrir hönd samskotanefndarinnar.

Árbæ í Holtum, 31. okt. 1894.

Páll Briem.

47

21. febr.

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um synjun konungsstaðfestingar á lagafrumvarpi um breyting á gjöldum þeim er hvila á jafnaðarsjóðunum. — Með þóknanlegu brjefi, dags. 20. sept. f. á., hafið þjer, herra landshöfðingi, sent hingað frumvarp til laga um breyting á gjöldum þeim, er hvila á jafnaðarsjóðunum, sem borið var upp af þingmanna hálfu og samþykkt á aukapinginu 1894, og miðar frumvarp þetta að því, að ljetta sumpart af jafnaðarsjóðunum sumpart af bæjarsjóði Reykjavíkur eptirfyljandi gjöldum:

1. kostnaði við kennslu heyrnar- og málleysingja, útbúnað þeirra m. m.
2. kostnaði við bólusetningar og
3. kostnaði við sáttamál,

þannig að gjöld þessi sjeu eptirleidis greidd úr landssjóði.

Þjer hafið viðvikjandi frumvarpi þessu tekið fram, að þingið hafi, síðan það fjeck hlutdeild í löggjafarvaldinu, ljetta af jafnaðarsjóðunum fjölda mörgum greiðslum, er áður hvíldu á þeim, og lagt þær á aðra sjóði, sjerstaklega landsjóðinn, með ýmsum lagaboðum, nefnilega lögum nr. 27 17. desbr. 1875, lögum nr. 30 s. d., lögum nr. 9, 11. febr. 1876, kosningalögum nr. 14. sept. 1877, lögum nr. 19, 2. nóv. 1877, lögum 12 júlí 1878 og lögum 21. sept. 1883; að amtsjafnaðarsjóðirnir, ef útgjöldum þeim sem um ræðir í 1.—3. gr. frumvarpsins, einnig

væri af þeim ljett, hjer eptir mundu eigi hafa önnur lögboðin gjöld af hendi að 47 inna en kostnaðinn við amtsráðin og eptirlitsferðir amtmannanna, svo og af 21. febr. borganir og vexti af þegar teknum lánum; að amtsráðin í seinni tíð hafi tekið að veita af jafnaðarsjóðunum styrk til skóla og annara fyrirtækja, sem í ströngum skilningi ekki liggi undir verkahring þeirra, eins og hann er ákveðinn í tilsk. um sveitastjórn á Íslandi, 4. maí 1872; að jafnaðarsjóðsgjöldin hafi þó verið tiltölulega lá í seinni tíð, þ. e. eptir meðaltali 5 síðustu ára 12—14 aurar á lausafjárhundrað á móti 25—40 aur. árin 1874—76, og að þetta gjald mundi minnka enn meir, jafnvel til helminga, ef frumvarp það, sem hjer er um að ræða, yrði staðfest.

Þetta, sem þjer þannig hafið tekið fram, virðist yður þegar mæla á móti því, að lagafrumvarpið öðlist staðfestingu, og auk þess teljið þjer, þvert á móti því sem haldið var fram í umræðunum á alþingi, að gjöld þessi sjeu ekki í sjálfu sjer þess eðlis, að þau að rjettu lagi eigi að hvíla á landssjóði.

Að því þannig snertir gjöldin til dauðumbrakennslu o. s. frv., sem eptir meðaltali síðustu 5 ára hafa numið c. 1200 kr. á ári, en eru að fara í vöxt, álítið þjer, "að rjettast sje að skoða þau sem sveitarmálefni, er snerti fátækrastrjórnina, með því að þau samkvæmt tilskipun 26. febrúar 1872 eigi fyrst og fremst að greiðast af hlutaðeiganda sjálfum eða þeim, sem fyrir honum eiga að sjá, og ekki af hinu opinbera nema því að eins, að fátækt hamli.

Gjöldin til bólusetninga, sem að jafnaði eru 950 kr. á ári, geta eptir skoðun yðar ekki sezt á bekk með útgjöldum við læknskippinguna, sem greidd eru að öllu leyti af landssjóði, með því að bólusetningin sje sóttvarnarráðstöfun, sem falin er á hendur öðrum en læknisfróðum mönnum, og sem er eins mikið fyrir hvert einstakt hjerað eins og landið í heild sinni, og við það bætist, að það sje óhentugt að gjöld þessi sjeu greidd af landssjóði, með því að slíkt fyrirkomulag mundi valda auknum skriptum og umsvifum, og sjerstaklega gjöra bólusetningamönnum í fjarlægari hjeruðum óþarflega erfitt fyrir að ná launum sínum.

Að því er loks snertir útgjöldin til sáttamála takið þjer fram, að þau nemi að eins 20—25 kr. á ári fyrir allt landið, og fyrir slíkt lítilræði sje ekki ástæða til að breyta ástandi, sem staðið hefur allt að því öld.

Þegar nú þar við bætist, að hjer er um fjármál að ræða, sem rjettast væri að rætt væri á reglulegu þingi jafnframt öðrum fjármálum, að lagafrumvarpið sjálft á eptir ákvæðum þess ekki að ganga í gildi fyr en um leið og fjárlögin fyrir næsta fjárhagstímabil, og að frumvarpið hefur að eins með litlum atkvæðamun náð fram að ganga í báðum deildum, verður skoðun yðar sú, að nú sem stendur sje ekki nægileg ástæða til að leggja til að lögin verði staðfest.

Samkvæmt þessu, er þjer, herra landshöfðingi, hafið tekið fram, sem jeg í öllu verulegu er samþykkur, og sem í öllu falli er nægt tilefni til þess að biða eptir því, hvort alþing vill halda máli þessu fram eptir nýja yfirvegun, hef jeg í þegnsamlegum tillögum mínum mælt með því, að frumvarp þetta verði ekki staðfest, og hefur hans hátign konunginum 15. þ. m. þóknazt að fallast á þá tillögu.

47 Þetta tilkynnist yður hjer með þjónustusaml. til þóknanlegrar leiðbeining-
 21. febr. ar og birtingar í B.-deild Stjórnartíðindanna.

48 Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um synjun konungsstaðfest-
 21. febr. ingar á lagafrumvarpi um búsetu fastakaupmanna. — Með þóknanlegu brjefi, dags.
 13. okt. f. á., hafið þjer, herra landshöfðingi, sent hingað lagafrumvarp, sem
 upp hafði verið borið af þingmanna hálfu og samþykkt á aukþinginu 1894 um
 búsetu fastakaupmanna á Íslandi.

Viðvíkjandi frumvarpi þessu, sem fer í þá átt að banna, að viðlögðum
 þungum refsingum, öllum, sem ekki hafa fast heimili á Íslandi, að stofna eða
 reka þar fasta verzlun, hafið þjer í yfirliti yfir sögu máls þessa frá því er það
 fyrst kom inn á alþingi, sýnt fram á, að þingið áður jafnan hafi goldið varhuga
 við, að fallast á slíka ráðstöfun, með því að frumvörp um þetta hafi hvað
 eptir annað verið felld, þangað til málið loksins í fyrrasumar náði fram að ganga
 í báðum deildum með mjög litlum atkvæðamun. Í sambandi við þetta hafið þjer
 skirskotað til þess að stjórnin hafi einnig, bæði í auglýsingu til alþingis 22. maí
 1871 II 11 út af þegnlegri bænaskrá alþingis 1869 um sama efni, og í brjefi
 ráðgjafans fyrir Ísland 12. júlí 1878 út af lagafrumvarpi, er samþykkt var á al-
 þingi 1877 um rjettindi hjerlendra kaupmanna og kaupfjelaga, skýrt tekið fram,
 að hún ekki vildi fallast á neina takmörkun á jafnrjetti því, sem hingað til hef-
 ur átt sjer stað að því er verzlunarviðskipti snertir milli Íslands og Danmerkur,
 og mundi frumvarp það, sem nú er farið fram á, ef að lögum yrði, gjöra miklu
 meiri skerðing á jafnrjetti þessu, heldur en eptir frumvarpi því, sem þingið sam-
 þykkti 1877. Þjer hafið þar næst leitt athygli að því, að það sje ekki sjálfu
 sjer samkvæmt, að leyfa öllum, án tillits til heimilisfangs, að verzla sem lausa-
 kaupmenn, ekki að eins á löggiltum kauptúnum, heldur hvar sem er við strend-
 ur landsins án nokkurs tímatakmarks, en aptur á móti banna öllum, sem ekki
 eru búsettir í landinu sjálfu að hafa fastar verzlanir, og það því fremur, sem
 fastar verzlanir greiða skatta og skyldur til lands og sveitar, jafnt hvort eig-
 endur eru búsettir í landinu eða ekki. Þjer hafið ennfremur tekið fram, að slík
 lög mundu leggja nýtt haft á verzlunina til stórmikils hnekkis fyrir frjálsa sam-
 keppni, með því að reynslan hafi sýnt, að eptir því sem á stendur, sjerstaklega
 vegna þess að frjettaprád til útlanda vantar, gufuskipsferðir eru allt of strjálar
 og Ísland svo langt frá heimsmarkaðinum, hafi fastakaupmennirnir, ekki að eins
 þeir, er danskrar ættar eru, heldur einnig íslendingar, komið að raun um, að
 þeim væri hentugra að búa utanlands, til þess að geta þar keypt vörur þær,
 sem þeir flytja til Íslands, og sætt beztu horfum á heimsmarkaðinum til þess að
 selja þær vörur, er þeir kaupa á Íslandi. Ennfremur mundu slík lög sem þessi
 koma mjög í bága við þá grundvallarreglu, sem alþingi hefur fylgt síðan það
 fjekk hlutdeild í löggjafarvaldinu, að gjöra aðgang að verzlun á Íslandi svo ó-
 takmarkaðan sem unnt er, sbr. einkum breyting á eldri lögum um siglingar og
 verzlun á Íslandi 7. nóv. 1879, lög um verzlun lausakaupmanna 2. desbr. 1887,
 lög um að fá útmældar lóðir í kaupstöðum og á löggiltum kauptúnum o. fl. 13.
 marz 1891, og fjölda lagabóða frá síðari árum um löggildingar verzlunarstaða.

Loks hafið þjer tekið fram, að slík tilraun til þess að neyða með lögum verzl- **48**
 unarstjettina til þess að búa annarsstaðar en þeir sjálfir álíta hagfelld vegna at- **21. febr.**
 vinnu sinnar, mundi naumast leiða til annars en undanbragða, sem erfitt væri
 að koma í veg fyrir, jafnvel þótt hæfa þætti að beita öðrum eins hegningará-
 kvæðum, eins og sett eru í 3. gr. frumvarpsins, sektum frá 200—5000 króna
 og upptöku verzlunarhúsa, skipa, verzlunaráhalda og vörubirgða, en strangleika
 hegningarákvæða þessara tjáðið þjer sjerstaklega stinga í stúf við ákvæðin í
 lögunum frá 7. nóv. 1879, 6. gr. sbr. 2. gr.

Af þessum ástæðum hafið þjer lýst yfir því áliti yðar, að hið umrædda
 lagafrumvarp sje óhyggilegt og óhentugt og ekki til þess fallið að öðlast kon-
 ungsstaðfestingu.

Ráðaneytið er í öllu verulegu samdóma því, er þjer þannig hafið tekið
 fram, sbr. einnig brjef það frá ráðaneytinu fyrir Ísland frá 12. júlí 1878, er vitn-
 að er til hjer að framan og sem prentað er í B.-deild Stjórnartíðindanna 1878,
 bls. 116, og jeg hef þessvegna í allra þegnsamlegustum tillögum mínum um mál-
 ið ráðið til þess, að neitað sje um allrahæsta staðfestingu á lagafrumvarpi þessu,
 og hefur hans hátign konunginum hinn 15. þ. m. allramildilegast þóknast að
 samþykkja þá tillögu.

Þetta tilkynnist yður hjer með þjónustusamlega til þóknanlegrar leið-
 beiningar og birtingar í B.-deild Stjórnartíðindanna.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í Suduramtinu og Vesturamtinu **49**
um endurgjald á sveitarstyrk. — Eptir að hafa fengið þóknlegt brjef yðar, **6. marz**
 herra amtmaður, dags. 9. þ. m. viðvíkjandi áfrýjan hreppsnefndarinnar
 í Saurbæjarhreppi í Dalasýslu á úrskurði amtsins, dags. 24. marz 1891,
 er skyldar tjeðan hrepp, er samkvæmt amtsúrskurði 19. ág. 1887, sem
 ekki hefur verið áfrýjað, er framfærslusveit Guðbrandar nokkurs Jónssonar, með
 aukanaþni »fásjeður«, til þess að endurgjalda Ísafjarðarðarkaupstað framlagðan
 styrk til tjeðs Guðbrands, að upphæð 102 kr. 13 au., skal yður hjer með þjón-
 ustusamlegast tjáð, til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að jeg er
 yður samdóma um, að ekki verði tekið tillit til þeirrar varnarástæðu hrepps-
 nefndarinnar, að ekki hafi fyrir legið skrifleg beiðni um styrk, með því að slíkt
 er ekki heimtað í lögunum og getur því ekki verið skilyrði fyrir lögmæti styrk-
 veitingar. Sömuleiðis er jeg yður samdóma um, að það sje nægilega sannað, að
 Guðbrandur og hyski hans hafi beiðst styrks og verið styrkþurfar, og að þau hafi
 fengið upphæðir þær, er fátækraþjórn kaupstaðarins heimtar, samtals 102 kr.
 13 au.; getur það ekki hnekt þessu, þótt krafan væri fyrst af vangá hærri,
 þar sem fátækraþlutningskostnaður óvart hafði verið með talinn, og það er í þessu
 efni þýðingarlaust, þótt kona Guðbrandar nú neiti því því að hafa undirskrifað
 viðurkenningu fyrir hinum ávísaða styrk. Að því er loks hina þriðju mótbáru
 hreppsnefndarinnar snertir, að bæjarþjórnin á Ísafirði hafi vanrækt að tilkynna
 styrkveitinguna í tæka tíð, þá getur þessi mótbára ekki snert þær upphæðir
 samtals 85 kr. 13 au. sem veittar voru eptir 22. okt. 1886, því að þá var lífs-
 hlaup Guðbrandar tekið á Ísafirði og sýslumanninum í þeirri sýslu, þar sem

49 framfærzluhreppur hans var álitinn að vera, rituð tilkynning um að hann væri
 6. marz orðinn sveitarþurfi, og eptir það gekk framfærzlumálið sinn gang, þar til er það
 var úrskurðað af amtmanni 19. ágúst 1887, eins og að ofan er á drepið. Að
 því er aptur á móti snertir 17 krónur, sem veittar hafa verið 16. febr. 1886 án
 þess nokkur tilkynning um þá veitingu færi fram fyrr en 22. októbermánaðar,
 verður að fallast á, að bæjarstjórnin hafi með þeim drætti, sem ekki er að
 neinu rjettlættur, fyrirgjört rjetti sínum til endurgjalds á þeirri upphæð, og ber
 því að draga hana frá reikningsupphæð bæjarstjórnarinnar, en eptirstöðvarnar,
 85 kr. 13 au. ber að greiða úr sveitarsjóði Saurbæjarhrepps án frekari dráttar.

50

7. marz

Brjef landshöfðingja til stiptyfirvaldanna um lántökuleyfi handa prestakalli. —

Eptir að hafa mótttekið þóknanlegt brjef stiptyfirvaldanna, dags. 28. jan. þ. á. vil jeg
 hjer með veita samþykki til, að presturinn að Selárdal, síra Lárus Benediktsson,
 taki embættislán, að upphæð 1500 krónur, upp á prestakallið, til þess að byggja
 á prestssetrinu timburhús, allt að því 14 álnir á lengd og 6½ al. á breidd, og
 að öðru leyti samkvæmt lýsingu þeirri, er brjef yðar og þar að lútandi skjöl
 innihalda, þannig að hús þetta komi í staðinn fyrir forna timburstofu, sem nú
 er á prestssetrinu, og sem metin hefur verið á 350 krónur. Þó er lántökuleyfið
 bundið þeim skilyrðum, að lánið allt með vöxtum verði endurborgað innan 20
 ára frá lántökudegi; að helmingurinn af upphæð lánsins verði eigi tekinn fyr en
 húsið er fullgjört og sannað er með lögmætri skoðunargjörð undir umsjón pró-
 fasts að verkið sje vel af hendi leyst og byggingin samkvæm lýsingu prestsins,
 dags. 20. ág. f. á., er hjermed endursendist yður, að húsið verði eign staðarins,
 og að presturinn váttryggi húsið fyrir að minnsta kosti 2000 kr. þegar er það er
 uppkomið og haldi því síðan í slíkri ábyrgð; og *loks*, að presturinn haldi húsinu
 vel við og hann eða bú hans skili því á sínum tíma í gildu standi eða með
 fullu álagi.

51

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í Norðuramtinu og Austuramtinu um legu-
 25. marz **kostnað purfalings.** Eptir að hafa mótttekið þóknanlegt brjef yðar, herra amtmað-
 ur, dags. 1. f. m. og þar með fylgjandi erindi hreppsnefndarinnar í Holtshreppi
 í Skagafjardarsýslu, dags. 30. ág. f. á., þar sem hún áfrýjar úrskurði amtsins, dags.
 12. maí f. á., er ákveður að tjeð hreppsnefnd skuli greiða hreppsnefnd Húsavík-
 urhrepps 88 kr. 49 aura, sem kostnað við sjúkdómslegu Sigurlaugar nokkurrar
 Guðmundsdóttur, sem viðurkennd er sveitlæg í Holtshreppi, skal yður hjer með
 þjónustusamlega tjáð, til þóknanlegrar leiðbeiningar, og birtingar fyrir hrepps-
 nefndinni í Holtshreppi, að með því að það, eins og tekið er fram í amtsúrskurð-
 inum, er endilega útkljáð með samkomulagi hlutadeigandi sýslumanna, sbr. 3. gr.
 í fátækrareglugjörð 8. jan 1834, enda samþykkt af hreppsnefndinni í Holtshreppi
 að henni beri að endurgjalda nauðsynlega læknishjálp stúlkunni til handa, — en

það er í þessu tilliti þýðingarlaust, hver sjúkdómur hefur að henni gengið —, og með því að jeg eptir kringumstæðunum ekki finn ástæðu til, að færa reikning- 51
inn yfir sjúkdómslegukostnaðinn niður, þá staðfestist hjer með hinn áfrýjaði amts- 25. marz
úrskurður í öllum greinum, og ber að sjá um, að hreppsnefndin í Holtshreppi
greiði hreppsnefndinni í Húsavíkurhreppi hinar umræddu 88 kr. 49 aura.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í Norðuramtinu og Austuramtinu um 52
hlunnindi handa sparisjóði. — (ágrip). Með brjefi þessu eru sparisjóði Svarfdælinga 26. marz
endurveitt hlunnindi þau, sem um ræðir í tilsk. 5. jan. 1874 (sbr. landsh.brjef
26. febr. 1890) um 5 ára tímabil frá 31. jan. 1895 að telja, með venjulegum skil-
yrðum.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í Suduramtinu og Vesturamtinu um breyting á 53
manntalsþinghám. — Út af beiðni þeirri, er ræðir um í þóknanlegu brjefi yðar, 10. apríl
herra amtmaður, dags. 26. f. m., frá hreppsnefndunum í Rosmhvalanes- og Mið-
neshreppum, um að hinn sameiginlegi þingstaður hreppanna á Skaga verðilagð-
ur niður, og hinn fyrnefndi hreppur hafi framvegis þingstað á Gerðum í Garði,
en hinn síðarnefndi á Busthúsum, læt eg ekki hjá líða að tilkynna yður til þókn-
anlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að hið umbeðna leyfi veitist með því
skilyrði, að hreppsnefndirnar skuldbindi sig til að sjá um, að jafnan sjeu til sæmi-
leg hús til þinghaldanna á hinum nýju þingstöðum.

Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Mýra- og Borgarfjardarsýslu um lausa- 54
mennskuleyfi. — Í þóknanlegu brjefi dags. 1. þ. m., hafið þjer, herra sýslu- 18. apríl
maður, skýrt frá því, að vinnumaður einn á Akranesi hafi beðið yður um lausa-
mennskuleyfisbrjef, en ætli sjer ekki að nota leyfið í lögsagnarumdæmi yðar,
heldur sje ásetningur hans að setjast að sem lausamaður í Reykjavík á næst-
komandi vinnuhjúaskildaga. Með því að leyfisbrjefið á að vera tekið fyrir 1.
maí samkvæmt lögum 2. febr. f. á. og gjaldið fyrir það á að renna í styrktar-
sjóð á Akranesi, teljið þjer næst liggja, að þjer gefið út brjefið. En hins vegar
virðist yður álitamál, hvort hlutaðeigandi verði ekki samkvæmt 7. gr. í tilsk.
um lausamenn og húsmenn 26. maí 1863 að leysa nýtt brjef í Reykjavík, og
yrði þá niðurstaðan sú, að leyfisbrjef það, er þjer hefðuð útgefið, og sem leysti
manninn frá vistarskyldunni frá næstkomandi vinnuhjúaskildaga, hefði aldrei
neitt gildi, enda þyrfti maðurinn þá að greiða 2 krónum meira fyrir að geta byrj-
að lausamennsku er lögin gjöra ráð fyrir. Út af þessu hafið þjer beiðst úr-
lausnar á þeirri spurningu, hvort maður, sem fengið hefir lausamennskuleyfis-
brjef og flytur sig á næsta vinnuhjúaskildaga út úr lögsagnarumdæminu, er hann
hefur fengið leyfisbrjefið í, sje skyldur til þess að taka nýtt leyfisbrjef í því um-
dæmi, sem hann flytur sig inn í.

Út af þessu skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð, til þóknanlegrar
leiðbeiningar, að það er álit mitt, að ákvæði 7. greinar í tilsk. 26. maí 1863:
»Nú flytur nokkur, er fengið hefur leyfisbrjef, sig í annað lögsagnarumdæmi, og

54 skal hann þá taka nýtt leyfisbrjef, o. s. frv. eigi aðeins við það venjulega tilfelli, að leyfisbrjef hafi verið tekið hjá lögreglustjóranum í því lögsagnarumdæmi, þar sem blutaðeigandi ætlaði að nota það, og síðan hefur notað það enda eru og í tilskipuninni engin ákvæði um það, hvenær á árinu leyfisbrjefið skuli tekið. Aftur á móti virðast ákvæðin ekki geta átt við þau tilfelli, þegar menn vegna ákvæðisins í lögum 2. febr. f. á. um, að leyfisbrjefið skuli tekið fyrir 1. maí verða að leysa leyfisbrjef annarsstaðar en þar, sem menn ætla sjer að nota leyfið, því að eptir hlutarins eðli verður leyfisbrjefið að hafa eitthvert gildi, þegar það er útgefið lögum samkvæmt. Fyrirspurn yðar svarast því þannig, að þegar maður, sem fengið hefur lausamennskuleyfi, þegar á fyrsta vinnuhjúaskildaga eptir að hann fjekk leyfið flytur sig í annað lögsagnarumdæmi, án þess að nota leyfið þar sem hann fjekk það, þá þurfi hann ekki að leysa nýtt brjef samkvæmt ákvæðunum í tilskipun 26. maí 1863 § 7 í því lögsagnarumdæmi sem hann flytur sig í.

Auglýsing.

55 Með því að 1. þingmaður Gullbringu- og Kjósarsýslu, Þórarinn prófastur Böðvarsson, er látinn 7. þ. m., þá er hjer með samkvæmt 27. gr. laga um kosningar til alþingis frá 14. sept. 1877 fyrirskipað, að kosning skuli fram fara um miðjan júním. næstkomandi á þingmanni fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu fyrir þann tíma, sem hinn látni þingmaður átti eptir af kjörtíma sínum.

Þetta er hjer með birt öllum hlutaðeigendum, og er jafnframt lagt fyrir kjörstjórnina í Gullbringu og Kjósarsýslu að undirbúa kosningu þessa og stjórna henni samkvæmt fyriræmum kosningarlaganna.

Reykjavík 10. maí 1895.

Magnús Stephensen.

Hannes Hafstein.

Yfirskattanefndir.

Með brjefi landshöfðingja, dags. 21. marz, eru eptirnefndir menn skipaðir í *yfirskattanefnd fyrir Akureyrarkaupstað* um næstu 3 ár.

verzlunarstjóri Halldór Gunnlögsson

prentari Björn Jónsson

umboðsmaður St. Stephensen

og til vara

söðlasmiður Jakob Gíslason

og með brjefi landshöfðingja, dags. s. d. voru skipaðir í *yfirskattanefnd fyrir Seyðisfjarðar-kaupstað*:

Lyfsali H. I. Ernst

kaupmaður Kristján Hallgrímsson

— Snorri Wium

og til vara

kennari Lárus Tómasson.

Samþykkt

65

um breytingá lögreglusamþykkt fyrir Reykjavíkurborg, staðfestri 15. nóv. 1890 20. maí

29. grein lögreglusamþykktarinnar orðist þannig:

»Sauðfjenaður bæjarmanna má eigi ganga laus um bæinn frekar en nauðsynlegt er til að reka hann úr og í haga eða fjöru eða til vatns. Engan sauðfjenað má hafa á beit í landi bæjarins fyrir vestan línu úr Fossvogshotni í austurtakmörk Kringlumýrar og Fúlutjarnarlæk frá 1. maí til 20. september, en fyrir austan tjeða línu er bæjarmönnum heimil beit fyrir sauðfjenað sinn á nefndu tímabili, sje honum haldið í öruggri vörzlu, og á öðrum tíma árs í öllu beitalandi bæjarins.

*

*

*

Sankvæmt lögum nr. 1. 3. jan. 1890 um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina staðfestist beytingarsamþykkt þessi, sem gjörð er af bæjarstjórn Reykjavíkur 3. þ. m. og samþykkt af hlutaðeigandi amtmanni, og skal breytingin öðlast gildi þegar í stað.

Reykjavík, 21. maí 1895.
Landshöfðingi yfir Íslandi
Magnús Stephensen.

Hannes Hafstein.

Reikningur

57

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Jóns Sigurðssonar til Svarfaðardalshrepps
1893—1894.

Tekjur:

		Kr.	A.
1. Eign í fardögum 1893:			
a. Í fasteignum	2310 00		
b. Í ógoldnum leigum og landsskuld af 1/2 Gloppu 1882—83	19 75	2329	75
2. Afgjöld:			
a. Leigur haustið 1893 eptir 4 1/4 kúgildi 85 meðalálnir eptir verðlagsskrá 1893—94 á 46 a.	39 10		
b. Landsskuld í fardögum 1894, 201 1/2 meðalálnir eptir verðlagsskrá 1894—95 á 46 a.	92 69	131	79
	Samtals kr.	2461	54

Gjöld:

1. Umboðslaun 1/6 af hinum innheimtu gjöldum	21	96
2. Borgað sveitarsjóði Svarfaðardalshrepps	109	83
3. Eign í fardögum 1894:		
a. Í fasteign	2310	00
b. Í ógoldnum leigum og landsskuld af 1/2 Gloppu	19	75
	Samtals kr.	2461 54

Íslands Norður- og Austuramt, Akureyri 15. janúar 1895.

Páll Briem. Davíð Guðmundsson.

21. dag maímán. 1895.

Reikningur

Nemendasjóðs Möðruvallaskólans 1894.

Tekjur.

1. Innstæða í Sparisjóði Arnarneshrepps	kr. 1019,47
2. Vextir borgaðir á árinu	— 38,11
3. Ágóði af tombólu	— 144,37
4. Tillög	— 59,50
5. Til jafnaðar við tölul. 5 gjaldamegin	— 400,00
	Samtals kr. 1661,45

Gjöld.

1. Innstæða í Sparisjóði Arnarneshrepps	kr. 1019,47
2. Lagt í Sparisjód Arnarneshrepps	— 38,11
3. Lagt í Söfnunarsjóðinn	— 201,00
4. Viðskiptabók við Söfnunarsjóðinn	— 1,00
5. Tekið úr Sparisjóði Arnarneshrepps og lagt í Söfnunarsjóðinn	— 400,00
6. Í peningum hjá stjórnendum sjóðsins	— 1,87
	Samtals kr. 1661,45

Möðruvöllum í Hörgárdal 5. febr. 1895.

Jón A. Hjaltalín. Halldór Briem. Stefán Stefánsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld landsbankans 1894.

Tekjur:

	Kr.	A.
1. Í sjóði 1. janúar 1894	100,294	27
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignarveðslán	kr. 122,951	55
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 103,401	05
c. Handveðslán	— 22,419	82
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o.fl. —	3,665	78
e. Reikningslán	— 334	24
f. Akkreditivlán	— 1,065	30
	253,837	74
3. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánum, að upphæð . . .	2,500	»
4. Vixlar innleystir	320,571	76
5. Ávísanir innleystar	44,420	57
6. Bráðabirgðalán úr landssjóði	50,000	»
7. Seðlar frá landssjóði	32,000	»
8. Vextir:		
a. af lánum	— 44,473	93
(Hjer af er áfallið fyrir lok reikningstímabilsins	kr. 20,515	11
Fyrirfram greiddir vextir fyrir síðari reikningstímabil	— 23,958	82
	— 44,473	93

Flyt: kr. 44,473 93 803,624 34

		Kr.	A.	59
	Flutt:	44,473 93	803,624 34	
b. af skuldabryfum Reykjavíkurkaupstaðar	kr. 62 »			
c. — kgl. ríkisskuldabryfum	— 6,916 59			
d. — öðrum útlendum verðbryfum	— 3,420 »			
e. — innstæðufje í Landmandsbankanum	— 1,786 88	56,659 40		
9. Disconto		2,960 15		
10. Ýmislegar tekjur		5,629 8		
11. Tekjur í reikning Landmandsbankans (fyrir seldar ávísanir o. fl.)		574,725 3		
12. Verðbryf seld fyrir		95,407 50		
13. Fasteign tilheyrandi bankanum seld		750 »		
14. Innheimt fje fyrir aðra		16,606 75		
15. Endurborgaðar bráðabirgðargreiðslur fyrir aðra		25 33		
16. Innlög á hlaupareikning	kr. 228,989 54			
Vextir fyrir 1894	— 1,144 32	230,133 86		
17. Sparisjóðsinnlög	— 567,032 28			
Vextir fyrir 1894	— 21,995 5	589,027 33		
18. Til jafnaðar móti gjaldið 17 c.		3,994 24		
	Tekjur alls	2,379,543 01		
		Kr. au.		

Gjöld:

1. Lán veitt:				
a. Fasteignarveðslán	120,584 43			
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	131,082 »			
c. Handveðslán	24,485 »			
d. Lán gegn ábyrgð sveita og bæjarfjelaga o. fl.	1,025 »			
e. Akkreditivlán	1,065 30	278,241 73		
2. Vixlar keyptir		329,208 80		
3. Ávísanir keyptar		44,043 77		
4. Endurborgað bráðabirgðalán úr landssjóði		50,000 »		
5. Skilað landssjóði í ónýtum seðlum		32,000 »		
6. Útgjöld í reikning Landmandsbankans		618,464 69		
7. Keypt útlend verðbryf		232,639 34		
8. Útborgað af innstæðufje á hlaupareikning	209,458 45			
Að viðbættum dagvöxtum	20 »	209,478 45		
9. Útborgað af sparisjóðsinnlögum	413,586 47			
Að viðbættum dagvöxtum	381 08	413,967 55		
10. Útborgað af innheimtu fje		16,617 15		
11. Útgjöld fyrir varasjóð bankans		2,015 »		
12. Útgjöld fyrir varasjóð sparisjóðs Reykjavíkur		2,000 »		
13. Kostnaður við bankahaldið:				
a. Laun o. fl.	12,335 72			
b. Húsaleiga, eldiviður, ljós og ræsting	528 »			
	Flyt:	12,863 72	2,228,676 48	

59

	Flutt: 12,863 72	2,228,676 48
c. Prentun og auglýsingakostnaður svo og ritföng	522 26	
d. Burðareyrir	176 40	
e. Önnur gjöld	111 19	13,673 57
14. Vextir til landssjóðs af seðlaskuld bankans		5,000 «
15. Bráðabirgðautborganir fyrir aðra		25 33
16. Ýmisleg útgjöld		4,780 75
17. Vextir af:		
a. Innstæðufje á hlaupareikning	1,144 32	
b. Innstæðufje með sparisjóðskjörum	21,995 05	
c. Innstæðufje varasjóðs bankans	3,994 24	27,133 61
18. Til jafnaðar mótí tekjulið 3		2,500 »
19. Í sjóði 31. desember 1894		97,753 27
(Þar af 10,000 kr. hjá Landmandsbankanum)		

Gjöld alls 2,379 543 01

Jafnaðarreikningur landsbankans 31 des. 1894.

Aktiva.		Kr.	A.
1. Skuldabréf fyrir lánum:			
a. Fasteignarveðskuldabréf	kr. 734,773 57		
b. Sjálfskuldarábyrgðarskuldabréf	— 153,961 97		
c. Handveðskuldabréf	— 58,492 »		
d. Skuldabréf fyrir lánum gegn ábyrgð sveita og bæjartjelaga o. fl.	— 21,316 30	968,543 84	
2. Kgl. ríkisskuldabréf hljóðandi upp á 138,000 kr. eptir gang- verði 31. des. 1894		139,380 »	
3. Önnur erlend verðbréf hljóðandi upp á 229,000 kr. eptir gang- verði 31. des. 1894		231,302 50	
4. Skuldabréf Reykjavíkur kaupstaðar		1,400 »	
5. Vixlar		43,607 4	
6. Ávísanir		855 38	
7. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánum að upphæð		2,500 »	
8. Hjá Landmandsbankanum		113,365 71	
9. Útistandandi vextir áfallnir 31. des. 1894		3,189 31	
10. Í sjóði		97,753 27	
Samtals:		1,601,897 05	

Passiva.		Kr. au.
1. Útgefnir seðlar		500,000 »
2. Innstæðufje á hlaupareikning		125,270 7
3. Innstæðufje með sparisjóðskjörum		794,141 15
4. Varasjóður Sparisjóðs Reykjavíkur		14,234 80
5. Varasjóður bankans		141,104 90
6. Fyrirfram greiddir vextir, semeigi áfalla fyrir en eptir 31. des. 1894		23,958 82
7. Til jafnaðar mótí tölulið 9. í Activa færast		3,189 31
		1,601,897 05

(Framhald.)

Reikningur

59

yfir tekjur og gjöld landsbankans fyrir árið 1894.
(Framh.).

Athugasemdir :

- Fasteignarveðslán* þau, er bankinn átti útistandandi 1. janúar 1894, voru að tölu alls 1012, en að upphæð kr. 739640,69
Hjer af var endurborgað á árinu kr. 122951,55
Lagðar út fasteignir fyrir lánunum að upphæð — 2500,00 — 125451,55
kr. 614189,14
Árið 1894 voru veitt 127 lán, er samtals námu kr. 120584,43
Var þannig í árslok útistandandi í fasteignarveðslánum . . . kr. 734773,57
og voru lánin þá 1027 að tölu.
- Sjálfskuldarðbyrgðarlán* bankans voru í ársbyrjun 1894 298 að tölu, en námu alls kr. 126281,02
Endurborgað var á árinu — 103401,05
kr. 22879,97
Aptur voru veitt 256 lán, alls að upphæð — 131082,00
Voru eptirstöðvar af lánunum þessum því í árslok 1894 . . . kr. 153961,97
og voru lánin 345 að tölu.
- Handveðslán* þau, er bankinn átti í ársbyrjun 1894 voru 44 að tölu, en að upphæð alls kr. 56426,82
Veitt voru árið 1894 19 lán að upphæð — 24485,00
kr. 80911,82
Hjer af var endurborgað á árinu — 22419,82
Er þá eptir í árslok kr. 58492,00
og voru lánin 49 að tölu.
- Lán gegn dbyrgð sveita- og bæjarfjelaga o. fl.*
Hinn 1. janúar 1894 voru lán þessi 36 að tölu og námu alls . . . kr. 23957,08
Veitt voru á árinu 3 lán, að upphæð samtals — 1025,00
En aptur var endurborgað af lánunum þessum kr. 3665,78
Eptirstöðvar í árslok 1894 kr. 21316,30
Lánin voru þá 36 að tölu.
- Reikningslán* átti bankinn að eins 1 í byrjun ársins 1894, er þá var að upphæð kr. 334,24, og var lán þetta að fullu borgað á árinu, en ekkert nýtt lán veitt í staðinn.
- Akkreditívlán.* Að eins 1 maður hafði beiðst slíks láns árið 1894, og endurborgaði hann að fullu lán sitt á árinu.

29. dag júnímán. 1895

59. 7. *Vísla* átti bankinn 1. janúar 1894 56 að tölu og voru þeir samtals að upphæð kr. 34970,00
 Keyptir voru alls 258 víxlar 1894, er voru að upphæð alls — 329208,80
 kr. 364178,80
 Innleystir voru aptur á móti 244 víxlar, að upphæð samtals — 320571,76
 Átti bankinn þannig í árslok 1894 70 vísla, að upphæð
 samtals kr. 43607,04
8. *Ávisanir* þær, er bankinn átti í ársbyrjun 1894, voru 10 talsins
 og námu kr. 1232,18
 Keyptar voru 111 ávisanir á árinu, er samtals voru að upphæð — 44043,77
 kr. 45275,95
 Hjer af voru innleystar ávisanir að upphæð samtals — 44420,57
 En óinnleystar voru í árslok 10 ávisanir að upphæð alls kr. 855,38
9. *Innlög á hlaupareikning.*
 Hinn 1. janúar 1894 var innstæðufje á hlaupareikningi alls kr. 104594,66
 Lagt inn á árinu — 228989,54
 Útborgað var á árinu kr. 209458,45
 Eptir kr. 124125,75
 Þegar hjer við er bætt vöxtum fyrir árið 1894 — 1144,32
 Verður innstæðan 31. desbr. 1894 kr. 125270,07
 Voru þeir 18 að tölu, er þetta fje áttu.
10. *Sparisjóðsinnlög* voru í ársbyrjun 1894 alls kr. 618700,29
 er samtals 2512 menn áttu.
 Árið 1894 var lagt inn — 567032,28
 kr. 1185732,57
 Hjer af er útborgað á árinu — 413586,47
 Eptir kr. 772146,10
 Þegar hjer við er bætt vöxtum fyrir 1894 — 21995,05
 verða innlögin 31. desbr. 1894 alls kr. 794141,15
 Alls voru þeir 2884, er þá áttu fje í bankanum með spari-
 sjóðskjörum.
11. *Sedlafje* bankans var í byrjun ársins 1894 þannig:
 50 kr. sedlar 10 kr. sedlar 5 kr. sedlar
 2964st.=kr.148200 23520st.=kr.235200 23320st.=kr.116600.
 Hjer af skilað lands-
 sjóði á árinu í ónýtum
 sedlum 92 - = - 4600 1060 - = - 10600 3360 - = - 16800.
 2872st.=kr.143600 22460st.=kr.224600 19960st.=kr. 99800
 Nýir sedlar frá
 landssjóði » » 1700 - = - 17000 3000 - = - 15000
 Sedlafúlgan var
 þannig í árslok 2872st.=kr.143600 24160st.=kr.241600 22960st.=kr.114800

12. <i>Varasjóður sparisjóðs Reykjavíkur</i> var í ársbyrjun 1894	
ad upphæð alls	kr. 16232,80
Hjer af var á árinu gefið til ad koma upp íshúsi í Reykjavík	— 2000,00
Er sjóðurinn því í árslok 1894	kr. 14232,80

59

13. <i>Varasjóður bankans</i> var í byrjun ársins 1894	kr. 116136,22
Hjer frá dregst tap á 2 bankalánum	— 2015,00
	kr. 114121,22

Hér við bætast:

a. Vextir af þessari upphæð fyrir árið 1894 . . .	3994,24	
b. Sá hluti af ágóða bankans fyrir 1894, er reikn-		
ingslega tilheyrir varasjóði 31. desbr. 1894 . . .	19306,94	kr. 23301,18
		kr. 137422,40

Hjer við bætist svo enn fremur mismunur á nafnverði kgl. skuldabryjfa þeirra og annara útlendra verðbryjfa, er bankinn átti 31. desbr. 1894 og gangverðs þess, er brjef þessi höfðu nefndan dag kr. 3682,50

Varasjóður landsbankans telst því 31. desember 1894 . . . kr. 141104,90

14. Af þeim 97753 krón. 27 a. sem voru í sjóði 31. desbr. 1894, voru:	
í ensku og dönsku gulli	kr. 16000,00
- útlendum seðlum og vaxtamiðum	— 9400,00
- silfri og kopar	— 8353,27
- ísl. seðlum	— 64000,00
(þar af 1000 hjá Landmandsbankanum)	
	kr. 97753,27

Stjórn landsbankans 24. apríl 1895.

Tryggvi Gunnarsson. B. Kristjánsson. Eiríkur Briem.

Leiðarvísir til líkskoðunar

60

fyrir alþýðu á Íslandi.

Saminn af landlækni.

Leiðarvísir þessi skýrir fyrir alþýðu, hvernig fara skuli með lík, greinir frá hinum vissustu dauðaeinkennum og þýðingu þeirra. Tilgangur með þessum leiðvísir er sá, að bæta, að svo miklu leyti hægt er, úr því, að hjer á landi eru engir sjerstakir líkskoðunarmenn.

Eigi skal taka lík úr rúmi, sem dauðann hefur borið að í, fyrr en 6 stundir eru að minnsta kosti liðnar frá því maðurinn skildi við; sje eigi hægt að kistuleggja fyr en eptir marga daga, skal líkið eigi látið liggja í rúmfötunum, heldur sje það tekið úr rúminu og lagt til á fjalir, hurð eða þvílíkt.

Sitji fólk í því húsi (herbergi), sem einhver er dáinn í, skal, ef hægt er, bera líkið að sex stundum liðnum burt úr húsinu, að svo miklu leyti, sem það

60 má samrýma við það, sem síðar verður sagt í leiðarvísi þessum, þá er dauðann ber hastarlega að höndum.

Þar sem eigi verður hjá því komizt, að fólk verði að sitja og sofa í sama húsi og lík stendur uppi í, verður að sjá um að hleypa góðu lopti inn við og við; nályktinni má koma á burt með því við og við að hella dálitlu af sjóðandi vatni á hrátjöru og láta ílátið standa í húsinu; einnig má brúka karbólvatni (50/o) og sje því þá skvett á gólfid opt á dag; einnig má brúka klórkalk eða leysa sundur í vatni yfirmangansúrt kali, sje hægt að nálgast það.

Verði því ekki komið við að lækni sjái og skoði líkið, má ekkert lík jarða og eigi loka kistunni nje flytja líkið langt burt fyrr en þau dauðaeinkenni eru komin í ljós, sem samkvæmt þessum leiðarvísi eru talin áreiðanleg; og hafi dauðann borið hastarlega að höndum án nokkurs dauðastriðs, má ekki leggja líkið til á afskekkjum stað, nema því að eins, að einhver sje einlægt yfir því, en þó þarf þessa ekki úr því áreiðanleg dauðaeinkenni eru komin í ljós eða lækni hefur skoðað líkið; eigi má heldur láta líkið þar, sem eigi er hægt að verja það móti ofmiklum kulda.

Dauðaeinkenni þau, sem alþýða skal fara eptir eru þessi:

1. *Nálykt*; vel verður að greina hana frá lyktinni af meðölum þeim, sem kynnu að hafa verið brúkuð til þess að eyða sóttarefni eða vondri lykt svo sem klórkalk og lykt af kistunni.

2. *Dauðastirðnan*; hún er fólgin í því að öll liðamót stirðna í sjerhverju líki nokkru eptir dauðann og helzt hún við skemumri eða lengri tíma, þar til stirðleikinn hverfur aptur að 1 eða 2 dögum liðnum og öll liðamót liðkast aptur; striðleikinn er vanur að koma fyrst í neðri kjálkann og þar hverfur hann einnig fyrst. Sje líkið stirnað, má telja dauðann vísan; en þess verður að gæta að greina sundur þennan striðleika frá þeim, sem kemur í allan líkamann er hann hefur legið í miklum kulda.

3. *Augun eru brostin*; augun eru sokkin, lin, gljáinn er horfinn og móða komin á augun.

4. *Likblettir* eru komnir á líkið, sem orsakast af því, að blóðið sígur niður á þann part líkamans er hann hvílir á og eru blettirnir því venjulega á bakinu og aptanverðu á útlimunum. Likblettirnir líkjast mari, dimmrauðir eða blárauðir á lit; fyrst eru þeir líkt og smá marblettir eða rákir, en stækka svo og geta orðið á við lófastærð og enn stærri.

5. *Grænum eða blágrænum lit slær á kviðinn*. Þess skal getið að greina verður lit þennan frá þeim lit, sem kynni að hafa komið á kviðinn eptir áburð eða plástur, sem þvo má optast af. Þessi græni litur kemur af rotnun og er áreiðanlegt dauðaeinkenni. Á vetrum ber opt eigi á þessum græna lit fyrr en marga daga eptir dauðann.

6. Þegar rotnunin fer að ágerast, blæs kviðurinn upp; þroti kemur í höfuð og andlit, sem breytist að lit; útúr nefinu og munninum rennur opt daunill froðu-vílsa; smásaman verður andlit, háls og búkur blágrænn, skiinnið vill losna af og opt koma stórar blöðrur á líkið og er rotnunarlyktin auðfundin.

Af öllum þessum nú greindu dauðaeinkennum, er rotnunin hið áreiðan-

legasta og almenningur ætti því helzt að fara eptir henni. Skoði annar en læknir líkið, ætti sú skoðun helzt eigi að fara fram svo tímanlega að græni liturinn á kviðnum sje eigi kominn í ljós. Í Danmörku mega hinir föstu lík-skoðunarmenn eigi skoða líkið fyrr en 3 dagar eru liðnir frá því dauðann bar að, nema því að eins að ótvílug rotnunareinkenni sjeu þegar komin í líkið; hjer á landi, þar sem loptslagið er kaldara, koma rotnunareinkennin optast seinna í ljós.

Þegar því alþýðumenn þá fyrst skoða líkið, þegar liðnir eru 3 til 4 dagar frá því dauðann bar að, mun dauðastirðnanin optast vera horfin aptur og ef svo væri, að eigi væri kominn greinilegur grænn litur á kviðinn, þá verða hin dauðaeinkennin (nályktin, augun brostin, líkblettir) að vera augljós, er ólæknisfróður maður skal votta að maðurinn sje dauður.

Þegar næmir sjúkdómar ganga eða landfarsótt gengur, má vera að ástæða sje til að koma líki fyrr á burt o. s. frv. og kveður þá hlutadeigandi yfirvald nákvæmlega á um það, og eins hvort nauðsynlegt sje að viðhafa sóttvarnarmedöl o. s. frv. sem eigi skal nákvæmar getið hjer.

Hafi einhver ráðið sjer bana, lík rekið, eða einhver fundist dauður eða þegar einhver hefur dáið vofeiflega eða þegar hið opinbera hefur hafið rannsókn útaf dauða einhvers eða þegar líkur eru þess, að yfirvaldið ætti að skipta sjer af því, hver hafi verið dauðaorsökin, skal eigi jarða líkið, fyrr en yfirvaldið, sem næst býr, hefur skoðað það og þá helzt ef hægt er, ásamt tilkvöddum lækni og yfirvaldið er búið að lýsa því yfir, að hið opinbera sjái eigi neitt því til fyrirstöðu, að líkið sje jarðað.

Standi svo á, að veður eða því líkt sje því til fyrirstöðu að fyrrnefnd rannsókn á líkinu geti farið fram, skulu þeir sem viðstaddir eru, áður líkið er jarðað, sjá um að útvega sjer sem beztar upplýsingar um hinn liðna og hvernig dauðann hafi borið að, og getur yfirvaldið síðar hagnýtt sjer það. Sje sá dauði mönnum ókunnur, skal athuga sem bezt allt, sem kynni að geta miðað til þess að komast að því með vissu, hver maðurinn sje.

Þannig skal athuga:

Hvernig líkið er klætt, hvert fat fyrir sig, gæta að því hvort stafir eða þvílíkt kynnu að finnast á fötunum;

kynferðið, líklegan aldur, öll sjerstök einkenni (ör, móðurmerki, myndnir í hörundinu o. s. frv.);

hvar líkið fannst, hvar dauðann hefur borið að og skal lýsa því sem bezt; dag og stund er líkið fannst;

hvernig líkið lá, er það fannst og hvernig hagað var til umhverfis það; hvort vottur um nokkurn útvortis áverka sjáist á líkinu;

hvort rotnun eða önnur viss dauðaeinkenni sjeu komin í ljós.

Loks skal þess getið, að allajafna þegar hugsanlegt væri, að lifga mætti manninn, bera menn fulla ábyrgð á því, sje eigi allt það gjört, sem hægt er, til endurlífgunar, svo sem að sækja lækni eða leita hjálpar hjá öðrum, ef eigi næst þegar í stað til læknis.

Athugasemd. 5% karbólvatn er þannig tilbúið, að blandað er 45 kvintum

60 at hreinni karbólsýru með 4 pottum af heitu vatni. *Klóralk* brúkast sem duft; sje það eigi notað strax, verður að geyma það í vel tilluktu glasi og í dimmu.

Yfirmangansúrt kalí eða mangansúrt kalí (*hypermanganas kalicus*) er þannig brúkað, að látin er 1 teskeið í 1 eða 2 potta vatns og ílátið (skál) látið standa, eitt eða fleiri, í húsinu, sem líkið stendur uppi í.

*

*

*

Leiðarvísir þessi er gefinn út samkvæmt ályktun alþingis 1893 og ráðgjafabrjefi 1. marz 1894, og skal sendur öllum bæjarstjórnnum og hreppsnefndum til útbýtingar á hvert heimili.

Landshöfðinginn yfir Íslandi 1. maí 1895.

Magnús Stephensen.

Hannes Hafstein.

61

Á g r i p

af reikningi landsbankans 1. jan. til 31. marz 1895.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. janúar 1895	kr. 97753	27
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignarveðslán	kr. 16300	18
b. Sjálfsskuldarábyrgðarlán	10456	55
c. Handveðslán	5571	98
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfélaga o. fl.	695	87
	33024	58
3. Fasteign lögd bankanum út fyrir láni að upphæð	1215	00
4. Vixlar innleystir	41771	51
5. Ávísanir innleystar	3361	80
6. Vextir	5951	54
7. Disconto	997	04
8. Ýmislegar tekjur	290	85
9. Seld kgl. ríkisskuldabryf, að upphæð 50000 kr. fyrir	51261	19
10. Fasteign tilheyrandi bankanum seld	1215	00
11. Tekjur í reikning Landmandsbankans (fyrir seldar ávísanir o. fl.)	150800	31
12. Innlög á hlaupareikning	26781	55
13. Sparisjóðsinnlög	126767	11
	kr. 541190	75

Gjöld:

1. Lán veitt:		
a. Fasteignarveðslán	32025	
b. Sjálfsskuldarábyrgðarlán	17291	
d. Handveðslán	3200	52516 00
2. Vixlar keyptir	53769	08
3. Ávísanir keyptar	3702	29
4. Keypt útlend verðbryf að upphæð 50,000 kr. fyrir	50738	19
5. Til Landmandsbankans	84398	63
	Flyt	245124 19

	Flutt	kr. 245124 19	61
6. Útborgað af innstæðufje á hlaupareikning		39808 98	
7. Útborgað af sparisjóðsinnstæðufje	90820 60		
Að viðbættum dagvöxtum	11 48	90832 08	
8. Kostnaður við bankahaldið (laun o. fl.)		2913 70	
9. Ýmisleg útgjöld		115 68	
10. Til jafnaðar móti tekjul. 3.		1215 00	
11. Í sjóði 31. marz		161181 12	
		kr. 541190 75	

Athugasemdir:

Landsbankinn átti 31. marz 1895;

1. Skuldabrfjef fyrir lánun:			
a. Fasteignarveðsskuldabrfjef	749283 39		
b. Sjálfsskuldarábyrgðarskuldabrfjef	160796 42		
c. Handveðsskuldabrfjef	56120 02		
d. Skuldabrfjef fyrir lánun gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga	20620 43	986820 26	
2. Kgl. skuldabrfjef og önnur útlend verðbrfjef, hljóðandi upp á samtals 367000 krón., eptir gangverði 31. desbr. 1894		370682 50	
3. Skuldabrfjef Reykjavíkur kaupstaðar		1400 00	
4. Öinnleystir víxlar		55604 61	
5. Öinnleystar ávísanir		1195 87	
6. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánun að upphæð		2500 00	
7. Hjá Landmandsbankanum		46964 03	
8. Í sjóði		161181 12	
		kr. 1626348 39	

Seðlaskuld bankans til landssjóðs var 31. marz 1895	500000 00	
Innstæðufje á hlaupareikning	112242 64	
Innstæðufje með sparisjóðskjörum s. d.	830087 66	
Varasjóður sparisjóðs Reykjavíkur 31. des. 1894	14232 80	
Varasjóður bankans s. d.	141104 90	
Ýmsar tekjur sem enn eru eigi lagðar við varasjóð	28680 39	
	kr. 1626348 39	

Landsbankinn, Reykjavík 8. maí 1895.

Tryggvi Gunnarsson. B. Kristjánsson. Eiríkur Briem.

Auglýsing

62

um yfirsetukvennaumdæmi í Sudur-Píngeyjarsýslu.

Samkvæmt ákvæðum amtsráðsins í Norduramtinu skulu yfirsetu-
kvennaumdæmi í Sudur-Píngeyjarsýslu eptirleiddis vera á þessa leið:

1. Húsavíkurhreppur.

62

2. Aðaldælahreppur.
3. Reykdælahreppur.
4. Skútustaðahreppur.
5. Nyrðri hluti Ljósavatnshrepps vestan Skjálfandafjöts að Ljósavatni.
6. Syðri hluti Ljósavatnshrepps að Ljósavatni meðtöldu.
7. Hálsprestakall.
8. Þönglabakka prestakall með Heiðarhúsum og Grímslandi í Laufássókn.
9. Grenivíkurstakall og Laufássókn að fráskildum Heiðarhúsum og Grímslandi.

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri, 25. maí 1895.

Páll Briem.

Embættaskipun og sýslana.

31. maí veitti konungur sýslumanni í Ísafjarðarsýslu og bæjarfógeta á Ísafirði *Skúla Thoroddsen* lausn frá tjeðu embætti með eptirlaunum eptir eptirlaunalögunum.

8. d. veitti konungur sýslumanni í Suður-Múlasýslu *Jóni Johnsen* lausn í náð frá tjeðu embætti með eptirlaunum eptir eptirlaunalögunum.

7. júní skipaði landshöfðingi alþingismann *Jón Jónsson* í Múla umboðsmann Norður-sýsluumboðsjarða.

12. júní setti landshöfðingi cand. jur. *Sigurð Pjetursson* til þess að gegna fyrst um sinn sýslumannsembættinu í Suður-Múlasýslu.

19. júní veitti landshöfðingi prest í Helgastöðum, *síra Mattíasi Eggertssyni*, Mið-garðaprestakall í *Grimsey*, eptir að tillögu hlutaðeigandi safnaðar hafði verið um það leitað.

20. júní veitti landshöfðingi prestaskólakandidat *Filippusi Magnússyni* Staðarprestakall á *Reykjanesi* samkvæmt kosningu hlutaðeigandi safnaða.

Óveitt embætti,

er ráðgjafinn fyrir Ísland annast um veitingu á.

1. *Sýslumannsembættið í Ísafjarðarsýslu og bæjarfógetaembættið í Ísafjarðarkaupstad* í Vesturamti Íslands, árslaun 3500 kr.

Auglýst 31. maí 1895.

Umsóknarbrjefin eiga að vera komin til ráðgjafans 3. sept. 1895.

2. *Sýslumannsembættið í Suður-Múlasýslu*, árslaun 2500 kr.

Auglýst 31. maí 1895.

Umsóknarbrjefin eiga að vera komin til ráðgjafans 3. sept. 1895.

Sæki aðrir en Íslendingar um embætti þessi, verða þeir samkvæmt konungsbrj. 8. apríl 1844 og konungsurskurðum 27. maí 1857 og 8. febr. 1863 að láta bönarbrjefum sínum fylgja fullnægjandi skilríki fyrir því, að þeir kunni íslenska tungu.

Settur prófastur.

9. maí var dómkirkjuprestur *síra Jóhann Þorkelsson* af biskupi settur fyrst um sinn prófastur í Kjalarnessprófastsdæmi.

Óveitt prestakall.

Garðar á Álptanesi, Garða- og Bessastaðasóknir. Á prestakallinu hvílir kirkjubýggingarlán, tekið 1880, upphaflega 10,000 kr., er afborgast með 6% árlega á 28 árum. Metið 2522,72. Augl. 14. maí. Veitist frá næstu fardögum.

Reikningur**63**

yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs vestur-amtsins fyrir árið 1893.

Tekjur:

Kr. a.

1. Eptirstöðvar við árslok 1892:			
a. Veðskuldabréf einstakra manna	kr. 8568,00		
b. Í sparisjóði Reykjavíkur	— 592,78		
d. Útistandandi vextir	— 12,00		
e. Í peningum	— 69,35	9242	13
2. Búnaðarskólagjald 1893:			
a. Strandasýsla	— 48,56		
b. Ísafjarðarsýsla og kaupstaður	— 118,14		
d. Barðastrandarsýsla	— 121,16		
e. Dalasýsla	— 115,39		
f. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla	— 131,08		
g. Mýrasýsla	— 102,69	637	02
3. Vextir á árinu:			
a. Af skuldabréfum sjóðsins	— 341,41		
b. af fje í sparisjóði	— 19,76	361	17
4. Endurgoldið lán		150	00
	Samtals:	10390	32

Gjöld:

1. Greitt í búnaðarsjóð Vesturamtsins til Ólafsdalsskólans		998	19
2. Ófáanlegt búnaðarskólagjald í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, og búnaðarskólagjald fyrir eyðijörð í Barðastrandarsýslu		2	89
3. Til jafnaðar móts við tekjulið 4		150	00
4. Eptirstöðvar við árslok 1893:			
a. Veðskuldabréf einstakra manna	kr. 8418,00		
b. Ogoldið búnaðarskólagjald úr Dalasýslu	— 115,39		
d. Í landsbankanum á vöxtum	— 612,54		
e. Í peningum	— 93,31	9239	24
	Samtals:	10390	32

Íslands Vesturamt, Reykjavík, 30. apríl 1894.

Kristján Jónsson

settur.

Reikningur**64**

yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðs Vesturamtsins árið 1893.

Tekjur:

kr. a.

1. Eptirstöðvar við árslok 1892:		
a. Innritunarskirteini	kr. 1500,00	
b. Veðskuldabréf einstakra manna	— 8860,00	
	Flyt:	10360,00

15. dag júlímán. 1895.

	Flutt: kr. 10360,00	
d. Í sparisjóði Reykjavíkur	— 972,71	
e. Útistandandi vextir	— 16,82	
f. Í peningum	— 3,70	11353 23
2. Vextir árið 1893:		
a. Af innritunarskírteini	— 52,50	
b. Af veðskuldabréfum	— 337,20	
d. af fje í sparisjóði Reykjavíkur	— 41,29	430,99
3. Landssjóðsstyrkur til búnaðarskólans í Ólafsdal		2500 00
4. Árstekjur af búnaðarskólagjaldi í Vesturamtinu og vextir af búnaðarskólasjóðnum lagt til búnaðarskólans í Ólafsdal		998 19
5. Endurgoldin lán á árinu		1100 00
	Samtals:	16382 41

Gjöld:

1. Greitt til búnaðarskólans í Ólafsdal, og til endurgjalds á láni, sem tekið var af amtsráðinu 1886 hjá landsbankanum í þarfir skólans	3920 49
2. Til jafnaðar móts við tekjulíð 5. færast til útgjalda	1100 00
3. Eptirstöðvar við árslok 1893:	
a. Innritunarskírteini Ltr. A. Fol. 88	kr. 1500,00
b. Veðskuldabréf einstakra manna	— 7760,00
d. Í landsbankanum á vöxtum	— 1616,50
e. Ógoldnir vextir	— 34,02
f. Í peningum	— 451,40
	Samtals: 11361 92
	Samtals: 16382 41

Íslands Vesturamt, Rvík, 30. apríl 1894.

Kristján Jónsson

settur.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Vesturamtsins fyrir árið 1893.

	Tekjur:	kr. a.
1. Eptirstöðvar við árslok		1485 25
2. Niðurföfnun á lausafje í amtinu árið 1893, 22 aur. á hvert gjaldskyld lausafjórðundað:		
a. Strandasýsla	kr. 248,78	
b. Ísafjardarsýsla og kaupstaður	— 527,83	
d. Barðastrandarsýsla	— 297,09	
e. Dalasýsla	— „ „	
f. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla	— 355,06	
g. Mýrasýsla	— 538,54	1967 30
Athugasemd: Úr Dalasýslu hefur hvorki komið reikningur yfir jafnaðarsjóðsgjaldið, nje gjaldið sjálft fyrir árið 1893.		
	Samtals:	3452 55

Gjöld:		kr.	a.	65
1. Til bólusetninga og annara heilbrigðismálefna	.	.	.	142 77
2. Ferðakostnaður	.	.	.	» »
3. Heyrnar- og málleysingjar	.	.	.	227 26
4. Sáttamál	.	.	.	24 00
5. Kostnaður við amtsráðið	.	.	.	684 95
6. Ýmislegur kostnaður	.	.	.	178 64
7. Eptirstöðvar við árslok 1893:				
a. Jafnaðarsjóðsgjald Dalasýslu; upphæð enn óákveðin, sbr. at-				
hugasemd tekjumegin	.	.	.	» »
b. Í peningum, mestmegnis í bankanum	.	.	.	2194 93
Samtals:				4452 59

Íslands Vesturamt, Reykjavík, 1. júní 1894,

Kristján Jónsson

settur.

Reikningur

66

yfir tekur og gjöld búnaðarsjóðs Norðuramtsins 1894.

Tekjur:		kr.	a.
1. Í sjóði frá fyrra ári:			
a. Í uppsegjanlegum kgl. skuldabréfum	.	kr. 594,66	
b. Innritunarskírteini A. fol. 98	.	— 400,00	
c. Í skuldabréfum einstakra manna	.	— 2050,00	3044 66
2. Vextir:			
a. Af uppsegjanlegum kgl. skuldabréfum	.	— 23,79	
b. — innritunarskírteini A. fol. 98	.	— 14,00	
c. — skuldabréfum einstakra manna	.	— 82,00	119 79
Samtals:			3164 45

Gjöld:

1. Styrkur veittur búnaðarskólanum á Hólum	.	.	.	119 79
2. Í sjóði til næsta árs:				
a. Í uppsegjanlegum kgl. skuldabréfum	.	kr. 594,66		
b. Innritunarskírteini A. fol. 98	.	— 400,00		
c. Í skuldabréfum einstakra manna	.	— 2050,00	3044 66	
Samtals:			3164 45	

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri, 15. jan. 1895.

Páll Briem.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld prentamiðjúsjóðs Norðuramtsins 1894.

Tekjur;		kr.	a.
1. Í sjóði 1. jan. 1894;			
Í skuldabrfefum einstakra manna		2700	00
2. Vextir af skuldabrfefum		108	00
Samtals:		2808	00

Gjöld:

1. Styrkur veittur;			
a. Námspiltum á Möðruvallaskóla Ólafi Gunnarssyni frá Höfða og Birni Sigurbjarnarsyni frá Asknesi	kr. 54		
b. Námsmeyjum á Laugalandi Valgerði Björnsdóttir frá Dölum og Vilborgu Guðmundsdóttur frá Kollavík	— 54	108	00
2. Í sjóði við árslok		2700	00
Samtals:		2808	00

Skrifstofu Norðuramtsins Akureyri, 15. jan. 1895,

Páll Briem.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs fátækra ekkna og föðurlausra barna í Eyja-fjarðarsýslu og Akureyri 1894.

Tekjur;		kr.	a.
1. Í sjóði 1. jan. 1894;			
a. Jörðin Einarssstaðir með Pjetursborg	kr. 2000,00		
b. Í sparissjóði Akureyrar	— 288,26	2288	26
2. Tombóluágóði		300	00
3. Ábyrgð St. Thorarensens á reikningi 1891		35	00
4. Selt 1 kúgildi af Einarssstöðum		68	60
5. Gjafir frá 3 mönnum		25	75
6. Afgjald 1894;			
a. Af Einarssstöðum 220 m. ál.	kr. 101,20		
b. Af Pjetursborg 100 m. ál.	— 46,00	147	20
7. Í gjafahyrzlunni fundust		8	76
8. Vextir af inneign í sparissjóði til $\frac{1}{12}$ —94		16	55
9. Til jafnaðar við gjaldal. nr. 3		468	11
Samtals:		3358	23

Gjöld:

1. Styrkur veittur 19 ekkjum	130	00
2. Borgaðar auglýsingar um tombólu	3	75
3. Lagt í sparissjóð Akureyrar	468	11
4. Eign til næsta árs;		
Flyt:		601 86

	Flutt:	601 86	68
a. Einarssstaðir og Pjetursborg	kr. 2000,00		
b. Í sparisjóði Akureyrar	— 756,37	2756 37	
	Samtals:	3358 23	

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri, 15. jan, 1895.

Páll Briem,

Reikningur

69

yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Norðuramtsins 1894.

Tekjur:

kr. a,

I. Í sjóði frá f. á:			
a. Í óendurgoldnum fyrirframborgunum frá 1895	kr. 123,07		
b. Í peningum	— 1155,12	1278 19	
II. Samkvæmt bræfi amtsráðsins 21/2—94 var 23 a. jafnað niður á hvert gjaldskytt lausaf, hundrað. Jafnaðarsjóðsgjald:			
Úr Húnavatnssýslu	— 1032,26		
— Skagafjarðarsýslu	— 977,27		
— Eyjafjarðarsýslu	— 921,51		
— Suður-Þingeyjarsýslu	— 756,37	3687 41	
III. Endurgoldnar fyrirframborganir:			
Fyrir seldu carbólssýru á Húsavík '94		3 88	
	Samtals:	4969 48	

Gjöld:

I. Kostnaður við amtsráðið:			
a. Fyrir mót á amtsráðsfundi 12.—14. júlí '94	kr. 325,00		
b. Skriptir við amtsráðið	— 50,00		
c. Fundarhús og hreinsun fundarstofu	— 10,00	385 00	
II. Heilbrigðismál:			
Fyrir bólusetningar		275 00	
III. Menntamál:			
a. Til kvennaskólans á Laugalandi	kr. 300,00		
b. — — — á Ytri-Ey	— 300,00		
c. — amtsbókasafnsins	— 200,00	800 00	
IV. Heyrnar- og málleysingar:			
a. Til síra Ólafs Helgasonar fyrir kennslu daufdumbra frá 1. oktbr. til 31. des '93 og frá 1. jan. til 31. des. '94	kr. 900,00		
b. Meðgjöf með hinum daufdumba Sigurði Jóhannessyni í Kmh. frá 19. ágúst '93 til 31. marz '94	— 172,89		
c. Flutningskostnaður frá Akurseyri til R.víkur og þaðan að Stórahrauni á hinní daufdumbu Magnúsinu Jónsdóttir frá Grímsnesi	— 54,00	1126 98	
	Flyt:	2586 98	

69

Flutt: 2586 98

V. Ýmislegt:

a. Kostnaður við að semja verðlagsskrár	34,33	
b. ——— — fjárskoðanir	223,60	
c. ——— — notkun fangahússins	24,66	
d. Bólusetningarbók	2,00	
e. Vextir og afborgun af Skjálbandabréglálaninu til 4/11—'94	119,52	403 11

VI. Til jafnaðar móti tekjulið III. 3 88

VII. Í sjóði til næsta árs:

a. Í óendurgoldnum fyrirframborgunum	kr. 119,19	
b. Í peningum	— 1856 32	1975 51
	Samtals:	4969 48

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri, 15. jan. 1895,

Páll Briem.

70

Reikningur

yfir tekjur og gjöld amtsbókasafns Norðuramtsins 1894.

	Tekjur:	kr. a.
1. Í sjóði 1. jan 1894		60 84
2. Styrkur úr landssjóði		200 00
3. ——— — jafnaðarsjóði		200 00
4. Tillög frá notendum safnsins		14 00
5. Fyrir selda bókaskrá		0 50
		475 34

	Gjöld:	
1. Fyrir keyptar bækur		185 98
2. — bókband		13 85
3. — bókasafnsstofuna (9. afborgun)		100 00
4. Bókavardarlaun		50 00
5. Annar kostnaður		30 21
6. Eptirstöðvar til næsta árs		95 30
		475 34

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri, 21. maí 1895,

Páll Briem.

71

Skýrsla

um efnahag sýslusjóða í Norðuramtinu 1894.

I. Húnavatnssýsla:

Tekjur:

Eign frá f. ári	kr. 496,42	
Niðurföfnun 10 a. á hndr.	— 1172,89	1669 31

Tekjur:				kr. a. 71
Kostnaður sjóðsins	.	.	.	kr. 962,50
Eign til næsta árs	.	.	.	— 706,81
II. Skagafjarðarsýsla:				1669 31
Tekjur:				
Eign frá fyrra ári	.	.	.	kr. 915,61
Niðurjöfnun 12 a. á hndr.	.	.	.	— 1433,75
Aðrar tekjur og tillag úr landssjóði	.	.	.	— 253,62
Gjöld:				2602 98
Kostnaður sjóðsins	.	.	.	— 1661,81
Eign til næsta árs	.	.	.	— 941,17
III. Eyjafjarðarsýsla:				2602 98
Tekjur:				
Eign frá f. á.	.	.	.	— 132,99
Niðurjöfnun 12 a. á hndr.	.	.	.	— 1429,80
Gjöld:				1562 79
Kostnaður sjóðsins	.	.	.	— 1025,77
Eign til næsta árs	.	.	.	— 537,02
IV. Suður-Þingeyjarsýsla:				1562 79
Tekjur:				
Eign frá fyrra ári	.	.	.	— 151,29
Niðurjöfnun 10 a. á hndr.	.	.	.	— 851,26
Aðrar tekjur	.	.	.	— 50,00
Útistandandi af tóvinnuvjelaláni	.	.	.	— 923,73
Gjöld:				1976 28
Kostnaður sjóðssins	.	.	.	— 1947,78
Eign til næsta árs	.	.	.	— 28,50

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri, 24. maí 1895.

Páll Briem.

Skýrsla

72

um efnahag sýsluvegasjóða í Norðuramtinu 1894.

I. Húnavatnssýsla:

Tekjur:				
Eign frá f. á.	.	.	.	kr. 294,03
Sýsluvegagjald	.	.	.	— 860,20
Ársvextir af láni	.	.	.	— 1,60
Gjöld:				1155 83
Vegabótakostnaður	.	.	.	— 479,25
Ýmisleg gjöld	.	.	.	— 7,00
Afborgun og vextir af lánum	.	.	.	— 290,00
Eign til næsta árs	.	.	.	— 379,58

1155 83

72

II. Skagafjarðarsýsla:

Tekjur:

Sýsluvegagjald	kr. 1003,86	
Tillag úr hreppavegasjóðum	— 28,25	1032 11
Gjöld:		
Borguð skuld frá f. ári	— 2,65	
Vegabótakostnaður	— 834,95	
Eptirstöðvar af láni úr landssjóði	— 104,00	
Eign til næsta árs	— 90,51	1032 11

III. Eyjafjarðarsýsla:

Tekjur:

Eign frá f. á.	— 135,27	
Sýsluvegagjald	— 1141,13	1276 40
Gjöld:		
Vegabótakostnaður	— 988,35	
Eign til næsta árs	— 288,05	1276 40

IV. Suður-Pingeyjarsýsla:

Tekjur:

Eign frá f. á.	— 224,08	
Sýsluvegagjald	— 914,92	1139 00
Gjöld:		
Vextir og afborgun af Skjálfandafl. brúarláninu	— 135,00	
Vegabótakostnaður	— 860,00	
Eign til næsta árs	— 144,00	1139 00

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri, 25. maí 1895.

Páll Briem.

73

11. maí

Samþykkt

um atnám fiskiveiðasamþykktar.

Sýslunefndin í Skagafjarðarsýslu hefur samkvæmt 5. gr. laga 14. desbr. 1877, um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum, gjört eptirfylgjandi

Samþykkt

um afnám fiskiveiðasamþykktar fyrir Skagafjarðarsýslu frá 25. marz 1891.

Samþykkt um ýmisleg atriði er snerta fiskiveiðar á opnum skipum á Skagafirði frá 25. marz 1891, er úr gildi numin.

*

*

*

Samþykkt þessi er staðfest af undirskriftum amtmanni og skal hún öðlast gildi 1. júlí 1895. Þetta kunngjörir til leiðbeiningar öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Íslands Norðuramt. Akureyri, 11. maí 1895.

Páll Briem.

Reglugjörð

74

fyrir hreppana í Árnessýslu vestan Hvítár og Ölfusár um notkun afrjetta, fjallskil, rjettahöld, meðferð á óskilafjenadi, grjenjaleitir og refaveiðar.

Amtsráðið í suðuramtinu

Gjörir kunnugt: Samkvæmt lögum 22. marz 1890, um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda, og lögum 24. nóvbr. 1893, um breyting á fyrnefndum lögum, 22. marz 1890, er hjermeð staðfest og löggilt eptirfylgjandi

Reglugjörð

fyrir hreppana í Árnessýslu vestan Hvítár og Ölfusár um notkun afrjetta, fjallskil, rjettahöld, meðferð á óskilafjenadi, grenjaleitir og refaveiðar, sem samin er af sýslunefndinni í tjeðri sýslu, og skal reglugjörðin öðlast gildi 1. september 1895.

I. kafli.

Um grenjaleitir og refaveiðar.

1. gr.

Sjerhverri hreppsnefnd ber að láta leita grenja bæði í heimalöndum og afrjettalandi hreppsins tvisvar á vori; skal hin fyrri leitin fara fram þá er 6 vikur eru af sumri, en hin síðari í 9. viku sumars. Þó má færa grenjaleit fram eða aptur eptir því, hve snemma vorar og snjóa leysir af grenjastöðvum.

2. gr.

Hreppsnefnd ber í tækan tíma ár hvert að hafa ráðið svo marga skotmenn, sem þörf er á. Engin skytta má án gildra ástæðna skorast undan, að takast á hendur að vinna gren innanhrepps.

3. gr.

Til grenjaleita í afrjettum útvegar hreppsnefndin hæfa menn, svo marga sem þörf er á, og skipar þeim í leit. Má enginn skorast undan að hlýða þeirri skipun, nema hann hafi gildar ástæður. Skyldur er hver búandi að ljá menn til grenjaleitar í heimalandi sínu endurgjaldslaust af hreppssjóði, en hreppsnefndin skipar fyrir um grenjaleitir þessar. Skotmaður skal ætíð vera með leitar mönnum, og skal þegar leggjast við annan mann við grenið, er það er fundið.

4. gr.

Nú finnst gren utan leitar. Skal þá sá, er finnur, skyldur að fara þegar til þess búanda í hreppnum, er næstur býr, og skal sá búandi þegar í stað senda mann til að gæta grensins vandlega, unz skotmaður kemur. Hafi sá búandi, er næstur býr greni, eigi mann til grengæzlu, ber honum að útvega mann hið allra fyrsta hjá nábúum sínum, og má enginn sá, er mann getur ljeð, skorast undan mannláni til þessa. Ennig skulu boð gjörð tafarlaust bæ frá bæ um grenfundinn til þess hreppsnefndarmanns, er næst býr og má enginn bóndi synja um slíkan boðburð. Ber hreppsnefndinni að sjá um, að skotmaður og vöku- maður komi til grensins hið allra fyrsta, sem því verður við komið. Sá, er finnur

26. dag ágústmán. 1895.

- 74 tóulaust gren, hvort heldur í grenjaleit eða smölun, skal skyldur til að hlaða vörðu þar nálægt, eða setja þar annað glögggt merki.

5. gr.

Gæzlumenn grenja, skotmenn og vökumenn, svo og þeir, er grenja leita í afrjettum, skulu fá dagkaup úr hreppssjóði, frá því þeir fara að heiman á grenið eða í leitina og þangað til þeir koma heim aptur, en fæða skulu þeir sig sjálfir. Hreppsnefndin semur við þá um kaupið, en eigi má það fara fram úr 2 kr. og 50 aur. um sólarhringinn. Þurfi þeir hesta, skulu þeir fá 70 au. um sólarhringinn fyrir hestinn. Auk þessa fær skotmaður sem verðlaun 2 kr. fyrir fyrra dýrið, sem við gren hvert vinnst, en 10 kr. fyrir hið síðara, og 1 kr. fyrir hvern yrðling. Verðlaun þessi fær skotmaður því að eins, að hann sýni oddvita hreppsnefndar á haustfundi skinnin af hinum unnu dýrum og yrðlingum, og skulu þau glögglega merkt.

6. gr.

Eigi má skotmaður fara frá greni fyr en eptir 5 dægur samfleitt (3 nætur og 2 daga), nema alunnið sje. Hafi skotmaður ekki náð yrðlingum öllum á 3 fyrstu dægum, skal hann eitra kjöt eða fugla og leggja fyrir þá í grenið, og að öðru leyti kosta alls kapps um að drepa þá í greninu. Skotmaður skal, á meðan hann er að grenjastörfum, halda dagbók og rita hjá sjer, hverja daga hann er í grenjaleit, hve lengi hann liggur við hvert gren og hvað honum ávinnst á hverjum degi. Skal hann afhenda hreppsnefndinni, ásamt reikningi sínum, slíka dagbók, og skulu vökumenn rita undir bana með honum til vitnisburðar um, að hún sje rjett og nákvæm. Vökumaður, sem á greni liggur, skal sýna skotmanni fullkomna hlýðni. Verði skotmaður eða vökumaður uppvísir að því, að vanrækja að einhverju leyti grenvinnslu, þá skulu þeir missa kaup fyrir að hafa legið á því greni.

7. gr.

Sjerhver hreppsnefnd (í þeim hreppum, þar sem refa er von) skal rækilega annast um, að eitrað sje fyrir refi um haust og á vetrum, bæði í heimalöndum og afrjettum, þar sem refa er von, og að nægilegar byrgðir sjeu til af eitrudu æti til að leggja fyrir dýrin í harðindum, er allt sauðfje er á gjöf í húsum. Skal þessi starfi falinn hinum hæfustu mönnum.

8. gr.

Í þeim hreppum, sem til fjalla liggja, skulu hreppsnefndir annast um: 1., að skothús sjeu byggð, og hvetja skotmenn til, að skjóta refi frá þeim við agn; 2., að stunduð sje refaveiði með dýrabogum og skal hver slíkur hreppur nota í þessu skyni einn dýraboga að minnsta kosti, og fá hæfan mann til að stunda hann, með sem vægustum kjörum fyrir hreppinn.

9. gr.

Hver sá, sem vinnur tóur, sem ekki eru við gren, skal á hvaða tíma árs sem er, fá 3 kr. í þóknun fyrir dýr hvert. Hver, sem slíka þóknun vill fá, skal færa óyggjandi sönnun á, að hann hafi til hennar unnið.

10. gr.

Hver sá, sem elur yrdlinga eða refi heima hjá sjer, og sleppir þeim úr gæzlu, skal sæta sektum, nema hann fái sannað, að refurinn hafi náðst aptur og verið drepinn.

11. gr.

Kostnaði til refaveiða, sem greiða skal úr sjóði hlutaðeigandi hrepps, skal jafnað niður með aukaútsvarinu. Nú vinnur einhver hreppur svo mikið að því, að eyða refum, að kostnaðurinn við það mundi auðsjáanlega mjög íþyngja hreppsþúum; má þá greiða allt að helmingi úr sýslusjóði, ef sýslunefndin og amtsráðið samþykkir það.

12. gr.

Um nýár hvert skulu hreppsnefndir gefa sýslunefndinni skýrslu fyrir liðið ár um grenjavinnslu, eitrun fyrir refi og tölu þeirra refa, sem unnist hafa á annan hátt. En skýrsla um refaveiðakostnað hrepps hvers skal send sem fylgiskjal með jafnaðarreikningnum.

II. kaffi.

Um upprekstur.

13. gr.

Að svo miklu leyti sem heimalönd, að álitihreppsnefndar, eru eigi nægileg til sumararbeitar, ber öllum, sem afrjett eiga, að nota hann til uppreksturs fyrir fjallfje sitt, sem er geldfje og lömb, hross og geldneyti. Hreppsnefndin sjer um, að þetta sje eigi vanrækt, og yfir höfuð gætir þess, að heimahögum sje eigi íþyngt um skör fram á sumrum.

14. gr.

Hver, sem verður uppvís að því, að reka eða skilja eptir í annars afrjetti eða heimalöndum sauðfje eða hross, án leyfis þeirra (eða þess), sem landeiga, skal tafarlaust kærður fyrir hlutaðeigandi sýslumanni.

15. gr.

Lömb skulu setin að minnsta kosti 2 sólarhringa, áður en þeim er sleppt í afrjett. Að öðru leyti hefur hreppsnefndin vald til að segja fyrir, hvernig haga skal rekstrum í afrjett, og um að reka það fje aptur til afrjettar, er fram rennur að sumrinu. Enginn má heldur án leyfis hreppsnefndar ljá upprekstur í ítölu sína í sameiginlegum afrjetti.

16. gr.

Hreppsnefndin hefir rjett til að afstýra yfírgangi á afrjetti af utansýslugripum, sauðfje, nautpeningi og hrossum, sem ekkert leyfi eða heimild er fyrir, og hefir hún í því skyni vald til að fyrirskipa smölun á stærra eða minna svæði á afrjetti og heimalöndum, þegar henni þykir þurfa.

III. kaflí.

Um fjallskil.

17. gr.

Allir búendur og húsmenn, sem hafa til umráða 14 sauðkindur, að veturgömlum meðtöldum, skulu skyldir að leggja mann eða menn til fjallssafns og eptirleitar, eptir því, sem hreppsnefndin fyrir skipar. Heimilt er hreppsnefnd, ef hún þykist geta gjört það fjallskilum að skaðlausu, að lofa 2 búendum að leggja saman, ef þeir hafa ekki hvor um sig til eignar eða umráða meira en 24 kindur, eldri en veturgamlar.

18. gr.

Hreppsnefndin boði með fjallseðli, 3 vikum fyrir fyrstu fjallsöfn, hvernig leitum skuli hagað og hverjir fara skuli í utansveitarrjettir. Að afloknu fyrsta fjallsafni skal rjettað í Þingvallahrepp mánudaginn í 22. viku sumars, í Selvogshreppi þriðjudaginn og úrgangurinn úr þeirri rjett afhendist vesturleit Ölfusinga undir Meitilinn, í Grímsneshreppi miðvikudaginn, í Biskupstungnahreppi miðvikudaginn í sömu viku og í Ölfus- og Grafningshreppum fimmtudaginn næsta á eptir. Heimilt er Grafningsmönnnum að draga fje sitt úr mánudaginn áður að Nesjavöllum.

19. gr.

Hreppsnefndinni ber að ráða umsjónarmann — fjallkong — einn eða fleiri við afrjettarsmölun. Hefur hann eða þeir öll ráð og fyrirsögn á hendi á afrjettinum, skipar í leitir og ræður sjerhverju öðru, er safnmenskunni viðvikur, allt þangað til safnið er komið til almenningsrjetta og er safmönnum skylt að hlýða honum meðan á þessu stendur. Einnig skal hann sjá um, að leitin gangi eigi inn á annara afrjetti.

20. gr.

Sjerhver fjallsafnsmaður skal vera með fullri greind og heilsu, fullfær að gegna starfa sínum að áliti fjallkongs og tveggja manna, sem hann kveður með sjer, og forsvaranlega útbúinn að hestum, mat, fötum, skóleðri og tjaldrómi. Nefndin skal haga svo til, að hinir markglöggustu, sem völ er á, sjeu sendir í utansveitarrjettir.

21. gr.

Ef fjallkongur með 2 tilkvöddum leitarmönnum, sem bezt eru tilfallnir, gjörir einhvern fjallmann apturreka fyrir einhvern brest á því, sem áður er talið, eða fyrir óhlýðni, er að álita, sem hlutaðeigandi búandi hafi engin fjallskil gjört, en skjóta má hann úrskurði fjallkongs til hlutaðeigandi hreppsnefndar til endilegra úrslita.

22. gr.

Þar skal hver vera í göngum, sem honum er skipað, og þeir, sem fjárrikastir eru, sæti hinum örðugustu, nema hamragöngur sjeu; þær skulu þeir hafa, er bezt eru til færir. Allar leitir fari samhliða fram, svo að eigi leynist eða renni fje á milli.

23. gr.

Haga skal svo fjallgöngum, þar sem því verður við komið, að eigi verði misgöngur hreppa á milli. Skulu hreppsnefndir þær, sem hlut eiga að

máli, koma sjer saman um, hvernig því verði komið við. Einnig skulu fjallkongar sjá um, að fje sje ekki látið að óþörfu of fljótt inn í gerði eða rjettir.

74

IV. kafli.

Um almenningsrjettir.

24. gr.

Hreppsnefndin sjer um, að almenningsrjettum hreppsins með tilheyrandi dilkum sje forsvaranlega við haldið, og heyrir þar til eigi að eins, að allir veggir þeirra sjeu stæðilegir um rjettatímamann og nægilega háir, heldur einnig, að almenningsrjettinni sje svo hagað, að eigi standi í henni vatn til óhægðar við fjenaðarhirðingu. Við sjerhverjar almenningsrjettir skal utansveitarmönnum heimilt að fá að byggja sjer dilk fyrir fje sitt. Nægilegt rúm þarf að vera í hverjum dilk, til þess að enginn þurfi að hleypa út úr þeim fyrr en að afstöðnum rjettum, eða þegar hreppsnefndin eða sá, sem í umboði hennar stjórnar rjettarhaldi, leyfir. Bygging á almenningsrjettum og safngerðum, þar sem þau eru til, hvílir jafnt á öllum búendum hreppsins, og skal hún, ef hreppsnefndin skipar ekki öðru vísi fyrir, vera fullgjör næsta kvöld fyrir rjettardag á haustum, og skulu þeir, sem þá hafa eigi af lokið skyldu sinni, sæta sektum, og hreppsnefndin láta tafarlaust vinna verkið á þeirra kostnað. Allar aðrar sauðfjárrjettir, sem eigi eru fyrirskipaðar í þessari reglugjörð, skulu hjer með afteknar.

25. gr.

Vilji hreppsnefnd breyta til um rjettastaði, þarf hún til þess samþykki meiri hluta hreppsbúa og þeirra, sem land eiga.

26. gr.

Hreppsnefndin skipar fyrir um innrekstur við rjettahöld og kveður upp hvenær rjettum sje lokið og gætir þess vandlega, að allt fari þar fram í sem beztri röð og reglu.

V. kafli.

Um eptirleitir og skilarjettir.

27. gr.

Eptirleitir og byggðasöfn skulu fram fara svo tímanlega, að skilarjett verði haldin fyrir Selvogshrepp, Ölfushrepp og Grafningshrepp í Hveragerðisrjett, 1. föstudaginn í 24. viku sumars, 2. föstudaginn í 26. viku sumars; fyrir Þingvallahrepp: 1. þriðjudaginn í 23. viku sumars, 2. þriðjudaginn í 25. viku sumars; fyrir Grímsneshrepp 1. fimmtudaginn í 24. viku sumars, 2. fimmtudaginn í 26. viku sumars; fyrir Biskupstungnahrepp: 1. þriðjudaginn í 23. viku sumars, 2. þriðjudaginn í 25. viku sumars og 3. föstudaginn í 27. viku sumars.

28. gr.

Hreppsnefndin skipar fyrir, hvernig eptirleitum skal haga (sbr. 17. gr.), og skal til fyrstu skilarjettar smala, auk sauðfjárins, nautum og brossum og reka til rjetta, bæði úr afrjetti og heimalöndum.

29. gr.

Fari einhverir í eptirleit á afrjetti í Selvogs-, Ölfus-, Grafnings-, Grímsnes- og Þingvallahreppum, að afloknum þeim eptirleitum, sem hreppsnefndin

- 74 lætur gera samkvæmt þessari reglugjörð, fær finnandi í fyrstu eptirleit $\frac{1}{3}$ af af lambsverði, en að eins $\frac{1}{4}$ af verði eldri kinda, eptir mati hreppsnefndariunar. Í síðari eptirleitum tvöfaldast tollurinn. Eptirleitartollur í Biskupstungnahreppi er hinn sami, sem í Hreppunum milli Þjórsár og Hvítar. Eptir seinustu skilarjett má enginn láta óskilakind vera í fje sínu viku lengur, að hann eigi aðvari hreppsnefndina um það.

30. gr.

Bygðasöfnin skulu fara fram deginum á undan skilarjett. Hver og einn skal þá skyldur að smala heimaland sitt og að hlýðnast þeim fyrirskipunum hreppsnefndarinnar, sem miða til tryggingar, að vel sje smalað, og skal síðan allt óskilafje byrgt inni um næstu nótt og rekið til almenningsrjetta daginn eptir í tækan tíma.

31. gr.

Verði einhver ber að því, að smala heimhland sitt óforsvaranlega í bygðarsöfnum, hefur hreppsnefndin vald til að setja umsjónarmenn við smölun hans eða láta aðra framkvæma hana, hvorttveggja á kostnað hins seka.

VI. kafli.

Um meðferð á óskilafjenaði.

32. gr.

Kalineyrt og eyrnalaust fje og ómerkinga skal sjerhver reka til almenningsrjetta, bæði í fjallsöfnum og byggðasöfnum, og skal hreppsnefndin sjá um, að allt slíkt sje dregið í dilk sjer. Haldi einhver slíku fje frá rjettum, eða dragi sjer það án leyfis hreppsnefndar með launung eða ofríki, hefur hann fyrirgjört hinni sömu kind, þótt móðir helgi sjer á eptir. Síðan skal leiða ær að dilkum, sem og leyfa mönnum með öðru móti að sanna eignarrjett sinn með óbrigðulum einkennum, en eigi af fjárbragði einu saman. Omerkingum þeim, sem enginn getur helgað sjer í fyrstu rjett, skal sleppa með öðrum úrgangi, en afhendast rjettarbónda í fyrri skilarjett. Kalineyrt og eyrnalaust fje skal þegar í hverri rjett selt við opinbert uppboð, hlutadeigandi sveitarsjóð til inntektar. Um eldri ómerkinga, sem koma fram í fjallsöfnum eða byggðasöfnum, gildir hið sama og um ómörkuð lömb.

33. gr.

Allir ómerkingar, yngri og eldri, sem finnast að afloknum rjettum, skulu afhendast hreppsnefndinni, og geti enginn helgað sjer þá, skulu þeir seldir hlutadeigandi sveitarsjóði til inntektar.

34. gr.

Óskilafje úr fyrri skilarjett skal sleppt í byggð, og eigi rekið til afrjettar, í öllum sveitum, nema Þingvallasveit, en þar skal fjeð selt samdægurs við uppboð. Þar á móti skal taka í vöktun öll óskilahross, og gefa þá þegar út lýsingu á þeim til þeirra hreppa, er líkindi kynnu að vera til að þau væru frá, og vakta þau til síðari skilarjettar, en selja þá það af þeim, sem enginn getur helgað sjer, sem annan óskilafjenað. Vöktunarkaup fyrir hvert bross er 20 a. um sólarhringinn, en hálfu minna fyrir folald, sem fylgir móður. — Óskilafje úr

siðari skilarjett skal selja þegar í stað við opinbert uppboð. Sölu á óskilafje og 74
óskilahrossum skal auglýsa fyrir fram með löglegum fyrirvara.

35. gr.

Til næstu veturnóttu á eptir á eigandi aðgang að söluverði hverrar kindar, en borgi allan löglegan áfallinn kostnað. Hafi þá enginn eigandi gefið sig fram, tilfellur andvirðið þeim hreppi, þar sem óskilafjeð er selt, þó þannig, að Ölfushreppur fái helming móti Selvogs- og Grafningshreppum. Hvað hross áhrærir, hefur eigandi rjett til fardaga næstu eptir að helga sjer þau, og fá annaðhvort verð þeirra eða þau sjálf afhent, móti því að borga allan áfallinn kostnað.

36. gr.

Til þess að geta sannað eignarrjett sinn að sauðfje, hlýtur eigandi að hafa lögheimilt og augljóst mark. Gefi 2 eða fleiri sig fram sem eigendur að sama marki, er hreppsnefndin eigi skyld til að svara kindinni úr vöktun eða verði hennar eptir sölu, fyrr en einhver þeirra hefur löglega sannað eignarrjett sinn. Þó hefur sá forrjett, sem meiri líkindi eru til samgöngu á fje, á þeim stað, sem kindin kemur frá.

37. gr.

Yfir höfuð skal farið eptir skrásettum eyrnamörkum og auglýstum brennimörkum, en því að eins eptir óskrásettum eyrnamörkum, hornmörkum og óauglýstum brennimörkum, að eigandi gefi skýringar um þau.

38. gr.

Innan desembermánaðarloka ár hvert skal oddviti hreppsnefndar semja skýrslu yfir mörk, lit og önnur einkenni á öllum óskilafjenaði, sem seldur hefur verið þar í hreppi á því hausti, og senda hana með fyrstu ferð til auglýsingar til ritstjóra þess blaðs í Reykjavík, er mesta útbreiðslu hefur.

VII. kafli.

Um rekstra á sölufje.

39. gr.

Um rekstrarmenn.

Hverjum rekstri skulu fylgja nægilega margir menn, vandaðir, duglegir og vel útbúnir. En það álitzt nægileg tala, ef 2 menn reka allt að 100 fjár, 4 menn allt að 400 fjár, og svo fleiri menn eptir líkri tiltölu, ef fleira tje er rekið í einum rekstri; en ekki mega þeir jafnframt hafa annað á hendi, ef ekki er betur mannað. Ekki mega að jafnaði vera færri en 2 rekstrarmenn, hvað fátt sem rekið er; þó má 1 maður reka, ef ekki eru reknar fleiri en 15 kindur, þó að eins með samþykki hreppstjóra þess hrepps, sem rekstur er úr, og þarf sá, er rekur, að geta sýnt leyfi frá honum, ef krafizt verður.

40. gr. Um rekstrarforingja.

Hvort sem rekstrarmenn eru fleiri eða færri, skal ávallt einn vera yfirmaður, er annist um að þessum rekstrarreglum sje hlýtt, og ber hann ábyrgð

- 74** á því gagnvart þeim, er kynnu að kæra, en hann á aptur aðgang að samrekstrarmönnum sínum, ef þeim er um að kenna. Þó hvílir ábyrgðin aðeins á hverjum einstökum rekstrarmanni, er brýtur, ef brotið er svo vaxið, að það heyri undir almenn hegningarlög.

41. gr. Um rekstrarmark.

Allt fje í sölurekstrum skal vera merkt með ákveðnu rekstrarmarki, er sje svo glögg, að það sjáist tilskýndar í björtu, og svo traust, að það ekki máist af, þó að votviðri gangi.

42. Um áningu og áfanga.

Reka skal hægt og gætilega, æja nógu opt og hafa áfanga eigi oflanga. Eigi má æja í slægjulöndum, meðan heyannir standa yfir, en úr því má æja hvar sem vill, hvort heldur er í byggð eða óbyggð.

43. gr. Um vörn við því, að tjón verði af rekstrum.

Svo skal rekstrum haga, að sem minnstur bagi verði að þeim, er þau lönd eiga, sem um er rekið. Varast skal að rekstrum lendi saman við annað fje, ef hjá því verður komist. Eigi má halda áfram með rekstra úr því að farið er að skygja til muna, nema brýna nauðsyn beri til, að ná í áfanga, og aldrei úr því að dimmt er orðið er orðið; svo má og aldrei leggja upp með rekstra fyr en markljóst er orðið.

44. gr. Um rannsókn á rekstrum.

Nú ber svo til, að öðru fje lendir saman við rekstur. Skal þá stöðva reksturinn, ef á ferð er, en ella halda kyrru fyrir, og eigi legja aptur á stað með hann, ef í byggð er, fyr en búíð er að rannsaka hann af 2 tilkvöddum skilríkum mönnum. Getur enginn skorast undan slíkri rannsókn, er til þess er fær, og ber að gjöra það ókeypis, ef það ekki tekur upp yfir 2 klukkustundir ella ber rekstrarmönnum að greiða þóknun fyrir, eptir úrskurði sýslumanns ef á greinir; en aðgang eiga rekstrarmenn með þá borgun að eigendum fjárins, ef þeim hefir ekki sjálfum verið um að kenna.

45. gr. Um talning á rekstrum.

Telja skal fjeð í rekstrunum hvenær sem viðstaða verður svo, að fje dreifi sjer nokkrud til muna, bæði þegar staðar er numið og haldið af stað aptur. Vanti þá fje í reksturinn, skal gjöra aðvart um það á næsta bæ, sem að er komið, og biðja fyrir það, sem vanta kann. En ef fleira fje er komið í reksturinn, en honum á að fylgja, skal á næsta bæ, sem að er komið, rjetta rekstrinum, skilja það frá, sem að hefur komið, og sjá um, að það komist í átt-haga sína, eigendum að skaðlausu.

46. gr. Um óleyfilega fjártöku í rekstra.

Verði einhver sannur að því, að hafa tekið fje annara í rekstur heimildarlaust, skal hann bæta það eigendum að fullu eptir samkomulagi eða eptir mati óvilhallra manna, er sýslumaður til nefnir, ef með þarf. Sannist það að slíkt hafi verið gjört af skeytingarleysi, varðar það að auk sektum, 1—5 kr. fyrir hverja kind, sem þannig er tekin, er gangi í sveitarsjóð þess hrepps, er land

á, þar sem brotið er framið, nema því að eins, að brotið heyri undir almenn hegningarlög. 74

47. gr.

Brot móti reglugjörð þessari kærir hreppsnefndin, þar sem brotið er framið, tafarlaust fyrir sýslumanni, sem fer með það eins og lög ákveða.

Amtsráð Suðuramtsins, Reykjavík, 3. dag júlím. 1895.

J. Harsteen.

Fjárskilareglugjörð

75

fyrir hreppana milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) í Árnessýslu.

Amtsráðið í Suðuramtinu

Gjörir kunnugt: Samkvæmt lögum 22. marz 1890, um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda, og lögum, 24. nóvbr, 1893, um breyting á 3. gr. í fyrnefndum lögum 22. marz 1890, er hjer með staðfest og löggilt eptirfylgjandi

Fjárskilareglugjörð

fyrir hreppana milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) í Árnessýslu, sem samín er af sýslunefndinni þar, og skal reglugjörðin öðlast gildi 1. septbr. 1895.

I. kafli.

Um afrjetti og heimildir fyrir notkun þeirra.

1. gr. Um afrjetti.

Þeir eiga afrjett, sem að fornu hafa átt. Afrjettur Hrunamannahrepps er milli Hvítár og Stóruíaxár, afrjettur Flóa og Skeiðamanna milli Stóruíaxár og Fossár, afrjettur Gnúpverja milli Fossár og Þjórsár. Að öðru leyti fara mörk afrjettanna eptir landamerkjaskrá og fornri venju. Austasti hluti af afrjetti Flóa- og Skeiðahreppa er sjerstaklega nefdur Skeiðamannaafriettur.

2. gr. Um upprekstrarskyldu.

Þeir, sem nægilegt afrjettarland eiga fyrir þann búpening sinn, er þeir ekki þurfa að hafa heima á sumrum eða geta fengið leigðan afrjett fyrir hann, skulu reka til afrjettar geldfje sitt og lömb, svo og hrossastóð og geldneyti, þó með takmörkun þeirri, sem segir í 3. gr.

3. gr. Um upprekstrarbann.

Eigi má reka á afrjett Flóa- og Skeiðamanna hross nje geldneyti, eigi heldur dílkær nje veturgamlar gimbrar. Á afrjetti Hrunamannahrepps og Gnúpverjahrepps má eigi reka dílkær eldri en tvævetrar, nema áður hafi verið reknar til afrjettar og tollað þar. Þeir, sem afrjettarnot kaupa á afrjettum þessum semji við þá, er afrjett selja, um hvað þeir megi reka.

4. gr. Um ítölu.

Enginn má ljá öðrum ítölu sína í afrjetti, nema með leyfi hlutaðeigandi hreppsnefndar, enda sje afrjettarland viðurkennt nægilegt. Enginn má heldur

26. dag ágústmán. 1895.

75. leyfa öðrum sumarheit fyrir afrettarfe i heimalandi sínu, nema með leyfi allra nágranna sinna og samþykki hreppsnefndar.

5. gr. Um ítök.

Sá, sem ítak á i afrettai, má leigja það öðrum, ef hann ekki notar það sjálfur. Ef mörk ítaks eru óákveðin, skal mega reka i það jafnmargt afrettarfe, sem góð jörð i þeirri sveit, er að þeim afrettai liggur, álist að bera af þesskonar fe, eptir mati óvilhallra manna, er sýslumaður tilnefnir, ef með þarf, nema öðruvísi verði umsamið eða ákveðið með lögmætri gjörð eða dómi.

6. gr. Um óleyfilegan upprekstur.

Enginn má reka geldfe sitt nje neinn búpening i heimalönd nje afrettarlönd annara, án leyfis þeirra, sem eiga.

7. gr. Um yrkingu afrettai.

Engin má yrkja eða nota afrettarlönd til annars en beitar að sumrinu, nema með leyfi hreppsnefnda þeirra sveita, er afrettinn eiga.

II. kafli.

Um fráfarur og yfirsetu lamba.

8. gr. Um fráfarur.

I hreppunum skulu fráfarur lamba fara fram á þeim tíma, sem hreppsnefndir ákveða eða bændur koma sjer saman um á fundi. I Skeiða- og Flóahreppum eru allir búendur skyldir að færa frá á þremur dögum, hvern eptir annan, á þeim tíma, sem hlutaðeigandi hreppsnefndir fyrirskipameð ráði hrepps-
bænda.

9. gr. Um yfirsetu lamba.

I Skeiða- og Flóahreppum skal sitja yfir lömbum eptir fráfarur, eða þau látin hlaupa um stekk, ekki skemur en 4 dægur áður en þau eru rekin til afrettar. I Hrunamanna- og Gnúpverjahreppum má sitja yfir skemur, ef hreppsnefndirnar leyfa.

III. kafli.

Um upprekstra til afrettar.

10. gr. Um rekstrartíma.

Á Hrunamanna- og Gnúpverjaafrettai má reka, þá er hlutaðeigandi hreppsnefndir leyfa. Á Flóamannaafrett má eigi reka fyr en i fyrsta lagi 12. júní.

11. gr. Um rekstrarstaði.

Á Hrunamanna- og Gnúpverjaafrettai skal reka i þá staði, sem hreppsnefndir þeirra hreppa ákveða með ráði hrepps-
bænda. Á Flóamannaafrett skal reka á þessa rekstrarstaði: Sandvikurhreppur i Kamb, Hraungerðishreppur á Kiljansfítjar, Villingaholtshreppur innst á Hestfjallaver, Gaulverjabæjarhreppur i Kinnarver, Stokkseyrarhreppur i Kinn, Skeiðahreppur i Fossárdal og Fitjar-
ása. Sektum varðar það, ef rekið er á aðra staði, nema sannað sje, að ekki hafi verið annað mögulegt.

12. gr. Um rekstrarmenn.

Hverjum rekstri fylgi nægilega margir menn, eptir því, sem hreppsnefndir ákveða, sömuleiðis nægilega útbúnir að hundum og hestum og öðru.

13. gr. Um rekstrarforingja.

Einn sje foringi fyrir hverjum rekstri. Hann skipar fyrir um alla nánari tilhögun á rekstri þeim, er honum er trúað fyrir og sjer um að reglum þessum sje hlýtt. Hann ber ábyrgð á slíku gagnvart hreppsnefnd sinni, en hún aptur gagnvart þeim, er kæra, ef til kemur. Í Skeiða- og Flóahreppum tiltaka hreppsnefndirnar foringja þessa, og velja til þess valinkunna menn og áreiðanlega.

14. gr. Um tilkynningu rekstra.

Hreppsnefndirnar í Skeiða- og Flóahreppum eru skyldar að tilkynna með nægum fyrirvara hreppsnefndunum í sveitum þeim, sem leið rekstra liggur um, hvaða dag lömb eru rekin.

15. gr. Um fjárgæzlu meðan á upprekstrum stendur.

Allir búendur, er búa nálægt þeim stöðum, sem vant er að reka um fje til afrjettar, eru skyldir að gæta búsmala síns, meðan á lambarekstrum stendur, að eigi lendi hann saman við rekstrana.

16. gr. Um reksturinn.

Reka skal hægt og gætilega og ægja svo opt sem þörf gjörist. Eigi má að óþörfu reka yfir engjar, og aldrei ægja í slægjulöndum. Eigi má skilja fje eptir í heimalöndum, sem um er farið, nema brýn nauðsyn sje til, sökum þess að fje sýkist á leiðinni. Eigi má heldur hleypa óviðkomandi fje saman við rekstra; fari fje saman við reksturinn og rekstrarmenn geti ekki skilið það frá skal leita aðstoðar af næstu bæjum, ef í byggð er, og eru allir skyldir að veita rekstrarmönnum slíkt lið ókeypis, ef unnt er.

17. gr. Um eptirskilið fje í heimalöndum.

Ef rekstramenn skilja fje eptir af rekstrum í heimalöndum án ráðstöfunar, eða nær búfjárhögum en segir í 11. gr., takahlutaðeigandi bændur það til gæzlu og tilkynna það jafnframt hreppsnefnd sinni. Ráðstafar hún þá fjenu. Rjett er að hún láti reka fjeð á rjettan afrjett, á kostnað þeirra, er fjeð skildu eptir, ef það hefir verið skilið eptir að nauðsynjalausu. Liggur sá reikningur undir úrskurð sýslumanns, og heimtar hann endurgjaldið af hlutaðeigendum, svo og ákveður sekt ef þurfa þykir.

18. gr. Um viðskilnað á rekstrum.

Þá er komið er á hina ákveðnu rekstrarstaði, skal sitja yfir rekstrinum, ef hlutaðeigandi hreppsnefndir skipa svo fyrir, og ráða þær þá, hve lengi. Að öðrum kosti skulu rekstrarmenn dvelja hjá rekstrunum að minnsta kosti 6 kl.-stundir, dreifa þeim haganlega og spekja þá.

IV. kafli.

Um meðferð á framrunnu fje.

19. gr. Um skyldu manna að halda fje til afrjettar.

Ef ekki eru girðingar eða verðir milli afrjetta og heimalanda, sem varna

75 fje að renna fram, þá skulu allir bændur, sem við afrjett búa, gjöra sjer allt far um að halda til afrjettar öllu því fje, sem þaðan kann að renna í byggðina, að minnsta kosti þangað til 16 vikur eru af sumri, að svo miklu leyti sem slíkt reynist mögulegt. Fram að þeim tíma mega menn því ekki reka fje úr löndum sínum til þeirra, er neðar búa í byggðinni.

20. gr. Um kærur út af tjóni af afrjettarfje.

Þá er að minnsta kosti 3 bændur, er búa næst afrjetti, að meðtöldum þeim, er búa við fjallönd, sem áföst eru afrjetti, kvarta yfir því við hreppsnefnd sína að svo mikið fje sje runnið fram í byggðina, að verulegt tjón stafi af á málnytu eða slægjum, þá skal hreppsnefndin taka það til greina og ráðstafa nýjum upprekstri á hinu framrunna fje, sje ekki liðið fram yfir 16 vikur af sumri. Þó skal því að eins gjöra nýjan upprekstur á afrjetti Hrunamannahrepps og Gnúpverjahrepps, að minnsta kosti þriðjungur búenda í hvorri sveitinnifyrir sig sje því samþykkur. En skyldir eru eigendur að hirða fje sitt, ef ekki er upp rekið.

21. gr. Um upprekstrarskyldu á framrunnu fje á Flóamannaafriett.

Gnúpverjahreppur og Skeiða- og Flóahreppar allir eru skyldir til að annast um upprekstra þess fjár, er rennur í byggðina í Gnúpverjahrepp af afrjetti Flóa- og Skeiðamanna, þá er hreppsnefnd Gnúpverja segir til. Eigiverða þó fleiri en 3 slíkir upprekstrar heimtaðir á sama sumri; hinn fyrsti eigi fyrir en vika er liðin frá því að lambarekstrinum er lokið á Flóamannaafriett og hinn síðasti ekki síðar en 16 vikur af sumri. Kostnaðurinn við upprekstra þessa komi jafnt niður á alla þessa 7 hreppa. Ber hverjum hrepp að leggja til upprekstrarins 2 menn vel hestaða og vel útbúna að öðru leyti. Skeiða- og Flóahrepparkaupa til upprekstrar þessa menn í Gnúpverjahrepp og tilkynni hlutadeigandi hreppsnefndir hreppsnefndinni í Gnúpverjahrepp fyrirfram hverjir í þeim hrepp eigi að leggja til rekstrarmenn fyrir Skeiða- og Flóahreppana. Vanti menn frá einhverjum hreppa þessara, kaupir hreppsnefnd Gnúpverja menn á kostnað þeirra.

22. gr. Um tilhögun upprekstra framrunnins fjár á Flóamannaafriett.

Hreppsnefndin í Gnúpverjahrepp tiltekur tímann, þá er reka skal, og tilkynnir það hreppsnefnd Skeiðahrepps. Smala skal Gnúpverjahrepp og Skeið, annast hlutadeigandi hreppsnefndir um að það sje gjört. Fjár safnið, sem kemur af Skeiðum, annast hreppsnefndin í Skeiðahreppi um að sje rekið til Skaptholtsrjetta gegn 6 króna endurgjaldi í hvert sinn af leyfum andvirðis óskilatfjár, sem Skeiða- og Flóahreppum kann að bera, ella af hlutadeigandi hreppum, jafnmikið frá hverjum. Til Skaptholtsrjettar sje og rekið það fje úr Gnúpverjahrepp, sem finnst fyrir framan þá rjett. Hið annað rekstrarfje hirða rekstrarmenn á uppþæjum Gnúpverjahrepps, þá er þeir fara þar um. Reglur þær, sem gilda um fyrstu rekstra, gilda einnig um upprekstra þessa, að því leyti sem þær geta átt við. Hreppsnefnd Gnúpverja skipar að öðru leyti fyrir um alla nánari tilhögun á þeim, og tiltekur rekstrarforingja.

23. gr. Um síðar framrunnið fje.

Nú rennur fje enn fram af Flóamannaafrietti eptir að 16 vikur eru af sumri og skal þá lofa því óhindruðu að halda sína leið til áttthaga sinna.

V. kaffi.

Um fjallskil.

24. gr. Um skyldur til fjallskila.

Allir búendur, húsmenn og lausamenn, sem hafa undir höndum að minnsta kosti 6 sauðkindur, að veturgömlum meðtöldum, eru skyldir til að taka þátt í fjallskilum, eptir því sem hlutaðeigandi hreppsnefnd skipar fyrir um; en hreppsnefndir skulu við niðurjöfnun fjallskila stilla svo til, að fjallskil komi ljetlara niður á þeim, sem fátækir eru, að svo miklu leyti sem slíku verður við komið. Hver skal gjöra fjallskil á þann afrijet, sem hann notar, en eigi á sinn eigin afrijet, ef hann ekki notar hann, nema því að eins, að hlutaðeigandi hreppsnefndir áliti það óumflýjanlega nauðsynlegt, sökum mannfæðar við fjársöfnun á afrijetti, að hann einnig taki þátt í að leita á sínum eigin afrijetti; þó má aldrei leggja meiri fjallskil á þá, er kaupa annarsstaðar afrijetarnot, en sem svari í mesta lagi þriðjungi af meðal fjallskilum þeirrar sveitar, er þeir eiga heima í.

25. gr. Um undirbúning fjallskila.

Hver hreppsnefnd heldur almennan fjallskilafund í sveit sinni, að minnsta kosti viku áður en fjall-leitir byrja. Til fundar þessa sje boðað með nægum fyrirvara, ef ekki er fast-ákveðinn fundardagur í þessu skyni. Á fundi þessum birtir hreppsnefndin alla sjerstaka tilhögun, sem höfð verður við fjallsöfnun í það sinn.

26. gr. Um fjallkóna.

Hreppsnefndir ráða fjallkóna eða umsjónarmenn aðal-leitanna, einn eða fleiri, eptir því sem til hagar á hverjum stað, og getur enginn, sem til þess er fær, skorazt undan slíkri stöðu. Fjallkónar fara eptir fyrirskipunum hreppsnefndanna það er þær ná, en í afrijetti hafa þeir öll ráð og umsjón á hendi með allt, er að leitunum lýtur; þeir skipa í leitir og stjórna leitum og rekstri fjárins til rjetta. Þeir hafa og með ráði hreppsnefndar og hreppstjóra umsjón við rjettahöldin í aðal-rjettum. Ef menn sýkjast í fjall-leitum, ef slys verða, ef óvenjulegar hættur koma fyrir eða einhvern vanda ber að höndum, ráða fjallkónar hvað til bragðs skuli taka, með ráði þeirra fjallmanna, er þeir treysta bezt. En eigi bera fjallkónar ábirgð á ráðstöfunum sínum, nema varði við lög. Rjett er að fjallkónar fái vægari fjallskil en þeim annars bæri eða þóknun af sveitarsjóði. Hreppsnefndir eða fjallkónar ráða aðra umsjónarmenn við fjallsöfn, eptir því, sem á stendur; og hafa þeir sömu skyldur og völd sem fjallkónar það, sem þeirra verkahringur nær. Ef fjallkóngur eða leitarforingi fatlast, svo að hann getur ekki að staðið, kjósa leitarmenn annan í hans stað. Ef ágreiningur er, ræður afl atkvæða, og er sá rjettkjörinn, er fleiri kjósa.

27. gr. Um fjallmenn.

Sjerhver maður, sem sendur er í fjall-leitir, þarf að minnsta kosti að vera 18 ára og með fullri heilsu og verkgreind. Þó getur hlutaðeigandi fjallkóngur tekið yngri menn gilda, ef þeir eru fullra 16 ára og tápmiklir. Á fjallskilafundinum eða fyrir fjallferð, skulu allir þeir, sem menn eiga að leggja til fjall-leita, segja til, hvern mann þeir láti fara. Segir þá fjallkóngur til, ef sá

75] maður þykir eigi gildur, en hreppsnefnd sker úr, ef á greinir. Vilji viðkomandi eigi láta duglegri mann, ef kostur er á að fá hann, kaupir hreppsnefndin fjallmann á hans kostnað.

28. gr. Um útbúning fjallmanna.

Svo skulu fjallmenn vera útbúnir að hestum og hundum, mat, fatnaði, skóledri og tjaldrómi sem hreppsnefnd ákveður, og fjallkóngur álitur nægja; ella getur fjallkóngur gjört þá apturreka.

29. gr. Um skyldur fjallmanna.

Skyldur er hver fjallmaður að vera þar í göngu, er fjallkóngur skipar honum, sje hann til þess fær, og smala vandlega svæði það, er hann skal leita. Skyldir eru fjallmenn að sýna fjallkóngi sínum og öðrum þeim, er yfir þá eru skipaðir, tregðulausa hlýðni í öllu því, er þeir geta. Gjöri þeir sig seka í óhlýðni, drykkjuskap eða einhverju öðru ósæmilegu framferði, getur fjallkóngur með ráði fjallmanna sinna gjört þá ræka; er þá að álita, sem hlutaðeigandi bóndi hafi engin fjallskil gjört, og skal hann borga þau eptir mati hreppsnefndar. Úrskurði fjallkóns og hreppsnefndar má skjóta til sýslunefadar, og ræður hún þá úrslitum.

VI. kafli.

Um fjall-leitir.

30. gr. Um skyldu til fjall-leita.

Skyldur er hver hreppur að láta tví smala sinn afrjett á hausti hverju, og optar, ef þurfa þykir.

31. gr. Um skiptingu á fjall-leitum.

Fjall-leitir eru tvennskonar: Skylduleitir og frjálsar leitir. Skylduleitir eru og tvennskonar: Aðal-leitir og eptirsöfn. Aðal-leitir eru fyrir aðal-rjettir, en eptirsöfn eptir þær. Frá því að fara í aðal-leitir eru skildir eptir nokkrir menn, eptir því sem hreppsnefndir nákvæmar ákveða, og fara þeir í eptirsöfnin. Hinar frjálsu leitir eru venjulega nefndar eptirleitir.

32. gr. Um tilhögun á fjall-leitum.

Svo skal tilhaga með leitir sem venja hefur verið, nema hlutaðeigandi hreppsnefndum þyki ástæða til að breyta því; en þó mega þær breytingar eigi koma í bága við reglugjörð þessa nje við hagsmuni annara sveitarfjelaga. Svo skal leitum haga, þar sem því verður við komið, að sem minnstar misgöngur verði afrjetta á milli. Þá menn skal skipa í vönduðustu leitir, sem kunnugastir eru, og í hamragöngur þá, sem til þess eru færir. Að öðru leyti skal svo tilhaga, þar sem því verður viðkomið, að lengstu og erfiðustu leitir sjeu frá þeim mönnum, er fjárrikastir eru, sje þeim ekki íþyngt með auka-fjallskilum.

33. gr. Um leitartímann.

Leita skal á þeim tímum, sem venja hefur verið, og fara svo snemma, að leitarmenn að öllu stór-forfallalausum verði komnir í aðalrjettir og skilarjettir á þeim tíma, þá er þær á að halda.

34. gr. Um leitarstaði.

Þá staði skal leita, sem að fornu hefur verið, en þó má leita víðar, ef hlutaðeigandi hreppsnefndir álita þess þörf, og er enda skylt, ef víðar er von kindastöðva.

35. gr. Um fjölda leitarmanna.

1. Landið fyrir innan Fjórðungssand smali að minnsta kosti 5 menn: 2 úr Gnúpverjahrepp, en 3 úr Flóa og Skeiðum.
2. Í norðurleitina milli Dalsár og Fjórðungssands senda Flóa- og Skeiðahreppar sína 2 menn hver, en Gnúpverjahreppur 4.
3. Allir afrjettirnir eru í aðalleitum smalaðir af svo mörgum mönnum, sem hlutaðeigandi hreppsnefndir álita þörf á.
4. Í eptirsafn senda Flóa- og Skeiðahreppar 3 menn hver, Gnúpverjahreppur 6, og Hrunamannahreppur 12.

Leitarmönnum þessum má fjölga eptir þörfum, þegar hlutaðeigendur koma sjer saman um, án þess að breyta þurfi reglugjörðinni.

36. gr. Um tölu fjallkóna.

Á Hrunamannahrepps afrjetti og Gnúpverjahrepps afrjetti, hvorum fyrir sig, er 1 fjallkóngur í aðal-leit, en á Flóamanna afrjetti 3 fjallkóngar í þeirri leit: einn í vesturleit, annar í austurleit, þriðji í Skeiðamannaleit. Foringja í norðurleit fyrir innan Fjórðungssand tiltekur hreppsnefnd Gnúpverja, en foringja í norðurleit Flóamanna fyrir framan Fjórðungssand tiltaka hreppsnefndir í Flóahreppunum. Í eptirsafni er einn leitarforingi á hverjum afrjetti, og eru þeir tilteknir af hlutaðeigandi hreppsnefndum.

37. gr. Um norðurleitarmenn.

Af norðurleitarmönnum fyrir innan Fjórðungssand ganga leitarmenn Gnúpverja í leit með sveitungum sínum, þá er kemur fram að Dalsá; en leitarmenn hinna sveitanna eru lausir við skyldufjallsöfn, þegar þangað kemur. Allt það fje, sem finnst fyrir innan Dalsá taka Gnúpverjar og Skeiðamenn og reka það fram afrjett Gnúpverja og ganga úr því í leit með Gnúpverjum undir forustu fjallkóns þeirra. Norðurleitarmenn Flóamanna, þeir er fara inn að Kisu, smala aptur öræfin inn af afrjettum Flóa- og Skeiðamanna, undir stjórn þess manns, sem hreppsnefndir Flóa- og Skeiðamanna tiltaka. Að þeirri leit endaðri hitta þeir Flóamenn á Fit, og ganga síðan í lið með þeim.

38. gr. Um aðstoðar-leitarmenn.

Til aðstoðar Gnúpverjum í aðal-leit inn að Dalsá leggja Flóa- og Skeiðamenn 2 menn duglega og vel útbúna. Sömuleiðis fá Gnúpverjar í eptirsafni til aðstoðar 2 af eptirsafnsmönnum Flóamanna. Þessa 2 menn leggja hlutaðeigandi hreppsnefndir til eptir röð í bæði skiptin. Til Hrunamannahrepps leggur hver Flóahreppanna, svo og Skeiðahreppur 1 mann, alls 6 menn í aðalleit, þó svo, að hver hreppur, sem heldur óskar að greiða peninga en leggja til mann, má í staðinn fyrir manninn greiða 10 kr. Hreppsnefndirnar í Skeiða- og Flóahreppum skulu fyrir höfuðdag ár hvert hafa tilkynnt hreppsnefndinni í Hrunamannahrepp, hvort þeir heldur ætla að leggja til mann eða borga.

39. gr. Um byggðarsöfn fjallmanna.

Þá er úr aðal-fjallleitum kemur, skulu leitarmenn Skeiðamanna smala Skriðufells- Ásólfstæða- og Hagalönd, en leitarmenn Flóamanna lönd annara efstu bæja í Gnúpverjahrepp. Þá er úr eptirsafni kemur, hjálpa eptirsafnsmenn Flóa- og Skeiðamanna til að smala lönd hinna sömu jarða, svo og sjerstaklega Hlíðarfjall, Steinsholtsfjall og Hagafjall.

40. gr. Um meðferð á annkrömuðu fje.

Þá er veikt fje eða annkramað finnst í fjall-leitum, skulu þeir, er fjall-kóngar ákveða, koma því lifandi til byggða, ef unnt er, án þess að ganga mjög nærri því. Að öðrum kosti skal slátra því þegar í stað, við 2 votta, ef til næst. Gera skal það til alveg á sama hátt og vant er að gera til kindur heima. Fleygja skal innýflum, sjerstaklega galli og gori, en grafa niður sulli, ef þeir finnast, svo djúpt að hundar nái ekki til þeirra. Kjöt, mör og gærur skal hirða, þvo og búa um sem bezt, að ryk eða hiti nái sem sízt til þess, eg reiða það síðan á trússahestum fjallmanna til rjetta, nema eigandi búi á leið þangað. Í rjettunum eða heima hjá eiganda, skal afhenda það eiganda eða öðrum áreiðanlegum manni, er lofar að koma því til skila. Ef eigandi þekkist ekki eða býr í fjarska, skal afhenda það hreppstjóra þess hrepps, er rjettir eru í, og selur hann það þá þegar, og gjörir síðan grein fyrir því, sem andvirði óskilafjár. Af sjálfdaudum kindum og dýrbitnum, skal hirða það, er nýtilegt þykir, og koma til skila á sama hátt, ef greinilegt mark er á, ella eignast sá, er finnur. Af hrossum er eigi skylt að hirða annað en hána og ganglimi, ef óskemmt er. Fjallkóngar annast um allt þetta.

41. gr. Um mörkun á dilkum í afrjettum.

Þá er komið er saman með fjársafnið úr leitum í afrjetti, skulu fjall-kóngar láta marka ómarkaða dilka undir ám, þar sem því verður við komið, með sama marki og ærnar hafa.

42. gr. Um eptirleitir.

Eptirleitir eru að því leyti frjálsar, að þær eru ekki skyldukvöð einstakra manna nje bundnar við vissan stað og tíma, en háðar skulu þær eptirliti sveitarsjórna. Hreppsnefndir Hrunamanna og Gnúpverjahreppa hafa þetta eptirlit með eptirleitum á afrjettum sinna hreppa, en hreppsnefnd Skeiðamanna á Flóamanna afrjetti. Heimilt er hverjum, sem vill, að gefa sig fram til leita þessara. Sje völ á fleirum en með þarf, ráða hreppsnefndir, hverjir fara, og enginn má fara án samþykkis þeirra, hafi ella fyrirgjört eptirleitartolli. Ef enginn eða ekki nógu margir hafa gefið kost á sjer til eptirleita, úr því að veturnætur eru komnar, útvega hreppsnefndirnar menn í eina eptirleit að minnsta kosti; og fáist ekki menn gegn venjulegri borgun, má greiða þóknun úr sveitarsjóðum þeirra hreppa, sem afrjettina eiga, eptir rjetttri tiltölu. Aldrei mega færri fara í eptirleit en 3 menn. Helzt skal hyllast til að fara í leitir þessar, þegar snjóað er á fjöll og með vaxanda tungli. Þeir, sem farið hafa í fyrstu eptirleit, eiga bæði rjett á og eru skyldir til að fortallalaus, að halda uppi eptirleitum það haust.

43. gr. Um eptirleitartolla.

75

Eptirleitartollar eru: Í fyrstu eptirleit: af fullorðnu fje $\frac{1}{3}$ verðs, af lömbum $\frac{1}{2}$ verðs, af veturgömlum tryppum og móðurlausum folöldum $\frac{1}{4}$ verðs, af eldri hrossum $\frac{1}{8}$ verðs. Í annari eptirleit: af fullorðnu fje $\frac{1}{2}$ verðs, af lömbum $\frac{2}{3}$ verðs, af veturgömlum tryppum og móðurlausum folöldum $\frac{1}{3}$ verðs, af eldri hrossum $\frac{1}{6}$ verðs. Hryssur með folöldum reiknast ásamt folöldunum, sem eldri hross. Ekki hækka eptirleitartollar úr því, þó að fleiri eptirleitir sjeu farnar. Af heimtum fjenaði skal goldinn hálfur tollur. Verð fjenaðar skulu 2 óvilhallir matsmenn, sem hreppsnefndir tilnefna, meta; en heimilt er bæði eptirleitarmanni og fjenaðareiganda að áfrýja mati þeirra til 4 yfirmatsmanna, er sýslumaður tilnefnir. Matsmenn og yfirmatsmenn skulu tilteknir fyrir fram, og starfa kauplaust að því, sem öðrum fjallskilum. Eptirleitartollar greiðast af andvirði skepnunnar, ef eigandi spyrst ekki uppi.

44. gr. Um óheimild eptirleitartolla.

Óheimilt er öllum að taka eptirleitar- eða smölunartoll af nokkurri skepnu, sem finnst í heimahögum að afloknum lögsöfnum, sömuleiðis ekki af þeim skepunum, sem koma fyrir í smalamenskum, þótt í afrijetti sje, heldur ber að koma slíku fje áleiðis til skila borgunarlaust, nema því að eins, að það sannist, að sjerstaklega hafi verið fyrir því haft; þá á sá þóknun, er smalað hefur, eptir mati hreppsnefndar í þeim hrepp, er að þeim afrijetti liggur. Eigi verður tollur heimtaður á það fje, sem finnast kann í eptirleitum, en sleppur aptur og fer sjálft til byggða, nema hlutadeigandi sanni, að hann hafi haft sjerstaka fyrirhöfn fyrir því.

45. gr. Um fje á eptirleitarstöðvum.

Eigi skal hirða fje í smalamenskum í afrijetti á þeim stöðum, er eptirleitarmenn fara venjulega um, ef fyrsta eptirleit er ekki afstaðin, nema því að eins að í ógöngum sje.

46. gr. Um björgun og bjarglaun.

Skyldur er sjerhver, sem verður var við, að fje sje komið í svelt í hömrum í landareign sinni eða annarstaðar, á hverjum tíma árs, sem er, að sjá um, ef eigi næst til eiganda, eða hann þekkist ekki, að því sje bjargað, ef unnt er; og ber þeim er bjargar, borgun fyrir það af eiganda eða andvirði skepnunnar eptir mati hreppsnefndar í þeim hrepp, er björgun fer fram í; og sje það í afrijetti, þá í þeim hrepp, er næstur er.

47. gr. Um sæluhús.

Svo skulu vera mörg sæluhús til skýlis eptirleitarmönnum á afrijetti hverjum og svo útbúin, sem vanir eptirleitarmenn og aðrir kunnugir menn álíta nauðsynlegt. Hreppsnefndir annast um byggingu og viðhald þeirra, og skal sá kostnaður, sem af því leiðir, annaðhvort borgast með fjallskilum eða vera tekinn úr sveitarsjóði þeirra hreppa, er afrijettina eiga. Sjerhver sá, sem var verður við, að sæluhús þurfi aðgerðar, gjöri hlutadeigandi hreppsnefnd advart um það. Eptirsafnsmenn skulu á haustum víða að sæluhúsum hrís eða lurka, ef hægt er.

30. dag ágústmán. 1895.

- 75** Hver, sem um sæluhús gengur, skal jafnan læsa þeim, er hann fer þaðan. Ef það verður sannað upp á einhvern, að hann hafi gengið hirðulauslega um sæluhús eða skemmt þau á einhvern hátt, án brýnna nauðsynja, skal sá hinn sami bæta það að fullu. Hafi það verið gjört af keskni eða öðrum illum hvötum, varðar það auk þess sektum, nema þyngri refsing liggi við því.

VII. kafli.

Um rjettir og rjettahöld.

48. gr. Um skiptingu á rjettum.

Rjettir eru þrennskónar: 1. Aðalrjettir, 2. Skilarjettir og 3. Aukarjettir. Aðalrjettir eru þær, sem rekin eru til fjallsöfn úr fyrstu leit. Skilarjettir eru þær, sem rekin eru í eptirsöfn eða fjársöfn úr fleiri hreppum. Aukarjettir eru þær, sem rekin eru til fjársöfn úr smalamennskum í hverri sveit.

49. gr. Um aðalrjettir.

Aðalrjettir eru: Fyrir Hrunamannahrepp hjá Reykdalskoti; fyrir Gnúpverjahrepp hjá Skapholti (Skapholtsrjett); fyrir Skeiða- Flóahreppa hjá Reykjum (Reykjarjett).

50. gr. Um skilarjettir.

Skilarjettir eru: Fyrir Hrunamannahrepp í aðalrjett þess hrepps; fyrir Gnúpverjahrepp í Skapholtsrjett; fyrir Skeiða- og Flóahreppa í Dælarjett í Villingaholtshrepp.

51. gr. Um aukarjettir.

Aukarjettir eru: Fyrir Hrunamannahrepp í aðalrjett þess hrepps; fyrir Gnúpverjahrepp í Skapholtsrjett; fyrir Skeiðahrepp á Hlemmiskeiði; fyrir Villingaholtshrepp í Vælugerði; fyrir Gaulverjabæjarhrepp í Gaulverjabæ; fyrir Hraungerðishrepp í Hraungerði; fyrir Sandvíkurhrepp í Litlu-Sandvík; fyrir Stokkseyrarhrepp á Syðraseli.

52. gr. Um viðhald á rjettum.

Viðhald á öllum rjettum hvílir á þeim, er þá rjett sækja, eptir rjetti tiltölu. Skal sýslunefndin hafa umsjón með Reykjarjett og Dælarjett, en hreppsnefndirnar í hinum hreppunum, hver með þeirri rjett, sem þar er. Þó má kæra það fyrir sýslunefnd, ef þeim er ekki vel viðhaldið, og heldur hún þá hlutaðeigendum til þess. Til þess að rjettir sjeu í góðu standi, heyrir það, að þær sjeu nægilega rúmgóðar og lögulegar, veggir vel stæðilegir og nægilega háir, og að ekki standi vatn í þeim, þó að rigningar gangi, sjer í lagi ekki í almenningsrjettinni. Dilkar sjeu einnig í sama standi. Grind sje í almenningsdyrum og hurð í öllum dildyrum. Við hverjar aðalrjettir og skilarjettir skulu utan-sveitarhreppar þeir, er þar eiga fjárvon, eiga dilka, rúmgóða og vel úr garði gjörða, er reka megi í fje þeirra. Skulu hlutaðeigendur sjálfir annast um viðhald þeirra, eptir fyrirsögn hreppsnefndar í þeim hrepp, er rjettin stendur í. Þeir, sem leigðan fá afrjett annarstaðar en á sínum afrjetti, sjái sjer sjálfir fyrir nægilegu dilksrúmi; en hreppsnefnd í þeim hrepp, sem rjettin er í, visar á stað

ef byggja þarf nýjan dilk, eða rjettabóndi fyrir hennar hönd, sömuleiðis hvar taka má byggingarefni. Rjettarbóndi hefur, að því leyti sem unnt er, eptirlit með því, að rjettir sjeu ekki að óþörfu skemmdar. Skemmdir á rjettum varða bótum og sektum.

75

53. gr. Um rjettafærslu.

Þar skulu rjettir vera, sem nú eru, nema meiri hluti þeirra búenda, er rjett eiga að sækja, vilji flytja hana. Þó má ekki flytja aðalrjettir fjær afrjetti en nú eru þær, svo neinu verulegu muni. Til rjettarflutnings þarf og samþykki landeiganda þess, er byggja á hjá, svo og sýslunefndar, ef um aðalrjettir eða skilarjettir er að ræða.

54. gr. Um rjettartímann.

Aðalrjettir Hrunamannahrepps og Gnúpverjahrepps eru haldnar fimmtudaginn í 23. viku sumars, en aðalrjettir Skeiða- og Flóamanna daginn eptir. Skilarjettir Hrunamannahrepps og Gnúpverjahrepps eru haldnar laugardaginn í 24. viku sumars. Dælarjettir eru þrennar. Fyrsta Dælarjett er fimmtudaginn í 23. viku sumars; önnur Dælarjett mánudaginn í 25. viku sumars; þriðja Dælarjett síðasta sumardag, en þá er sumarauki er, rjetttri viku fyr. Aukarjettir eru haldnar þá er hlutaðeigandi hreppsnefndir fyrirskipa.

55. gr. Um smölun til rjetta.

Smnla skal vandlega heimalönd allra jarða fyrir allar aðalrjettir og skilarjettir og reka úrgangsfje til rjetta. Smölun fer fram:

1. Til aðalrjetta: daginn fyrir þær í Hreppum og á Skeiðum.
2. Til skilarjetta í Hreppunum: daginn fyrir þær.
3. Til 1. Dælarjettar: í Gaulverjabæjar- Sandvíkur- og Stokkseyrarhreppum næsta þriðjudag á undan, í Skeiða- Villingaholts- og Hraungerðishreppum næsta dag (daginn fyrir rjettina).
4. Til 2. Dælarjettar: um allan Flóa- og Skeið laugardaginn næstan á undan henni.
5. Til 3. (síðustu) Dælarjettar: í öllum hreppum milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) miðvikudaginn næstan á undan henni.

56. gr. Um rjettun afrjettarfjár og byggðarsafns.

Undir eins og fje kemur af afrjetti, skal rjetta því:

1. Aðalsafni af afrjetti Hrunamannahrepps í rjett þess hrepps.
2. Aðalsafni af afrjetti Gnúpverjahrepps í Skaptholtsrjett, ásamt byggðasafni úr búfjárhögum Skriðufells, Ásólfstæða og Haga, er Skeiðamenn hafa smalað og reka þangað.
3. Aðalsafni af Flóamannaafrijetti í Reykjarjett.
4. Eptirsafni af afrjetti Hrunamannahrepps í rjett þess hrepps.
5. Eptirsöfnum af afrjettum Gnúpverja, Flóa- og Skeiðamanna, ásamt byggðasöfnum af uppþæjum Gnúpverjahrepps, fyrst í Skaptholtsrjett, en síðan í 2. Dælarjett.

75

57. gr. Um gæslu safnsins við rjettir.

Ef ekki er byggð rjett í kringum fjársafnið í rjettum, skulu hlutaðeigandi fjallkongar í aðalrjettum, en hreppstjórar í skilarjettum, ef með þarf, annast um, að nægilega margir menn standi í kringum safnið, svo að ekki sleppi úr því. Í kringum safnið við Dælarjettir allar standi 2 menn úr hverjum hreppi úr Flóa og af Skeiðum.

58. gr. Um dráttarskyldu í rjettum.

Skyldur er sjerhver fjáreigandi eða sá, sem á fjárvon í rjettum, að hafa þar nægilega marga menn til að draga fje sitt, bæði í aðalrjettum og skilarjettum, þar á meðal öllum Dælarjettum, og hirða þar að loknum rjettum það fje, er þeir eiga.

59. gr. Um dráttarheimild utansýslubúa.

Utansýslubúum er óheimilt að draga fje í aðalrjettum; en heimilt er þeim að draga fje í úrgangsrjettinni við Reykjarjett daginn eptir aðalrjett Flóa- og Skeiðamanna, svo og í skilarjettum, þó að eins með umsjón hreppstjóra, ef þeir eiga sammerkt við innansýslubúa.

60. gr. Um lögreglu í rjettum.

Allir, sem til þess eru kvaddir að sjá um að draga og hirða fje í rjettum, skulu vinna að því trúlega og kappsamlega, en ekki mega þeir draga meðan um er rekið. Allir, sem í rjettir koma, skulu hegða sjer þar siðsamlega á allan hátt og engar óspektir gjöra, svo og varast að tefja þá, sem þar eiga að starfa að því að hirða fjeð, nema brýna nauðsyn beri til. Fjallkongar í aðalrjettum og hreppsnefndir eða þeir hreppsnefndarmenn, sem sjerstaklega hafa slíkt á hendi, í öllum rjettum, skulu sjá um að allt fari með reglu, er lýtur að hirðingu fjárins; en önnur lögregla hvílir á sýslumanni og hreppstjórum. Skyldur er sýslumaður að vera í aðalrjett Flóamanna, til að halda þar reglu; en geti hann það ekki vegna embættisanna eða annara lögmætra hindrana, setur hann annan mann í sinn stað og tilkynnir það í tíma viðkomandi hreppsnefndum eða birtir það almenningi. Í öllum öðrum rjettum ber hreppstjórum að halda lögreglu, nema sýslumaður hafi í tíma kvatt til þess annan, og tilkynnt það í tíma hlutaðeigendum.

61. gr. Um úrgangsfje úr rjettum.

1. Úrgangsfje úr aðalrjett Hrunamannahrepps hirða Flóa- og Skeiðamenn og reka til Reykjarjettar, en Ytrihreppsmenn hjálpa þeim með reksturinn yfir Laxá, ef með þarf.
2. Úrgangsfje úr aðalrjett Gnúpverjahrepps hirða Skeiðamenn, er úr fjallreið koma, og reka það til Reykjarjettar. Ef Kálfá er í vexti, eru Gnúpverjahreppsmenn skyldir að hjálpa þeim með reksturinn yfir hana.
3. Úrgangsfje úr 1. Dælarjett reka Flóamenn, 1 maður úr hverjum hrepp, til Reykjarjettar.
4. Úrgangsfje úr Flóa- og Skeiðamanna skal í rjettarlok undir umsjón fjallkonga, eða annara manna, sem sýslumaður tilnefuir, talið í hendur rjettarbónda að Reykjum og afhent honum til geymslu til næsta mánudags, gegn

5 aura borgun fyrir hverja kind yfir nóttina frá eiganda kindarinnar eða andvirði hennar, ef síðar er seld, en síðan 5 aura um sólarhringinn fyrir hverja kind, sem ódregin er. Eigi þarf þó að greiða gæzlukaup fyrir utansýslufje fyrir fyrstu nóttina. Meðan úrgangsfjed er í geymslu mega allir, sem vilja, skoða það og draga úr því það, er þeir eiga, frá dagmálum til nóns á laugardaginn og sunnudaginn og frá dagmálum til hádegis á mánudaginn og skal þá rjetta fjenu í því skyni. Hinn tíma geymsludaganna skal halda fjenu á beit. Um hádegi á mánudaginn skal rjettarbóndi skila hreppstjóranum í Skeiðahrepp úrgangsfjenu, og þarf hann þá að geta gjört grein fyrir því, sem talan hefir breyzt, frá því er það var fyrst talið í hendur honum; þarf hann, ef krafizt er, að geta sýnt kvittanir fyrir hverri kind, sem hann hefir afhent, eptir að hann tók fjed til geymslu. En engri kind þarf geymslumaður að sleppa nema geymslukaupið sje honum greitt. Ef geymslumaður týnir skepnu úr geymslu, missir hann allt geymslukaup hennar. Það af úrgangsfjenu, sem ekki er gengið út um hádegi á mánudaginn, selur hreppstjóri Skeiðahrepps þar í rjettinni, og skal hannauglýsa söluuna fyrirfram í útbreiddu dagblaði með nægilegum fyrirvara.

5. Úrgangsfje úr skilarjett Hrunnamannahrepps reka hreppsþúar til 2. Dælarrjettar.
6. Úrgangsfje úr skilarjett Gnúpverjahrepps reka eptirsafnsmenn Flóa- og Skeiðamanna til 2. Dælarrjettar.
7. Úrgangsfje úr 2. Dælarrjett geymir rjettarbóndi til síðustu Dælarrjettar, gegn sama gæzlukaupi og rjettarbóndi að Reykjum og með sömu skilmálum.
8. Úrgangsfje úr síðustu Dælarrjett verður selt samdægurs af hreppstjóranum í Villingaholtshrepp.

62. gr. Um ómerkinga í aðalrjettum.

Ómerkinga alla, er koma af afrjettum eða koma fyrir í byggð, skal reka til aðalrjetta og skilarjetta. Gjöra skal þar, undir umsjón hreppstjóra, tilraunir til þess að lambsmæður helgi sjer ómarkaða dilka. Þá ómerkinga, sem enginn getur helgað sjer eða sannað eignarrjett sinn á með óbrigðulumeinkennum, eignast rjettarbændur. Þó má rjettarbóndi að Reykjum ekki leggja eign sína á ómerkinga þá, er þar koma fyrir í aðalrjett, fyr en búð er að draga úr úrgangsfjenu daginn eptir. Um eldri ómerkinga, sem kunna að koma fyrir í aðalrjettum og skilarjettum, fer sem um ómörkuð lömb. Um marklaust fje og kalineyrt, fer sem annað óskilafje, og sömuleiðis ómerkinga, sem koma fyrir eptir veturnætur.

VIII. kaffi.

Um fjármörk og marklýsingar á óskilafjenaði.

63. gr. Um fjármörk.

Til þess að geta sannað eignarrjett sinn á fjenaði, þurfa eigendur að hafa lögheimil mörk á honum. Fjármörk eru: eyrnamörk, hornmörk og brennimörk. Eyrnamörk skulu vera á öllu fje, en hornmörk og eigin brennimörk því að eins að eigendur vilji. Ekki mega menn eiga námerkt frekara en þörf gjörist, og

75 hefir sýslunefnd rjett til að kveða á um, hversu námerkt má vera. Sá, sem tekur upp mark eða flytur inn í sveit með mark, sem er náð öðrum í sama afrjettarfelagi, skal breyta marki sínu. Erfðamark ræður meira en nýupptekið mark að öðru jöfnu. Öll eyrnamörk í sýslunni skal rita á skrá og prenta hana að minnsta kosti á 10 ára fresti. Annast sýslunefnd um það, og tekur borgun fyrir hvert mark, er sje eigi minna en 10 aurar og eigi meira en 50 aurar; rennur það í sýslusjóð, en hann ber kostnaðinn við prentun skrárinnar. Eigi má prenta í markabók neitt mark, sem er afeyrt. Allir fjáreigendur skulu hafa sýslubrennimörk og hreppsrennimörk á fje sínu, eptir því, sem sýslunefnd segir fyrir um, og lætur hún prenta þau í markaskránni. Skalhver fjáreigandi hafa brennimerkt hverja þá kind, sem er með hornum, áður en henni er sleppt eptir hinn fyrsta vetur, sem hún er fódruð, með brennimarki þess hrepps, sem hann býr í. Varðar það sektum til hlutaðeigandi sveitarsjóðs 10 aurar fyrir hverja kind, ef út af er brugðið. Þau mörk, sem tekin eru upp, eða mörk þeirra, er flytja inn í sýsluna, milli þess að markaskrár eru prentaðar, skal prenta í dagblöðum, en jafnframt senda þau sýslumanni, er árlega fyrir rjettir sendir þau öllum hreppstjórum, en þeir auglýsa þau sveitungum sínum, er færa þau inn í eyðublöð aptan við markaskrár sínar. Rjett er að sömu mörk sjeu á hrossum og sauðfje.

64. gr. Um markalýsingar.

Skrifa skulu hlutaðeigandi hreppstjórar lista yfir öll mörk á úrgangs- og óskilafjenaði, til birtingar, þá og á þann hátt, sem hjer segir:

1. Hreppstjóri Skeiðahrepps ritar markalista yfir það fje, er rjettabóndi að Reykjum tekur til geymslu daginn eptir aðalrjettir Flóa- og Skeiðamanna. Þann lista geymir rjettarbóndi jafnlengi og fjeð, og hefir til sýnis hverjum er vill.
2. Hreppstjóri Skeiðahrepps ritar markalista yfir það fje, er hann selur í Reykjarjett. Þann lista ritar hann í þrennu lagi, og sendir einn þeirra til auglýsingar í verzlunarbúð á Eyrarbakka, annan til Hrunamanna- og Gnúpverjahreppa, en hinn þriðja til Biskupstungna- og Grímsneshreppa.
3. Hreppstjóri Villingaholtshrepps ritar markalista yfir það fje, er verður í úrgangi í 2. Dælarjett, og sendir afrit af honum í alla hreppa sýslunnar.
4. Hreppstjóri Villingaholtshrepps ritar markalista yfir það fje, sem hann selur í síðustu Dælarjett, og sendir hann afrit af þeim mörkum, sem ekki hafa áður auglýst verið, í alla hreppa sýslunnar.
5. Allir hreppstjórar í þeim hreppum, er þessi reglugjörð nær yfir, semja markalista yfir það fje, er verður í óskilum eptir fyrsta vetrardag, og senda þá í alla hreppa sýslunnar milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár). Það, er þá verður ekki gengið út innan hálfsmánaðar, selja þeir við opinbert uppboð.
6. Allir hreppstjórar í þeim hreppum, er þessi reglugjörð nær yfir, semja markalista yfir allt það fje, er þeir fyr eða síðar á haustinu hafa selt við opinbert uppboð, og ekki hefur spurzt eigandi að, og senda þá einum manni, er sýslunefnd hefur tilnefnt, eigi síðar en fyrir árslok, en hann annast um, að

öll mörkin, ásamt samkynja mörkum úr ytri bluta sýslunnar, verði prentuð í einu lagi og í rjettri röð í einhverju útbreiddu blaði í Reykjavík, ekki síðar en fyrir lok næsta febrúarmánaðar

75

65. gr. Um samningu og meðferð á markalistum.

Markalistar skulu gjörðir svo glöggir og greinilegir sem unnt er; skrif aðir með skýru bleki og á sterkan pappír, svo að þeir sjeu vel læsilegir og þoli kvol nokkurt. Allir, sem með þá fara, skulu fara gætilega með þá og flýta sem mest fyrir umburði þeirra. Hreppstjórar skulu sjá um, að þeir einkum komist í þeirra hendur, sem markaglöggastir þykja.

66. gr. Um borgun fyrir marklýsingar.

Fyrir að semja eg senda markalista skal greiða hreppstjórnum í Skeiða-hrepp og Villingaholtshrepp borgun, eptir reikningi, sem sýslumaður samþykkir. Aðrir hreppstjórar semja sína markalista borgunarlaust. Fyrir samningu aðal-markalistans á óskilafje, sem prentaður er í blöðunum, má borga á sama hátt. Kostnað þennan, ásamt prentunarkostnaði aðal-markalistans, skal taka af andvirði hins selda fjár, ef nokkuð verður, ella af sýslusjóði. Allir reikningar hjer að lútandi skulu lagðar fyrir sýslunefndina.

67. gr. Um meðferð á óskilahrossum.

Óskilahross skal reka til aðalrjetta og skilarjetta. Þau hross, sem ekki ganga þar út, skal rjettarbóndi taka til gæzlu, gegn 10 aura borgun um sólarhringinn af eiganda þeirra eða andvirði, en 5 aura borgun fyrir folöld undir hryssu. Hreppstjóri skal þegar skrifa upp mörk á þeim og senda í þá hreppa, er helzt geta verið líkur til að hrossin sjeu úr. Verði þau ekki gengin út eptir 3 vikur, skal hreppstjóri selja þau við opbinbert uppboð, er auglýst sje í þeirri sveit og næstu sveitum, með nægilegum fyrirvara. Síðan lýsir hreppstjóri þeim í útbreiddu dagblaði í Reykjavík með lit og auðkennum, og marki, ef mörkuð eru. Þau óskilahross, sem finnast kunna á öðrum tímum árs, og eigandi þekktist ekki að, eða býr utanhrepps, þótt þekktur sje, má afhenda hreppsnefndinni til ráðstöfunar, og lætur hún, ef henni svo sýnist, fara með þau sem önnur óskilahross.

68. gr. Um útlausnarrjett og andvirðisgreiðslu óskilafjár.

Missiris-útlausnarfrestur er á seldum hrossum, en enginn á sauðfje. Hross falla eiganda meðan útlausnarfresturinn stendur yfir. Andvirði seldra kinda og gripa fá eigendur allt til septembermánaðarloka árið eptir að selt er, að frá dregnum öllum kostnaði.

69. gr. Um ómarkað fje og illa markað.

Eigi þarf að lýsa ómerkingum þeim, sem fyrir koma eptir aðalrjettir og skilarjettir, sem og eigi því fje, sem er svo kalineyrt eða brunnið á eyrum, soramarkað eða að öðru leyti svo illa markað, að markaglöggir menn ekki geta gjört úr markinu; og skal það allt selja sem óskilafje. En gefi eigandi sig fram og geti glögglega sannað eign sína, fær hann hana eða andvirði hennar

- 75** að kostnaði frá dregnum. Sama gildir um ómörkuð eða illa mörkuð hross sem sauðfje.

70. gr. Um leyfar andvirðis óskilafjár.

Andvirði þess óskilafjár, sem kemur úr eptirleitum og ekki gengur út, rennur óskipt til þeirra hreppa, er eptirleitir annast. En það af andvirði annars óskilafjár, sem enginn getur helgað sjer innan hins ákveðna tíma og eigi hefur gengið í markalýsingakostnað, skiptist milli allra hreppa milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) eptir fjárframtali. Skulu hreppstjórar senda peningana sýslumanni ekki síðar en fyrir árslok næst eptir, að útborgunarfresturinn er útrunninn, en hann skiptir þeim og stendur hlutadeigandi sveitarsjóðum skil á andvirðinu ekki síðar en á næstu manntalsþingum. Með samþykki sýslunefndar má þá verja meiru eða minna af fje þessu óskiptu, til að borga einhvern þann kostnað, er stafar af fjárskilum og við kemur öllum hlutadeigandi hreppum.

IX. kafli.

Um almennings-smalamennsku og millirekstra.

71. gr. Um vor-smalanir.

Tvisvar á vori hverju skal smala allan Flóa og Skeið á sama tíma, og skulu hlutadeigandi hreppsnefndir tiltaka smölunardaginn, svo og skipa fyrir hvernig fje er rekið á milli og komið sem bezt til skila. Rjettahöld geta þær og tyrirskipað, ef það þykir henta, og ráða þá allri tilhögun þeirra. Í hreppunum skal svo opt smalað og rekið á milli, sem hreppsnefndirnar fyrirskipa, og rjettir geta þær á sama hátt látið halda, ef ástæða þykir til.

72. gr. Um upprunnið fje.

Ef ekki eru fastákveðnir fráfærudagar í Hreppunum, skulu þeir, er fyrstir færa frá, tilkynna það hreppsnefndunum, er þá fyrirskipa almenna smölun. Það óskilatje, sem þá kemur fyrir, skal reka til rjetta. Innansveitarmenn hirða þar fje sitt, en utansveitarfje sje beint til fjalls, ef það er fjallfje og úr ull, en ella áleiðis heim til eiganda. Ef hreppsnefndunum sýnist, geta þær látið reka utansveitarfjallfje, sem er úr ull á atrjett hlutadeigandi sveita, á þann stað, sem þeim þykir hentugast. Eigi er skylt að hirða ull af óskilafje, nema henni liggi við að týnast, og þá gegn þóknun. En marka skal ókeypis lömb undir ám með sama marki og á þeim er. Sje vafi á um eiganda, skal sá, er markar, skyldur að geta gjört grein fyrir mörkuninni, ef á þarf að halda. Ákvæði þessarar greinar gilda einnig, að því leyti sem þær eiga við, í Skeiða- og Flóahreppum gagnvart þeim, er neðar búa.

73. gr. Um haustsmalanir.

Almenn smölun á fje skal fara fram einu sinni á viku hverri fyrir veturnætur, og eptir veturnætur að minnsta kosti annan hvern þriðjudag í öllum sveitum milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár), og jafnframt daginn áður á fjalla-jörðum. Skal þá hver bóndi halda öllu því fje og hrossum, sem aðrir eiga í landi hans, til rjettarinnar í hreppnum. Því, sem ekki gengur út í þeim rjett-

um, ráðstafar hlutaðeigandi hreppsnefnd í gæzlu, þar sem bezt gengur, gegn þeim gæzlutolli á hverja kind, er minnstur getur fengizt. Það, sem ekki verður gengið út í lok næstu rjettar, verður selt við opinbert uppboð þar í rjettinni. Rjett á hreppsnefnd á, ef henni þykir þurfa, að fyrirskipa smölun einu sinni í viku hverri allt haustið frá veturnóttum, og ræður hún þá, hvort rjettað er í hverri viku eða ekki nema aðra hvora viku, en rekið á milli hina vikuna. Fyrirfarist smalanir af óveðri, skal smala næsta dag, eða næst þegar fært má álíta. Sje fjenaður eigi áður kominn á gjöf, haldast þessar smalanir til jóla.

75

74. gr. Um skil á fjenaði.

Hverjum bónda ber að hreinsa vel heimalönd sín af öllum óskilum við hverja almenningssmalamennsku vor og haust, og halda öllu fje annara sem bezt til skila. Bregðist fyrirskipuð smalamennska hjá einhverjum, án þess lög-mæt forföll komi til, varðar það sektum. Verði einhver ber að því, að smala illa heimalönd sín við almenningssmalamennsku, hefur hreppsnefnd vald til að setja tilsjónarmann við smölun hans, eða þá að láta framkvæma hana á hans kostnað. Sje einhver svo mannfár, að hann geti ekki af eigin ramleik smalað heimaland sitt, þá er boðið er, ber hreppsnefnd að útvega honum styrk til þess, ef faanlegur er, á hans kostnað, nema því að eins, að sveitarfjelagið vilji styrkja til þess ókeypis. Öll vísvitandi vanskil á fjenaði varða sektum, nema þau sjeu svo vaxin, að þyngri refsing liggi við.

75. gr. Um meðferð á fjenaði.

Þess skal jafnan vandlega gæta, hvenær sem fje er smalað eða rekið á milli, rjettað eða geymt, að fara svo vel með fjeð, sem framast er unnt, eigi handleika það eða kvola meir en þörf gjörist, eigi láta það standa inni í sveltí nema sem skemmst, eigi láta vera of þröngt um það, nje neitt, sem getur hrjáð það fram yfir þörf. Allar slíkar óþarfa-pyntingar ber að meta sem illa meðferð á skepnunum.

76. gr. Um óþrif í fjenaði.

Ef vart verður við einhver ískyggileg óþrif í fjenaði, skal þegar taka það frá öðrum fjenaði og tafarlaust tilkynna það hreppstjóra, er þá lætur rann-saka það, og segir sýslumanni til, ef hætta þykir á ferðum.

X. kafli.

Um rekstra á sölufje.

77. gr. Um rekstrarmenn.

Hverjum rekstri skulu fylgja nægilega margir menn, vandaðir, duglegir og vel útbúnir. En það álist nægileg tala, ef 2 menn reka allt að 100 fjár, 3 menn allt að 200 fjár, 4 menn allt að 400 fjár, og svo fleiri menn eptir líkri tiltölu, ef fleira fje er rekið í einum rekstri; en ekki mega þeir jafnframt hafa annað á hendi, ef ekki er betur mannað. Ekki mega að jafnaði vera færri en 2 rekstrarmenn, hvað fátt sem rekið er, þó má 1 maður reka, ef ekki eru rekn-ar fleiri en 15 kindur, þó að eins með samþykki hreppstjóra þess hrepps, sem

30. dag ágústmán. 1895.

75 rekstur er úr, og þarf sá, er rekur, að geta sýnt leyfi frá honum, ef krafizt verður.

78. gr. Um rekstrarforingja.

Hvort sem rekstrarmenn eru fleiri eða færri, skal ávallt einn vera yfirmaður, er annist um að þessum rekstrarreglum sje hlýtt, og ber hann ábyrgð á því gagnvart þeim, er kynnu að kæra; en hann á aptur aðgang að samrekstrarmönnum sínum, ef þeim er um að kenna. Þó hvílir ábyrgðin að eins á hverjum einstökum rekstrarmanni, er brýtur, ef brotið er svo vaxið, að það heyri undir almenn hegningarlög.

79. gr. Um rekstrarmark.

Allt fje í sölurekstrum skal vera merkt með ákveðnu rekstrarmarki, er sje svo glögg, að það sjáist tilsýndar í björtu, og svo traust, að það ekki máist af, þó að votviðri gangi.

80. gr. Um áningu og áfanga.

Reka skal hægt og gætilega, ægja nógu opt og hafa áfanga eigi of langa. Eigi má ægja í slægjulöndum, meðan heyannir standa yfir, en úr því má ægja hvar sem vill, hvort heldur er í byggð eða óbyggð.

81. gr. Um vörn við því að tjón verði af rekstrum.

Svo skal rekstrum haga, að sem minnstur bagi verði að, þeim er þau lönd eiga, sem um er rekið. Varast skal að rekstrum lendi saman við annað fje, ef hjá því verður komizt. Eigi má halda áfram með rekstra úr því að farið er að skyggja til muna, nema brýna nauðsyn beri til að ná í áfanga, og aldrei úr því að dimmt er orðið; svo má og aldrei leggja upp með rekstra fyr en markljóst er orðið.

82. gr. Um rannsókn á rekstrum.

Nú ber svo til að öðru fje lendir saman við rekstur. Skal þá stöðva reksturinn, ef á ferð er, en ella halda kyrru fyrir, og eigi leggja aptur af stað með hann, ef í byggð er, fyr en búíð er að rannsaka hann af 2 tilkvöddum skilríkum mönnum. Getur enginn skorazt undan slíkri rannsókn, er til þess er fær, og ber að gjöra það ókeypis, ef það ekki tekur upp yfir 2 klukkustundir; ella ber rekstrarmönnum að greiða þóknun fyrir, eptir úrskurði sýslumanus, ef á greinir; en aðgang eiga rekstarmenn með þá borgun að eigendum fjárins, ef þeim hefur ekki sjálfum verið um að kenna.

83. gr. Um talningu á rekstrum.

Telja skal fjed í rekstrunum hvenær sem viðstaða verður svo að fje dreifi sjer nokkuð til muna, bæði þegar staðar er numið og haldið af stað aptur. Vanti þá fje í reksturinn, skal gjöra advart um það á næsta bæ, sem að er komið og biðja fyrir það, sem vanta kann. En ef fleira fje er komið í reksturinn en honum á að fylgja, skal á næsta bæ, sem að er komið, rjetta reksturinn og skilja það frá, sem að hefur komið, og sjá um, að það komist í átt-haga sína, eigendum að skadlausu.

84. gr. Um óleyfilega fjártöku í rekstra.

Verði einhver sannur að því, að hafa tekið fje annara í rekstur heimildarlaust, skal hann bæta það eigendum að fullu eptir samkomulagi eða eptir

mati óvilhallra manna, er sýslumaður tilnefndir, ef með þarf. Sannist það, að slíkt hafi verið gjört af skeytingarleysi, varðar það að auki sektum, 1–5 kr. fyrir hverja kind, sem þannig er tekin, er gangi í sveitarsjóð þess hrepps, er land á, þar sem brotið er framíð, nema því að eins að brotið heyri undir almenningarlög.

75

XI. kafli.

Um grenjaleitir og eyðingu refa.

85. gr. Um umsjón hreppsnefndar með refaveiðum.

Hreppsnefndum er skylt að annast um allt, er lýtur að eyðingu refa á þeim stöðum, er þær eru skipaðar yfir, hvort heldur er í afrjettum eða heimalöndum. En hreppsnefndirnar í þeim hreppum, er næst eru afrjetti, skulu aðstoða hinar, er fjær búa, og segja til ef umbóta þarf með. Þær geta og bannað alla smölun og rekstra í afrjetti á þeim tíma, er það kann að geta spillt fyrir refaveiðum.

86. gr. Um grenjaleitir.

Grenja skal leita í afrjettum einu sinni á vori hverju eða optar, ef þurfa þykir, svo og í heimalöndum, ef grunur leikur á að þar geti gren verið. Hreppsnefnd ræður, hvenær að vorinu leitað er, og hve margir menn leita. Hún ræður og skotmann, einn eða fleiri, er fylgja skulu leitarmönnum, tiltekur foringja leitarinnar, er getur verið skotmaður eða annar. Leitarforingi ræður, hve lengi leitað er og á hvaða stöðvum.

87. gr. Um skyldur til grenjaleita.

Skyldur er hver búandi að leggja til svo marga menn sem hann getur, til að leita grenja í landareign sinni, þá er hreppsnefnd krefur. Skyldir eru og allir búendur, er tiltölu eiga í afrjetti, að leggja til skipta ókeypis menn til grenjaleita á afrjettum ef það er samþykkt með meiri hluta þeirra bænda, er hlut eiga að máli.

88. gr. Um viðlegu við gren.

Þá er gren finnst, skal skotmaður leggjast við það við annan mann, er sje þekktur að því að vera áreiðanlegur maður. Skotmaður ræður, hve lengi er legið við gren; eigi má það að forfallalausum vera skemur en 5 dægur, meðan gren vinnst ekki. Skotmaður ræður hverjum ráðum hann beitir til að vinna grenið. Ef gren finnst utan leitar, skal sá, er finnur, gjöra aðvart um það, svo fljótt sem verður, og skal þá sem fyrst leggjast við það á sama hátt.

89. gr. Um kaup þeirra, er að grenjum vinna.

Ef grenjaleitir ekki eru skyldukvöð, fá þeir, er grenja leita, allt að 2 kr. 50 a. í kaup um hvern sólarhring, er til þeirra gengur, þó svo, að þeir fæði sig sjálfir. Sömuleiðis fá þeir fyrir hvern hest, sem þeir þurfa með, 70 aura um sólarhringinn. Sama kaup fær skotmaður, en hreppsnefnd semur við gæzlumann um kaup hans. Enn fremur fær skotmaður verðlaun fyrir þá refi, er hann vinnur við gren, hvort heldur í afrjettum eða heimalöndum: Fyrir fullorðna refi 2 kr. fyrir fyrra dýrið, en 10 kr. fyrir hið síðara, og 1 kr. fyrir hvern yrðling. Svo skal og hver sá, sem vinnur tóur, sem ekki eru við gren,

75 fá 3 kr. í þóknun fyrir hvert dýr, sem hann vinnur, á hverjum tíma árs sem er. Hver sá, er gren eða refi vinnur, getur þó ekki krafizt verðlauna þessara, nema hann geti komið með óyggjandi sannanir fyrir því, að hann hafi unnið það, er hann segir, ef þess verður krafizt.

90. gr. Um eitranir fyrir refi.

Á hverju hausti skal eittra fyrir refi í afrjettum, svo og í heimalöndum, ef ástæða þykir til. Skulu hreppsnefndir sjá um, að til sjeu nægilegar byrgðir af eitri, sem líkindi eru til að dugi, svo og nægilegt æti til að eittra. Eitrunina skal fela þeim mönnum, er vel hæfir þykja til þess starfa, og ráða þeir í samráði við hreppsnefnd, hvar og hvenær er eittrað. Um borgun fyrir þennan starfa skal semja við hreppsnefndina.

91. gr. Um aðrar ráðstafanir til eyðingar refa.

Hreppsnefndir skulu gjöra hverjar þær ráðstafanir aðrar, er þær álíta nauðsynlegar eða hentugar til þess að eyða refum, svo sem að gjöra skothús, leggja dýraboga, eða hvað annað, sem bezt þykir reynast. Þó skulu allir, sem hjer eiga hlut að máli, vandlega gæta þess, að sýna alla þá mannúð, sem frekast er mögulegt, við þessi verk sem annað, eigi beita óþarfri hörku eða grimmd og ef unnt er að eins nota það eitru, sem er bráðdrepani.

92. gr. Um kostnað við refaveiðar.

Allan kostnað, sem leiðir af refaveiðum eða tilraunum til eyðingar refa, skal, að svo miklu leyti sem hann hefur ekki verið með sveitarsamþykkt gjörður að skyldukvæð, greiða af hlutaðeigandi sveitarsjóðum á þann hátt, sem venja er til, eða umsemur við þá, er borgun eiga að taka. Nú vinnur einhver hreppur svo mikið að því, að eyða refum, að kostnaðurinn við það auðsjáanlega mundi mjög íþyngja hreppsþúum; má þá greiða allt að helmingi úr sýslusjóði, ef sýslunefndin og amtsráðið samþykkir það. Reikningar um refaveiðakostnað, sem borgaður er úr hreppsþjóði, skulu fylgja sveitareikningunum sem fylgiskjöl.

93. gr. Um refaveiðaskýrslur.

Um nýjár hvert skulu hreppsnefndir senda sýslunefndinni skýrslu fyrir líðið ár um tilraunir þær, sem gjörðar hafa verið til eyðingar refa, og árangurinn af þeim. Ein skýrsla nægir fyrir Flóahreppa alla og Skeið, og skal sá semja hana, er hlutaðeigandi hreppsnefndir fela það. Refaveiðaskýrslur skulu vera þannig lagaðar, nema sýslunefnd breyti til um snið á þeim:

1. Var mikill bitur í afrjetti eða byggð?
2. Var grenja leitað í afrjetti eða byggð?
3. Hve margir menn leituðu á hvorum staðnum?
4. Hve lengi stóð leitinn yfir?
5. Hve mörg gren fundust?
6. Hve margir lágu við gren?
7. Hve lengi var legið við gren?
8. Hvernig voru grenin unnin?
9. Hve mörg fullorðin dýr voru unnin?
10. Hve margir yrðlingar voru unnir?
11. Voru refir skotnir?

12. Var notaður dýrabogi? og með hverjum árangri?
13. Var eitrad fyrir dýr? og með hverjum árangri?
14. Hvaða eitur var notað?
15. Hvernig var eitrið útbúið?
16. Hvað var helzt eitrad: hross, sauðfje, rjúpur eða annað?
17. Hve mikið var brúkað af hverju fyrir sig?
18. Hvað af þessu hefur þótt best reynast?
19. Vita menn af gömlum grenjum óleitudum?
20. Ætla menn að refir komi af annara afrjettum? og þá hvaðan?
21. Hver ráð ætla menn sjeu best til að útrýma bít?

XII. kafli.

Almennar ákvarðanir.

94. gr. Um úrskurðarvald.

Í öllum þeim atriðum, er eigi er minnst á í þessari reglugjörð, en eru samkyns eða skyld að efni, skulu hreppsnefndir ráða því, er snertir þeirra eig. in sveitir, þó svo, að það ekki komi í bága við landslög nje reglugjörð þessa, nje skerði skýlausan rjett annara sveitarfjelaga. Bera skulu hreppsnefndir þau atriði þessu viðkomandi, er þær hafa ástæðu til að ætla að almenning varði, undir sveitunga sína, og ber þeim að taka sem mest tillit til óska almennings, ef þær eru á rökum byggðar; en skera verða hreppsnefndir úr sjálfar, ef á greinir. Sýslunefnd ræður í þeim atriðum, þar sem hagsmunir tveggja hreppa eða fleiri koma í bága hver við annan. Þó getur hún gefið leyfi til, að hjer. aðlútadi mál, sem að lögum bera undir hana, sjeu lögd í gjörð. Amtsráð ræður, ef í málum þessum greinir á við aðrar sýslur og landshöfðingji ef ágreinir við annan landstjórnung.

95. gr. Um sektir og málssóknir.

Brot gegn reglugjörð þessari varða 1—100 kr. sektum. Uppljóstrarmenn eiga heimtingu á fjórðungi sektar, en hinn hlutinn rennur í sveitarsjóð þess hrepps, sem brotið er framið í. Sje brotið framið í afrjetti, skal svo álíta sem það sje brotið í þeirri sveit, sem næst liggur þeim afrjetti.

Mál út af brotum gegn reglugjörð þessari skal fara með sem almenn lögreglumál.

96. gr. Um ógildingu eldri ákvarðana.

Reglugjörð um notkun afrjetta o. s. frv. fyrir hreppana milli Þjórsár og Hvítár í Árnessýslu, dags. 15. apríl 1886, staðfest 8. júlí 1886, sömuleiðis Reglugjörð um grenjaleitir og refaveiðar í Árnessýslu, dags. 1. apríl 1885, staðfest í júní 1885, að svo miklu leyti sem hún viðkemur sömu hreppum, svo og allar eldri ákvarðanir, er koma í bága við reglugjörð þessa, skulu hjermeð numdar úr gildi.

Amtsráð Suðuramtsins, Reykjavík 3. dag júlím. 1895.

J. Havsteen,

Reglugjörð

fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu um notkun afrjetta, fjallskil fjármörk, rjettahöld og eyðingu refa, m. fl.

Amtsráðið í Vesturamtinu

Gjörir kunnugt: Samkvæmt lögum 22. marz 1890, um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda, og lögum 24. nóvbr. 1893, um breyting á 3. gr. í fyrnefndum lögum, 22. marz 1890, er hjermeð staðfest og löggilt eptirfylgjandi

Reglugjörð

fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu um notkun afrjetta, fjallskil, fjármörk, rjettahöld og eyðingu refa m. fl., sem samín er af sýslunefndinni þar, og skal reglugjörðin öðlast gildi 1. september 1895.

I. kafli.

Um geldfjárrekstur á afrjettir og fjallönd á vorum.

1. gr.

Hreppsþúar í þeim sveitum, þar sem nægileg afrjettarlönd eru, skulu, ef þeir að álitu hlutaðeigandi hreppsnefndar ekki eiga nægileg fjallönd fyrir sig sjálfa, skyldir að reka í miðja afrjett að vorinu allt geldfje sitt. Nú eru engin slík afrjettarlönd, heldur að eins heimalönd eða búfjárhagar, og skal þá hreppsnefndin annast um, ef ekki fæst upprekstur í annari sveit, að fjenu sje jafnað í löndin, að tiltölu rjettir við landrými. Skulu sveitarmenn skyldir að nota slíkan upprekstur eptir ávisun hreppsnefndarinnar, svo framarlega sem upprekstrartollurinn ekki fer fram úr því, sem hann er ákveðinn hjer á eptir.

2. gr.

Í upprekstrartoll greiðist 1 al. fyrir hverjar 10 sauðkindur, hvort heldur er lömb eða rosíð, alls þess fjár, sem á fjall ber að reka; skal tollur þessi greiddur innan októbermánaðarloka, ef ekki semur öðruvísi. Hver fjáreigandi skal skyldur til að skýra hlutaðeigandi hreppsnefnd fyrir lok ágústmánaðar frá tölu þess fjár, er hann rak á fjall, en hreppsnefndinni ber fyrir fjallaleitir að haustinu að tilkynna þeim, er hafa rjett til fjallatolla, að hverjum fjáreigendum þeir eigi aðgang með greiðslu á þeim.

3. gr.

Fráfæring allan skal sitja annaðhvort heima áður en hann er rekinn, eða þar sem hann er eptirskilinn í fjalllandinu, í þrjá sólarhringa. Enginn má heimildarlaust reka eða sleppa fjenaði sínum á afrjett eða í annara mannalönd, sem hann á ekkert tilkall til. Reka skal þannig gegnum heimalönd manna, að ekki hljótist skaði af. Brot móti þessum kafla varða 1 til 10 kr. sekt, auk skaðabóta, eptir óvilhallra manna mati.

II. kafli.

Um fjallskil

4. gr.

Á ári hverju skulu hreppsnefndir hver í sínum hreppi kveðja skriflega

með nægum fyrirvara alla þá, sem skyldir eru að ganga á fjall eptir sauðfje samkvæmt 5. gr. í reglugjörð þessari, til þess að leita af rjettir og önnur fjalllönd, innan merkja þeirra, sem tilgreind eru í 6. gr. Fjallgangnaboð þetta gangi sem þingboð um allan hreppinn, og varðar sektum ef tefst eða niðurfellur, skal því nákvæmlega ákveða, hvernig fjallgöngum skal haga, rekstrum til rjetta, geymslu safnsins við rjettina, til þess rjettarhald byrjar, hverjir í stað fjallskila skulu sækja fje í aðrar rjettir, og skal til þess velja markglögga og gætna menn, er skulu vera útbúnir með markaskrá sýslunnar og hreppsins. Hreppsnefndin skal og skipa fyrir hverjir skulu vera leitarstjórar og skulu þeir ætíð skyldir að ganga með leitar mönnum. Öll óhlýðni gegn fyrirskipunum hreppsnefndar og leitarstjóra varðar sektum samkvæmt 11. gr.

5. gr.

Hver maður sem á eða hefir umajón yfir 6 sauðkindum og þar yfir, er til fjalls skulu reknar, skal skyldur að gjöra fjallskil, eptir fyrirskipunum hreppsnefndar þeirrar, sem hlut á að máli, er skal hafa jatnað fjallskilunum nákvæmlega niður á alla fjáreigendur, eptir sauðfjártölu og þörfum, svo fjallskilum og fjárheimtum sje svo vel fullnægt, sem unnt er.

6. gr.

Þessi eru gangnamerki hreppa á milli.

Langmerkin eru, fjallgarðurinn þar sem hann er hæðstur, eins og vötnum hallar, eða þar sem hreppalönd ná saman. Þvermerkin eru: milli Hörðudals og Skógarstrandar Gunnarsstaðaá-Gljúfurá, milli fjalls og fjöru, og leita Skógstrendingar þaðan að Kársstaðahálsi. Milli Skógarstrandar og Helgafellsveitar ræður Kársstaðaháls, og leita Helgafellingar og Stykkishólmshreppsúar þaðan að Axarhamri, Tröllahálsi og Hraunsfirði. Þaðan leita Eysrveitingar að Búlandshöfða; þá Neshreppingar innri að Loðnugjá í Ólafsvíkurenni og Hróa; þá Neshreppingar ytri að Skarðsvík, Brattahrauni, Kálfadölum, Miðfelli og Bárðarkistu; þá vestri hluti Breiðuvíkurrepps til Fagurhólsrjettar að Valahrauni, Háahrauni og Merkihrigg; þá eystri hlutinn til Hnausarjettar, að Fróðarheiðarvegi; þaðan leita Staðsveitingar að Djúpagili, Urðarmúla og Baulárvallavatni. Þá Miklhreppingar að Skyrtnunu, Hafursfelli og Svínhóli; þá Eyrehreppingar að Svínaskarði, Svínavatni Arná, Oddastaðavatni og Hafursfjarðará; þá Kolhreppingar norðan Kaldár til Mýrdalsrjettar, að Geirhnúk eptir Vatnshlíðar- og Kolbeinsstaðafjallseggjum niður í Garðagjá; þá syðri hlutinn sunnan Kaldár frá Klifsdal, Hróbjargarstaðaland, Kaldadal og Skógaþjall, til Kaldárbakkarjettar. Þar sem fjöll eða hálsar ráða þvermerkjum, skal frá báðum hliðum gengið að vatnaskili.

7. gr.

Næsta virkan dag fyrir fyrsta rjettadaginn og sömuleiðis fyrir þriðja eða skilarjettardaginn, skal hver búandi skyldur til að leita vandlega sín heimalönd, þau sem ekki eru venjulega leituð til rjettar, og skal hann í tæka tíð reka allt geldfje, sem í þeim finnst og sem hann hvorki á sjálfur nje heima-fólk hans, til rjettar eða í fjallasafn.

8. gr.

Þrjár skulu fjallleitir á hausti; leitardagar eru hinir sömu og venja hefir verið til í fyrstu og annari leit, en þriðja leitin skal fram fara þrem vikum eftir fyrstu leit, og skulu leitardagar nákvæmlega tilgreindir í fjallskilaboðinu.

9. gr.

Þeir, sem reka fje sitt til fjalls í annari sveit, en þeir búa í, skulu háðir hinum sömu skyldum og hlýðni sem þeir hreppsþúar þar, með fjalleitir og fjársókn í aðra hreppa, en reki þeir ekkert fje til fjalla í sínum hreppi, skulu þeir álítast þar í flokki hinna órikari manna til fjallskila, en reki þeir nokkuð af fje sínu á fjall í sinni sveit, fer niðurfjöfnun eftir því fjármagni.

10. gr.

Leitarstjórar skulu annast um, að leitir fari vel og skipulega fram; til þess heyrir meðal annars, að leitarmenn hefji leitina þá sauðljóst er orðið, og hittist úr nágrannahreppunum eða bíði hver eftir öðrum á gangnamótum, þar sem því verður viðkomið, samt framhaldi leitunum samhliða hver til sinnar lögrjettar.

Nú hittir leitarmaður vanfæra kind í leit sinni, og álitur að hannekki geti komið henni til rjettar, án þess að vanrækja gönguna og skal hann þá skera kindina, og dysja forsvaranlega, þannig, að hann geti vísað til hennar, og skýrt frá marki á henni.

11. gr.

Leitarstjórar skulu vandlega gæta þess, að allir þeir, sem fjallskil eiga að gjöra, leggi til svo marga fullgilda leitarmenn, sem hreppsnefndin hefir ákveðið samkvæmt 5. gr. Nú vanrækir einhver af skeytingarleysi, að gjöra þau fjallskil, sem á hann voru lögð, má þá hreppsnefndin eða leitarstjórinn, verði því viðkomið, kaupa mann til að vinna það, er ávantar til fjallskilanna upp á hans kostnað, eftir mati óvilhallra manna og gjaldi að auki sektir 1 til 10 kr.

12. gr.

Leitarstjóri skal hlýðarlaust tilkynna hlutaðeigandi hreppsnefnd alla óhlýðni gegn fyrirskipunum hans, en hreppsnefndin kærir slíkt, samt sjerhverja aðra skyldu vanrækt með tilliti til fjallskila, fyrir sýslumanni til sektar að lögum. Sömuleiðis hefir hver einstakur maður rjett til að kæra hreppsnefndina, hafi hún beitt við hann rangindum eða íþyngt honum sjerstaklega fram yfir það, sem þessi reglugjörð leyfir.

13. gr.

Fjallafje það, sem ofan slangrar á sumrum í kvífje manna, skal í hverri viku úr skilja og leggja nágrannar saman til að reka það aptur á afrjetteða lönd þau, er til uppreksturs eru notuð.

14. gr.

Auk heimalandssmalana, þeirra sem getið er í 7. gr., geta hreppsnefndir svo opt sem þurfa þykir, fyrirskipað almenna rækilega smölun á öllum heimalöndum í hreppnum, og skal þá öllu fje komið beinustu leið til átthaga

sinna. Nú kemur rekstur til búanda, skal hann þá, ef mögulegt er, láta rannsaka hann, og taka úr kindur þær, sem ekki eru á rjettri leið, ef nokkrar eru, og leiðbeina þeim í rjetta átt, svo fljótt sem því verður viðkomið.

15. gr.

Hafi þriðja leit — leit til skilarjettar — misheppnast, skal hreppsnefndin hafa vald til að fyrirskipa fjórðu leit, á fjalllönd og afrjetti, er henni ber um að sjá. Til þeirrar leitar má nefndin gjöra auka-niðurjöfnun verka eða fjártil-lags, eptir ástæðum, á alla hlutaðeigendur.

16. gr.

Hver sem finnur kindur á afrjettum, eða fjalllöndum þeim, sem ekki teljast með búfjárhögum, að afstöðnum öllum lögboðnum leitum, skal fá fundarlaun eptir óvilhallra manna mati; þó mega þau ekki fara fram úr $\frac{1}{4}$ verðs þess, sem kindin eða kindurnar eru metnar.

Af þeim kindum, sem finnast kunna í búfjárhögum, ber ekki að greiða fundarlaun, en sjerstaka fyrirhöfn, svo sem að ná kindum úr klettum eða því um líkt, ber að borga.

III. kafli

um sauðfjármörk.

17. gr.

Sjerhver fjáreigandi skal skyldur til að hafa eitt glögggt og löglegt eyrnamark á sauðfje sínu — en afeyrt hvort sem er á öðru eða báðum eyrum er ólögmætt — og færa að vorinu mark á aðfengnum kindum, sem næst sínu marki er verða má, samt brennimerkja og hornmarka þær. Nú eignast maður kindur, sem hann getur ekki markað undir sitt mark, og skal hann þá skyldur strax, bæði að fá leyfi markeiganda ef kostur er, að láta ganga með markinu, og auðkenna kindina eða kindurnar, sem glöggast verða má, samt afhenda hreppsnefndinni skriflega lýsingu á eyrnamarki og öðrum einkennum kinda þessara fyrir ágústmánaðarlok ár hvert.

18. gr.

Hjeðan af skal taka upp brennimark fyrir sýsluna, er á skulu vera þessir stafir S. H. og að auki tölustafir þannig:

S. H.	1.	fyrir	Kolbeinsstaðahrepp
- -	2.	—	Eyjarhrepp
- -	3.	—	Miklaholtshrepp
- -	4.	—	Staðarsveit
- -	5.	—	Breiðuvíkurbhrepp
- -	6.	—	Neshrepp ytri
- -	7.	—	Neshrepp innri
- -	8.	—	Eyrarsveit
- -	9.	—	Helgafellssveit
- -	10.	—	Stykkishólmshrepp
- -	11.	—	Skógarströnd

30. dag ágústmán. 1895.

- 76** Brennimörk þessi skulu sett framan á vinstra horn kindarinnar, en brennimark eiganda framan á hægri horn; skylt er öllum þeim, er sörámarkaðar kindur eiga, að brúka brennimörk þessi.

19. gr.

Markaskrá fyrir sýsluna skal prenta 5. til 10. hvert ár, og skal hreppsnefndin í hverjum hreppi annast um, að safna öllum eyrnamörkum og brennimörkum í hreppnum, og setja þau saman eftir stafrófsröð í greinilega skrá. Skal hreppsnefndin því næst, eftir að hún hefur samið skrána, birta hana fyrir öllum fjáreigendum í hreppnum, svo að hver og einn geti fullvissað sig um, að hans mark sje rétt skrásett. Síðan sendir hreppsnefndin sýslunefndinni skrána, sem annast um, að aðal-skrá sje samin yfir öll mörk sýslunnar og síðan prentuð.

Skyldar skulu hreppsnefndir til strax og reglugjörð þessi öðlast gildi, að semja skrá yfir öll fjármörk í hreppnum, svo mörg eintök, að hver sá, er sendur er í aðrar réttir geti fengið eitt, og skulu oddvitar jafnan gæta þess á hreppskilum vor hvert, að aðvara hreppsþúa um, að ef nýinnflutt eða nýupptekin mörk kunna að vera í hreppnum, að hafa tilkynnt hreppsnefndinni það svo snemma, að hún geti bætt þeim á fyrumgetnar markaskrár.

Skrár þessar skulu afhendast oddvita, að afloknum skilarjettum ár hvert.

20. gr.

Þeir sem eiga eða taka upp mörk, sem þeir ekki næst áður hafa verið prentaðir fyrir í markaskrá sýslunnar, skulu, hvort sem það er sauðfjár eða hrossamark, greiða 1 krónu fyrir hvert mark sem aukagjald, er gangi til prentunarkostnaðar, en það sem hann verður meiri borgist af sýslusjóði. Allir mark-eigendur skulu fá eitt eintak af skránni.

Fyrir brennimörk greiðist engin sjerstök borgun.

21. gr.

Enginn má blóðmarka kindur í lögrjettum nje á hausti.

IV. kaffi

um rjettahöld og meðferð á úrtíningsfje.

22. gr.

Þar skulu lögrjettir vera, sem segir í 24. gr. og svo langt og víða til reka, sem segir í 6. gr.

Breyta má þessu með samþykki meiri hluta hreppsþúa, hreppsnefndar, sýslunefndar og amtsráðs.

23. gr.

Þrisvar skal rjettað á hausti í hverri lögskilarjett og skulu hreppsnefndir annast um, að rjettir sjeu að öllu leyti vel uppbyggðar, og nægir dylkar handa öllum hreppsþúum, er sjálfir annist um dylkadyr sínar, meðan á rjettarhaldi

stendur. Dilka handa utanhrepps eða sýslubúum, eru hreppsþúar því að eins skyldir að byggja á sinn kostnað, að þeir sýni þeim sömu skil hvað dilkrúm áhærir. Rjett er að nefndin kjósi einn mann úr sínum flokki til umsjónar sem rjettarstjóra.

76

24. gr.

1. Rjettir skulu haldnar í þeirri röð og á þeim dögum er nú greinir:

Hraunskarðsrjett	mánudag	í 21. viku sumars
Fagurhólsrjett	þriðjudag	í 21. — —
Hnausarjett og Vallnarjett	}	miðvikudag í 21. — —
Bláfeldar og Grundarrjett		
Brekku og Arnarhólsrjett	}	fimmtudag í 22. — —
Miðhraunsrjett		
Þverárrjett og Kothraunsrjett	}	föstudag í 22. — —
Valshamars og Mýrdalsrjett		
Kaldárbakkarjett	miðvikudag	í 22. — —

2. Eptirleitir skulu haldnar svo fljótt sem verða má, eptir að leitum er lokið, en þær byrja næsta virkan dag eptir fyrstu rjett.
3. Lögskilarrjettir í hverjum hreppi skulu haldnar þrem vikum eptir fyrstu rjett, sama vikudag, og skal til þeirra rjetta ganga hinar sömu göngur og til fyrstu rjettar, og reka til rjettar allt það fje, sem á fjalli finnst, hvort sem það er heimt eða óheimt.

25. gr.

Hreppstjórar halda lögreglu í hverri lögskilarrjett, en rjettarstjóri annast um innrekstur fjárins og sjer um, að fjeð troðist ekki undir, gætir þess, að fjenu ekki sje á nokkurn hátt misþyrmt, og kallar hreppstjóra til, ef svo ber við, lítur eptir að sundurdráttur fjárins fari sem skipulegast fram; markaglökkir og gætnir menn skoði í dilka, áður út er hleypt, og að fjeð fari ekki saman úr dilkunum; skal því enginn hleypa út fyr en rjettarstjóri leyfir, sem ekki sje fyr en búð er að kanna úrtíning, og skal þá aðalreglan, að utanhreppsmenn hleypi fyrst út og svo þeir, sem lengst eru að.

26. gr.

Ómerkinga alla skal draga í sjerstakan dilk, sem til þess er gjörður í rjett hverri, og skal þangað færa allar ær, sem von getur verið á að ættu þá; skal rjettarstjóri jafnan vera viðstaddur, og engum heimilt vera að taka ómerkinga sem sína eign, nema með samþykki hans og meiri hluta hreppsnefndar; en alla ómerkinga, sem enginn finnst eigandi að, að afloknu rjettarhaldi, skal selja þá þegar, og andvirði þeirra renna í sveitarsjóð. Um ómerkinga,

76 sem finnast eptir rjettir, fer sem um annað óskilafje og rennur einnig andvirði þeirra í sveitarsjóð.

27. gr.

Mýjetninga skal selja í hverri lögskilarjett, þó því að eins að enginn geti helgað sjer þá, og að eyrun sjeu svo jetin, að ekkert mark verði gjört úr, skal rjettarstjóri kalla til hreppstjóra, og hina markglöggustu menn, bæði innan- og utanhrepps, og sjeu allir samdóma um markleysi þessara kinda. Annars fer um þá sem annað óskilafje; svo fer og um þá mýjetninga sem finnast eptir rjettir, og rennur einnig andvirði þeirra í sveitarsjóð.

28. gr.

Rjettartoll skal greiða úr hreppssjóði búanda þeim, á hvers landi rjettin stendur, sem er 5 til 10 krónur, eptir samkomulagi við hreppsnefndina, eða mati óvilhallra manna.

29. gr.

Öllum úrtíningi úr fyrstu og annari rjett skal sleppt milli rjetta í land rjettarbónda eða annars, ef hentugra þykir, en fje það, sem ekki dregst upp, eða hirt er úr skilarjett, skal þá þegar afhenda hreppstjóra, og skal hann þá kveðja til með sjer tvo markglögga og gætna menn; skulu þeir allir skoða kindurnar bæði á eyrna- og hornamörkum og segja til marka, skal þá hreppstjóri nákvæmlega uppskrifa og upp lesa mörkin í heyranda hljóði; það sem þá verður eptir óútgengið, skal þegar selt við opinbert uppboð, án útlausnars frests. Allir þessir 3 menn beri ábyrgð á, að mörkunum sje rjett lýst.

30. gr.

Nú koma utanhreppskindur fyrir í einhverri sveit eptir afstaðnar skilarjettir, og þekkja menn eigendur að þeim, skulu þær þá á kostnað eiganda geymdar í vörslum hreppstjóra, sem annast um, að eigandanum verði tafarlaust gjört aðvart um þetta. Hafi eigendur eptir að hafa fengið aðvörun, ekki leitt sig að kindum þessum fyrir Marteinsmessu, skal hlutadeigandi hreppstjóri selja þær við opinbert uppboð, er áður sje auglýst almenningi í hreppnum með nægum fyrirvara.

Kindur þær, sem koma fyrir eptir skilarjett, og ekki þekkjast eigendur að, skulu vera auglýstar tafarlaust í öllum næstu sveitum, og ekki seldar fyrri en eptir Marteinsmessu. Geymzlukostnaður fari ekki fram úr 5 aukum um sólarhring fyrir hverja kind.

31. gr.

Lýsing á óskilafje, sem við opinbert uppboð er sett, skal sendast sýslumanni fyrir miðjan desember, er auglýsi hana í blaði, sem út kemur í Reykjavík og vanalega hefur auglýsingar meðferðis, ekki síðar en í febrúar næsta ár, og skal hver sá, sem getur helgað sjer eitthvað af hinu selda fje, hafa rjett til að fá andvirði þess, þó að frá dregnum öllum sanngjörnum og lögmætum kostnaði, er fyrir því var hafður. Innlausnarrjetturinn nær til Mikaelsmessu næsta ár frá því það var selt.

32. gr.

Enginn má sleppa hrossum eða nautum á afrjetti eða fjöll ómörkuðum. Skyldur skal hver sá, sem hross á, sem á fjall er sleppt, að lýsa hrossamarki

sínu fyrir blutaðeigandi hreppsnefnd og láta prenta það við fyrsta tækifæri í **76** markaskrá sýslunnar. Nautamark sje hið sama.

33

Alstaðar í sýslunni, þar sem stóðhross ganga að sumrinu, einkum sje þau utanhrepps, skal þeim smalað og rjettað í skilarjett. Þau hross, sem þá ekki þekkjast eigendur að, skal farið með sem annað óskilafje. Þó skulu þau ekki seld fyrir 20. desember.

V. kafli.

Um grenjaleitir og eyðing refa.

34. gr.

Hreppsnefndir skulu hver í sínum hreppi, árlega ráða 1 mann eða 2, eptir því sem þörf virðist á og sem til þess eru hæfir, til að vera til staðar í hreppnum á tímabilinu frá 14. maí til 14. júlí, til þess að liggja á grenjum og reyna að vinna þau með skotum og eitrun.

Skyttan skal hafa í kaup, auk fæðis, hvort heldur hún er í grenjaleit eða liggur á greni 1 kr. 50 a. um sólarhringinn; hálfur sólarhringur reiknast sem heill, en styttri tíma er sleppt. Þess utan fær hún í aukabóknun 4 kr. fyrir fyrra dýrið og 8 kr. fyrir hið síðara, og sama kaup og fyrir síðara dýrið ef fleiri dýr fullorðin vinnast á sama greni, og 50 aura fyrir hvern yrðling, sem hún nær. Sama kaup fær vökumaður fyrir að ná yrðlingi, eða hver annar. Skal hann og þeir sýna skott dýranna oddvita því til sönnunar, sem þá sje eyðilögð.

35. gr.

Ef að grenjavinnsla mistekst af einhverjum orsökum, skal hreppsnefndin rækilega eitra með strychnin í aðgengilegu og ginnandi æti, skal þessi eitrun gjörð af þeim manni, sem kjörinn hefur verið af nefndinni og sje hann til þess eiðsvarinn.

36. gr.

Hver búandi maður í hreppi hverjum skal skyldur að leita árlega, þrisvar á hverju vori, grenja í landi ábýlisjarðar sinnar, sje það ekki víðáttumeira en svo, að hann noti það fyrir sinn eigin fjenað; hreppsnefndin skal rækileka brýna þessa skyldu fyrir mönnum, og gæta þess, að henni sje hlýtt. Þegar nauðsyn þykir að leita nýrra grenja, skal hreppsnefndin annast um að það sje gjört og sömuleiðis á afrjettalöndum; fyrir þær leitir má greiða sanngjarna þóknun úr sveitarsjóði. Brot mót þessari grein varða sektum frá 2—20 kr.

37. gr.

Finnist gren, skal bóndi sá, í hvers landi grenið er fundið, tafarlaust vitja skyttunnar, ef hún er ekki með í leitinni, til að fá hana á grenið, hann skal og fæða skyttuna og leggja til vökumann með henni og fæða hann, og ber honum fyrir það 1 króna fyrir hvern mann um sólarhringinn. Ekki má yfirgefa gren, frá því það er fundið, þó skyttan ekki fáist strax, en skyld skal hún að koma á grenið svo fljótt sem verða má og yfirgefa ekki grenið fyr en búði er til þrautar að reyna að vinna dýrin eða þau unnin, og telst ekki minna full tilraun en 3 sólarhringar, ef bæði dýrin eru ekki unnin,

38. gr.

Hreppsnefndir skulu sjá um hver í sínum hreppi, að eitrað sje fyrir refi á hverju hausti eða vetri, þar sem haganlegast þykir. Aðalregla við eitranina sje sú, að afsláttarhross eða rjúpur sjeu til þess haft, og sjeu þá 100 rjúpur sem 1 hross-skrokkur; skal nefndin sjá um, að nægilegt hræ sje til eitrunar, eptir þörfum, og eitur. Eitrað sje með strychnini og skal það framkvæmt af þeim manni, sem til þess er kjörinn samkvæmt 35. gr. hjer að framan.

39. gr.

Hver sem vinnur refi öðruvísi en á greni eða með eitrun, á tímabilinu frá 1. apríl til 1. desember, skal fá 2 kr. þóknun fyrir hvert dýr, hvort sem það er ungt eða gamalt, af sveitarsjóði þess hrepps, sem dýrið eða dýrin eru unnin í, þó því að eins, að þau hafi verið sýnd hreppsnefndinni eða 2 skilríkum mönnum svo fjótt sem verða má eptir vinninguna, og skal þá fara með þau samkvæmt 34. gr., nema í þeim virðist nokkurt verð, þá skulu þau afhent oddvita, sem geymir þau, þar til þau eru lögð í kaupstað, nýtur þá veiðimaður andvirðisins.

40. gr.

Öllum skal bannað að ala upp yrðlinga, nema skotmanni að eins til 14. júlí. Sannist það, að nokkur annar ali upp yrðlinga, skal hann sektast frá 5—20 kr. Sannist enn fremur, að nokkur sleppi yrðling, skal þyngja sektina allt að 50 kr.

41. gr.

Hver sá sem gjörir kröfu til borgunar fyrir eitthvað sem lýtur að eyðingu refa á grenjum, skal senda oddvita þess hrepps sem í hlut á, greinilegan reikning fyrir septembermánaðarlok ár hvert; reikningnum skal fylgja skýrsla um verk það eða tillag sem borgunarinnar er krafist fyrir. Reikninginn leggur oddvitinn því næst fram fyrir alla hreppsnefndina til yfirskoðunar og úrskurðar; samþykki hún reikninginn óbreyttan, fá hlutadeigendur upphæðina borgaða, annaðhvort þá þegar af sveitarsjóði eða við niðurjöfnun hreppsgjalda það haust. Refaveiðakostnaðarreikninga þá, sem ekki eru komnir til oddvita fyrir hinn tiltekna dag, þurfa hreppsnefndir ekki að taka til greina, nema sjerstaklega á standi.

42. gr.

Þar sem upphæð sektar eigi er ákveðin við einstakar greinir í reglugjörð þessari, varðar brot gegn henni 1—100 kr. sekt; allar sektir fyrir brot á reglugjörðinni renna í viðkomandi sveitarsjóð.

43. gr.

Mál út af brotum gegn reglugjörð þessari skal farið með sem almenn lögreglumál.

44. gr.

Með reglugjörð þessari er numin úr gildi reglugjörð fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu um grenjaleitir, fjármörk, notkun afrjetta, fjallskil og rjettahöld m. fl. frá 31. janúar 1887.

Amtsráð vesturamtsins, Reykjavík, 3. dag júlímán. 1895,

J. Havsteen.

Reglugjörð

77

fyrir Ísafjarðarsýslu um eyðing refa og fleira.

Amtsráðið í vesturamtinu

Gjörir kunnugt: Samkvæmt lögum 22. marz 1890, um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda, og lögum 24. nóvbr. 1893, um breyting á 3. gr. í fyrnefndum lögum, 22. marz 1890, er hjer með staðfest og löggilt eptirfylgjandi

Reglugjörð

fyrir Ísafjarðarsýslu um eyðing refa og fleira, sem samin er af sýslunefndinni þar, og skal reglugjörðin öðlast gildi 1. september 1895.

1. gr.

Hreppsnefnd skal annast alla eyðing refa.

2. gr.

Mesta áherzlu skal leggja á, að eyða refum með eitri. Hreppsnefnd skipar fyrir um eitrunina á vetrum, eptir því sem þurfa þykir. Hún skipar á hverju ári eitrunarmenn svo marga, sem þörf er á, og hafa þeir einir á hendi útburð á eitrunu og umsjón með því. Hreppsnefnd útvegar eitur og útbýtir því, en eitrunarmenn útvega agn. Eitrið skal vera »strychnin«, en agn skal helzt vera fuglar, egg eða lömb.

3. gr.

Áður en 3 vikur eru af sumri, skal hreppsnefnd hafa fyrirskipað grenjaleitir og auglýst, nær þær skuli fram fara. Hver bóndi skal kosta grenjaleitir bæði í heimalandi og upprekstrarlandi sínu, en almenninga og eyðiland, sem enginn eignar sjer, skal leita á kostnað sveitarsjóðs. Vanræki nokkur leit, lætur hreppsnefnd leita á hans kostnað, enda skal hún útvega mann, sem gegn hæfilegu endurgjaldi hafi umsjón með, að grenjaleitirnar sjeu vandlega af hendi leystar.

4. gr.

Heimilt er hreppsnefnd að láta vinna refi á grenjum, hvort heldur með eitrun eða skotum, og skal því á hverjum vetri hafa ráðið til þess eitrunarmenn eða skotmenn og vökumenn og tilkynna hreppsþúum fyrir sumarmál, hverjir þeir sjeu.

Þegar gren finnast, skal finnandi þegar gjöra næsta búanda aðvart um það, en búandinn tafarlaust skotmanni eða eitrunarmanni.

5. gr.

Eitrunarmenn og sá, er gjörir aðvart um gren, skulu fá sanngjarna borgun eptir reikningi, sem hreppsnefndin úrskurðar.

Skotmaður, sem vinnur gren, fær fyrir fyrri tóuna 4 kr., en 6 kr. fyrir hina síðari, og 50 aura fyrir hvern yrðling. Skotmaður og vökumaður fá 2 kr. 50 a. hvor fyrir hvern sólarhring, er þeir liggja á greni.

6. gr.

Hver sem eyðir refum á annan hátt en hjer hefir verið tiltekið, skal fyrir 3 fyrstu tóurnar, er hann vinnur, fá 2 kr. fyrir hverja, og skal það upp frá

77 því fara hækkandi um 50 auru fyrir hverja tóu, þó svo, að það ekki fari fram úr 4 kr. fyrir tóuna.

7. gr.

Hver sem refum eyðir, hvort heldur eru skotmenn á greni eða aðrir, skulu sýna áreiðanlegum búanda þeim, er næst býr, dýr þau, er þeir hafa unnið, og fá vottorð hans um það, ella glata þeir rjetti sínum til nokkurs endurgjalds.

8. gr.

Enginn má ala upp refi.

9. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 1—200 króna.

10. gr.

Með brot gegn reglugjörð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

Amtsráð vesturamtsins, Reykjavík, 3. dag júlímán. 1895.

J. Harsteen.

Embættaskipan og lausn frá embætti.

24. júlí var adjunkt við lærða skólann, *Dr. phil. Björn Magnússon Ólsen*, af hans há-tign konunginum skipaður *rektor* við tjeðan skóla frá 1. október 1895 að telja.

s. d. var yfirkennara við lærða skólann *Halldóri Kr. Friðrikssyni* samkvæmt beiðni hans veitt lausn í náð frá tjeðu embætti frá 1. okt. 1895 að telja, með eptirlaunum eptir eptirlaunalögunum.

Óveitt embætti,

er ráðgjafinn fyrir Ísland hlutast til um veitingu á.

1. *Landlæknisembættið á Íslandi og forstöðumannsembættið við læknaskólann í Reykjavík*, árslaun 4000 krónur.

Auglýst 24. júlí 1895.

Umsóknarbrjefin eiga að vera komin til ráðgjafans 26. okt. 1895.

2. *Yfirkennaraembættið við hinn lærða skóla í Reykjavík*, árslaun 3200 krónur.

Auglýst 24. júlí 1895.

Umsóknarbrjefin eiga að vera komin til ráðgjafans 26. okt. 1895.

3. *Adjunktsembætti við hinn lærða skóla í Reykjavík*, árslaun 2000 krónur.

Auglýst 1. ágúst 1895.

Umsóknarbrjefin eiga að vera komin til ráðgjafans 26. okt. 1895.

Sæki aðrir en Íslendingar um embætti þessi, verða þeir, samkv. konungsbrjefi 8. apríl 1844 og konungsráðgjafnum 27. maí 1857 og 8. febr. 1863, að láta umsóknarbrjefum sínum fylgja fullnægjandi skilríki fyrir því, að þeir kunni íslenzka tungu.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um 78
gjafir til bændakirkna. — Út af þóknanlegu brjefi yðar, herra amtmaður, dags. 10. maí
 16. f. m., og fyrirspurn umboðsmanns Bjarnanessumboðs um það, hvort honum
 beri fyrir hönd Bjarnaneskirkju að gjöra tilkall til ljósahjálms og kaleiks, er
 Hoffellskirkju hafi gefið verið af einstökum mönnum, þegar kirkjan var síðast
 reist, skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð, að með því að slíkar gjafir, sem
 gefnar eru með þeim tilgangi, að vera til skrauts eða áhalda í kirkju, ekki geta
 álitizt gefnar til að auðga kirkjuhaldarann persónulega, þá verða þessir munir
 að sjálfsögðu að tylgja öðrum ornamentis og instrumentis Hoffellskirkju, sem
 samkvæmt brjefi mínu 31. jan. f. á. eiga að falla til Bjarnaneskirkju, og ber um-
 boðsmanni því að krefja munanna til handa kirkjunni.

Þetta tilkynnist yður hjer með þjónustusamlega til þóknanlegrar leið-
 beiningar og birtingar fyrir hlutaðeigandi umboðsmanni.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um 79
flutning á þingstað. (Ágrip). — Með brjefi þessu var samþykkt, að þingstaður 10. maí
 Fljótshlíðarhrepps í Rangárvallasýslu væri fluttur frá Kirkjulæk að Teigi, með
 venjulegu skilyrði viðvíkjandi þinghúsi.

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um fiskiveiðar útlendinga — 80
 Sökum þess, að utanríkisráðaneytið hafði beðið ráðaneytið fyrir Ísland að leið. 14. maí
 beina sjer til að svara ýmsum fyrirspurnum frá fiskiveiðafjelögum og ábyrgðar-
 fjelögum í Hull, Grimsby og Boston til yfirkonsúlsins í Hull um það, hverjum
 gildandi lagafyrirmælum brezkir fiskimenn verði að hlýta, er þeir reki fiskiveið-
 ar við Ísland, hefur ráðaneytið í dag ritað utanríkisráðaneytinu, að gildandi laga-
 ákvæði viðvíkjandi fiskiveiðum útlendinga við Ísland sje að finna í tilskipun 12.
 febr. 1872, lögum um breyting á nefndri tilskipun 17. desbr. 1875 og lögum um
 bann gegn botnvörpuveiðum 10. nóv. 1894, er kveða miklu harðara á um svo
 kallaða botnverplinga (»Trawlara») heldur en aðra fiskimenn, sumpart með tilliti
 til hegningarinnar, sem er miklum mun þyngri heldur en fyrir aðra ólöglega
 veiði, sumpart að því leyti, að það er yfir höfuð bannað, að viðlagðri hegningu,
 að fiskiskip, er hafa botnvörpur innanborðs, dvelji í landhelgi eða fari um land-
 helgisviðið, nema að eins til að leita hafnar í neyð. Af þessu leiðir meðal annars,
 að botnverplingar eiga ekki þann kost á því, að leggja upp á vissum höfnum þá
 hluti, er þeir hafa til atvinnu sinnar og þeim þykir ekki ástæða til að flytja
 heim milli tveggja ferða, sem aðrir útlendir fiskimenn eiga með sjerstökum skil-
 yrðum, samkvæmt 4. gr. í tilsk. 12. febrúar 1872.

Þetta tilkynnist yður hjer með til þóknanlegrar leiðbeiningar.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um 81
breytingu á hreppsheit. (Ágrip). — Með brjefi þessu var samþykkt, að Áshrepp- 15. maí

81 ur í Rangárvallasýslu (sbr. landshöfðingjabrjef 11. júlí 1892, Stj.tíð. 1892 B, bls. 15. maí 163) sje eptirleiðis nefndur *Ásahreppur*.

82 Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja viðvikjandi þingsályktun um að
27. maí birta í Stjórnartíðindunum tillögur landshöfðingja, er synjað er lagafrumvörpum eða þingsályktunum. — Þjer hafið, herra landshöfðingi, með þóknanlegu brjefi, dags. 12. okt. f. á., sent hingað þingsályktun, sem samþykkt var á aukapönginu í fyrra, þess efnis, að skora á ráðherra Íslands að hlutast til um, að í hvert skipti sem einhverju lagafrumvarpi frá alþingi er synjað konungsstaðfestingar, eða neitað er að sinna einhverri þingsályktun frá annari eða báðum deildum alþingis, verði tillögur landshöfðingja til ráðaneytisins um málið birtar í B.-deild Stjórnartíðindanna.

Út af þessu læt jeg ekki hjá líða þjónustusamlega að tjá yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar í B.-deild Stjórnartíðindanna, að ráðaneytið skal ekkert hafa á móti því, að reglu þeirri, sem fylgt hefir verið að undanfögnu, að skýra frá tillögum landshöfðingja í ráðgjafabrjefi því til hans, er flytur úrskurð ráðgjafans, og sem síður er að birta í B.-deild Stjórnartíðindanna þegar svo stendur á, sem þingsályktunin greinir, sje eptirleiðis hagað svo, að tillögubrjef landshöfðingja sje birt orðrjett ásamt ráðherrabrjefinu.

83 Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja viðvikjandi þingsályktun um
27. maí stofnun almenns ábyrgðarsjóðs fyrir fiskiveiðapilskip á Íslandi. — Með þóknanlegu brjefi dags. 12. okt. f. á. hafið þjer, herra landshöfðingi, sent hingað þingsályktun, samþykkt af báðum deildum alþingis, þar sem skorað er á stjórnina að leggja fyrir alþingi 1895 frumvarp til laga um stofnun almenns ábyrgðarfjelags fyrir fiskiveiðapilskip á Íslandi, þannig, að landssjóður leggi hæfilegan styrk til stofnunar fjelagsins og viðhalds þess fyrst um sinn, en að öðru leyti sje fjelagið byggt á innbyrðis ábyrgð, og hafið þjer jafnframt af þeim ástæðum, er nákvæmar eru teknar fram í brjefi yðar, látið þá skoðun yðar í ljósi, að þingsályktun þessi sje ekki til þess fallin, að hún sje tekin til greina.

Þessa skoðun yðar verður ráðaneytið að fallast á, og það því fremur, sem komin er beiðni frá nýstofnuðu pilskipaábyrgðarfjelagi við Faxaflóa um landssjóðsstyrk, og mun verða farið fram á nauðsynlega fjárveitingu til þessa í fjárlagafrumvarpinu fyrir 1896 og 1897.

Þetta er hjer með þjónustusamlega tjáð yðar til þóknanlegrar leiðbeiningar og til þess að þjer birtið það í B.-deild Stjórnartíðindanna ásamt ofan nefndu brjefi yðar.

*

*

*

Brjef landshöfðingjans til ráðgjafans er svo hljóðandi: »Á síðasta alþingi samþykktu báðar deildir þess þingsályktun þá, er hjer með fylgir in orginali ásamt danskri þýðingu, og er í henni skorað á stjórnina að leggja fyrir alþing 1895 frumvarp til laga um stofnun almenns ábyrgðarfjelags fyrir fiskiveiðapil-

skip á Islandi, er byggt sje á innbyrðis ábyrgð, en þannig, að landssjóður leggi fram hæflegan styrk, bæði til stofnunar fjelagsins, og til þess að tryggja viðhald þess fyrst um hríð eptir að það er stofnað. **83** 27. maí

Með tilliti til þessa skal jeg fyrst láta þess getið, að þegar um allmörg ár hefir verið til, án nokkurs opinbers styrks, ábyrgðarfjelag fyrir fiskiveiðapilskip við Eyjafjörð, byggt á innbyrðis ábyrgð, og að greiddar hafa verið samkvæmt fjárlögunum fyrir 1892 og 1893, 10. gr. C. 4. 4000 krónur til sýslunefndarinnar í Ísafjardarsýslu, til þess að koma á stofn ábyrgðarfjelagi fyrir Vestfirði, sem jeg þó ekki veit til að komið sje á laggirnar enn. Aptur á móti hefur það ekki heppnast, þótt opt hafi verið til þess reynt, að koma á fót ábyrgðarfjelagi fyrir fiskiveiðapilskip þau, sem gjörð eru út við Faxaflóa, og hafa tilraunirnar einkanlega strandað á því, að hlutaðeigandi skipaeigendur hafa ekki viljað láta tilleiðast að ganga í slíkt fjelag. Það sýnist þannig ekki vera nein sjerleg þörf á þilskipaábyrgðarfjelagi fyrir allt landið, og það er meira að segja mjög vafasamt, hvort eyfirzka ábyrgðarfjelið, sem á talsverðan sjóð, mundi vilja hverfa inn í slíkt fjelag. Aptur á móti verður að viðurkenna það, að mjög mikil þörf er á sjóábyrgð fyrir þau skip, sem gjörð eru út í suðuramtinu og vesturamtinu, — í austuramtinu er engin eða svo sem engin þilskipaútgjörð — en þá kemur aptur fram sú spurning, hvort það ábyrgðarfjelag, sem er að myndast fyrir Vestfirði, mundi vilja vera saman við ábyrgðarfjelag fyrir Suðurland, ef til kæmi. Og þótt því gæti orðið framgengt, að mynda almennt ábyrgðarfjelag fyrir fiskiveiðapilskip, sem gjörð eru út hjer á landi, þá fæ jeg ekki sjeð, að löggjafarvaldið geti látið til sín taka um málið án þess að hlutaðeigandi skipseigendur gefi neitt tilefni til þess. Með því að gengið er út frá því í þingsályktuninni, að hið fyrirhugaða ábyrgðarfjelag sje byggt á innbyrðis og þá sjálfsagt sjálfráðinni ábyrgð, virðist svo, sem útgjörðarmennirnir sjálfir verði að vera frumkvöðlar að því að mynda fjelagið, þannig að þeir sjálfir kveði á um stofnun þess og fyrirkomulag, og samþykki nauðsynleg fjelagslög, allt án þess löggjafarvald landsins grípi fram í það. Á hinn bóginn hefir fjárveitingarvaldið sýnt, að það er fúst á að styrkja slík fyrirtæki, þegar hlutaðeigandi útgjörðarmenn eru frumkvöðlar að þeim, með því að veita styrk til þess að koma á fót ábyrgðarfjelagi á Vestfjörðum, eins og áður er fram tekið.

Samkvæmt því, sem jeg þannig hefi tekið fram, verð jeg að vera þeirrar skoðunar, að þingsályktun sú, sem hjer er um að ræða, sje ekki til þess fallin, að hún sje til greina tekin.

Brjef landshöfðingja til stiðtsyfirvaldanna um embættislán handa prestakalli **84**
(Ágríp). — Með brjefi þessu samþykkti landshöfðingi, að presturinn að Hall- **28. maí**
dórsstöðum í Bárðardal mætti taka allt að því 1200 kr. embættislán upp á Lund-
arbrekkuprestakall, er afborgist á 20 árum með 60 kr. á ári auk vaxta, til þess
að byggja á prestsetrinu íbúðarhús, 21 al. á lengd og 7 al. á breidd, með venju-
legum skilyrðum, þar á meðal að húsinu sje haldið í ábyrgð fyrir að minnsta
kosti 2600 kr., og að presturinn eða bú hans skili því á sínum tíma í gildu
standi eða með fullu álagi.

85

28. maí **Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um embættislán handa prestakalli.** (Ágrip). — Með brjefi þessu samþykki landshöfðingi, að tekjur Hofsprestakalls í Vopnafirði væru veðbundnar fyrir allt að 2800 kr. láni um 28 ár til þess að byggja á presisetrunu hús, 23 álna langt og 8 al. breitt, er verði eign staðarins, með venjulegum skilyrðum, þar á meðal, að húsinu skuli haldið í ábyrgð, er nemi 3200 krónum.

86

5. júní **Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um embættislán handa prestakalli.** (Ágrip). — Með brjefi þessu var prestinum að Saurbæ á Hvalfjarðarströnd leyft að veðbinda tekjur prestakallsins um 8 ár fyrir 400 kr. láni til nauðsynlegra aðgjörða á kirkjunni þar á staðnum, þannig, að vextir og afborganir greiðist af tekjum prestakallsins, að svo miklu leyti, sem tekjur kirkjunnar hrökkva eigi til, og með því skilyrði, að greiddar væru af lánsupphæðinni eptirstöðvar af eldra láni til kirkjunnar, veittu 4. júní 1878.

87

5. júní **Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um sveit-festi þurfalings.** — Með þóknanlegu brjefi dagsettu 10. apríl þ. á. hafið þjer, herra amtmaður, sent mjer brjef sýslumannsins í Rangárvallasýslu, dags. 1. okt. f. á., innihaldandi áfrýjan hreppsnefndarinnar í Rangárvallahreppi á úrskurði amtsins, dags. 15. maí 1894, en með úrskurði þessum er ákveðið, að Halldór nokkur Einarsson hafi átt sveitfesti í nefndum hreppi, þá er hann andaðist í Reykjavík 3. nóv. 1888, og að Rangárvallahreppi beri að endurgjalda fátækra sjóði Reykjavíkur kostnaðinn við greptrun hans, að upphæð 31 kr., er greitt var af nefndum sjóði; fer hreppsnefndin fram á, að tjeðum úrskurði verði breytt þannig, að Halldór Einarsson verði álitinn að hafa átt sveit í Rosmhvalaneshreppi í Gullbringusýslu, og umgetinn kostnaður því lagður á þann hrepp.

Það er viðurkennt í máli þessu, að Halldór Einarsson hafi hvergi átt sveitfesti annarsstaðar en í fæðingarhreppi sínum Rangárvallahreppi, þegar hann árið 1875 fluttist þaðan í Rosmhvalaneshrepp, sömuleiðis, að hann síðan hafi haft óslitna dvöl í þeim hreppi í 11 ár eða til vors 1886. En hreppsnefndin í Rosmhvalaneshreppi hefir haldið því fram, að hann hafi ekki unnið sjer sveitfesti með þessari dvöl, með því að hann hafi dvalið þar í ólöglegri húsmennsku, og þegið fje af hreppssjóði, samtals 24 kr., hallærisárin 1884—1885 og 1885—1886. Fyrir hinu fyrra atriði, að dvöl hans hafi verið ólögleg, færir hreppsnefndin þá ástæðu, að hann hafi ekki fengið leyfi hreppsnefndarinnar til húsmennsku í hreppnum; en á hinn bóginn er það viðurkennt, að hann hafi aldrei verið kærður nje dæmdur fyrir ólöglega húsmennsku, og að hann hafi átt bæ þann, er hann bjó í, goldið til sveitar og innt af hendi öll skylduverk og gjöld í hreppnum, sem honum bar að lögum. Jafnvel þótt hann hafi ekki fengið skriflegt leyfi, verður því að álíta, að hafi hann haft þegjandisamþykkinefndarinnar til húsmenskudvalarinnar, sem með því að leggja á hann gjöld til hreppsins sem húsmann og liða hann óátalið hefir tekið hann gildan sem slíkan, sbr. lhbrj. 23. sept. 1887 (Stjt. 1887 B, bls. 123—124) og lhbrj. 5. jan. og 26. maí 1893 (Stjt.

1893, B. bls. 1—2 og 62—63); húsmennskudvöl hans getur því ekki verið því **87** til fyrirstöðu, að hann hafi öðlattsveitfesti með dvöl sinni í Rosmhvalaneshreppi. 5. júní. Að því er hið síðara atriði snertir, að hann hafi þegið styrk af hreppsfe, er það upplýst, að hjer er að ræða um svo nefnt bráðabyrgðalán sökum hallæris, og með því að ekki er sannað nje upplýst, að sömu reglum hafi verið fylgt og sömu skilyrða gætt við veitingu þessa láns, eins og fylgja ber og gæta til þess að sveitarstyrkur geti talizt löglega veittur, eins og líka það atriði, að hreppsnefndin hefir ekki tilkynnt þáverandi framfærslusveit hans lánveitingarnar nje krafizt endurgjalds á lánsupphæðinni, virðist benda á, að hreppsnefnd Rosmhvalaneshrepps hafi ekki frá upphafi skoðað lánið sem sveitarstyrk, þá verður ekki með nægilegri vissu ályktað, að sveitfestisdvöl Halldórs í Rosmhvalaneshreppi hafi rofizt við nefnda lánveitingu, og ber því að álita, að Halldór Einarsson hafi við dauða sinn verið sveitlægur þar í sveit, og ber Rosmhvalaneshreppi því að endurborga bæjarsjóði Reykjavíkur framlagðar 31 kr. Þetta tilkynnist yður hjer með þjónustusamlega, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef til landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um embættislán handa presta- 88
kalli (ágrip). 22.júní.

Með brjefi þessu var samþykkt, að presturinn að Ásum í Skaptártungum tæki embættislán upp á prestakall, sitt að upphæð 1500 kr., til þess að byggja upp kirkju að Ásum. Lánið á að vera endurborgað með vöxtum á 20 árum.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um 89
lántökuleyfi handa amtsráði (ágrip). 27.júní.

Með brjefi þessu var amtsráði vesturamtsins leyft að taka 3000 kr. lán til 6 ára til styrktar búnaðarskólanum í Ólafsdal.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í norðuramtinu og austuramtinu nm 90
endurveitingu hlunninda handa sparisjóði. (ágrip). 29.júní.

Með brjefi þessu voru sparisjóðnum á Akureyri endurveitt um 5 ára tímabil frá 1. jan. 1896 hlunnindi þau er samkv. tilsk. 5. jan. 1874 voru veitt honum með lhbrj. 30. desbr. 1890, með venjulegum skilyrðum, þar á meðal um reikningsform, sbr. lhbrj. 30. nóv. 1892 (Stjt. 1892, B, bls. 257).

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í norðuramtinu og austuramtinu um 91.
útsvarsálag á verzlanir. — Með þóknanlegu brjefi, dags. 16. apríl þ. á. hafið þjer 2. júlí. herra amtmaður, sent mjer erindi frá verzlunarstjóra Ó. F. Daviðssyni á Vopnafirði, þar sem hann spyrst fyrir um það, hvernig skilja beri lög 9. ág. 1889, að því leyti sem þau ákveða, að leggja skuli á verzlanir útsvar, er samsvari út-

91 svari eptir efnum og ástæðum, samkvæmt því sem hæfa þykir eptir árlegri 2. júlí. veltu og arði.

Út af þessu skal yður hjer með tjáð, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutadeiganda, að hreppsnefndirnar eru alls ekki bundnar við að taka tillit til veltu og arðs að eins undanfarið ár, eins og verzlunarstjórinn álitur, heldur eiga þær að leggja á verðlanirnar eptir gjaldþoli því, sem ætla má að þær hafi eptir stærð þeirra og venjulegum arði, eins og lagt er á einstaka menn eptir efnum og ástæðum yfir höfuð; þyki svo verzlunarstjóra of hátt lagt á, verður hann að fara sama veg og aðrir með kærur sínar, en þá er honum innanhandar að skýra frá síðasta árs veltu og arði til þess að hæflegt tillit verði til þess tekið.

92 Brjef ráðgjafans fyrir Island til landshöfðingja um makaskipti a kirkjujörð 5. júlí. (ágrip).

Með brjefi þessu tilkynnti ráðgjafinn, að samkvæmt tillögum hans hefði hans hátign konunginum 2. dag júlímán. allramildilegast þóknast að samþykkja að makaskipta mætti jörðinni Bakkakoti í Andakíl í Borgarfjarðarprófastsdæmi gegn jörðinni Grímarstöðum eða Grímarstöðum í sama hreppi, þannig að hin fyrnefnda jörð verði eptirleidis skoðuð sem bændaeign að því er alla afgjaldsskyldu snertir, en hin síðarnefnda verði sett jafnhliða öðrum kirkjueignum.

93 16. júlí.

Samþykkt

um ýmisleg atriði, er snerta fuglaveiðar í Vestmannaeyjum.

Sýslunefndin í Vestmannaeyjasýslu hefir samkvæmt lögum nr. 13, 13. apríl 1894, gjört og hjeradsfundur þar fallizt á eptirritaða

samþykkt

um ýmisleg atriði, er snerta fuglaveiðar í Vestmannaeyjum.

1. gr.

Lundi skal algjörlega friðaður á Heimalandi um hvern tíma árs sem er, en í úteyjum öllum, — þar með talinn Heimaklettur, Miðklettur og Yztiklettur, — að undanteknum Smáeyjum, Brandi, Hellisey, Súlnaskeri og Geldungnum, allt árið, nema frá því 11 vikur eru af sumri og þangað til fullar 15 vikur eru af sumri. Háfa má nota til veiða, en engin önnur veiðarfæri.

2. gr.

Svartfugl má eigi veiða á sjóflánum. Sameign hver veiðir fyrir sig svartfugl í bergi með snörum, en háfar skulu alls ekki notaðir til svartfuglaveiði annarsstaðar en uppi í grasi fyrir ofan brúir. Fuglanet skulu með öllu aflögð. Eigi má gjöreýða fuglinum á neinu bæli. Svartfugl, hvorki ungan nje gamlan, má taka í Súlnaskeri.

3. gr.

Þegar eigi er veiðiveður, en legið er við til fuglaveiða, skulu veiðimenn

í hverri útey gjöra nýjar lundaholur, 6—8 þumlunga djúpar, og taka gras og 93
arfa úr gömlum holudyrum. 16. júlí.

4. gr.

Hver sameign — og sjereign einnig — skal í byrjun veiðitímans ár hvert kjósa úr flokki veiðimanna umsjónarmann fyrir hverja útey, er sjái um, að samþykkt þessari sje í öllum greinum rækilega hlýtt. Að launum skal umsjónarmaður sá, er kosinn er fyrir hverja útey fá 1 fugl af óskiptu af hverjum 200, sem veiðast um veiðitímann í þeirri útey.

5. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 5 til 100 króna, er falli hálfar til sveitarsjóðs, en hálfar til þess manns, er kemur brotinu upp.

Skrifstofu Vestmannaeyjasýslu, 9. júní 1895.

Jón Magnússon.

*

*

*

Framanrituð samþykkt er hjer með staðfest til þess að öðlast gildi 1. október 1895.

Skrifstofu Suðuramtsins, 16. júlí 1895.

J. Havsteen.

Brjef landshöfðingja til beggja amtmanna um talning á holdsveikum og skýrsl- 94
ur um sjúkdóminn. — Samkvæmt fyrirmælum ráðgjafans fyrir Ísland skal jeg 23. júlí.
hjermeð þjónustusamlega skora á yður, herra amtmaður, að leggja fyrir alla hjeraðslækna í ömtum yðar og aukalækna, er styrk hafa af opinberu fje, að byrja svo fljótt, sem audið er, á fullkominni og nákvæmri talning á öllum holdsveikum, sem í hjeröðum þeirra eru, og halda talning þessari smámsaman áfram með rannsókn á hverju einasta heimili í hjeraði hverju, jafnóðum og sjúkra-vitjanir og embættisferðir gefa tækifæri til þess. Rannsókninni og talningunni á að vera lokið fyrir 1. júlí 1898, og eptir það á hver læknir innan mánaðar að senda landlækni skrá yfir alla holdsveika í hjeraði hans eða umdæmi, og á í þeirri skrá að skýra frá aldri hinna sjúku, bústað þeirra, kjörum þeirra, tegund sjúkdómsins og stigi o. s. frv., allt eptir eyðublaði, sem samið verður af landlækni, og útbýtt til læknanna innan skamms.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um 95
lántökuleyfi banda amtsráði (Ágrip). — Með brjefi þessu samþykkti landshöfðingi, 24. júlí.
að ámtsráð Suðuramtsins tæki 4500 kr. lán, til þess að standast kostnað við búnaðarskólahaldið á Hvanneyri.

Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Árnessýslu um reglur fyrir umferð 96
um brúna á Þjórsá hjá Þjótanda og um gæzlu brúarinnar fyrst um sinn. — Jafnframt 25. júlí.
því að senda yður hjer með, herra sýslumaður, nokkur eintök af reglum fyrir

96 umferð um brúna á Þjórsá hjá Þjótanda*, er auglýsa ber á brúarstæðinu og að 25. júlí. öðru leyti á þann hátt, sem yður virðist hentugt, skal jeg þjónustusamlega tjá yður, að jeg hef gjört ráðstafanir til, að brúin verði opnuð til umferðar fyrir almenning sunnudaginn 28. þ. m. kl. 4 e. h. og afhent sýslunefndunum í Árness- og Rangárvallasýslum til umsjónar fyrst um sinn, samkvæmt lögum 24 nóv. br. 1893.

Jeg skal því þjónustusamlega skora á yður, herra sýslumaður, að annast frá ofanefndum tíma fyrst um sinn um gæzlu brúarinnar ásamt sýslumanninum í Rangárvallasýslu samkvæmt þeim reglum, sem settar eru um gæzlu Ölfusárbrúarinnar í brjefi mínu 14. júní 1894, (Stjórnart. 1894, B, bls. 89), og að koma sem fyrst fram með tillögur um endanlegt fyrirkomulag á brúargæzlunni í samráði við sýslumanninn í Rangárvallasýslu, er jeg hef ritað brjef, samhljóða þessu.

* Reglur þessar, sem eru dagsettar 22. júlí, eru samhljóða reglum fyrir umferð um brúna á Ölfusá hjá Selfossi, dags. 1. ágúst 1894, (Stjórnart. 1894 B. bls. 116).

Embættaskipan og sýslana.

14. maí setti landshöfðingi læknaskólakandidat *Skúla Arnason* til þess að þjóna hjeradslæknisembættinu í 19. læknishjæraði með launum frá 1. marz að telja.

22. ágúst veitti landshöfðingi prestaskólakandidat *Pjetri Helga Hjálmarssyni Helga-staðaprestakall í Sudur Þingeyjarprófastsdæmi* samkvæmt ósk hlutadeigandi safnaðar.

23. ágúst setti landshöfðingi hjeradslækni í 1. læknishjæraði, dr. med. *Jónas Jónassen*, til þess ásamt sínu eigin embætti að gegna landlæknisembættinu og forstöðu læknaskólans, frá 1. ágúst að telja.

16. sept. setti landshöfðingi adjunkt *Steingrim Thorsteinson* til þess að gegna yfir-kennaraembættinu við latinuskólann frá 1. okt. að telja.

S. d. og frá sama tíma setti landshöfðingi þá kandidatana *Þorleif Bjarnason* og *Pálma Pálsson* til þess að gegna 4. og 5. kennaraembætti við latinuskólann.

30. sept. setti landshöfðingi dr. med. *Jónas Jónassen* til þess frá 1. okt. að gegna landlæknisembættinu og forstöðumannsembættinu við læknaskólann sjerstaklega.

S. d. setti landshöfðingi cand. med & chir. *Guðmund Björnsson* til þess frá 1. okt. að gegna hjeradslæknisembættinu í 1. læknishjæraði með tilheyrandi kennslu við læknaskólann.

Heiðursgjafir.

31. ágúst veitti landshöfðingi bændunum *Magnúsi Sigurðssyni á Grund í Eyjafirði* og *Guðmundi Jónssyni á Miðengi í Árnessýslu* heiðursgjöf af styrktarsjóði Kristjáns konungs níunda, 140 krónur hvorum, fyrir framúrskarandi dugnað og framkvæmdir í jarðabótum og öðru því, er að búnaði lýtur.

Skýrsla**97**

um gjöf Jóns Sigurðssonar á tímabilinu frá 27. júlí 1893 til 27. júlí 1895.

Tekjur:

1. Eign sjóðsins eptir skýrslu dagsettri 27. júlí 1893:

	kr. a.	kr. a.
a. Innritunarskírteini Ltra A. fol. 93	8400,00	
b. Veðskuldabryjef	1000,00	
c. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	1835,67	11235,67

2. Tekjur á ofan nefndu tímabili:

a. Ársvextir af innritunarskírteini til 11. júní 1894	294,00	
b. Ársvextir af sama til 11. júní 1895	294,00	
c. Ársvextir af veðskuldabryjefum til 11. júní 1894	73,38	
d. Ársvextir af sömu til 11. júní 1895	92,00	
e. Ársvextir af fje í landsbankanum til 31. desbr. 1893	50,07	
f. Ársvextir af sama til 31. desbr. 1894	28,12	831,57

Samtals kr. 12067,24

Útgjöld:

1. Fyrir auglýsingar í Ísafold 10,50
2. Verðlaun til Dr. Björns Olsens 500,00
3. Verðlaun til Jóns prófasts Jónssonar á Stafafelli 200,00
4. Eign sjóðsins 27. júlí 1895:

a. Innritunarskírteini Ltra A. fol. 93	8400,00	
b. Veðskuldabryjef	2300,00	
c. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	656,74	11356,74

Samtals kr. 12067,24

Reykjavík 27. júlí 1895.

Landshöfðinginn yfir Íslandi

Magnús Stephensen.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu- og vesturamtinu um ó- 98
notaðan styrk af Gullbrúðkaupssjóði Bjarna amtmanns Thorsteinssonar og konu hans. 9. ágúst.

— Í þóknanlegu brjefi, dags. 26. f. m., hafið þjer, herra amtmaður, tjáð mjer, að sýslumaðurinn í Skaptafellssýslu hafi 12. f. m. skýrt yður frá, að sýslunefndin í Vestur-Skaptafellssýslu hafi orðið að afsala sjer styrk þeim af gullbrúðkaups- sjóði Bjarna amtmanns Thorsteinssonar og konu hans, frú Þórunnar Hannes- dóttur, fyrir árin 1892, 1893 og 1894, sem samkvæmt tillögu amtsráðsins og brjefi mínu dags. 4. ágúst 1892 átti að ganga til brúargjörðar á Hólmsá við austanverðan Mýrdalssand, með því að kostnaðurinn við brúargjörðina mundi eptir framkomnum upplýsingum nema meiri upphæð, en sýslufjelagið gæti af hendi innt, en jafnframt óskað eptir, að styrkurinn fyrir nefnd 3 ár mætti not- ast nú eptir á til annars fyrirtækis, nefnilega til þess, að gjöra vegvísa á hin- um villugjörnustu köflum á Fjallabaksleið milli Skaptártungu og Landmanna-

7. dag októbermán. 1895.

98 hrepps. Þessari beiðni hafið þjer samkvæmt ályktun amtsráðsins beint til mín
9. ágúst. með meðmælum.

Út af þessu skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að með því að styrkurinn hefir ekki verið notaður á þeim tíma, er hann var veittur fyrir, þá á hann samkvæmt fyrir-mælum reglugjörðar sjóðsins, dags. 27. desember 1888 (Stj.tíð. 1889 B. bls. 61), að renna í höfuðstól sjóðsins aptur, og er ekki heimild til að veita framlengdan frest til framkvæmdar öðru verki en því, sem áskilið var við veiting styrksins.

99 *Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um*
15. ág. bústað hjeraðslæknisins í 5. læknishjeraði (Ágrip). — Með brjefi þessu fyrirskipaði landshöfðingi, að bústaður hjeraðslæknisins í 5. læknishjeraði skuli eptirleiðis vera við Patreksfjörð norðanverðan.

100 *Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um*
20. ág. sveitfesti þurfalings. — Eptir að jeg með þóknanlegu brjefi yðar, herra amtmaður, dags. 8. maí þ. á. hefi meðtekið próf þau, er haldin hafa verið samkvæmt brjefi mínu, dags. 11. apríl f. á., útaf sveitfestismáli Einars Sigurðssonar frá Lambbleiksstöðum, umsagnir hreppsnefndanna í Mýrahreppi og Borgarhafnarhreppi um málið, dags. 28. jan. og 28. marz þ. á., svo og önnur skjöl og skilríki, máli þessu viðkomandi, skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð það, sem nú skal greina:

Með landshöfðingjabrjefi 19. okt. 1887 (Stj.tíð. 1887, B. bls. 135) var skorið úr ágreiningi milli hreppsnefndarinnar í Mýrahreppi, þar er hinn umræddi Einar Sigurðsson hafði dvalið frá unga aldri að undanteknum kafla af vistarárinu 1875—1876, er hann veik vistferlum að bænum Sljettaleyti, og hreppsnefndarinnar í Borgarhafnarhreppi, þar sem Einar var fæddur 27. júlí 1858, um það, hvort sveitfestisdvöl hans í Mýrahreppi hefði rofnað við ofannefnda dvöl hans á Sljettaleyti árið 1875—1876, og var eptir þeim skilríkjum, sem þá lágu fyrir, álitíð, að dvöl hans á tjeðum bæ hefði verið löglegt heimilisfang, og því úrskurðað, að Einar hefði ekki verið búinn að ávinna sjer framfærzlurjett í Mýrahreppi árið 1885; en þá var samkvæmt skýrslum þeim, er fram voru komnar, talið, að hann hefði orðið aðnjótandi sveitarstyrks í Mýrahreppi.

Þegar Mýrahreppur samkvæmt þessum málalokum tók að krefja fæðingarhreppinn, Borgarhafnarhrepp, um styrk þann, er veittur hafði verið 1885 og þar á eptir 1886—87, neitaði hreppsnefndin í Borgarhafnarhreppi að borga reikning Mýrahrepps, og fann þær ástæður til, að sveitarstyrkur sá, sem talinn var veittur 1885, hafi verið ólöglega veittur og hrekkjabragð eitt af hálfu hreppsnefndarinnar í Mýrahreppi, og sömuleiðis vefengdi hún fleiri eptirfarandi styrkveitingar. Fór þessu þannig fram, þar til er hingað bárust kærur þær frá hreppsnefndinni í Borgarhafnarhreppi, er tilefni gáfu til raunsóknar þeirrar, er að

framan er getið. Hefur hreppsnefndin í Borgarhafnarhreppi, haldið því fram, **100**
að Einar Sigurðsson hafi með löglegri 10 ára dvöl unnið sjer sveit í Mýrahreppi, **20. ág.**
og báðum hreppsnefndum hefur gefizt ýtarlegt færi á að verja málstað sinn.

Það er nú að vísu svo, að úrskurður landshöfðingja 19. okt. 1887 verður að standa í gildi að því er snertir það atriði, er með honum var úrskurðað, og getur því sveitfestisdvöl Einars Sigurðssonar ekki talizt nema frá vinnuhjúaskildaga 1876; en sje svo, sem haldið er fram af hálfu Borgarhafnarhrepps, að styrkveiting sú, sem fram fór fyrir vinnuhjúaskildaga 1886, hafi verið ólögmet, þá er ekkert því til fyrirstöðu, að svo verði álitíð, að Einar hafi unnið sjer sveitfesti í Mýrahreppi með löglegri 10 ára dvöl eptir vist hans á Sljettaleyti, og fer þá eptir því um endurgjald á þeim styrkuppþæðum, sem veittar hafa verið eptir þann tíma.

Það er nú sannað með skjölum málsins, að hin eina styrkveiting af hálfu Mýrahrepps, sem fram hefar farið á tímabilinu frá vinnuhjúaskildaga 1876 til hjúaskildaga 1886, er taka á einu barni Einars, er fór þannig fram, að einn dag, þegar Einar var ekki heima, kom oddvitinn á heimili hans, og tók með samþykki konu hans eitt barnið heim með sjer, hafði það hjá sjer í 27 vikur og gjörði því næst reikning fyrir dvalarkostnaði barnsins sem styrkveiting af hreppsfje. Hreppsnefnd Mýrahrepps hefur viðurkennt, að Einar hafi ekki beðið um sveitarstyrk og að engin aðsjón á efnum hans hafi farið fram áður en barnið var tekið á framfæri. En hins vegar hefur nefndin haldið því fram, að kona Einars hafi með ýmsum stóryrðum kvartað við oddvita um bjargarskort, að oddvitinn hafi verið svo persónulega kunnugur högum Einars, að hann hafi vitað, að hann þurfti sveitarstyrk, að aðsjón hafi þessvegna verið óþörf og ekki venja að gjöra slíka aðsjón, og að Einar hafi gefið samþykki til þess, að barnið væri tekið á sveitarframfæri. En þó að það væri álitíð sannað, að kona Einars hefði kvartað við oddvita, þá hefði sú umkvörtun að eins getað gefið nefndinni tilefni til að rannsaka hag Einars, en var ekki nægileg heimild til að veita styrk að forráðamanni heimilisins fornspurðum, og að því er það atriði snertir, að Einar hafi eptirá veitt samþykki sitt til barnstökkunnar, þá er það í sjálfu sjer ekki nóg til þess að gjöra styrkveitinguna lögmæta, og auk þess er það alls ekki sannað gegn mótmælum, að Einari hafi verið sagt það berlega þá, að barnstakan ætti að álitast sem sveitarstyrkur. Gagnvart þeirri málsástæðu nefndarinnar, að oddviti hafi vitað, að heimili Einars hafi verið bjargarlaust og þurft styrk, eru framkomnar í prófunum ýtarlegar skýrslur, sem ekki hnekkja framburði þeirra hjóna um það, að þau hafi alls ekki verið í neinni knýjandi þröng nje bjargarskort, og það verður að álíta, að hið rjetta í þessu efni mundi hafa komið fram, ef aðsjón hefði fram farið eins og lög standa til; en fyrirmælum 9. greinar fátækrareglugjörðarinnar um þetta atriði getur engin ólögleg venja hnekk, þótt sönnuð væri.

Það verður því samkvæmt framangreindu ekki álitíð, að taka barnsins og framfærzla þess á árinu 1885 hafi verið löglega veittur sveitarstyrkur, og með því að samkvæmt því, sem áður er fram tekið, ekki er að ræða um aðra styrkveitingu á tíu ára tímabilinu frá hjúaskildaga 1876, þegar lögleg sveitfestisdvöl Einars í

100 Mýrahreppi hófst á ný, til hjúaskildaga 1886, þá hefur Einar unnið sjer fram-
20. ág. færzlurjett í Mýrahreppi áður en styrkveitingar af Mýrahreppi, sem nefndin þar hefur krafið Borgarhafnarhrepp endurgjalds á, koma til greina.

Það úrskurðast því hjer með, að Borgarhafnarhreppur skuli vera laus við að greiða Mýrahreppi endurgjald fyrir styrkveitingar til Einars Sigurðssonar sem nú er á Haukafelli, á árunum 1885, 1886—1887.

Þetta tilkynnist yður hjer með þjónustusamlega, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar.

101

21. ágúst.

Viðauki

viðfjallskilareglugjörð Austur-Skaptafellssýslu.

Um sauðfjármörk.

Hver markeigandi í sýslunni greiði 50 aura í sýslusjóð fyrir auglýsing marksins í markaskrá sýslunnar í hvert skipti, sem prentuð er ný markaskrá fyrir sýsluna.

Enginn má taka upp nýtt fjármark, nema hann tilkynni það oddvita hreppsnefndar fyrir 6. júní það ár, er hann tekur það upp, en oddviti hreppsnefndar skal senda til sýslumanns skrá yfir nýupptekin fjármörk í hreppnum fyrir júnílok ár hvert, og skal aðalskrá yfir slík mörk birt í opinberu blaði fyrir ágústm.lok á kostnað sýslusjóðs. Fyrir auglýsing á nýuppteknu fjármarki greiðir eigandi 1 kr. í sýslusjóðinn. Hið sama gildir og, ef eigandaskipti verða að sauðfjármarki og einnig þegar mark er flutt inn í sýsluna. Önnur mörk en þau, sem prentuð eru í markaskrá sýslunnar eða auglýst á framangreindan hátt, er ekki leyfilegt að brúka í sýslunni.

Brot gegn þessum ákvæðum varða sektum eptir fjallskilareglugjörðinni og skal mál um brotin fara með svo sem ákveðið er í nefndri reglugjörð.

*

*

Framanritaður viðauki, sem sýslunefndin í Austur-Skaptafellssýslu hefir samið, var staðfestur og löggiltur, samkvæmt lögum 22. marz 1890, um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda, af amtsráði Austuramtsins á fundi 12.—14. þ.m. til þess að öðlast gildi 1. jan. 1896.

Íslands Austuramt, Akureyri 21. ágúst 1895.

Páll Briem.

102

26. ágúst.

Reglugjörð

fyrir umboðsmenn þjóðjarða.

1. Umboðsmenn skulu sjá um, að umboðsjarðirnar verði bættar og mannvirkjum á þeim haldið við, sbr. 6. gr. ráðgjafabrjefs 25. maí 1880 (Stjt. 1880 B. nr. 89.) og skulu þeir að minnsta kosti einu sinni árlega skoðahverja jörð og áminna leiguliða um að bæta það, sem reynist ábótavant.

Að því er snertir landamerki umboðsjarðanna, ber umboðsmönnum **102** að sjá um, að gætt verði fyrir mæla landamerkjagala frá 17. marz 1882 sbr. 6. ágúst. brjef landshöfðingja 28. júlí s. á. (Stjt. 1882 B. nr. 167).

2. Landskuld og leigur skulu þeir taka á gjalddaga rjettum. Láti leiguliði farast fyrir að greiða gjöld sín í gjalddaga, skulu umboðsmenn sem allra fyrst og síðast innan 4 vikna eptir gjalddaga gjöra ráðstöfun til, að þau verði tekin lögtaki, og ber þeim í þessu tilliti að breyta nákvæmlega eptir fyrir mælum 2. greinar umburðarbrjefs landshöfðingja frá 16. maí 1876 (stjórnartíð. s. á. B. nr. 51) sbr. lög 16. desember 1885. Að öðrum kosti skulu þeir sjálfir svara til skuldarinnar.

3. Þó að leiguliði gjaldi í landaurum skulu umboðsmenn ætíð borga tekjur umboðsins í peningum samkvæmt þeirri verðhæð, sem er á sjerhverri vörutegund í verðlagsskrá þeirri, er ræður á rjettum gjalddaga.

4. Samkvæmt 4. og 6. gr. reglugjörðar um reikningsskil frá 13. febr. 1873 og 3. gr. umburðarbrjefs frá 16. maí 1876 (Stj.tíð. s. á. B.nr.51.) sbr. brjef 20. okt. 1880 (Stj.B.s.á.nr.157) stafl.D. ber þeim að afgreiða tekjur umboðsins jafnskjótt og þær gjaldast annaðhvort með peningum í jarðabókarsjóð eða með ávísun gefinni út beinlínis til handa ráðgjafanum fyrir Ísland upp á áreiðanlegt verzlunarhús í Kaupmannahöfn. Skal gefa út hverja ávísun í 2 samritum og senda 1. samritið (píma) landshöfðingja með fyrstu pósthæð, eptir að ávísunin er gefin út.

5. Reglurnar í annari og fjórðu grein gilda að því leyti, sem þær geta við átt líka um aukatekjur umboðsins af reka, selveiði, landshlut o. s. frv.

6. Umboðsmenn eiga að hafa aðalbók, sem sje löggilt af amtmanni, og rita þar í allar tekjur umboðsins, og skal hver jörð standa á blaði sjer ásamt nafni ábúandans. Hver leiguliði fyrir sig á að fá viðskiptabók og skal rita í hana hvert sinn, er hann geldur nokkuð sem og í aðalbókina, svo þær sjeu allveg samhljóða.

7. Umboðsreikningurinn á að ná yfir tímabilið frá 1. jan. til 31. desbr. ár hvert og sendast til amtsins svo fljótt, sem auðið er og í síðasta lagi innan febrúarmánaðarloka.

Honum á að fylgja:

- a. skýrsla um landsskuld og leigur m. m.
- b. endurrit af uppboðsgjörðum viðvíkjandi umboðinu.
- c. kvittanir fyrir útgjöldum, og samrit þeirra ávísana, er gefnar hafa verið út handa ráðgjafanum fyrir Ísland.
- d. endurrit af síðustu skýrslu umboðsmanns til amtmanns um unnar jarðabætur sbr. 7. gr. ráðgjafabrjefs 25. maí 1880.
- e. eptirrit af byggingarbrjefum, sem gefin eru út á reikningsárinu.
- f. önnur skýrteini er þurfa þykir eða boðið verður. Reikningurinn á að vera í tvennu lagi.

8. Í hvert sinn, er umboðsjörð losnar úr ábúð, ber hlutaðeigandi umboðsmanni að auglýsa þetta á kirkjufundum og víðar og skora á þá, sem

102 hafa hug á jörðinni að semja við hann um byggingarskilmálana innan tiltek-
26. ágústins tíma.

Þeim, sem þareptir býður mest eptirgjald eptir jörðina, má umboðsmaður byggja hana að áskildu samþykki amtsins, ef bjóðandi er fullveðja og dugandi maður og býðst til að svara þeim leigumála sem amtsráðið hefir samþykkt. Sje leigan, sem boðin er, minni en sú leiga, sem amtsráðið hefir samþykkt, en jafnhá því, sem áður hefir verið galdið eptir jörðina, hefir umboðsmaður samt sem áður heimild til að leigja hana að áskyldu samþykki amtsins, en þó þannig, að ef fleiri jafnhæfir menn sækjast eptir sömu jörð, þá ráði amtmaður, hvern velja skal.

Nú fæst ekki eptirgjaldsupphæð sú, sem amtsráðið hefir samþykkt, eða jafnhátt eptirgjald og áður hefir verið galdið eptir jörðina, og ber þá umboðsmanni að skýra amtmanni frá öllum þeim boðum í jörðina, er komið hafa, og lýsa um leið hæflegleikum bjóðanda.

Geti byggingin ekki orðið fullráðin fyrir fardaga, þá er jörðin losnar úr byggingu, verður umboðsmaður að byggja hana til bráðabirgða um ekki lengri tíma, en eitt ár í senn, og á þann hátt, sem haganlegastur er fyrir umboðssjóðinn.

Undir eins og búið er að fullráða bygginguna, semur umboðsmaður byggingarbrjef í tvennu lagi, skrifar hann sjálfur og leiguliðinn undir bæði samritin og sendir þau þar eptir amtmanni og gildir byggingarbrjefið ekki, fyr en amtmaður hefir ritað á það samþykki sitt.

Í hverju byggingarbrjefi skal skylda leiguliða til að framkvæma árlega tilteknar jarðabætur. Landsskuld skal ákveðin í byggingarbrjefum eptir meðverði allra meðalverða, kúgildaleigur eptir meðalverði allra meðalverða, eða eptir verðlagsskrárverði á smjöri. Að öðru leyti vísast, að því er byggingu þjóðjarða snertir, til ráðgjáfabrjefs frá 25. maí 1880 og ber umboðsmönnum að kynna sjer nákvæmlega fyrirmæli þessa brjefs og breyta eptir þeim.

9. Þegar leiguliðaskipti verða, skal hlutaðeigandi umboðsmaður láta taka jörðina út á kostnað fráfaranda og viðtakanda og vera þar viðstaddur sjálfur, gæta rjettar landssjóðsins í öllum greinum, og krefja álags eða uppbót- ar á það, sem áfátt er í ábúðinni, allt saman samkvæmt því er fyrir er mælt í lögum um bygging ábúð og úttekt jarða 12. jan. 1884, sem umboðsmönnum ber að kynna sjer nákvæmlega. Sýni þeir hirðuleysi í framangreindu efni verður það þeirra ábyrgðarhluti.

10. Hver umboðsmaður skal annast um, að ítök og hlunnindi umboðs hans eða jarða þess verði sem arðsömust, og skal hann leggja uppástungur sínar þar að lútandi undir amtmanns úrskurð og samþykki, sjer í lagi ber honum að gjalda varhuga við, að ekkert gangi undan umboðinu eða þess einstöku jörðum.

11. Umboðsmenn skulu hafa brjefabók og rita þar í umboðsreikningana og öll brjef viðvíkjandi umboðinu til amtmanns og annara; sömuleiðis skulu þeir vel varðveita skjalasafn umboða sinna.

12. Umboðsmenn skulu hafa til launa sjöttung eða $16\frac{2}{3}\%$ af öllum **102** tekjum þeim, er þeir heimta saman, og sem renna inn í umboðssjóðinn. And- 26. ág. virði seldra þjóðjarða telst ekki með tekjum umboðsins og ber umboðsmanninum ekkert endurgjald fyrir tekjumissí þann, er af slíkri sölu leiðir. Andvirði seldra húsa og kúgilda telst heldur ekki með tekjum umboðsins, en umboðsmanninum er heimilt að reikna sjer 4% af því í innheimtulaun, hvort sem þau hafa verið seld á uppboði, sem venjulegt er, eða án þess Gjöld þau, er umboðsmenn kunna að hafa við að leggja til nýjar bækur eða annað þess háttar, greiða þeir af umboðslaunum sínum.

13. Til tryggingar fyrir gjaldheimtum umboðsins, skulu umboðsmenn skyldir að veðsetja landssjóðnum annaðhvort konungleg rikisskuldabrief eða fasteignir eptir því sem landshöfðingi í hvert skipti ákveður.

14. Vilji umboðsmaður losast við umboð sitt, skal hann skila því í fardögum og segja því lausu með eins árs fyrirvara; með sama fresti getur landshöfðingi sagt umboðsmönnum upp umboðum þeirra.

15. Að öðru leyti ber umboðsmönnum, hvað umboð þeirra snertir, að breyta eptir lögum landsins og fyrirmælum amtmanns og landshöfðingja.

Reykjavík, 26. ágúst 1895.

Landshöfðinginn yfir Islandi

Magnús Stephensen.

Hannes Hafstein.

Styrkur til uppgjafapresta og prestsekkna.

Á Synodus, sem haldinn var 4. júlí, var fje því. að upphæð 3000 kr., sem veitt er í 13. gr. A. b. 5. í fjárlögunum fyrir árin 1894 og 1895, auk 600 kr. af prestaekknasjóðnum og 81 kr. 40 aur. af sjóði af árgjöldum brauða, samtals 3,681 kr. 40 aur., úthlutað á þann hátt, er hjer á eptir segir, og var úthlutunin samþykkt, að því er landssjóðsstyrkinn snertir, með brjefi landshöfðingja, dags. 5. júlí:

I. Uppgjafaprestar:

1. Benidikt Eiríksson frá Holtapíngum	35 kr. aur.
2. Þorvaldur Bøðvarsson frá Saurbæ	90 — «
3. Jón B. Thorarensen frá Saurbæjarpíngum	81 — 40
4. Magnús Gíslason frá Sauðlauksdal	80 — «
5. Einar Vernharðsson frá Stað í Grunnavík	50 — «
6. Gunnar Ólafsson frá Höfða	70 — «

II. Prestaekkjur:

1. Kristbjörg Þórðardóttir frá Valþjótsstað	30 — «
2. Ragnhildur Metúsalemsdóttir frá Hjaltastað	120 — «
3. Guðlaug Guttormsdóttir frá Skeggjastöðum	80 — «
4. Þórunn Steiánsdóttir frá Eyðölum	20 — «
5. Guðríður Jónsdóttir frá Ási	80 — «
6. Guðrún Helga Jónsdóttir frá Vallanesi	40 — «
7. Guðrún Þorsteinsdóttir frá Þingmúla	70 — «
8. Helga Arnadóttir frá Skarðspíngum	50 — «
9. Guðríður Magnúsdóttir frá Kolfreyjustað	20 — «

Flyt: 916 — 40

		Fluttar:	916 kr.	40
10.	Solveig Einarsdóttir frá Kirkjubæjarklaustri	110	—	«
11.	Steinunn Eiríksdóttir frá Þingmúla	100	—	«
12.	Solveig Einarsdóttir frá Holti	60	—	«
13.	Margrjet Magnúsdóttir frá Hvammi	50	—	«
14.	Ingibjörg Jónsdóttir frá Stóruvöllum	50	—	«
15.	Guðrún Pálsdóttir frá Stóranúpi	20	—	«
16.	Anna M. Bech frá Þingvelli	50	—	«
17.	Ingibjörg Hinriksdóttir frá Stokkseyri	60	—	«
18.	Vilhjálmína K. Steinsen frá Árnesi	120	—	«
19.	Helga Magnúsdóttir frá Glæsibæ	90	—	«
20.	Margrjet Þórðardóttir frá Gaulverjabæ	80	—	«
21.	Sigríður Thordersen frá Vestmannaeyjum	30	—	«
22.	Metta Einarsdóttir frá Stafafelli	70	—	«
23.	Kristín Jónsdóttir frá Hvammi	80	—	«
24.	Sigríður Jónsdóttir frá Gaulverjabæ	40	—	«
25.	Þuríður Kúld frá Helgafelli	30	—	«
26.	Sigríður Guðmundsdóttir frá Hítarnesþingum	30	—	«
27.	Halldóra Jónsdóttir frá Nesþingum	70	—	«
28.	Helga Arnórsdóttir frá Ísafirði	30	—	«
29.	Guðlaug Eiríksdóttir frá Reynivöllum	40	—	«
30.	Ragnheiður Pálsdóttir frá Staðastað	20	—	«
31.	Guðrún Sveinbjarnardóttir frá Otrardal	55	—	«
32.	Guðrún Ólafsdóttir frá Melstað	90	—	«
33.	Margrjet Magnúsdóttir frá Staðarhólþingum	40	—	«
34.	Steinunn Guðmundsdóttir frá Sudurdalapingum	60	—	«
35.	Oddfríður Gísladóttir frá Tröllatungu	50	—	«
36.	Valgerður Benjamínsdóttir frá Gufudal	80	—	«
37.	Jónína Markúsdóttir frá Húsavík	20	—	«
38.	Vigdís Einarsdóttir frá Stað í Grunnavík	100	—	«
39.	Valgerður Jónsdóttir frá Ásum	100	—	«
40.	Guðrún Ólafsdóttir frá Árnesi	100	—	«
41.	Steinunn Jónsdóttir frá Höskuldsstöðum	90	—	«
42.	Sigurbjörg H. Þorgrímsdóttir frá Þingeyrum	20	—	«
43.	Gróa Erlindsdóttir frá Stað í Steingrímsfirði	50	—	«
44.	Halldóra Vigfúsdóttir frá Breiðabólstað í Vest.hópi	60	—	«
45.	Hólmfríður Jónsdóttir frá Mælifelli	70	—	«
46.	Guðrún Þjetursdóttir frá Arnarbæli	50	—	«
47.	Þóra Rósa Sigurðardóttir frá Miklabæ	20	—	«
48.	Guðrún Thorlacius frá Reynistaðaklaustri	30	—	«
49.	Kristjana Pálsdóttir frá Möðruvallaklaustri	20	—	«
50.	Guðbjörg Aradóttir frá Þóróddsstað	20	—	«
51.	Sigríður Þorbergsdóttir frá Húsavík	30	—	«
52.	Sigríður Jónsdóttir frá Þönglabakka	50	—	«
53.	Anna Ingibjörg Kristjánsdóttir frá Þóróddstað	120	—	«
54.	Guðrún Þjarnardóttir frá Saudanesi	80	—	«
55.	Kristín Thorlacius frá Saurbæ	90	—	«
56.	Guðrún Ólafsdóttir frá Garpsdal	40	—	«
		Samtals	3681	— 40

Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Norður-Múlasýslu um óupptæk 103
veiðarfæri botnvörpu-veiðimanna. — Út af þóknanlegu brjefi yðar, herra sýslu- 26. ág.
 maður, dags. 12. f. m., þar sem þjer spyrjizt fyrir um það, hvort rjett sje að
 taka af botnvöru-veiðimönnum, er sekir verða um ólöglega veiði, stáltrássu þá,
 er netið er dregið í á eptir skipinu, þegar skipin einnig nota trássu þessa sem
 akkerisfesti, skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð, til þóknanlegrar leiðbeiningar,
 að þegar skipin ekki hafa aðrar nægar akkerisfestar, heldur en hina umræddu
 stáltrássu, ber ekki að gjöra hana upptæka ásamt hinum öðrum veiðarfærum.

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um toll af aldinvínum. — Út 104
 af fyrirspurn frá Þórarni kaupmanni Tulinius þess efnis, hvort svara beri að- 30. ág.
 flutningsgjaldi af aldinvínum, sem til eru búin í Danmörku, þegar þau eru flutt
 til Íslands, hefur ráðaneytið í dag tjáð spyrjanda, að jákvæði beri við að greiða,
 með því að telja verði aldinvín til þeirra »annara vínfanga«, sem um ræðir í
 4. málslíð 1. greinar í lögum 7. nóv. 1879 um breyting á lögum um gjald á
 brennivíni og öðrum áfengum drykkjum, dags. 11. febr. 1876 og tilsk. 26. febr.
 1872, en af þeim ber að greiða 45 aura af hverjum potti, ef þau eru flutt í
 ílátum, stærri en svo, að þau rúmi 2 merkur, en sjeu þau flutt í minni ílátum,
 skal greiða 45 aura af hverjum 3 pelum.

Þetta tilkynnist yður hjer með, herra landshöfðingi, til þóknanlegrar
 leiðbeiningar og birtingar í B-deild Stjórnartíðindanna.

Fiskiveiðasamþykkt.

105
 31. ág.

Sýslunefndin í Strandasýslu hefur samkvæmt lögum 14. desbr. 1877, um
 ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum, og lögum 4. desbr. 1886,
 um breyting á fyrnefndum lögum, gjört eptirfylgjandi

S a m þ y k k t,

sem hefur inni að halda breyting á 1. gr. samþykktar um hákarlaveiðar á opn-
 um skipum í Strandasýslu, 20. október 1888.

Á tímabilinu frá 1. desembermán. til 25. marzmán. ár hvert má enginn,
 sem stundar hákarlaveiðar á opnum skipum í Strandasýslu, sleppa neinu af há-
 karli (skrokkum eða innýflum) í sjó án þess lífs-naúðsyn liggi við.

*

*

*

Samþykkt þessi er hjer með staðfest af undirskrifuðum amtmanni til
 þess að öðlast gildi 1. desembermán. 1895.

Íslands Vesturamt, Reykjavík 31. ágúst 1895.

J. Havsteen.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í norðuramtinu og austuramtinu um 106
sveitfesti þurfalings. — Eptir að hafa fengið þóknanlegt brjef yðar, herra amt- 9. sept.

10. dag októbermán. 1895.

106 maður, dags. 24. júlí þ. á., og þar með fylgjandi skjöl, 46 að tölu, viðvíkjandi
 9. sept. sveitfesti Stefáns Jónssonar frá Vopnafirði, en úrskurði amtsins þar að lútandi, dags. 9. febr. f. á., er ákveður, að Stefán sje sveitlægur í fæðingarhreppi sínum Vopnafjarðarhreppi, og að nefndum hreppi beri að greiða 332 kr. og 5 auru til bæjarsjóðs Kaupmannahafnar fyrir framlagðan styrk honum til handa, hefir hreppsnefnd Vopnafjarðarhrepps áfrýjað til mín með erindi, dags. 14. marz f.á., skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð, til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að jeg er samdóma amtinu um það, að engin sönnun sje fram komin fyrir því, að Stefán þessi hafi unnið sjer sveitfesti nokkurstaðar, og skal nefndur amtsúrskurður því í öllum greinum óraskaður standa¹. Jafnframt skal jeg þjónustusamlega skora á yður að annast um, að hreppsnefnd Vopnafjarðarhrepps fullnægi úrskurðinum án frekari dráttar.

1) Úrskurður amtsins er svohljóðandi:

»Þjer hafð, herra sýslumaður, í stað þess, eins og jeg hafði vonast eptir, samkvæmt brjefum mínum til yðar og hreppsnefndarinnar í Vopnafjarðarhreppi, dags. 28. septbr. f. á., að senda mjer á tilteknum tíma þær 332 kr. 5 a., sem hreppnum ber að endurgjalda bæjarstjórninni í Kaupmannahöfn út af framfærslu timburmanns eða beykis Stefáns Jónssonar á árunum 1891, 1892 og 1893, og við heimflutning hans til Íslands, — með þóknanlegu brjefi, dags. 11. f. m., sent mjer útskrift af yfirheyrslu yfir nefndum Stefáni Jónssyni, 16. nóvbr. f. á., og samkvæmt beiðni hreppsnefndarinnar, sem við nánari yfirvegun hafi farið að efa það, hvort Stefán eigi mundi hafa áunnið sjer framfærslurjett í Kaupmannahöfn, skotið spurningunni hjer um til amtsins.

Eins og þjer munið eptir, þá hafð þjer í brjefi, dags. 19. ágúst 1892, skýrt amtinu frá, að þjer hafð meðtekið yfirlýsing hreppsnefndarinnar í Vopnafjarðarhreppi þar sem hún víðurkennir Stefán þann Jónsson, sem spursmál er um, sveitlægan í nefndum hrepp, ef hann sje sá sami, sem fyrir nálega 30 árum sigldi frá Vopnafirði til Kaupmannahafnar til þess að læra þar beykishandið. Þar sem það nú síðar er komið fram, að um sama mann hafi verið að ræða, er spursmálið þannig á enda kljád, en þar við bætist, að það var enginn efi á því eptir yfirheyrslu þeirri, sem fram hafði farið yfir Stefáni í Kaupmannahöfn, að hann ætti sveitfesti í Vopnafjarðarhreppi, enda er þetta skýlaust tekið fram, sjer í lagi í brjefi amtsins, dags. 21. september f. á., og einnig í brjefi þess, dags. 7. febr. f. á., og amtið hefir lýst því yfir við bæjarstjórnina í Kaupmannahöfn, að það væri henni samdóma um, að Stefán Jónsson ætti enn sveitfesti í áðurnefndum fæðingarhrepp sínum. Þannig er málið einnig endilega útkljád með þessu samkomulagi milli bæjarstjórnarinnar og amtsins, sbr. 3. gr. fátækrareglu-gjörðar, 8. jan. 1834.

Það fer nú tjærri því, að þær upplýsingar skyldu vera komnar fram við þá yfirheyrslu, sem fram hefir farið á Vopnafirði, og sem var alveg óþörf úr því búið var áður að yfirheyra Stefán í Kaupmannahöfn, að hann hafi áður áunnið sjer rjett til framfærslu í Kaupmannahöfn, heldur verður eigi annað dregið út úr yfirheyrslu þessari, en að ofanefndur Stefán Jónsson hafi aldrei haft fasta dvöl eða lögheimili í Kaupmannahöfn nógu lengi í senn, til þess að ávinna sjer framfærslu þar, eptir að hann kom þangað frá Vopnafirði, þar sem hann fyrst framan af var ýmist á Íslandi eða í Kaupmannahöfn, og síðan lengst af í siglingum, og ímyndun hans sjálts í þessu tilliti og það, að hann milli sjóferða sinna leitaði til sama vistarhúss, getur enga þýðingu haft hjer. Amtið verður því enn sem áður að álíta, að Stefán Jónsson sje sveitlægur í Vopnafjarðarhreppi, og skal jeg hjer með leggja fyrir yður að annast um, að hlutaðeigandi hreppsnefnd borgi yður tafarlaust hina fyrnefndu upphæð 332 kr. 5 a., sem þjer skuluð senda hingað svo tímanlega, að hún sje hingað komin 17. apríl næstkomandi í síðasta lagi. Þetta geist yður hjer með þjónustusamlega til vitundar, yður til leiðbeiningar og eptirbreytni, og til birtingar fyrir hreppsnefndinni í Vopnafjarðarhreppi«.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um 107
endurgreiðslu á veittum sveitarstyrk. — Eptir að jeg með þóknanlegu brjefi yðar, 16. sept. herra amtmaður, dags. 12. f. m., hef meðtekið erindi hreppsnefndarinnar í Leiðvallahreppi, dags. 6. marz þ. á., þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði amtsins, dags. 31. marz f. á., sem ákveður, að nefndur hreppur skuli endurborga Vatnsleysustrandarhreppi framlag hans með Kristjáni nokkrum Ásmundssyni og hyzki hans á árinu 1890, að upphæð 108 kr. 86 aur, svo og önnur skjöl máli þessu viðvíkjandi, þar á meðal umsögn hreppsnefndarinnar í Vatnsleysustrandarhreppi um áfrýjunina, skal jeg hjer með þjónustusamlega tjá yður, að með því að dráttur sá, sem orðið hefir á tilkynningu um styrkveitinguna, er fyrst var gjörð 21. ágúst 1890, virðist rjettlættur með því, að hlutaðeigandi hreppsnefnd hafi ekki haft vitneskju um framfærsluhrepp Kristjáns Ásmundssonar fyrr en í júlí s. á., og með því að hreppsnefnd Vatnsleysustrandarhrepps hefur fallið frá kröfu um endurgjald fyrir 1 pund af tóbaki á 1 kr. 20 aura, og gjört fullnægjandi grein fyrir þeim öðrum liðum reiknings síns, er fundið er að í áfrýjunarskjalinu, þá skal hinn áfrýjaði amtsúrskurður, sem jeg að öðru leyti er samþykkur,

1) Úrskurður amtsins hljóðar svo:

„Haustið 1889 settist Kristján nokkur Ásmundsson að í Kothúsum í Vatnsleysustrandarhreppi í Gullbringusýslu ásamt hyzki sínu, en hann hefir verið viðurkenndur sveitlægur í Leiðvallahreppi með brjefi hreppsnefndarinnar þar til hreppstjórans í Vatnsleysustrandarhreppi, dags. 28. nóv. 1890. — Þegar sama haustið varð Kristján bjargarlaus, og hjálpaði þá hreppstjóri Jón Breiðfjörð, sem hafði sveitaverzlun á heimili sínu, honum um bjargræði gegn góðum lofordum Kristjáns um skjóta endurborgun. Þegar öll þessi loford brugðust, neitaði hreppstjórinn að lána Kristjáni frekara, nema eptir beiðni hreppsnefndarinnar í Vatnsleysustrandarhreppi og upp á hennar ábyrgð. Hreppsnefndin ljet þá gjöra aðsjón hjá Kristjáni, sem hreppsnefndin framkvæmdi 13. marz 1890, og reyndist þá heimili hans að kalla bjargarlaust. Eptir munnlegri beiðni Kristjáns veitti þá hreppsnefndin í Vatnsleysustrandarhreppi honum bráðabyrgðarstyrk af sveitarfje, sem var úti látinn í ýmsum vörum af hreppstjóra Jóni Breiðfjörð úr verzlun hans, og var styrkurinn orðinn 22. júní 1890 108 kr. 86 aur. Um það leyti mun Kristján hafa verið fluttur austur á hrepp sinn, eða hann farið það sjálfkrafa. Hinn 21. ág. 1890 skrifaði Jón Breiðfjörð í umboði hreppsnefndar Vatnsleysustrandarhrepps hreppsnefndinni í Leiðvallahreppi, tjáði henni alla málavexti, og krafði hana um endurgjald á greindum 108 kr. 86 aur., en til sátta bauð hann þó, að láta 8 kr. 86 aura niður falla. Þessu brjefi svaraði hreppsnefndin í Leiðvallahreppi hinn 28. nóv. 1890, kannast við sveitfesti Kristjáns, hefur ekkert út á úttektar (skuldar-)reikning hans að setja, en færist þó undan að borga upphæðina, af þeim 2 ástæðum, að lánið hafi verið veitt upp á loford Kristjáns, en eigi sveitarsjóðsins, og að um of hafi verið dregið af hálfu Vatnsleysustrandarhrepps, að tilkynna styrkveitinguna Leiðvallahreppi. — Þegar borgun þannig eigi fjekkst góðmótlega, leitaði hreppstjóri Jón Breiðfjörð fyrir hönd Vatnsleysustrandarhrepps, aðstóðar valdstjórnarinnar í málinu.

Með því að hreppsnefndin í Vatnsleysustrandarhreppi veitti hinn umrædda styrk af sveitarsjóði þar eptir beiðni Kristjáns, og eptir að lögleg aðsjón hafði fram farið hjá honum, er sýndi, að hann var þurfandi, verður lögmæti styrkveitingarinnar ekki mótmælt. Með því enn fremur eigi hefur verið sett út á reikninginn sjálfan, og með því engin átylla er til þess að segja, að styrkurinn hafi verið veittur upp á loford Kristjáns, en eigi gegn væntanlegu endurgjaldi af framfærslusveit hans, og með því að álíta verður, að styrkveitingin hafi eptir atvikum verið nægilega tímanlega tilkynnt Leiðarvallahreppi, skal jeg leggja fyrir yður, herra sýslumaður, að uppáleggja hreppsnefndinni í Leiðvallahreppi, um leið og þjer tilkynnir henni þennan úrskurð, að endurgjalda Vatnsleysustrandarhreppi framan greindar 108 kr. 86 a., án frekari undandrátta.

107 16. sept. óraskaður standa með þeirri breytingu, að upphæð sú, sem Leiðvallahreppi ber að endurgjalda, færist niður í 107 kr. 66 aura.

Dráttur sá, sem orðið hefir á máli þessu hjá amtinu frá $\frac{24}{8}$ 1891 til $\frac{31}{8}$ 1894 er mjög vítaverður, og hefði ef til vill mátt komast hjá honum, ef málið hefði á rjettum tíma verið lagt undir úrskurð sýslumannsins í Skaptafellssýslu, samkv. reglugj. $\frac{8}{1}$ 1834, 3. gr. 3. málslíð.

108 16. sept. **Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um sveitfesti þurfalings.** — Eptir að jeg með þóknanlegu brjefi yðar, herra amtmaður, dags. 31. f. m., hefi mótttekið umbeðnar skýrslur sem og önnur málskjöl viðvíkjandi sveitfestismáli Hjartar Theodors Johannessonar, sem með amtsúrskurði dags. 16. júní 1894 er úrskurðaður sveitlægur í Eyrarsveit í Snæfellsnessýslu, en úrskurði þessum hefir hreppsnefndin í tjeðum hreppi áfrýjað til mín, skal jeg hjer með þjónustusamlega tjá yður það er nú skal greina:

Hinn umræddi Hjörtur Theodor Johannesson, sem hefir notið sveitarstyrks í Bæjarhreppi í Strandasýslu, er fæddur utan hjónabands 8. okt. 1858 á Hallbjarnareyri í Eyrarhreppi, og hefir hvergi áunnið sjer sveitfesti. Það er sannað með framkomnum skýrslum, að móðir hans, Sigurdrif Guðbrandsdóttir, átti ekki fast heimili í Eyrarsveit, heldur var hún þar að eins um stundarsakir á dvöl, þegar hún varð ljettari að nefndu barni, Hirti Theodor. Það hefir ekki orðið sannað, hvar hún hafi átt heimili eða hvort hún hafi átt nokkurt fast heimili um þær mundir eða verið ráðin í nokkra vist þegar hún fór þaðan að afloknun barnsburði, en hitt er fullsannað, eins og þjer hafið tekið fram í þóknanlegu brjefi yðar, dags. 8. febr. þ. á., að næst á undan bráðabirgðadvöl sinni í Eyrarsveit átti hún lögheimili á Ósi í Skógarstrandarhreppi, og ber því samkvæmt fyrirmælum 7. greinar í fátækrareglugjörð 8. jan. 1834 að álíta þann hrepp sem fæðingarhrepp Hjartar Theodors Johannessonar.

Með því að hann, eins og áður er á vikið, hefir aldrei dvalið 10 ár samfleytt í sama hreppi eptir 16 ára aldur, ber að úrskurða hann sveitlægan í þeim hreppi, sem eptir lögunum verður að teljast fæðingarhreppur hans; skal því hjer með úrskurði amtsins frá 16. júní 1894 breytt þannig, að Hjörtur Theodor Johannesson skal sveitlægur í Skógarstrandarhreppi, og ber þeim hreppi að endurgjalda Bæjarhreppi í Strandasýslu framlag hans til tjeðs þurfamanns eptir sanngjörnum eða úrskurðuðum reikningi.

Jafnframt því þjónustusamlega að tjá yður þetta, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, skal þess getið, að auk þess sem talsverður dráttur hefir orðið á máli þessu hjá amtinu í tíð fyrirrennara yðar, er það vítavert við meðterð málsins, að það sjest ekki, að það hafi verið lagt undir úrskurð sýslumannsins í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu áður amtíð tók málið til úrskurðar, eins og átt hefði að gjöra sbr. reglugj. 8. jan. 1834, 3. gr. 3. málsgrein.

109 18. sept. **Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um fúlgugreiðslu af hálfu vistarsveitar barnsföður.** — Eptir að hafa fengið þókanlegt

brjef yðar, herra amtmaður, dags. 31. júlí þ. á. og þar með fylgjandi erindi með **109** fylgiskjölum frá hreppsnefndinni í Vestmannaeyjahreppi, þar sem hún áfrýjar^{18. sept.} til mín úrskurði amtsins 12. nóv. f. á., er ákveður, að tjeður hreppur skuli greiða til Hvolhrepps í Rangárvallasýslu 60 kr. sem fúlgu fyrir árið frá 14. maí 1891 til 14. maí 1892 með 2 óskilgetnum börnum Elínar Þorbergsdóttur, sem er á sveitarframfæri í Hvolhreppi í Rangárvallasýslu, með því að faðir barnanna Ögmundur Ögmundsson, til heimilis í Vestmannaeyjum, galt eigi tjeða fúlgu, er honum með amtsúrskurði hafði verið gjörð, skal jeg hjer með þjónustusamlega tjá yður það, er hjer segir:

Málið er þannig vaxið, að skömmu eptir að lögin um meðgjöf með óskilgetnum börnum o. fl. 24. jan. 1890 voru komin í gildi óskaði hreppsnefnd Hvolhrepps amtsúrskurðar um meðlag Ögmundar Ögmundssonar með ofangreindum börnum, og hinn 11. febr. 1892 útgaf hinn páverandi setti amtmaður síðan meðlagsúrskurð, þar sem upphæð meðlagsins var tiltekin. Hinn 28. apríl s. á. ritaði því næst hreppsnefnd Hvolhrepps sýslumanni sínum, og óskaði aðstoðar hans til að ná meðlögunum hjá Ögmundi eða hlutaðeigandi dvalarsveit. En þar sem ótiltekið var í amtsúrskurðinum, frá hverjum tíma meðlagsskyldan skyldi teljast, var á ný leitað úrskurðar um það atriði, er fjell svo, hinn 27. okt. 1892, að meðlagið skyldi greiðast frá þeim tíma, er lögin 24. jan. 1890 náðu gildi, eða frá 14. júní 1890. Að fengnum þessum nýja úrskurði flutti sýslumaðurinn í Rangárvallasýslu kröfu hreppsnefndarinnar í Hvolhreppi áleiðis til hreppsnefndarinnar í Vestmanneyjahreppi, með brjefi til sýslumannsins í Vestmannaeyjum, dags. 4. nóv. s. á., og krafðist þess að meðlagið frá 14. júní 1890 væri innheimt hjá barnsföðurnum eða hreppsnefndinni, og þar sem sýslumaður taldi ekki til neins að krefja barnsföðurinn, sendi hann hreppsnefndinni kröfuna 11. jan. 1893, en hún neitaði að borga af ýmsum ástæðum; hefir síðan málið gengið frá einu úrskurðarvaldi til annars með nokkrum töfum.

Hreppsnefndin í Vestmannaeyjahreppi hefir nú í erindi sínu, dags. 13. apríl þ. á. farið fram á, að fyrnefndur úrskurður yðar um málið, dags. 12. nóv. f. á. verði úr gildi felldur að því leyti sem hann ákveður, að tjeður hreppur skuli greiða Hvolhreppi fúlguna fyrir vistarárið 1891—1892, og að auk þess verði ákveðið, að Vestmannaeyjahreppur skuli að öllu laus við fúlgugreiðslu til Hvolhrepps frá 14. júní 1890 til 14. maí 1893; færir hún þær ástæður fyrir kröfum þessum: 1. að meðlagsúrskurðir amtsins hafi ekki verið birtir barnsföðurnum þegar krafan kom fram, og ekki fyr en á áliðnu sumri 1894, en það sje skilyrði fyrir því, að barnsfúlga verði heimtuð af sveitarsjóði, að þar að lútandi amtsúrskurður hafi á löglegan hátt verið birtur barnsföðurnum, og það þar eptir sje fram komið, að hann vilji ekki eða geti ekki greitt fúlguna; 2. að það sje ósannað, að Ögmundur hefði ekki getað látið nokkuð af hendi rakna hin fyrirfarandi ár, ef hann hefði verið krafinn í tíma á lögmætan hátt; 3. að krafa Hvolhrepps í brjefi 28. apríl 1892, sem hreppsnefndin viðurkennir að hefði verið lögmæt fyrir tímabilið frá 14. júní 1890 til 14. maí 1891, ef amtsúrskurðurinn hefði áður verið birtur Ögmundi, hafi að eins snert það tímabil (^{14/6}90—^{14/5}91) en fyrir vistarárin 1891—92 og 92—93 hafi engin krafa framkomið frá Hvolhreppi fyrr en eptir 14. maí 1894, og að fúlgurnar fyrir þessi ár sjeu því burt-

109 fallnar sakir forsómunar í því að heimta þær á rjettum tíma, fyrir síðasta árið 18. sept. í senn; en síðar áfallnar fúlgur hefir nefndin greitt.

Það verður þó ekki sjeð, að ástæður þessar hafi nægileg rök við að styðjast. Lögin um meðgjöf með óskilgetnum börnum o. fl., 24. jan. 1890, setja það alls ekki sem skilyrði fyrir greiðsluskyldu vistarsveitarinnar, að úrskurður amtsins um fúlgugreiðslu barsföðursins skuli vera birtur honum, hvorki á neinn ákveðinn hátt nje yfir höfuð, og það verður ekki sagt, að það liggi í hlutarins eðli, að slík birting sje nauðsynleg. Tilgangur lagagreinarinnar, er hjer að lýtur, er sá, að tryggja rjett barnsmóðurinnar, og jafnframt spara henni umstang, og ákvæðin eiga eptir orðunum, sem ekki er heimild til að draga úr, þegar við, þegar barnsfaðirinn ekki greiðir fúlguna góðfúslega í gjalddaga, og það er í þessu tilliti þýðingarlaust, hvort hann lætur hjálða að greiða fúlguna af getuleysi eða af öðrum ástæðum; það skiptir því ekki máli, hvort Ögmundur hefði getað greitt nokkuð, ef hann hefði verið krafinn, þegar er hreppsnefndin í Hvolhreppi fór þess á leit, enda var það ekki henni að kenna, að það var ekki gjört, heldur var það sök hlutaðeigandi yfirvalda. Að því er loks snertir hina þriðju ástæðu, að ekki hafi fyrirlegið krafa frá hreppsnefndinni í Hvolhreppi um árstúlgu þá, er úrskurður yðar hljóðar um, verður að álíta, að margendurteknar kröfur sýslumannsins í Rangárvallasýslu fyrir hreppsnefndarinnar hönd til sýslumannsins í Vestmannaeyjasýslu fyrir hönd hreppsnefndarinnar þar á tímabilinu frá 4. maí 1892 til 5. júní 1894, er síðarnefndri hreppsnefnd gafst færi á að kynna sjer, sje nægileg og lögmæt krafa, og að öðru leyti skýrskotast til landshöfðingjaúrskurðar 12. jan. þ. á. (Stjórnart. 1895 B, bls. 3) þar sem úrskurðað er, að skylda sú, sem 3. gr. laga 24. jan. 1890 leggur vistarsveit barnsföður á herðar, verði eingöngu að miðast við þann tíma, þegar krafan á hendur sveitinni er gjörð, þannig, að barnsföðurhreppurinn sje skyldur að greiða þá fúlgu, sem hann að fullnægðum skilyrðum laganna hefur verið krafinn um, áður en ár var liðið frá því er hún fjell í gjalddaga, án tillits til þess, hvort krafan er búin að missa lögtaksrjett eða ekki, þegar endanlega verða úrskurðuð framkomin mótmæli. — Samkvæmt þessu ber að staðfesta úrskurð yðar í máli þessu, að því er snertir ársmeðlagið fyrir vistarárið 1891—1892, og auk þess verður samkvæmt kröfu hreppsnefndarinnar í Hvolhreppi í brjefi dags. 1. apríl þ. á. að skylda hreppsnefndina í Vestmannaeyjahreppi til þess að greiða hina ákveðnu fúlgu fyrir vistarárið 1892—1893 með 60 kr. Aptur á móti kemur ekki til álíta, hvort hreppsnefndinni beri skylda til að inna af hendi fúlguna fyrir tímabilið 14. júní 1890 til 14. maí 1891, því að úrskurði yðar hefur ekki verið áfrýjað að því leyti.

Þetta tilkynnist yður hjer með þjónustusamlega, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar.

Styrkur til búnaðarfjelaga.

13. ágúst var samkv. auglýsingu 28. okt. 1893, (Sj. tíð. 1893, B. bls. 136) úthlutað styrk þeim, sem ræðir um í 10. gr. C. 4. b. í tjárlögunum fyrir árin 1894 og 1895 til eptirnefndra 100 búnaðarfjelaga, sem sent höfðu bónarbrjef til landshöfðingja í tæka tíð og að öðru leyti fullnægt

skilyrðum þeim, sem sett eru í nefndri auglýsingu, svo sem hjer segir, auk þess sem búnað-
arfelag suðuramtsins samkvæmt ákvæðum fjárlaganna fjekk 2000 krónur.

		Dagsverk tekin til greina.	Styrkur. Kr. aur.
Nöfn búnaðarfelaganna.			
1.	Framfarafelag Vestmannaeyja	472	110 50
2.	Búnaðarfelag Kleifahrepps	277	64 80
3.	— Leidvallahrepps	494	115 60
4.	— Dyrhólahrepps	284	66 50
5.	— Hvammshrepps	324	75 80
6.	— Austur-Landeyjahrepps	834	195 20
7.	— Asólfsskálasóknar	328	76 80
8.	— Vestur-Landeyjahrepps	538	125 90
9.	— Hvolhrepps	711	166 40
10.	— Fljótshlíðar	870	203 60
11.	— Merkurþæja	498	116 50
12.	— Holtamannahrepps	399	93 40
13.	— Hrunamannahrepps.	1030	241 00
14.	Jarðabótafelag Biskupstunga	696	162 90
15.	Búnaðarfelag Grimsneshrepps	1596	373 50
16.	Jarðabótafelag Skeiðahrepps	458	107 20
17.	Búnaðarfelag Villingaholtshrepps	413	96 60
18.	— Hraungerðishrepps	269	62 90
19.	— Gaulverjabæjarhrepps	757	177 10
20.	— Sandvíkurhrepps	143	33 50
21.	— Stokkseyrarhrepps	838	196 00
22.	— Ölfushrepps	1163	272 10
23.	— Mostellinga og Kjalnesinga	893	209 00
24.	— Seltjarnarneshrepps	441	103 20
25.	Jarðræktarfelag Reykjavíkur	2034	477 00
26.	Búnaðarfelag Hvalfjarðarstrandarhrepps	560	131 00
27.	— Innri-Akraneshrepps	700	163 80
28.	— Skilmannahrepps	260	60 80
29.	— Leirár- og Melahrepps	415	97 10
30.	— Skorradalshrepps	318	74 40
31.	— Lundareykjadalshrepps,	354	82 80
32.	— Reykholtisdalshrepps	522	122 10
33.	— Hálsahrepps	297	69 50
34.	— Andakílshrepps	767	179 50
35.	— Stafholtstunga	418	97 80
36.	— Borgarhrepps	247	57 80
37.	— Þverárhliðar- og Norðurárdals	205	48 00
38.	— Alptaneshrepps	345	80 70
39.	— Hraunhrepps	259	60 60
40.	— Kolbeinstaðahrepp	251	58 70
41.	— Miklaholtshrepps	362	84 70
42.	— Helgafellssveitar	431	100 90
43.	— Skógarstrandarhrepps	442	103 40
44.	— Hörðudalshrepps	534	125 00
45.	— Miðdalahrepps	1280	291 84
46.	— Laxárdalshrepps	423	99 00
47.	— Hvammshrepps	351	82 10
48.	— Saurbæjarhrepps	427	99 90
49.	— Raudasandshrepps,	494	115 60

			Dagsverk tekin til greina.	Styrkur. kr. aur.
50.	Búnaðarfelag	Reykhólahrepps	403	94 30
51.	---	Múlahrepps	257	60 10
52.	---	Bardastrandarhrepps	362	84 70
53.	---	Suðurfjarðarhrepps	203	47 50
54.	---	Þingeyrarhrepps	291	68 10
55.	---	Mýrahrepps	218	51 00
56.	---	Önufirdinga	203	47 50
57.	---	Súðavíkurhrepps	285	66 70
58.	---	Ögurhrepps	487	114 00
59.	---	Sljettuhrepps	223	52 20
60.	---	Hrófbergshrepps	565	132 20
61.	---	Kirkjubólshrepps	303	70 90
62.	---	Bæjarhrepps	311	72 80
63.	---	Vindhælishrepps	236	55 20
64.	---	Engihlíðarhrepps	157	36 70
65.	---	Bólstaðarhlíðarhrepps	250	58 50
66.	---	Svinavatnshrepps	508	118 90
67.	---	Torfalækjarhrepps	275	64 40
68.	---	Sveinstaðahrepps	170	39 80
69.	---	Ásshrepps	268	62 70
70.	---	Þverárhrepps	342	80 00
71.	---	Kirkjuhvammshrepps	448	104 80
72.	---	Fremri Torfustaðahrepps	373	87 30
73.	---	Ytri Torfustaðahrepps	494	115 60
74.	---	Viðvíkurhrepps	160	37 40
75.	---	Hofshrepps	169	39 60
76.	---	Hólahrepps	186	43 50
77.	---	Akrahrepps	302	70 70
78.	---	Seiluhrepps	182	42 60
79.	---	Lýtingsstaðahrepps	317	74 20
80.	---	Rípurhrepps	137	32 00
81.	---	Staðarhrepps	464	108 60
82.	---	Sauðárhrepps	120	28 10
83.	---	Skefilsstaðahrepps	167	39 10
84.	Framfarafjelag	Öngulsstaðahrepps	488	114 20
85.	---	Hrafnagilshrepps	793	185 60
86.	---	Auðbrekkinga	279	65 30
87.	---	Arnarneshrepps	995	232 90
88.	---	Öxndælinga	316	73 90
89.	Búnaðarfelag	Svaridæla	716	167 60
90.	---	Svalbarðsstrandar	192	45 00
91.	Framfarafjelag	Grýtubakkahrepps	220	51 50
92.	Búnaðarfelag	Ljósavatnshrepps	271	63 40
93.	Jarðabótafjelag	Skútustaðahrepps	415	97 10
94.	---	Reykdæla	308	72 10
95.	---	Húsavíkurhrepps	436	102 00
96.	Búnaðarfelag	Fnjóskdæla	138	32 30
97.	---	Keldhverfinga	138	32 30
98.	---	Fellna- og Framtungu	336	87 70
99.	---	Hjaltastaðahrepps	247	57 80
100.	---	Eiðapínghár	233	54 60

Út-komið í A-deild Stjórnartíðindanna.

Konungleg auglýsing um, að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs, undirskrifuð af konungi 14. maí 1895 (A. nr. 12, bls. 28—29).

Konungsbrjef um setning alþingis, undirskrifað af ríkisarfa í fjarvist konungs 24. maí 1895 (A. nr. 13, bls. 30—31).

Konungsbrjef um lenging þingtímans, undirskrifað af ríkisarfa í fjarvist konungs 24. maí 1895 (A. nr. 14, bls. 32—33).

Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur, undirskrifuð af konungi 15. júní 1895 (A. nr. 15, bls. 34—35).

Auglýsing um reglugjöfð fyrir prestaskóla Íslands, undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 15. ágúst 1895 (A. nr. 16, bls. 36—45).

Á g r i p

110

af reikningi landsbankans 1. apríl—30. júní 1895.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. apríl 1895	161,181 12	
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignarveðslán	20,699 45	
b. Sjálfsskuldarábyrgðarlán	29,277 89	
c. Handveðslán	3,154 00	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o. fl.	90 22	53,221 56
3. Vixlar innleystir		25,263 80
4. Ávísanir innleystar		11,691 42
5. Vextir		11,618 93
6. Disconto		718 32
7. Ýmislegar tekjur		235 39
8. Seld skuldabrief að upphæð 16000 kr. fyrir		16,076 42
9. Tekjur í reikning Landmandsbankans (fyrir seldar ávísanir o. fl.)		94,687 33
10. Innheimt fje fyrir aðra		6,200 00
11. Innlög á hlaupareikning		69,387 17
12. Sparisjóðsinnlög		153,913 66
	Samtals	604,195 12

Gjöld:

1. Lán veitt:		
a. Fasteignarveðslán	21,660 00	
b. Sjálfsskuldarábyrgðarlán	53,647 00	
c. Handveðslán	9,590 00	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o. fl.	7,650 00	
e. Akkreditivlán	350 00	92,897 00
2. Vixlar keyptir		63,696 00
3. Ávísanir keyptar		13,491 42
	Flyt	170084 42

11. dag nóvembr.mán. 1895.

110

	Flutt	
4. Skilað landssjóði í ónýtum seðlum		170084 42
5. Keypt útlend verðbrjef fyrir		40,000 00
6. Til Landmandsbankans		6,663 68
7. Útborgað af innstæðufje á hlaupareikning	44,669 52	120,528 34
Að viðbættum dagvöxtum	2 17	
		44,671 69
8. Útborgað af sparisjóðsinnstæðufje	171,232 47	
Að viðbættum dagvöxtum	187 54	
		171,420 01
9. Útborgað af innheimtu fje		1,000 00
10. Útgjöld fyrir varasjóð fyrirv. sparisjóðs Reykjavíkur		600 00
11. Kostnaður við bankahaldið (laun o. fl.)		3,556 10
12. Ýmisleg útgjöld		534 30
12. Í sjóði 30. júní 1895		45,136 58
	Samtals	604,195 12

Athugasemdir:

Landsbankinn átti 30. júní 1895:

1. Skuldabryf fyrir lánum:		
a. Fasteignarveðsskuldabryf	750,243 94	
b. Sjálfsskuldarábyrgðarskuldabryf	185,165 53	
c. Handveðsskuldabryf	62,556 02	
d. Skuldabryf fyrir lánum gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o. fl.	28,180 21	
e. Skuldabryf fyrir Accredítivlánum	350 00	
		1,026,495 70
2. Kgl. ríkisskuldabryf og önnur erlend verðbrjef, hljóðandi upp á samtals 359,150 krón., eptir gangverði 31. desbr. 1894		362,773 37
3. Skuldabryf Reykjavíkurkaupstaðar		1,400 00
4. Óinnleystir vixlar		94,036 81
5. Óinnleystar ávísanir		2,995 87
6. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánum að upphæð		2,500 00
7. Hjá Landmandsbankanum		72,805 04
8. Í sjóði		45,136 58
	Samtals	1,608,143 37

Seðlaskuld bankans til landssjóðs var 30. júní 1895	460,000 00
Innstæðufje á hlaupareikning s. d.	136,960 29
Innstæðufje með sparisjóðskjörum s. d.	812,768 85
Varasjóður sparisjóðs Reykjavíkur s. d.	13,632 80
Varasjóður bankans 31. des. 1894	141,104 90
Innheimt fje óútborgað	5,200 00
Ýmsar tekjur sem enn eru eigi lagðar við varasjóð	38,476 53
	Samtals 1,608,143 37

Stjórn landsbankans 31. júlí 1895.

Tryggei Gunnarsson.

B. Kristjánsson.

Eiríkur Briem.

A g r i p

111

af reikningi landsbankans 1. júlí — 30. septbr. 1895.

Tekjur:

Kr. A.

1. Í sjóði 1. júlí 1895		45,136 58
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignarveðslán	kr. 34,790 85	
b. Sjálfsskuldarábyrgðarlán	— 32,460 04	
c. Handveðslán	— 4,151 50	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjartjelaga o. fl.	— 850 00	72,252 39
3. Víxlar innleystir		138,208 52
4. Ávísanir innleystar		17,974 37
5. Nýir seðlar meðteknir frá landssjóði		40,000 00
6. Bráðabirgðalán úr landssjóði		40,000 00
7. Vextir		11,903 30
8. Disconto		1,766 81
9. Seld skuldabréf fyrir		2,575 99
10. Tekjur í reikning Landmandsbankans (fyrir seldar ávísanir o. fl.)		120,094 91
11. Innheimt fje fyrir aðra		72 00
12. Innlög á hlaupareikning		114,344 00
13. Sparisjóðsinnlög		180,736 95
14. Ýmsar tekjur		187 22
		<u>785,253 04</u>

Gjöld:

1. Lán veitt:		
a. Fasteignarveðslán	kr. 29,769 00	
b. Sjálfsskuldarábyrgðarlán	— 47,360 00	
c. Handveðslán	— 3,100 00	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o. fl.	— 5,300 00	85,529 00
2. Víxlar keyptir		241,919 17
3. Ávísanir keyptar		18,638 50
4. Keypt útlend verðbrjef fyrir		1,575 99
5. Vextir til landssjóðs af seðlaskuld bankans		5,000 00
6. Til Landmandsbankans		112,496 50
7. Útborgað af innstæðufje á hlaupareikning	— 108,383 92	
að viðbættum dagvöxtum	— 3 64	108,387 56
8. Útborgað af sparisjóðsinnstæðufje	— 164,066 84	
að viðbættum dagvöxtum	— 135 09	164,201 93
9. Útborgað af fje innheimtu fyrir aðra		186 58
10. Útgjöld fyrir varasjóð fyrirv. sparisjóðs Reykjavíkur		900 00
11. Kostnaður við bankahaldið (laun o. fl.)		3,330 52
12. Ýmisleg útgjöld		443 62
13. Í sjóði 30. septbr. 1895		42,643 67
	Samtals	<u>785,253 04</u>

111

Athugasemdir:

Landsbankinn átti 30. septbr. 1895

1. Skuldabryf fyrir lánunum:		
a. Fasteignarveðskuldabryf	745,222 09	
b. Sjálfsskuldarábyrgðarskuldabryf	200,065 49	
c. Handveðslán	61,504 52	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o. fl.	32,630 21	
e. Skuldabryf fyrir accreditivláni	350 00	1,039,772 31
2. kgl. ríkisskuldabryf og önnur erlend verðbryf, hljóðandi upp á samtals 356,600 kr. eptir gangverði 31. desbr. 1894		360,166 00
3. Skuldabryf Reykjavíkurkaupstaðar		1,400 00
4. Óinnleysta víxla		197,747 46
5. Óinnleystar ávísanir		3,660 00
6. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánunum		2,500 00
7. Hjá Landmandsbankanum		65,206 63
8. Í sjóði		42,643 67
	Samtals:	1,713,096 07
Seðlaskuld bankans til landssjóðs var 30. sept. p. á.		500,000 00
Skuld út af bráðabirgðaláni		40,000 00
Innstæðufje á hlaupareikning s. d.		142,920 37
Innstæðufje með sparisjóðskjörum s. d.		829,438 96
Varasjóður sparisjóðs Reykjavíkur s. d.		12,732 80
Varasjóður bankans 31. desbr. 1894		141,104 90
Innheimt fje fyrir aðra óútborgað		5,085 42
Ýmsar tekjur sem enn eru eigi lagðar við varasjóð		41,813 62
	Samtals:	1,713,096 07

Landsbankinn, Reykjavík 24. oktbr. 1895.

Tryggvi Gunnarsson. B. Kristjánsson. Eiríkur Briem.

112

9. sept. **Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um skaðabætur fyrir bið far-
pega á viðkomustöðum strandferðaskips.** — Út af erindi því, er þjer, herra lands-
höfðingi, senduð hingað með þóknanlegu brjefi, dags. 19. júní þ. á.. þar sem far-
þegar með póstskipinu »Thyra« á 2. ferð þess þ. á., sem á ýmsum viðkomustöð-
um þess á Íslandi hafa orðið að biða eptir komu þess fram yfir þann dag, sem
tiltekinn er í ferðaáætluninni, fara þess á leit, að þeim sje hjálpað til að ná
skaðabótum hjá hinu sameinaða gufuskípaþjelagi fyrir tjón það, er þeir hafi beð-
ið af þessu, skal jeg hjer með þjónustusamlega tjá yður til þóknanlegrar leið-
beiningar og birtingar fyrir hlutaðeigendum, að ráðaneytið sjer sjer ekki fært,
eptir samningi þeim, sem gjörður hefur verið við fjelag þetta um strandferðirnar
við Ísland, að koma fram af hálfu hins opinbera neinni ábyrgð móti fjelaginu út
af töfum þeim, sem hjer er um að ræða, og að álíta verður, að hlutaðeigendur
sjálfir geti heldur ekki fengið framgengt kröfu um, að fjelagið bæti þeim þann halla,
er þeir telja sig hafa orðið fyrir. Ef þeir samt sem áður vilja reyna að fram-
fylgja slíkri kröfu, verða þeir sjálfir að leita úrskurðar dómstólanna.

Brjef landshöfðingja til beggja amtmanna um skýrslur um hag styrktarsjóða 113
 handa alþýðufólki. (Ágrip). — Með brjefi þessu var lagt svo fyrir, að allir sýslu- 21. sept.
 menn skyldu árlega leggja fyrir sýslunefndirnar til athugunar skýrslur þær um
 hag styrktarsjóða handa alþýðufólki í öllum hreppum sýslu hvernar, er um
 ræðir í 8. gr. laga nr. 29, 11. júlí 1890, þannig að þess sje getið í gjörðabókum
 nefndanna, svo að sjáist, bæði ef skýrslur hefur vantað og ef eitthvað hefur
 fundizt athugavert við framkomnar skýrslur. Svo var og fyrirskipað, að hlut-
 aðeigandi amtsráð skuli, þegar þau yfirfara eptirritin af gjörðabókum sýslunefnd-
 anna, hafa eptirlit með, að heimtað verði það, er vanta kann af skýrslum, og
 að hreppunum sje haldið til þess, að framfylgja ákvæðum ofan nefndra laga.

Brjef landshöfðingja til N. N. um kosningu þjóðkirkjuprests til utanþjóð- 114
 kirkjuprests. — Þjer hafð ásamt nokkrum öðrum heimilisfeðrum og húsráðend- 21. sept.
 um í N. prestakalli ritað mjer brjef, dags. í júlím. þ. á., þar sem þjer tjáist
 segja yður úr þjóðkirkjunni og kveðizt hafa gjört samning við og kosið ná-
 granna prestinn, síra N. N. til að vera prest yðar (brjefritendanna) framvegis,
 og sjá fyrir andlegum þörfum yðar. Jafnframt hafð þjer gjört þá fyrirspurn,
 hvort þjer þurfið að leita kgl. staðfestingar á kosningu síra N. N., er muni halda
 áfram að vera þjóðkirkjuprestur eins og hann hefur verið, og þjóna eins presta-
 kalli sínu eptir sem áður.

Út af þessu skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð, yður til leiðbein-
 ingar og til þess að þjer gjörið það kunnugt hinum öðrum brjefritendum, er
 ekki verður svarað á annan hátt, að það kemur ekki til mála að síra N. N.
 geti verið hvort tveggja, bæði þjóðkirkjuprestur og utanþjóðkirkjuprestur í einu.
 Til þess að geta hlýtt kosningu yðar verður hann að afsala sjer embætti sínu
 í þjóðkirkjunni, og þá verður eptir á að fá konunglega staðfestingu á kosningu
 hans, eins og hvers annars prests, er utanþjóðkirkju söfnuður kýs sjer; en vilji
 hann ekki afsala sjer embætti sínu, þá er kosning yðar á honum til utanþjóð-
 kirkjuprests ógild. — Aptur á móti er þeim sóknarmönnum í N. prestakalli, sem
 ekki vilja hlýta þjónustu sóknarprestisins, en æskja þjónustu síra N. N., heimilt
 að taka hann fyrir kjörprest sinn samkvæmt lögum um leysing á sóknarbandi
 12. maí 1882.

Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um tekjuauka af jörðum, er lagðar 115
 hafa verið upp í árgjald frá einu prestakalli til annars. — Í þóknanlegu brjefi, 4. okt.
 dags. 23. f. m., hafð þjer, herra amtmaður og herra biskup, skýrt frá því, að
 presturinn að Völlum í Svartadardal hafi lagt þá spurning undir úrskurð stipts-
 yfirvaldanna, hvort prestinum að Völlum eða prestinum að Kvíabekk beri grunn-
 leigur, er nú eru farnar að gjaldast af jörðunum Birnunesi og Selá, sem með
 ráðherrabrjefi 18. apríl 1887 voru lagðar frá Vallaprestakalli til Kvíabekkj-
 arprestakalls, en þá voru lóðargjöld þessi ekki til komin, þegar jarðirnar eptir
 þáverandi eptirgjalds-upphæðum voru teknar undan Vallaprestakalli upp í ár-

115 gjald það, er þaðan átti að greiðast. Með því að yður finnst vafi geta verið á, 4. okt. hvað rjett sje í þessu tilliti, hafð þjer skotið málinu til minnar úrlausnar.

Út af þessu skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð, að þegar jarðir eru lagðar frá einu prestakalli til annars, þá er það endanleg ráðstöfun, sem yfirgrípur jörðina eins og hún er, sem við það hverfur að öllu undan umráðum og afnotum prestsins í því brauði, sem hún er frá tekin, og að öllu leyti undir það prestakall, sem hún er lögð til, eins og hver önnur kirkjújörð. — Í því tilfelli sem hjer er um að ræða er það því Vallapresti eins óviðkomandi, hvort tekjur af jörðunum Birnunesi og Selá aukast eða rýrna, eins og honum eru yfir höfuð óviðkomandi kirkjujarðir annara prestakalla, og á hann ekkert tilkall til neins hluta af lóðargjöldunum fremur en afurðum og gæðum jarðanna að öðru leyti.

116 **Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um lántökuleyfi handa prestakalli.**

4. okt. — (Ágrip). Með brjefi þessu var samþykkt, að presturinn að Dvergasteini síra Björn Þorláksson, tæki upp á Dvergasteinsprestakall nýtt lán, að upphæð 2000 kr. auk eldra láns frá 1885, til endurbyggingar Vestdalseyrarkirkju, og skyldi lánið vera endurborgað með vöxtum á 28 árum.

117 **Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um lántökuleyfi handa prestakalli.**

4. okt. — (Ágrip). Með brjefi þessu var samþykkt, að presturinn að Melstað, síra Þorvaldur Bjarnarson, tæki embættislán upp á Melstaðarprestakall, að upphæð 1200 krónur, er endurborgist ásamt vöxtum á 10 árum, til túnbóta og vörzlubóta á prestsetrinu.

118 **Brjef landshöfðingja til beggja amtmanna um fyrirmynd fyrir skipstjóra- og**

29. okt. **stýrimanns-skýrteinum.** (Ágrip). — Með brjefi þessu sendi landshöfðingi báðum amtmönnum til útbýtingar milli allra lögreglustjóra eyðublöð undir skipstjóra-skýrteini og stýrimannsskýrteini eptir fyrirmynd, er hann hafði ákveðið samkvæmt 11. gr. laga nr. 29, 26. okt. 1893 um atvinnu við siglingar. Fyrirmyndin er þannig:

Með því að	sem er fæddur	d.
mán. 18	í	nú til heimilis
hefur fyrir undirskrifuðum lögreglustjóra fært sönnur á, að hann fullnægi skilyrðum þeim, sem sett eru í		
gr. laga 26. okt. 1893 um atvinnu við siglingar, þá veitist honum hjer með samkvæmt 11. gr. nefndra laga rjettur til að vera		
í	lands siglingum á íslenzkum skipum, með þeim rjettindum, er lögin binda við skýrteini þetta.	

Lögreglustjórinn í dag mán. 18

Til staðfestu nafn mitt og embættisinnsgli.

Agrip**119**

af reikningi styrktarsjóðs skipstjóra og stýrimanna við Faxaflóa 1894.

Tekjur:	Kr.	au.
1. Innstæða í landsbankanum 31. des 1893	134	01
2. Árstíllög 29 fjelagsmanna	58	00
3. Inntökugjald 4 manna	12	00
4. Spilavinningar frá fjelagsmönnum	1	12
5. Gjafir 9 manna	75	00
6. Tekjur af «Tombólu»	494	12
7. Ógildið fje fyrir tombólumuni, selda við uppboð 30. des. 1894	129	65
8. Vextir af innstæðu til 31. desbr. 1894	5	10
	Kr.	909 00

Gjöld:	Kr.	au.
1. Í landsbankanum 31. desbr. 1894	210	23
2. Hjá gjaldkera s. d.	569	12
3. Til jafnaðar móti tekjulið 7	129	65
	Kr.	909 00

Útdregið úr reikningi Marteins Teitssonar, dags. 19. jan. 1895.

Auglýsing**120**

um styrkveitingar til sveitakennara.

29. okt.

Það auglýsist hjer með almenníngi, að auglýsing landshöfðingja um skil-yrði fyrir styrkveitingu úr landssjóði til sveitakennara, dags. 16. nóv. 1889 (Stj.tíð. 1889 B, bls. 141), er hjer með breytt þannig, að umsóknarbrjefin þurfa eptirleiðis ekki að vera send stíptsyfirvöldunum fyrr en svo, að þau sjeu komin til þeirra í síðasta lagi fyrir miðjan ágústmánud ár hvert. Skýrslan um kennsl-una á að vera rituð á eyðublöð þau, sem út hafa verið gefin í því skyni.

Reykjavík 29. okt. 1895. Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Hannes Hafstein.

Styrkveitingar úr landssjóði

samkvæmt fjárlögum fyrir árin 1894 og 1895, 13. gr. B. VI. b. 1.

Til barnaskóla í sjóþorpum og vèzlunarstöðum öðrum en kaupstöðum var með brjefi landshöfðingja, dags. 24. okt., veittur þessi styrkur fyrir 1895:

1.	Barnaskóla í Vestmannaeyjum	104 kr.
2.	— i Þykkvabæ	168 —
3.	— á Eyrarbakka og Stokkseyri	320 —
4.	— í Grindavík	152 —
5.	— á Útskálum	288 —
6.	— í Keflavík	120 —
7.	— í Njarðvík	104 —
8.	— á Vatnsleysuströnd	240 —
9.	— í Garðahreppi	448 —
10.	— í Bessastaðahreppi	160 —
11.	— í Seltjarnarneshreppi	400 —
12.	— á Skipaskaga	312 —
13.	— í Ólafsvík	312 —
14.	— á Sandi	128 —
15.	— í Hnífsdal	120 —
16.	— í Hólshreppi	120 —
17.	— í Súðavíkurhreppi	96 —
18.	— á Sandárkróki	136 —
19.	— á Siglufirði	160 —
20.	— á Eskifirði	112 —
Samtals 4000 —		

Heiðursmerki.

26. febr., 24. júní og 24. júlí voru þeir rektor *Dr. phil. Jón Þorkelsson, R. af dbr.*, landfógeti *Árni Thorsteinsson, R. af dbr.* og yfirkennari *Halldór Kristján Friðriksson, R. af dbr.*, af hans hátign konunginum allramildilegast sæmdir heiðursmerki dannebrogsmanna.

Verðlaun.

Með 2 brjefum ráðgjafans fyrir Ísland, dags. 9. sept. 1895, var formönnunum *Guðmundi Steinssyni í Einarshöfn* og *Magnúsi Magnússyni frá Kolviðarhóli* samkvæmt opnu brjefi 4 okt. 1823 veitt verðlaun úr landssjóði, 25 krónur hvorum, fyrir björgun manna úr sjáfarháska.

Embættaskipan og sýslana.

26. sept. var landritari *Hannes Hafstein* af konungi skipaður sýslumaður í *Ísafjarðarsýslu* og bæjarfógeti á *Ísafirði*.

S. d. var settur sýslumaður cand. jur. *Axel V. Tulinius* af konungi skipaður sýslumaður í *Suður Múlasýslu* frá 1. jan. 1896 að telja.

S. d. var settur sýslumaður, cand. jur. *Magnús Torfason* af konungi skipaður sýslumaður í *Rangárvallasýslu*.

S. d. var prestur að Útskálum, síra *Jens Pálssyni*, allra mildilegast veitt *Garðaprestakall á Álptanesi*, eptir að tillögu hlutadeigandi safnaða hafði verið um það leitað.

21. okt. var kaupmaður *Ditlev Thomsen* af landshöfðingja skipaður til þess að vera farstjóri hins fyrirhugaða eimskips, er gjört skal út á kostnað landssjóðs.

Óveitt embætti,

er ráðgjafinn fyrir Ísland hlutast til um veitingu á.

Ritaraembættið við landshöfðingjadæmi Íslands. Launin eru 1600 kr. á ári, en hækka um 200 kr. annaðhvort þjónustuár, þangað til þau eru orðin 2400 krónur.

Sæki aðrir en Íslendingar um embætti þetta, verða þeir samkvæmt konungsbrjefi 8. apríl 1844 og konungsúrskurðum 27. maí 1857 og 8. febr. 1863 að láta umsóknarbrjefum sínum fylgja fullnægjandi skilríki fyrir því, að þeir kunni íslenska tungu. Auglýst 26. sept. 1895. Umsóknarbrjefin eiga að vera komin til ráðgjafans 12. desbr. 1895.

Útkomið í A.-deild Stjórnartíðindanna.

Hafnarreglugjörð fyrir Akureyrarkaupstað, undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 5. sept. 1895, (A. nr. 17, bls. 46—49).

Fjáraukalög fyrir árin 1894 og 1895, undirskrifuð af konungi 2. okt. 1895 (A. nr. 18, bls. 50 og 52; þýðing á bls 51 og 53).

Lög um stefnur til æðri dóms í skiptamálum, undirskrifuð af konungi 2. okt. 1895, (A. nr. 19, bls. 54 og 56, þýðing á bls. 55 og 57).

Lög um breyting á 5. gr. tilskipunar um bæjarstjórn í Reykjavík 20. apríl 1872, undirskrifuð af konungi 2. okt. 1895 (A. nr. 20, bls. 58 og 60; þýðing á bls. 59 og 61).

Lög um brúargerð á Blöndu, undirskrifuð af konungi 2. okt. 1895, (A. nr. 21, bls. 62; þýðing á bls. 63).

Viðaukalög við lög um prentsmiðjur 4. des. 1886, undirskrifuð af konungi 2. okt. 1895, (A. nr. 22, bls. 64; þýðing á bls. 65).

Lög um sjerstök eptirlaun handa fyrrverandi sóknarpresti í Miðgarðaprestakalli í Grimsey, Pjetri Guðmundssyni, undirskrifuð af konungi 2. okt. 1895, (A. nr. 23, bls. 66; þýðing á bls. 67).

Lög um leigu eða kaup á eimskipi og útgerð þess á kostnað landskjóðs, undirskrifuð af konungi 25. okt. 1895 (A. nr. 24, bls. 68, 70 og 72; þýðing á bls. 69, 71 og 73).

Fjárlög fyrir 1896 og 1897, undirskrifuð af konungi 8. nóv. 1895, (A. nr. 25; lögin sjálf ásamt staðfestri þýðingu bls. 74—113).

Fjáraukalög fyrir árin 1892—1893, undirskrifuð af konungi 8. nóv. 1895, (A. nr. 26; bls. 114 og 116; þýðing á bls. 115 og 117).

Lög um samþykkt á landsreikningunum fyrir 1892 og 1893, undirskrifuð af konungi 8. nóv. 1895, (A. nr. 27; bls. 118, 120 og 122; þýðing á bls. 119, 121 og 123).

Lög um breyting á gjöldum þeim, sem hvíla á jafnaðarsjóðunum, undirskrifuð af konungi 8. nóv. 1895, (A. nr. 28, bls. 124 og 126; þýðing á bls. 125 og 127).

Lög um hagfræðisskýrslur, undirskrifuð af konungi 8. nóv. 1895 (A. nr. 29, bls. 128, 130 og 132; þýðing á bls. 129, 131 og 133).

28. dag nóvembr.mán. 1895.

um ferðir land-

	Póstleiðir.	Póststöðvar.	1. ferð.	2. ferð	3. ferð.	4. ferð.	5. ferð.
I. Vestanpóstur.	A. Milli Reykjavíkur og Hjarðarholts. <i>1. Frá Reykjavík (vesturleið).</i>	<i>Frá Reykjavík</i>	3. jan.	30. jan.	23. febr.	18. marz	12. apríl
		— Leirvogstungu	3. —	30. —	23. —	18. —	12. —
		— (Fossá)	3. —	30. —	23. —	18. —	12. —
		— Saurbæ	4. —	31. —	24. —	19. —	13. —
		— Hesti	4. —	31. —	24. —	19. —	13. —
		— <i>Arnarholti</i>	5. —	1. febr.	25. —	20. —	14. —
		— (Sauðafelli)	5. —	1. —	25. —	20. —	14. —
		— Harast. (Skógum)	5. —	1. —	25. —	20. —	14. —
		<i>að Hjarðarholti</i>	7. —	3. —	26. —	22. —	16. —
		<i>Frá Hjarðarholti</i>	9. jan.	5. febr.	28. febr.	24. marz	18. apríl
		— Harast. (Skógum)	9. —	5. —	28. —	24. —	18. —
		— (Sauðafelli)	9. —	5. —	28. —	24. —	18. —
		— <i>Arnarholti</i>	10. —	6. —	29. —	25. —	19. —
	<i>2. Frá Hjarðarholti (frh. suðurleiðar).</i>	— Hesti	10. —	6. —	29. —	25. —	19. —
		— Saurbæ	11. —	7. —	1. marz	26. —	20. —
		— (Fossá)	11. —	7. —	1. —	26. —	20. —
		— Leirvogstungu	11. —	7. —	1. —	26. —	20. —
		<i>i Reykjavík</i>	13. —	9. —	3. —	28. —	22. —
		<i>Frá Ísafirði</i>	2. jan.	29. jan.	22. febr.	17. marz	11. apr.
		— (Vigur)	2. —	29. —	22. —	17. —	11. —
		— Ögri	2. —	29. —	22. —	17. —	11. —
		— Vatnsfirði	2. —	29. —	22. —	17. —	11. —
		— Arngerðareyri	3. —	30. —	23. —	18. —	12. —
		— <i>Bæ</i>	4. —	31. —	24. —	19. —	13. —
		— Hvöli	5. —	1. febr.	25. —	20. —	14. —
		<i>að Hjarðarholti</i>	7. —	3. —	26. —	22. —	16. —
	<i>2. Frá Hjarðarholti (frh. vesturleiðar).</i>	<i>Frá Hjarðarholti</i>	9. jan.	5. febr.	28. febr.	24. marz	18. apr.
		— Hvöli	9. —	5. —	28. —	24. —	18. —
		— <i>Bæ</i>	10. —	6. —	29. —	25. —	19. —
		— Arngerðareyri	11. —	7. —	1. marz	26. —	20. —
		— Vatnsfirði	11. —	7. —	1. —	26. —	20. —
		— Ögri	11. —	7. —	1. —	26. —	20. —
		— (Vigur)	11. —	7. —	1. —	26. —	20. —
		<i>á Ísafirði</i>	13. —	9. —	2. —	28. —	22. —
II. Norðanpóstur.	A. Milli Reykjavíkur og Staðar. <i>1. Frá Reykjavík (norðurleið).</i>	<i>Frá Reykjavík</i>	4. jan.	31. jan.	23. febr.	19. marz	13. apríl
		— Leirvogstungu	4. —	31. —	23. —	19. —	13. —
		— (Fossá)	4. —	31. —	23. —	19. —	13. —
		— Saurbæ	5. —	1. febr.	24. —	20. —	14. —
		— Hesti	5. —	1. —	24. —	20. —	14. —
		— <i>Arnarholti</i>	6. —	2. —	25. —	21. —	15. —
		<i>að Stað</i>	8. —	4. —	27. —	23. —	17. —
		<i>Frá Stað</i>	10. jan.	6. febr.	29. febr.	25. marz	19. apríl
		— <i>Arnarholti</i>	11. —	7. —	1. marz	26. —	20. —
		— Hesti	11. —	7. —	1. —	26. —	20. —
	<i>2. Frá Stað (frh. suðurleiðar).</i>	— Saurbæ	12. —	8. —	2. —	27. —	21. —
		— (Fossá)	12. —	8. —	2. —	27. —	21. —
		— Leirvogstungu	12. —	8. —	2. —	27. —	21. —
		<i>i Reykjavík</i>	14. —	10. —	4. —	29. —	23. —

un

póstanna árið 1896.

6. ferð.	7. ferð.	8. ferð.	9. ferð.	10. ferð.	11. ferð.	12. ferð.	13. ferð.	14. ferð.	15. ferð.
6. maí	29. maí	17. júní	25. júlí	11. ág.	31. ág.	18. sept.	7. okt.	2. nóv.	2. des.
6. —	29. —	17. —	25. —	11. —	31. —	18. —	7. —	2. —	2. —
6. —	29. —	17. —	25. —	11. —	31. —	18. —	7. —	2. —	2. —
7. —	30. —	18. —	26. —	12. —	1. sept.	19. —	8. —	3. —	3. —
7. —	30. —	18. —	26. —	12. —	1. —	19. —	8. —	3. —	3. —
8. —	31. —	19. —	27. —	13. —	2. —	20. —	9. —	4. —	4. —
8. —	31. —	19. —	27. —	13. —	2. —	20. —	9. —	4. —	4. —
8. —	31. —	19. —	27. —	13. —	2. —	20. —	9. —	4. —	4. —
9. —	1. júní	20. —	28. —	14. —	3. —	21. —	10. —	6. —	6. —
11. maí	3. júní	22. júní	30. júlí	16. ág.	5. sept.	23. sept.	12. okt.	8. nóv.	8. nóv.
11. —	3. —	22. —	30. —	16. —	5. —	23. —	12. —	8. —	8. —
11. —	3. —	22. —	30. —	16. —	5. —	23. —	12. —	8. —	8. —
12. —	4. —	23. —	31. —	17. —	6. —	24. —	13. —	9. —	9. —
12. —	4. —	23. —	31. —	17. —	6. —	24. —	13. —	9. —	9. —
13. —	5. —	24. —	1. ág.	18. —	7. —	25. —	14. —	10. —	10. —
13. —	5. —	24. —	1. —	18. —	7. —	25. —	14. —	10. —	10. —
13. —	5. —	24. —	1. —	18. —	7. —	25. —	14. —	10. —	10. —
15. —	6. —	25. —	2. —	19. —	8. —	26. —	16. —	12. —	12. —
5. maí	27. maí	16. júní	24. júlí	10. ág.	30. ág.	17. sept.	6. okt.	1. nóv.	1. des.
5. —	27. —	16. —	24. —	10. —	30. —	17. —	6. —	1. —	1. —
5. —	27. —	16. —	24. —	10. —	30. —	17. —	6. —	1. —	1. —
5. —	27. —	16. —	24. —	10. —	30. —	17. —	6. —	1. —	1. —
6. —	28. —	17. —	25. —	11. —	31. —	18. —	7. —	2. —	2. —
7. —	29. —	18. —	26. —	12. —	1. sept.	19. —	8. —	3. —	3. —
8. —	30. —	19. —	27. —	13. —	2. —	20. —	9. —	4. —	4. —
9. —	31. —	20. —	28. —	14. —	3. —	21. —	10. —	6. —	6. —
11. maí	3. júní	22. júní	30. júlí	16. ág.	5. sept.	23. sept.	12. okt.	8. nóv.	8. des.
11. —	3. —	22. —	30. —	16. —	5. —	23. —	12. —	8. —	8. —
12. —	4. —	23. —	31. —	17. —	6. —	24. —	13. —	9. —	9. —
13. —	5. —	24. —	1. ág.	18. —	7. —	25. —	14. —	10. —	10. —
13. —	5. —	24. —	1. —	18. —	7. —	25. —	14. —	10. —	10. —
13. —	5. —	24. —	1. —	18. —	7. —	25. —	14. —	10. —	10. —
13. —	5. —	24. —	1. —	18. —	7. —	25. —	14. —	10. —	10. —
15. —	7. —	26. —	3. —	20. —	9. —	27. —	16. —	12. —	12. —
7. maí	29. maí	18. júní	25. júlí	11. ág.	31. ág.	18. sept.	7. okt.	3. nóv.	3. des.
7. —	29. —	18. —	25. —	11. —	31. —	18. —	7. —	3. —	3. —
7. —	29. —	18. —	25. —	11. —	31. —	18. —	7. —	3. —	3. —
8. —	30. —	19. —	26. —	12. —	1. sept.	19. —	8. —	4. —	4. —
8. —	30. —	19. —	26. —	12. —	1. —	19. —	8. —	4. —	4. —
9. —	31. —	20. —	27. —	13. —	2. —	20. —	9. —	5. —	5. —
10. —	1. júní	21. —	28. —	14. —	3. —	21. —	10. —	7. —	7. —
12. maí	3. júní	23. júní	30. júlí	16. ág.	5. sept.	23. sept.	12. okt.	9. nóv.	9. des.
13. —	4. —	24. —	31. —	17. —	6. —	24. —	13. —	10. —	10. —
13. —	4. —	24. —	31. —	17. —	6. —	24. —	13. —	10. —	10. —
14. —	5. —	25. —	1. ág.	18. —	7. —	25. —	14. —	11. —	11. —
14. —	5. —	25. —	1. —	18. —	7. —	25. —	14. —	11. —	11. —
14. —	5. —	25. —	1. —	18. —	7. —	25. —	14. —	11. —	11. —
16. —	7. —	26. —	2. —	19. —	8. —	26. —	16. —	13. —	13. —

Póstleiðir.	Póststöðvar,	1. ferð.	2. ferð.	3. ferð.	4. ferð.	5. ferð.
B. Milli Akureyrar og Staðar. 1. Frá Akureyri (suðurleið).	<i>Frá Akureyri</i>	2. jan.	29. jan.	22. febr.	17. marz	11. apr.
	— Möðruvöllum	2. —	29. —	22. —	17. —	11. —
	— Steinsstöðum	3. —	30. —	23. —	18. —	12. —
	— Miklabæ	3. —	30. —	23. —	18. —	12. —
	— Viðimýri	4. —	31. —	24. —	19. —	13. —
	— Bólstaðarhlíð	4. —	31. —	24. —	19. —	13. —
	— Blönduósi	5. —	1. febr.	25. —	20. —	14. —
	— Sveinsstöðum	5. —	1. —	25. —	20. —	14. —
	— Lækjamóti	6. —	2. —	26. —	21. —	15. —
	— Staðarbakka	6. —	2. —	26. —	21. —	15. —
	<i>að Stað</i>	8. —	4. —	27. —	23. —	17. —
	<i>Frá Stað</i>	10. jan.	5. febr.	29. febr.	25. marz	18. apr.
	— Staðarbakka	10. —	5. —	29. —	25. —	18. —
	— Lækjamóti	11. —	6. —	1. marz	26. —	19. —
	— Sveinsstöðum	11. —	6. —	1. —	26. —	19. —
2. Frá Stað (frh. norðurleiðar.).	— Blönduósi	12. —	7. —	2. —	27. —	20. —
	— Bólstaðarhlíð	12. —	7. —	2. —	27. —	20. —
	— Viðimýri	13. —	8. —	3. —	28. —	21. —
	— Miklabæ	13. —	8. —	3. —	28. —	21. —
	— Steinsstöðum	14. —	9. —	4. —	29. —	22. —
	— Möðruvöllum	14. —	9. —	4. —	29. —	22. —
	<i>að Akureyri</i>	16. —	11. —	6. —	31. —	24. —
A. Milli Akureyrar og Grímsstaða. 1. Frá Akureyri (austurleið).	<i>Frá Akureyri</i>	17. jan.	12. febr.	7. marz	1. apr.	25. apr.
	— Hálsi	17. —	12. —	7. —	1. —	25. —
	— Ljósavatni	17. —	12. —	7. —	1. —	25. —
	— Grenjaðarstað	18. —	13. —	8. —	2. —	26. —
	— Reykjahlíð	19. —	14. —	9. —	3. —	27. —
	<i>að Grímsstöðum</i>	21. —	16. —	11. —	5. —	29. —
	<i>Frá Grímsstöðum</i>	22. jan.	17. febr.	12. marz	6. apr.	30. apr.
	— Reykjahlíð	23. —	18. —	13. —	7. —	1. maí
	— Grenjaðarstað	24. —	19. —	14. —	8. —	2. —
	— Ljósavatni	24. —	19. —	14. —	8. —	2. —
	— Hálsi	24. —	19. —	14. —	8. —	2. —
	<i>á Akureyri</i>	26. —	21. —	16. —	10. —	4. —
2. Frá Grímsstöðum (frh. vesturleiðar).	<i>Frá Grímsstöðum</i>	22. jan.	17. febr.	12. marz	6. apr.	30. apr.
	— Reykjahlíð	23. —	18. —	13. —	7. —	1. maí
	— Grenjaðarstað	24. —	19. —	14. —	8. —	2. —
	— Ljósavatni	24. —	19. —	14. —	8. —	2. —
	— Hálsi	24. —	19. —	14. —	8. —	2. —
	<i>á Akureyri</i>	26. —	21. —	16. —	10. —	4. —
B. Milli Seyðisfjarðar og Grímsstaða 1. Frá Seyðisfirði (vesturleið).	<i>Frá Seyðisfirði</i>	16. jan.	11. febr.	6. marz	31. marz	24. apr.
	— Egilsstöðum	17. —	12. —	7. —	1. apr.	25. —
	— Bót	17. —	12. —	7. —	1. —	25. —
	— Fossvöllum	17. —	12. —	7. —	1. —	25. —
	— Skjöldólfsstöðum	18. —	13. —	8. —	2. —	26. —
	<i>að Grímsstöðum</i>	20. —	15. —	10. —	4. —	28. —
	<i>Frá Grímsstöðum</i>	22. jan.	17. febr.	12. marz	6. apr.	30. apr.
	— Skjöldólfsstöð.	23. —	18. —	13. —	7. —	1. maí
	— Fossvöllum	24. —	19. —	14. —	8. —	2. —
	— Bót	24. —	19. —	14. —	8. —	2. —
	— Egilsstöðum	25. —	20. —	15. —	9. —	3. —
	<i>á Seyðisfirði</i>	26. —	21. —	16. —	10. —	4. —
2. Frá Grímsstöðum (frh. austurleiðar).	<i>Frá Grímsstöðum</i>	22. jan.	17. febr.	12. marz	6. apr.	30. apr.
	— Skjöldólfsstöð.	23. —	18. —	13. —	7. —	1. maí
	— Fossvöllum	24. —	19. —	14. —	8. —	2. —
	— Bót	24. —	19. —	14. —	8. —	2. —
	— Egilsstöðum	25. —	20. —	15. —	9. —	3. —
	<i>á Seyðisfirði</i>	26. —	21. —	16. —	10. —	4. —

6. ferð.	7. ferð.	8. ferð.	9. ferð.	10. ferð.	11. ferð.	12. ferð.	13. ferð.	14. ferð.	15. ferð.
5. maí	27. maí	17. júní	23. júlí	11. ág.	29. ág.	17. sept.	5. okt.	1. nóv.	1. des.
5. —	27. —	17. —	23. —	11. —	29. —	17. —	5. —	1. —	1. —
5. —	27. —	17. —	23. —	11. —	29. —	17. —	5. —	2. —	2. —
6. —	28. —	18. —	24. —	12. —	30. —	18. —	6. —	2. —	2. —
6. —	28. —	18. —	24. —	12. —	30. —	18. —	6. —	3. —	3. —
7. —	29. —	19. —	25. —	13. —	31. —	19. —	7. —	3. —	3. —
7. —	29. —	19. —	25. —	13. —	31. —	19. —	7. —	4. —	4. —
8. —	30. —	20. —	26. —	14. —	1. —	20. —	8. —	4. —	4. —
8. —	30. —	20. —	26. —	14. —	1. —	20. —	8. —	5. —	5. —
9. —	31. —	21. —	27. —	15. —	2. —	21. —	9. —	5. —	5. —
10. —	1. júní	21. —	28. —	15. —	3. sept.	21. —	10. —	7. nóv.	7. des.
11. maí	2. júní	22. júní	29. júlí	16. ág.	4. sept.	22. sept.	11. okt.	9. nóv.	9. des.
11. —	2. —	22. —	29. —	16. —	4. —	22. —	11. —	9. —	9. —
12. —	2. —	22. —	29. —	16. —	4. —	22. —	12. —	10. —	10. —
12. —	3. —	23. —	30. —	17. —	5. —	23. —	12. —	10. —	10. —
13. —	3. —	23. —	30. —	17. —	5. —	23. —	13. —	11. —	11. —
13. —	3. —	23. —	30. —	17. —	5. —	23. —	13. —	11. —	11. —
14. —	4. —	24. —	31. —	18. —	6. —	24. —	14. —	12. —	12. —
14. —	4. —	24. —	31. —	18. —	6. —	24. —	14. —	12. —	12. —
15. —	5. —	25. —	1. ág.	19. —	7. —	25. —	15. —	13. —	13. —
15. —	5. —	25. —	1. —	19. —	7. —	25. —	15. —	13. —	13. —
16. —	6. júní	27. júní	2. —	20. —	8. —	26. sept.	16. —	15. —	15. —
18. maí	8. júní	29. júní	3. ág.	21. ág.	9. sept.	27. sept.	17. okt.	17. nóv.	17. des.
18. —	8. —	29. —	3. —	21. —	9. —	27. —	17. —	17. —	17. —
18. —	8. —	29. —	3. —	21. —	9. —	27. —	17. —	17. —	17. —
19. —	9. —	30. —	4. —	22. —	10. —	28. —	18. —	18. —	18. —
20. —	10. —	1. júlí	5. —	23. —	11. —	29. —	19. —	19. —	19. —
21. —	11. —	3. —	6. —	24. —	12. —	30. —	21. —	21. —	21. —
22. maí	12. júní	5. júlí	7. ág.	25. ág.	13. sept.	1. okt.	22. okt.	22. nóv.	22. des.
23. —	13. —	6. —	8. —	26. —	14. —	2. —	23. —	23. —	23. —
24. —	14. —	7. —	9. —	27. —	15. —	3. —	24. —	24. —	24. —
24. —	14. —	7. —	9. —	27. —	15. —	3. —	24. —	24. —	24. —
24. —	14. —	7. —	9. —	27. —	15. —	3. —	24. —	24. —	24. —
25. —	15. —	9. —	10. —	28. —	16. —	4. —	26. —	26. —	26. —
17. maí	7. júní	29. júní	2. ág.	20. ág.	8. sept.	26. sept.	16. okt.	16. nóv.	16. des.
18. —	8. —	30. —	3. —	21. —	9. —	27. —	17. —	17. —	17. —
18. —	8. —	30. —	3. —	21. —	9. —	27. —	17. —	17. —	17. —
18. —	8. —	30. —	3. —	21. —	9. —	27. —	17. —	17. —	17. —
19. —	9. —	1. júlí	4. —	22. —	10. —	28. —	18. —	18. —	18. —
21. —	11. —	3. —	6. —	24. —	12. —	30. —	20. —	20. —	20. —
22. maí	12. júní	4. júlí	7. ág.	25. ág.	13. sept.	2. okt.	22. okt.	22. nóv.	22. des.
23. —	13. —	5. —	8. —	26. —	14. —	3. —	23. —	23. —	23. —
24. —	14. —	6. —	9. —	27. —	15. —	4. —	24. —	24. —	24. —
24. —	14. —	6. —	9. —	27. —	15. —	4. —	24. —	24. —	24. —
25. —	15. —	6. —	9. —	27. —	15. —	4. —	25. —	25. —	25. —
26. —	16. —	7. —	10. —	28. —	16. —	5. —	26. —	26. —	26. —

121

Suðanstanlandsþóstur.

IV. Austanþóstur.

V. Eskifjarðarþóstur.

Póstleiðir:	Póststöðvar:	1. ferð.	2. ferð.	3. ferð.	4. ferð.	5. ferð.
A.	Frá Reykjavík	4. jan. ¹	1. febr.	25. febr.	20. marz	14. apríl
Milli Reykjavíkur og Odda.	— Kotströnd	5. —	2. —	26. —	21. —	15. —
	— <i>Hraungerði</i>	5. —	2. —	26. —	21. —	15. —
	— Kálfholti	5. —	2. —	26. —	21. —	15. —
	— Asi	6. —	3. —	27. —	22. —	16. —
	Að Odda	7. —	4. —	28. —	23. —	17. —
1. Frá Reykjavík (austurleið).	Frá Odda	8. jan.	5. febr.	29. febr.	24. marz	18. apr.
	— Asi	8. —	5. —	29. —	24. —	18. —
	— Kálfholti	8. —	5. —	29. —	24. —	18. —
	— <i>Hraungerði</i>	9. —	6. —	1. —	25. —	19. —
	— Kotströnd	9. —	6. —	1. —	25. —	19. —
2. Frá Odda. (frh. suðurleiðar).	í Reykjavík	11. —	8. —	3. marz	27. —	21. —
B.	Frá Prestsbakka	3. jan.	31. jan.	24. febr.	19. marz	13. apr.
Milli Prestsbakka og Odda.	— Rofabæ	3. —	31. —	24. —	19. —	13. —
	— Mýrum	3. —	31. —	24. —	19. —	13. —
	— Vík	4. —	1. febr.	25. —	20. —	14. —
	— Eyjarhólum	4. —	1. —	25. —	20. —	14. —
	— Holti	5. —	2. —	26. —	21. —	15. —
1. Frá Prestsbakka (frh. suðurleiðar).	— Seljalandi	5. —	2. —	26. —	21. —	15. —
	Að Odda	7. —	4. —	28. —	23. —	17. —
	Frá Odda	8. jan.	5. febr.	29. febr.	24. marz	18. apr.
	— Seljalandi	8. —	5. —	29. —	24. —	18. —
	— Holti	8. —	5. —	29. —	24. —	18. —
2. Frá Odda. (frh. austurleiðar).	— Eyjarhólum	9. —	6. —	1. marz	25. —	19. —
	— Vík	9. —	6. —	1. —	25. —	19. —
	— Mýrum	10. —	7. —	2. —	26. —	20. —
	— Rofabæ	10. —	7. —	2. —	26. —	20. —
	Að Prestsbakka	12. —	9. —	4. —	28. —	22. —
A.	Frá Prestsbakka	15. jan.	11. febr.	6. marz	31. marz	24. apr.
Milli Prestsbakka og Bjarnaness.	— Sandfelli	16. —	12. —	7. —	1. apr.	25. —
	— Kálfafellstað	17. —	13. —	8. —	2. —	26. —
	— Hólmi	17. —	13. —	8. —	2. —	26. —
	að Bjarnanesi	19. —	15. —	10. —	4. —	28. —
	Frá Bjarnanesi	21. jan.	17. febr.	12. marz	6. apr.	30. apr.
2. Frá Bjarnanesi (frh. suðurleiðar).	— Hólmi	21. —	17. —	12. —	6. —	30. —
	— Kálfafellsstað	22. —	18. —	13. —	7. —	1. maí
	— Sandfelli	23. —	19. —	14. —	8. —	2. —
	að Prestsbakka	25. —	21. —	16. —	10. —	4. —
	Frá Eskifirði	16. jan.	11. febr.	6. marz	31. marz	24. apr.
B. Milli Eskifjarðar og Bjarnaness.	— Egilsstöðum	17. —	12. —	7. —	1. apr.	25. —
	— Arnkellsstöðum	17. —	12. —	7. —	1. —	25. —
	— Höskuldsstöðum	17. —	12. —	7. —	1. —	25. —
	— Djúpavogi	18. —	13. —	8. —	2. —	26. —
	— Starmýri	18. —	13. —	8. —	2. —	26. —
1. Frá Eskifirði (suðurleið).	— Stafafelli	18. —	13. —	8. —	2. —	26. —
	að Bjarnanesi	20. —	15. —	10. —	4. —	28. —
	Frá Bjarnanesi	22. jan.	17. febr.	12. marz	6. apr.	30. apr.
	— Stafafelli	23. —	18. —	13. —	7. —	1. maí
	— Starmýri	23. —	18. —	13. —	7. —	1. —
2. Frá Bjarnanesi (frh. austurleiðar).	— Djúpavogi	24. —	19. —	14. —	8. —	2. —
	— Höskuldsstöðum	24. —	19. —	14. —	8. —	2. —
	— Arnkellsstöðum	24. —	19. —	14. —	8. —	2. —
	— Egilsstöðum	25. —	20. —	15. —	9. —	3. —
	að Eskifirði.	26. —	21. —	16. —	10. —	4. —

1) Þessi ferð kemur í staðinn fyrir síðustu ferð í ætlaninni fyrir 1895.

6. ferð.	7. ferð.	8. ferð.	9. ferð.	10. ferð.	11. ferð.	12. ferð.	13. ferð.	14. ferð.	15. ferð.
8. maí	30. maí	20. júní	26. júlí	12. ág.	1. sept.	19. sept.	8. okt.	4. nóv.	4. des.
9. —	31. —	20. —	26. —	12. —	1. —	19. —	9. —	5. —	5. —
9. —	31. —	21. —	27. —	13. —	2. —	20. —	9. —	5. —	5. —
9. —	31. —	21. —	27. —	13. —	2. —	20. —	9. —	5. —	5. —
10. —	1. júní	21. —	27. —	13. —	3. —	20. —	10. —	6. —	6. —
11. —	2. —	22. —	28. —	14. —	3. —	21. —	11. —	7. —	7. —
12. maí	3. júní	23. júní	29. júlí	15. ág.	4. sept.	22. sept.	12. okt.	8. nóv.	8. des.
12. —	3. —	23. —	29. —	15. —	4. —	22. —	12. —	8. —	8. —
12. —	3. —	23. —	29. —	15. —	4. —	22. —	12. —	8. —	8. —
13. —	4. —	24. —	30. —	16. —	5. —	23. —	13. —	9. —	9. —
13. —	4. —	24. —	30. —	16. —	5. —	23. —	13. —	9. —	9. —
15. —	6. —	26. —	31. —	17. —	6. —	24. —	15. —	11. —	11. —
7. maí	29. maí	18. júní	25. júlí	11. ág.	31. ág.	18. sept.	7. okt.	3. nóv.	3. des.
7. —	29. —	18. —	25. —	11. —	31. —	18. —	7. —	3. —	3. —
7. —	29. —	18. —	25. —	11. —	31. —	18. —	7. —	3. —	3. —
8. —	30. —	19. —	26. —	12. —	1. sept.	19. —	8. —	4. —	4. —
8. —	30. —	19. —	26. —	12. —	1. —	19. —	8. —	4. —	4. —
9. —	31. —	20. —	27. —	13. —	2. —	20. —	9. —	5. —	5. —
9. —	31. —	20. —	27. —	13. —	2. —	20. —	9. —	5. —	5. —
11. —	1. júní	22. —	28. —	14. —	3. —	21. —	11. —	7. —	7. —
12. maí	3. júní	23. júní	29. júlí	15. ág.	4. sept.	22. sept.	12. okt.	8. nóv.	8. sept.
12. —	3. —	23. —	29. —	15. —	4. —	22. —	12. —	8. —	8. —
12. —	3. —	23. —	29. —	15. —	4. —	22. —	12. —	8. —	8. —
13. —	4. —	24. —	30. —	16. —	5. —	23. —	13. —	9. —	9. —
13. —	4. —	24. —	30. —	16. —	5. —	23. —	13. —	9. —	9. —
14. —	5. —	25. —	31. —	17. —	6. —	24. —	14. —	10. —	10. —
14. —	5. —	25. —	31. —	17. —	6. —	24. —	14. —	10. —	10. —
15. —	6. —	26. —	1. ág.	18. —	7. —	25. —	15. —	12. —	12. —
17. maí	7. júní	28. júní	2. ág.	20. ág.	8. sept.	27. sept.	17. okt.	14. nóv.	14. des.
18. —	8. —	29. —	3. —	21. —	9. —	28. —	18. —	15. —	15. —
19. —	9. —	30. —	4. —	22. —	10. —	29. —	19. —	16. —	16. —
19. —	9. —	30. —	4. —	22. —	10. —	29. —	19. —	16. —	16. —
21. —	11. —	2. —	5. —	23. —	11. —	30. —	20. —	18. —	18. —
22. maí	12. júní	3. júlí	6. ág.	24. ág.	12. sept.	1. okt.	21. okt.	20. nóv.	20. des.
22. —	12. —	3. —	6. —	24. —	12. —	1. —	21. —	20. —	20. —
23. —	13. —	4. —	7. —	25. —	13. —	2. —	22. —	21. —	21. —
24. —	14. —	5. —	8. —	26. —	14. —	3. —	23. —	22. —	22. —
26. —	16. —	7. —	9. —	28. —	16. —	5. —	25. —	24. —	24. —
17. maí	7. júní	29. júní	2. ág.	20. ág.	8. sept.	26. sept.	16. okt.	16. nóv.	16. des.
18. —	8. —	30. —	3. —	21. —	9. —	27. —	17. —	17. —	17. —
18. —	8. —	30. —	3. —	21. —	9. —	27. —	17. —	17. —	17. —
18. —	8. —	30. —	3. —	21. —	9. —	27. —	17. —	17. —	17. —
19. —	9. —	1. júlí	4. —	22. —	10. —	28. —	18. —	18. —	18. —
19. —	9. —	1. —	4. —	22. —	10. —	28. —	18. —	18. —	18. —
19. —	9. —	1. —	4. —	22. —	10. —	28. —	18. —	18. —	18. —
21. —	11. —	2. —	5. —	23. —	11. —	29. —	19. —	19. —	19. —
22. maí	12. júní	3. júlí	6. ág.	24. ág.	12. sept.	1. okt.	21. okt.	21. nóv.	21. des.
23. —	13. —	4. —	7. —	25. —	13. —	2. —	22. —	22. —	22. —
23. —	13. —	4. —	7. —	25. —	13. —	2. —	22. —	22. —	22. —
24. —	14. —	5. —	8. —	26. —	14. —	3. —	23. —	23. —	23. —
24. —	14. —	5. —	8. —	26. —	14. —	3. —	23. —	23. —	23. —
24. —	14. —	5. —	8. —	26. —	14. —	3. —	24. —	24. —	24. —
25. —	15. —	6. —	9. —	27. —	15. —	4. —	25. —	25. —	25. —
26. —	16. —	7. —	10. —	28. —	16. —	5. —	26. —	26. —	26. —

Þessir eru aukapóstar:

1. GULLBRINGUSÝSLUPÓSTURINN milli Reykjavíkur og Hvalsness, leggur af stað frá Reykjavík eptir komu aðalpóstanna, fer um *Hafnarfjörð*, *Kálfatjörn*, *Keflavík* og *Út-skála* að *Hvalsnesi*, og snýr þá aptur sömu leið til Reykjavíkur.
2. EYRARBAKKAÞÓSTURINN milli Keflavíkur og Eyrarbakka, leggur af stað frá Keflavík eptir komu Gullbringusýslupóstsins þangað frá Reykjavík, fer um *Kirkjuvog*, *Járngerðarstadi* í Grindavík, *Ertu* í Selvogi og *Þorlákshöfn* til *Eyrarbakka*; dvelur þar að minnsta kosti 6 klukkutíma og fer þá aptur sömu leið til Keflavíkur.
3. BORGARFJARÐARSÝSLUPÓSTARNIR eru fjórir:
 - a. Hinn fyrsti fer frá *Saurbæ* á Hvalfjarðarströnd eptir komu aðalpóstanna norðan og vestan þangað á suðurleið, um *Vogatungu* vestan Akrafjalls út á Akranes að *Skipaskaga*, og fer síðan sömu leið aptur að *Saurbæ*.
 - b. Annar fer frá *Skipaskaga* á *Akranesi* sama dag og vestanpósturinn á að leggja af stað frá Reykjavík í 1.—5. og 13.—15. pósthæð, vestan Akrafjalls um *Vogatungu* að *Saurbæ* á *Hvalfjarðarströnd*, og eptir að báðir aðalpóstarirnir eru þangað komnir frá Reykjavík, snýr hann aptur sömu leið að *Skipaskaga*.
 - c. Hinn þriðji fer frá *Hesti* eptir komu aðalpóstanna þangað í norðurleið, að *Lundi* í Lundarreykjadal og snýr þaðan þegar aptur að *Hesti*.
 - d. Hinn fjórði fer frá *Arnarholti* eptir komu aðalpóstanna þangað frá Reykjavík, um *Reykholt* að *Gilsbakka* í Hvítársíðu og snýr þaðan aptur beina leið að *Arnarholti*.
4. MÝRARSÝSLUPÓSTURINN fer frá *Arnarholti* svo fljótt sem unnt er eptir komu aðalpóstanna þangað frá Reykjavík í 6.—12. hæð incl., að *Borgarnesi* í Borgarhreppi og snýr þaðan þegar aptur að *Arnarholti*, en í 1.—5. og 13.—15. hæð fer hann um *Borgarnes* að *Straumfirði* (Kórunesi) og snýr þaðan þegar aptur sömu leið.
5. STYKKISHÓLMSPÓSTURINN milli *Arnarholts* og *Stykkishólms*, fer frá *Arnarholti* í hvert skipti þegar eptir komu vestanpóstsins þangað frá Reykjavík, og kemur við á *Staðarhrauni* og *Rauðkollsstöðum*; snýr aptur frá *Stykkishólmi* eptir 12 tíma viðstöðu þar, og fer sömu leið aptur að *Arnarholti*; kemur þangað áður en annarhvor aðalpóstanna leggur þaðan af stað til Reykjavíkur.
6. ÓLAFSVÍKURÞÓSTARNIR. Þegar Stykkishólmspósturinn er kominn frá *Arnarholti* að *Rauðkollsstöðum* í 1.—5. og 13.—15. pósthæð, fer aukapóstur þaðan um *Staðastað* að *Búðum* og mætir þar öðrum aukapósti, sem fer þangað frá *Ólafsvík* sama daginn sem vestanpóstinum er áætlað er koma að *Arnarholti* í vesturleið í nefndum pósthæðum, um *Hjallasand*, *Saxahvol* og *Hellna*. Aukapósturinn frá *Rauðkollsstöðum* snýr því næst aptur að *Rauðkollsstöðum* svo tímanlega, að hann nái þar *Stykkishólmspóstinum* á suðurleið, en hinn snýr aptur sömu leið til *Ólafsvíkur*. — Í 6.—12. pósthæð fer aukapóstur frá *Rauðkollsstöðum* svo fljótt sem hægt er eptir komu Stykkishólmspóstsins frá *Arnarholti*, um *Staðastað* og *Búðir* beina leið til *Ólafsvíkur* og snýr þaðan strax aptur sömu leið að *Rauðkollsstöðum*; en senda skal þá frá *Búðum*, þegar er pósturinn er þangað kominn frá *Rauðkollsstöðum*, aukapóst fyrir sunnan jökul um *Hjallasand*, *Saxahvol* og *Hellna* til *Ólafsvíkur*, og snýr sá póstur aptur sömu leið að *Búðum*.
7. FLATEYJARÞÓSTURINN fer frá *Stykkishólmi* til *Flateyjar* strax eptir komu Stykkishólmspóstsins í 1., 2., 3., 4., 13., 14. og 15. hæð, og snýr aptur til *Stykkishólms* eptir sólarhrings dvöl.
8. SNÆFELLSNESSÝSLUPÓSTURINN fer frá *Stykkishólmi* eptir komu aukapóstsins frá *Stað* í *Hrútafirði*, og fer um *Grundarfjörð* til *Ólafsvíkur*, og sömu leið aptur eptir 6 tíma dvöl.

9. DALASÝSLUPÓSTARNIR eru tveir:

121

- a. Fer annar frá *Stað í Hrútafirði* þegar eptir að norðanpósturinn er kominn þangað frá Akureyri, að *Hjarðarholti í Dölum*. Eptir komu vestanpóstsins þangað frá Ísafirði heldur hann áfram um *Harastaði (Skóga)* og *Breiðabólstað* á Skógarströnd *til Stykkishólms*, og eptir sólarhringsdöl þar snýr hann aptur sömu leið að *Stað í Hrútafirði*.
- b. Hinn pósturinn fer frá *Hjarðarholti í Dölum* þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Reykjavík, fram Fellsströnd um *Staðarfell* og Skarðströnd í *Skarðstöð* og þaðan alla leið að *Hvoli*; þaðan snýr hann aptur sömu leið að *Hjarðarholti í Dölum*.

10. BARÐASTRANDARSÝSLUPÓSTARNIR eru fimm:

- a. Hinn fyrsti fer frá *Bæ í Króksfirði*, þegar eptir að vestanpóstur er þangað kominn frá Hjarðarholti, fer um *Gufudal*, *Vattarnes*, *Brjámslæk*, *Botn í Pateksfirði*, *Geirseyri* og *Sveinseyri* að *Bildudal*, og snýr aptur sömu leið að *Bæ*.
- b. Annar fer frá *Sveinseyri* í Tálknafirði, þegar eptir að aukapósturinn frá Bæ er þangað kominn á vesturleið. að *Seldárdal* í Dalahreppi og snýr jafnskjótt aptur að *Sveinseyri*, og nær þar fyrsta aukapósti á leiðinni frá *Bildudal*, sem þó eigi má bíða hans svo, að hætt geti orðið við að hann nái ekki aðalpóstinum á suðurleið í Bæ.
- c. Hinn þriðji fer frá *Vestur-Botni* í Patreksfirði eptir komu fyrsta aukapósts þangað frá Bæ að *Sauðlauksdal*, og snýr þegar aptur að *Botni*.
- d. Hinn fjórði fer frá *Flatey* í hvert skipti eptir komu Flateyjarpóstsins þangað frá Stykkishólmi, að *Brjámslæk*, og snýr aptur þaðan til *Flateyyjar*.
- e. Hinn fimmti fer frá *Bæ í Króksfirði* eptir komu vestanpóstsins þangað frá Ísafirði, um *Kleifar* í Gilsfirði að *Stað í Hrútafirði*. Eptir komu norðanpóstsins frá Akureyri að Stað fer hann þaðan aptur sömu leið að Bæ, og sje kominn þangað áður en vestanpósturinn fer þaðan áleiðis til Ísafjarðar.

11. ÍSAFJARÐARSÝSLUPÓSTARNIR eru sex:

- a. Hinn fyrsti fer frá *Ísafirði* þegar eptir komu vestanpóstsins þangað að sunnan, um *Veddrará*, *Holt* í Önundarfirði, *Mýrar* í Dýrafirði og *Pingeyri* að *Rafnseyri*, en þaðan er pósthlutningur stendur til *Bildudals* eptir þeim reglum, sem settar eru með auglýsing landsh. 26. ágúst 1892 (Stjt. 1892, B. bls. 168) og þaðan aptur til *Rafnseyrar*; snýr síðan aukapósturinn aptur sömu leið til *Ísafjarðar*.
- b. Annar fer þegar eptir komu vestanpósts að sunnan, frá *Ísafirði* sjóleiðis til *Snæfjalla*, þaðan að *Stað í Grunnvík* og þaðan aptur til *Hesteyrar* í Sljettuhreppi, og ef tími er nægur, að Stað í Aðalvík, og síðan, sem fyrst að unnt er, sömu leið aptur til *Ísafjarðar*.
- c. Hinn þriðji fer frá *Ísafirði* eptir komu vestanpóstsins þangað í 2., 4., 6., 8., 12. og 14. ferð að *Botni í Súgandafirði*, og snýr þaðan aptur á *Ísafjörð*.
- d. Hinn fjórði fer frá *Ísafirði* eptir komu norðanpóstsins þangað, að *Tröð* í *Álptafirði*, og snýr þaðan aptur á *Ísafjörð*.
- e. Hinn fimmti fer frá *Ísafirði* eptir komu vestanpóstsins í 6.—12., ferð incl. að *Hóli í Bolungarvík* og snýr þaðan aptur til *Ísafjarðar*.
- f. Hinn sjötti fer frá *Arngerðareyri* eptir komu vestanpósts þangað að sunnan að *Ármúla* í *Nauteyrarhreppi*, og snýr þaðan aptur að *Arngerðareyri*.

12. STRANDASÝSLUPÓSTARNIR eru tveir:

- a. Annar fer frá *Stað í Hrútafirði* daginn eptir komu norðanpóstsins þangað frá Reykjavík, fer um *Borðeyri*, *Bæ*, *Prestbakka*, *Óspakseyri*, *Stórafjarðarhorn* í *Kollafirði*, *Kirkjuból* í *Tungusveit*, Kálfanes og *Hrófberg* í Steingrímsfirði um *Stað í Bjarnarfirði* og *Kúvíkur* við *Reykjarfjörð* að *Árnesi* í *Trjeykylisvík*, og snýr aptur þaðan sömu leið að *Stað í Hrútafirði*.

28. dag nóvembr.mán. 1895.

121

- b. Hinn fer frá *Bæ í Króksfirði*, eptir komu aðalpóstsins frá Ísafirði, um *Tröllatungu* að *Kirkjubóli* í *Tungusveit*, og þaðan aptur um *Stóra-Fjarðarhorn* og *Kleifar í Gílsfirði* að *Bæ*.
13. HÚNAVATNSSÝSLUÞÓSTARNIR eru fjórir:
- Hinn fyrsti fer frá *Sveinsstöðum* daginn eptir komu norðanpóstsins þangað frá *Stað* um *Vesturhóphóla* að *Tjörn* á Vatnsnesi og snýr aptur þaðan sömu leið að *Sveinsstöðum*.
 - Annar fer frá *Sveinsstöðum* eptir komu aðalpóstsins þangað að sunnan, að *Ási í Vatnsdal*, og snýr þaðan aptur að *Sveinsstöðum*.
 - Hinn þriðji fer frá *Steinsstöðum*, eptir komu aðalpóstsins að sunnan um *Reyki á Reykjabraut* og *Audkúlu* í *Svinadal* að *Guðlaugssöðum* í *Blöndudal* og þaðan aptur sömu leið að *Sveinsstöðum*.
 - Hinn fjórði fer frá *Blönduósi* eptir komu aðalpóstsins þangað frá *Sveinsstöðum* um *Ytri-Ey* til *Skagastrandar-verzlunarstaðar*, og eptir sólarhringsdvöl þar fer hann aptur að *Blönduósi*.
14. SKAGAFJARÐARSÝSLUÞÓSTARNIR eru fjórir:
- Hinn fyrsti fer frá *Viðimýri* eptir komu norðanpóstsins þangað frá *Stað*, um *Mæli-fell* að *Godðölum* og sömu leið aptur að *Viðimýri*.
 - Annar fer frá *Viðimýri* daginn eptir komu norðanpóstsins þangað frá *Stað*, um *Sauðárkrók*, *Garð í Hegranesi*, *Lón*, *Hofsós*, *Haganes* og *Hraun* til *Siglufjarðar*, og snýr aptur sömu leið eptir sólarhringsdvöl þar.
 - Hinn þriðji fer frá *Sauðárkrók* eptir komu *Siglufjarðarpóstsins* frá *Viðimýri*, að *Hvammí* í *Laxárdal*, og snýr aptur á *Sauðárkrók*.
 - Hinn fjórði fer frá *Lóni* eptir komu *Siglufjarðarpóstsins* þangað frá *Viðimýri*, um *Viðvík* að *Hólum* í *Hjaltadal*, og snýr aptur þaðan að *Lóni*.
15. EYJAFJARÐARSÝSLUÞÓSTARNIR eru þrír, og fara allir frá *Akureyri* daginn eptir komu norðanpósts þangað frá *Stað*:
- Hinn fyrsti fer um *Tjörn* í *Svarfaldardal* og *Reyki* í *Ólafsfirði* að *Hraunum* í *Fljótum* og snýr aptur þaðan eptir komu aukapóstsins frá *Siglufirði* sömu leið á *Akureyri*.
 - Annar fer um *Hrafnagil* að *Saurbæ* í *Eyjafrði* og sömu leið aptur á *Akureyri*.
 - Hinn þriðji fer um *Grýtubakka* í *Höfðahverfi* að *Þönglabakka* og sömu leið aptur á *Akureyri*.
16. ÞINGEYJARSÝSLUÞÓSTARNIR eru fimm:
- Hinn fyrsti fer frá *Ljósavatni* eptir komu Seyðisfjarðarpóstsins þangað frá *Akureyri* að *Halldórsstöðum* í *Bárdardal*, og snýr þaðan aptur að *Ljósavatni*.
 - Annar fer frá *Grenjaðarstað* eptir komu aðalpóstsins frá *Akureyri* um *Laxárdal* að *Skútustöðum* og þaðan aptur um *Reykjadal* að *Grenjaðarstað*.
 - Hinn þriðji fer frá *Grenjaðarstað*, þegar er Seyðisfjarðarpósturinn er þangað kominn frá *Akureyri*, um *Húsavík* og *Víkingavatn* að *Skinnaströðum* og snýr aptur sömu leið að *Grenjaðarstað*, og skal hann ná þar Seyðisfjarðar póstinum á leið til *Akureyrar*.
 - Hinn fjórði fer frá *Vopnafirði* sama dag og Seyðisfjarðarpósturinn á að fara frá *Akureyri*, um *Sauðanes*, *Svalbarð* og þaðan beint að *Skinnaströðum*; mætir þar hinum þriðja aukapósti (frá *Grenjaðarstað*) og snýr þá aptur sömu leið til *Vopnafjarðar*.
 - Hinn fimmti fer frá *Skinnaströðum* eptir að aukapóstarnir frá *Grenjaðarstað* og *Vopnafirði* eru þangað komnir, um *Presthóla* í *Núpasveit*, út *Vestursljettu* að *Grjótnesi* og þaðan vestur Mið-Sljettu til *Raufarhafnar*. Snýr síðan aptur sömu leið að *Skinnaströðum*.

17. MÚLASÝSLUPÓSTARNIR eru sjö:

- a. Hinn fyrsti fer milli *Seyðisfjarðar* og *Vopnafjarðar*. Hann fer frá *Seyðisfirði* svo tímanlega, að hann sje kominn að *Egilsstöðum* áður en aðalpóstarnir koma þangað á austurleið. En þegar báðir aðalpóstarnir eru þangað komnir, heldur aukapósturinn áfram um Hjaltastað, *Kirkjubæ* í *Hróarstungu*, *Sleðbrjót* í *Jökulsárhlíð* og *Torfastaði* á *Vopnafjörð*, og snýr aptur þaðan eptir sólhringsdöl sömu leið á *Seyðisfjörð*.
 - b. Annar fer frá *Seyðisfirði* eptir komu aðalpóstsins þangað frá Akureyri, um *Stakka-hlíð* að *Desjarmýri* og sömu leið aptur til *Seyðisfjarðar*.
 - c. Hinn þriðji fer sömuleiðis frá *Seyðisfirði* þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Akureyri, að *Brekku* í *Mjóafirði*, og snýr þaðan aptur til *Seyðisfjarðar*.
 - d. Hinn fjórði fer frá *Egilsstöðum* þegar eptir komu aðalpóstanna á austurleið, yfir *Lagarfljót* um *Ás* í *Fellum* að *Valþjófsstað*, og sömu leið aptur að *Egilsstöðum*.
 - e. Hinn fimmti fer frá *Skjöldólfsstöðum* þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Akureyri, að *Brú* í *Jökuidal* og sömu leið aptur að *Skjöldólfsstöðum*.
 - f. Hinn sjötti fer frá *Eskifirði* þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Bjarnanesi um *Búðareyri* við *Reyðarfjörð* og *Kolfreyjustað* að *Stöð* í *Stöðvarfirði*, og sömu leið aptur á *Eskifjörð*.
 - g. Hinn sjöundi fer sömuleiðis frá *Eskifirði* þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Bjarnanesi, að *Skorrastað* í *Norðfirði*, og snýr þaðan aptur á *Eskifjörð*.
18. SKAPTAFELLSÝSLUPÓSTURINN fer frá *Prestsbakka* þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá *Odda*, um *Borgarfell* í *Skaptártungu* að *Mýrum* í *Álptaveri* og snýr þaðan aptur sömu leið að *Prestsbakka*.
19. VESTMANNAEYJAPÓSTURINN fer frá *Odda* að *Ljótarstöðum* daginn eptir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, og snýr þegar aptur að *Odda*. Þegar póstattaskan kemur frá Vestmannaeyjum að *Ljótarstöðum* skal henni komið svo snemma að *Odda*, að húa komist á aðalpóstin á leið hans til Reykjavíkur.
20. RANGÁRVALLASÝSLUPÓSTARNIR eru þrír:
- a. Hinn fyrsti fer frá *Ási* í *Holtum*, þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Reykjavík að *Fellsmúla* á *Landi*, og snýr þaðan aptur að *Ási*.
 - b. Annar fer sömuleiðis frá *Ási* í *Holtum* jafnsnemma hinum síðastnefndu, um *Háf* í *Háfshverfi* og *Hábæ* í *Þykkvabæ* að *Grímsstöðum* í *Vestur-Landeyjum* og snýr aptur sömu leið að *Ási*.
 - c. Hinn þriðji fer frá *Odda* þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Reykjavík, um *Stórólshvol* að *Teigi* í *Fljótshlíð*, og þaðan aptur sömu leið að *Odda*.
21. ÁRNESSÝSLUPÓSTARNIR eru fjórir:
- a. Hinn fyrsti fer frá *Kotströnd* í *Ölfusi* þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Reykjavík, að *Úlfjótssvatni* í *Grafningi* og snýr þaðan aptur að *Kotströnd*.
 - b. Annar fer frá *Hraungerði* sem fyrst eptir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, um *Arnarbæli* í *Grímsnesi* og *Mosfell* að *Torfastöðum* í *Biskupstungum*, og þaðan aptur sömu leið að *Hraungerði*.
 - c. Hinn þriðji fer sömuleiðis frá *Hraungerði*, sem fyrst eptir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, um *Ólafsvelli* að *Reykjum* á *Skeiðum*, og þaðan aptur sömu leið að *Hraungerði*.
 - d. Hinn fjórði fer og frá *Hraungerði*, sem fyrst eptir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, ofan á *Eyrarbakka*, og snýr þaðan aptur daginn eptir að *Hraungerði*.

Reykjavík, 16. nóv. 1895.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Hannes Hafstein.

Auglýsing

um póstmál.

Í ársbyrjun 1896 verða, auk tímabreytinga, sem leiða af því, að einni aðalpóstferð er bætt við milli Reykjavíkur og Ísafjarðar og Reykjavíkur og Seyðisfjarðar norðanlands, svo og af breytingunum á ferðum póstgufuskipanna, þær breytingar á póstgöngunum, er nú skal greina:

A. snertandi viðkomustaði aðalpósta:

1. Vestanpóstur kemur við á Sauðafelli og Vigur í báðum leiðum. Verði brjefhirðing-in á Harastöðum flutt að Skógum, fer pósturinn um Skóga en ekki um Harastaði.
2. Með því að póstafgreiðsla sú, sem verið hefur á Höfða, er flutt að Egilsstöðum, fer bæði Seyðisfjarðarpóstur og Eskifjarðarpóstur um Egilsstaði, en ekki Höfða.
3. Aðalpósturinn frá Reykjavík að Odda kemur við í Kálfholti í báðum leiðum.
4. Aðalpósturinn milli Odda og Prestsbakka kemur við á Eyjarhólum í Mýrdal í báðum leiðum.

B. Snertandi aukapósta:

1. EYRARBAKKAPÓSTURINN fer um Járngerðarstaði en ekki Tóptir.
2. BORGARFJARÐARSÝSLUPÓSTUNUM hefur verið breytt þannig:
 - a. Nýr aukapóstur fer frá Skipaskaga á Akranesi sama dag sem vestanpósturinn á að fara af stað frá Reykjavík, vestan Akrafjalls um Vogatungu að Saurbæ á Hvalfjarðarströnd, og mætir þar bæði vestanpósti og norðanpósti á norðurleið.
 - b. Nýr aukapóstur er látinn ganga frá Hesti að Lundi í Lundarreykjadal eftir komu sunnanpóstsins að Hesti.
3. Pósturinn milli Rauðkollsstaða og Ólafsvíkur hefur verið nefndur Ólafsvíkurpóstur og er honum gjört að koma við á Búðum einnig í sumarferðunum (6.—12. ferð), þegar hann fer norðan jökuls til Ólafsvíkur, en í þeim ferðum gengur nýr aukapóstur frá Búðum fyrir sunnan Snæfellsjökul til Ólafsvíkur.
4. FLATEYJARPÓSTURINN fer 7 ferðir frá Stykkishólmi til Flateyjar á vetrum (1.—4. og 13.—15. póstferð) í stað 4 ferða áður.
5. BARÐASTRANDARSÝSLUPÓSTUNUM hefur verið breytt þannig:
 - a. Fyrsta aukapósti (frá Bæ í Króksfirði að Bíldudal) er gjört að koma við í báðum leiðum á Vattarnesi og á Botni í Patreksfirði.
 - b. Nýr aukapóstur er sendur frá Vestur-Botni í Patreksfirði eftir komu fyrsta aukapósts þangað frá Bæ, að Sauðlauksdal.
 - c. Nýr aukapóstur er sendur frá Svein seyri eftir komu aukapóstsins frá Bæ á vesturleið, að Selárdal, sem ætlazt er til að geti náð á Sveinseyri fyrsta aukapósti, þegar hann kemur aptur frá Bíldudal.
 - d. þremur vetrarferðum er bætt við frá Flatey til Brjámslækjar.
6. ÍSAFJARÐARSÝSLUPÓSTUNUM hefur verið breytt þannig:
 - a. Nýr aukapóstur er látinn ganga frá Ísafirði að Tröð í Álptafirði eftir komu aðalpóstsins.
 - b. Nýr aukapóstur er látinn ganga eftir komu aðalpóstsins að sunnan í 6.—12. ferð frá Ísafirði að Hóli í Bolungarvík.
 - c. Nýr aukapóstur gengur frá Árngerðareyri, eftir komu aðalpóstsins þangað á vesturleið að Ármúla í Nauteyrarhreppi
7. STRANDASÝSLUPÓSTUNUM hefur verið breytt þannig:
 - a. aukapósinum frá Stað til Árness er gjört að fara um Stóra-Fjarðarhorn í Kollafirði í staðinn fyrir Kollafjarðarnes, svo og um Kirkjuból í Tungusveit.
 - b. aukapósturinn sem gengið hefir milli Bæjar í Króksfirði og Kálfaness, er látinn ganga

frá Bæ eptir komu aðalpóstsins frá Ísafirði um Tröllatungu að Kirkjubóli í **122**

Tungusveit og þaðan aptur um Stóra-Fjarðarhorn og Kleifar í Gilsfirði að Bæ.

8. HÚNAVATNSSÝSLUÞÓSTUNUM hefur verið breytt þannig:

- a. Nýr aukapóstur gengur frá Sveinsstöðum eptir komu aðalpóstsins þangað að sunnan, að Ási í Vatnsdal.
- b. aukapósturinn frá Sveinsstöðum að Auðkúlu er látinn ganga um Reyki á Reykja-braut að Auðkúlu og þaðan að Guðlaugsstöðum í Blöndudal.

9. ÞINGEYJARSÝSLUÞÓSTUNUM hefur verið breytt þannig:

- a. Nýr aukapóstur gengur frá Ljósavatni eptir komu aðalpóstsins þangað frá Akureyri að Halldórsstöðum í Bárðardal.
- b. Nýr aukapóstur gengur frá Grenjaðarstað, eptir komu aðalpóstsins frá Akureyri, um Laxárdal að Skútustöðum, og þaðan aptur um Reykjadal að Grenjaðarstað.
- c. Aukapósturinn frá Grenjaðarstað að Skinnastöðum er látinn koma við á Víkingarvatni.
- d. aukapósturinn milli Vopnafjarðar og Skinnastaða er látinn fara báðar leiðir beint milli Svalbarðs og Skinnastaða.
- e. Nýr aukapóstur gengur frá Skinnastöðum eptir að aukapóstarnir frá Grenjaðarstað og Vopnafirði eru þangað komnir, um Presthóla út Vestur-Sljettu að Grjótnesi, og þaðan austur Miðsljettu til Raufarhafnar.

10. MÚLASÝSLUÞÓSTUNUM hefur verið breytt þannig:

- a. aukapóstferðirnar frá Höfða að Kirkjubæ hafa verið lagðar niður, en Vopnafjarðar-pósturinn (frá Seyðisfirði) er látinn ganga frá Egilsstöðum um Hjaltastað, Kirkjubæ, Sleðbrjót í Jökulsárhlöð og Torfastaði á Vopnafjörð.
- b. Þósturinn, sem farið hefur frá Höfða að Valþjófsstað, gengur nú frá Egilsstöðum.

11. SKAPTAFELLSSÝSLUÞÓSTINUM hefur verið breytt þannig, að hann gangi um Borgarfell að Mýrum í Álptaveri.

12. RANGÁRVALLASÝSLUÞÓSTUNUM hefur verið fjölgað um 1, er gengur frá Ási í Holtum eptir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, um Háf í Háfshverfi og Háabæ í Þykkva bæ að Grimsstöðum í Vestur-Landeyjum, og sömu leið til baka.

C. Þessar brjefhirðingar eru stofnaðar:

1. Í Vogatungu í Leirár- og Melahreppi.
2. Á Lundi í Lundarreykjadal.
3. Í Selárdal í Barðastr.sýslu.
4. Í Sauðlauksdal í sömu sýslu.
5. Í Vattarnesi í sömu sýslu.
6. Á Vestur-Botni í sömu sýslu.
7. — Tröð í Álptafirði.
8. — Hóli í Bolungarvík.
9. — Ármúla í Nauteyrarhreppi.
10. — Skarði í Bjarnarfirði.
11. — Hrófbergi í Strandasýslu.
12. — Kirkjubóli í Tungusveit.
13. — Stóra-Fjarðarhorni í Kollafirði.
14. — Ási í Vatnsdal.
15. — Guðlaugsstöðum í Blöndudal.
16. — Halldórsstöðum í Bárðardal.
17. — Skútustöðum í Þingeyjarsýslu.

122

18. — Víkingavatni í Kelduhverfi.
 19. — Eyjarhólum í Mýrdal.
 20. — Grímstötum í Vestur-Landeyjum,

Þessar brjefhirðingar verða lagðar niður:

1. Brjefhirðingin á Kálfanesi (flyzt að Hrófbergi).
 2. Brjefhirðingin á Kollafjarðarnesi (flyzt að Stórafjarðarhorni).
 3. Brjefhirðingin á Hjaltastað.

Reykjavík, 16. nóv. 1895.
 Landshöfðinginn yfir Íslandi.
Magnús Stephensen.

Hannes Hafstein.

123

Reikningur

yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Austuramtsins 1894.

Nr.	Tekjur:	Kr. a.	Kr. au.
I.	Í sjóði frá fyrra ári:		
a.	Óendurgoldnar fyrirframborganir frá 1885 . . .	84	62
b.	óborgað jafnaðarsjóðsgjald úr Suður-Múlasýslu . .	148	64
c.	óborgað jafnaðarsjóðsgjald úr Norður-Múlasýslu . .	352	40
d.	Í peningum.	690	29
			1275 95
II.	Samkvæmt brjefi amtsráðsins 14. febr. 1894 var 23		
a.	jafnað niður á hvert gjaldskylt lausaf.hundrað.		
	Jafnaðarsjóðsgjald úr Norður-Þingeyjarsýslu . .	283	95
	— Norður-Múlasýslu	916	91
	— Suður-Múlasýslu	867	10
	— Austur-Skaptafellssýslu	335	26
			2403 22
III.	Jafnaðarsjóðsgjald Múlasýslunnanna 93 (352,40+141,64)		501 04
IV.	Endurgoldnar fyrirframborganir		
	^{11/27} af verði seldrar karbólsýru 1894		2 65
		Samtals	4182 86
Nr.	Gjöld:	Kr. a.	Kr. a.
I.	Kostnaður við amtsráðið:		
a.	Ferðakostnaður amtmanns á aðalfund . . .	167	65
b.	Dagpeningar og ferðakostnaður amtsráðsmanna . .	526	60
c.	Skriptir við amtsráðið	52	00
d.	Fundarhúsleiga	8	00
e.	Fyrir ferð með fundarboð í Skaptafellssýslu . .	50	00
f.	Til umboðsmanns St. Stephensens	30	00
			834 25
II.	Heilbrigðismál:		
a.	Bólusetningar	76	50
b.	Bólusetningarbók	1	00
c.	Fyrir sóttvarnir á Vopnafirði gegn influenza . .	98	50
		Flyt	1010 25

III. Menntamál:	Fluttar	1010 25	123
a. Til kvennaskólans á Laugalandi	50 00		
b. — — — — —	50 00		
c. — Bókasafns Austuramtsins	200 00	300 00	
IV. Heyrnar- og málleysingjar :			
Meðlag með þeim dauðdumba G. Sigurðssyni			
frá 1. apríl 93 til 31. marz 94		280 00	
V. Ymislegur kostnaður:			
a. 7. afborgun og leigur af Skjálfindabrárlánum . .	81 48		
b. Kostnaður við að semja verðlagsskrá	17 17		
c. — — — tjárskoðanir	27 00		
d. 2 sáttabækur	2 55		
e. Kostnaður við skoðunarferð til Suður-Múlasýslu			
(sjá fylgiskj. 6)	135 35	263 55	
VI. Til jafnaðar við tekjulið; III		501 04	
VII. Til jafnaðar við tekjul; IV.		2 65	
VIII. Í sjóði til næsta árs:			
a. Óendurgoldnar fyrirframborganir	81 97		
b. Óborgað af jafnaðarsjóðsgjaldi úr Suður-Múlasýslu	217 10		
c. Peningar	1526 30	1825 37	
	Samtals kr	4182 86	

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 15. jan. 1895.

Páll Briem.

Reikningur.

124

yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs Vesturamtsins árið 1894.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1893:	kr. a.	kr. a.
a. Veðskuldabryjef einstakra manna	8418 »	
b. Ógöldið búnaðarskólagjald úr Dalasýslu	115 39	
c. Í landsbankanum	612 54	
d. Í peningum	93 31	9239 24
2. Búnaðarskólagjald 1894:		
a. Strandasýsla	48 56	
b. Ísafjarðarsýsla og Ísafjarðarkaupstaður	118 22	
c. Barðastrandarsýsla	120 98	
d. Dalasýsla	115 39	
e. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla	137 41	
f. Mýrasýsla	102 69	643 25
3. Vangöldið búnaðarsjóðsgjald úr Dalasýslu 1893 . . .		115 39
4. Vextir á árinu 1894:		
a. af skuldabryjefum sjóðsins	336 72	
b. af fje í sparisjóði	34 58	
c. Dagvextir af ýmsum lánum, sem endurborguð eru	12 11	383 41
	Fluttar	10381 29

Fluttar 10381 29

124	5. Endurborguð lán	1200 »
	6. Til jafnaðar færist gjaldaliður 4	500 »
		Samtals 12081 29

Gjöld:

1.	Greitt í búnaðarsjóð Vesturamtsins handa búnaðarskól- anum í Ólafsdal:		
	a. af búnaðarskólagjaldi	639 01	
	b. — vöxtum	383 41	1022 42
2.	Til jafnaðar færist tekjuliður 3		115 39
3.	Til jafnaðar færist tekjuliður 5		1200 »
4.	Lánað mót veði		500 »
5.	Eptirstöðvar við árslok 1894:		
	a. Veðskuldabryfjef einstakra manna	7718 »	
	b. Í landsbankanum á vöxtum (²¹ / ₁ 1895)	1452 96	
	c. Í peningum	72 52	9243 48
			Samtals 12081 29

Íslands Vesturamt, Reykjavík 12. febr. 1895.

J. Havsteen

Embættaskipan og sýslana.

7. nóv. var hjeradslæknir í Reykjavík, Dr. med. Jónas Jónassen. R. af Dbr., af konungi skipaður *landlæknir á Íslandi og forstöðumaður læknaskólans í Reykjavík*.

S. d. var kennari við lærða skólann í Reykjavík, *Steingrímur Thorsteinsson*, af konungi skipaður *yfirkennari* við nefndan skóla.

S. d. var cand. mag. *Pálmi Pálsson* af konungi skipaður *kennari* (adjunkt) við lærða skólann í Reykjavík.

S. d. var hjeradslæknir *Ásgeir Blöndal* af konungi skipaður *hjeradslæknir í 19. læk-
nishjeradi (í Árnessýslu)*.

S. d. var settur hjeradslæknir *Tómas Helgason* af konungi skipaður hjeradslæknir í 5. læknishjeradi (í Barðastrandarsýslu).

Óveitt embætti og sýslanir

er ráðgjafinn fyrir Ísland hlutast til um veitingu á:

1. *Hjeradslæknisembættið í 1. læknishjeradi*, árslaun 1900 kr. og auk þess samkvæmt lögum um stofnun læknaskóla 11. febr. 1876 § 4 fyrir kennslu við tjedan skóla 800 kr. þóknun á ári.

Auglýst 8. nóv. 1895.

Umsóknarbrjef eiga að vera komin til ráðgjafans 2. apríl 1896.

2. *Hjeradslæknisembættið í 12. læknishjeradi*. Árslaun 1500 kr.

Auglýst 8. nóv. 1895.

Umsóknarbrjef eiga að vera komin til ráðgjafans 2. apríl 1896.

3. *Kennaraembætti við lærða skólann í Reykjavík*. Árslaun 2000 kr.

Auglýst 8. nóv. 1895.

Umsóknarbrjef eiga að vera komin til ráðgjafans 17. febr. 1896.

4. *Málafærslumannssýslan við landsyfirdóminn*. Árleg þóknun úr landssjóði 800 kr.

Auglýst 8. nóv. 1895.

Umsóknarbrjef eiga að vera komin til ráðgjafans 17. febr. 1896.

Sæki aðrir en íslendingar um embætti þessi eða sýslan, verða þeir samkvæmt konungsbrjefi 8. apríl 1844 og konungsúrskurðum 27. maí 1857 og 8. febr. 1863 að láta umsóknarbrjefum sínum fylgja fullnægjandi skilríki fyrir því, að þeir kunni íslenska tungu.

Reikningur**125**

yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Suðuramtsins 1894.

Tekjur:

	kr. a.	kr. a.
1. Eptirstöðvar við árslok 1893		999 59
2. Niðurjöfnun 24 aur. á hvert lausafjárhundrað:		
a. Vestur-Skaptafellssýsla	541 94	
b. Rangárvallasýsla	1157 39	
c. Vestmannaeyjasýsla	19 34	
d. Árnessýsla	1165 22	
e. Gullbringu- og Kjósarsýsla	546 75	
f. Borgartjardarsýsla	487 09	3917 73
3. Vextir af bankainnlagi frá $\frac{1}{11}$ '94— $\frac{31}{12}$ '94		8 20
	Samtals	4925 52

Gjöld:

1. Bólusetningar og önnur heilbrigðismál		33 57
2. Kostnaður við umsjónarferð amtmanns		83 50
3. Heyrnar- og málleysingar		1207 25
4. Kostnaður við amtsráðið		461 20
5. Ýmislegur kostnaður		491 83
6. Eptirstöðvar við árslok 1894:		
b. Í bankanum	1508 20	
b. Í peningum	1440 97	2649 17
	Samtals	4925 52

Skrifstofa Suðuramtsins, Reykjavík 20. janúar 1895.

*J. Havsteen.***Reikningur****126**

yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðs Vesturamtsins 1894.

Tekjur:

	kr. a.	kr. a.
1. Eptirstöðvar við árslok 1893:		
a. Innritunarskýrteini Ltr. A. Fol. 88	1500 »	
b. Veðskuldabréf einstakra manna	7760 »	
c. Í landsbankanum	1616 50	
d. Ógoldnir vextir	34 02	
e. Í peningum	451 40	11361 92
2. Vextir 1894:		
a. Af innritunarskýrteini	52 50	
b. — Veðskuldabréfum	313 25	
	Flyt:	365 75
		11361 92

3. dag desembr.mán. 1895.

	Flutt:	365 75	11361 92
c. Af fje í landsbankanum		47 71	
d. Dagvextir		» 74	
e. Vextir frá fyrri árum		18 02	432 22
3. Endurgoldið af láni			60 »
4. Landssjóðsstyrkur til Ólafsdalsskólans			2500 »
5. Frá búnaðarskólasjóði Vesturamtsins til Ólafsdalsskólans:			
a. Búnaðarskólagjald		639 01	
b. Vextir af búnaðarskólasjóði		383 41	1022 42
6. Til jafnaðar færist gjaldliður 2,			2100 »
	Samtals	17476 56	

Gjöld:

1. Greitt til búnaðarskólans í Ólafsdal samkvæmt ákvörðun amtsins, og er hjer í innifalin afborgun uppi og rentugreiðsla af láni úr landsbankanum, nefndum skóla til handa:			
a. Búnaðarskólagjald		639 01	
b. Vextir búnaðarskólasjóðsins		383 41	
c. Vextir búnaðarsjóðsins		414 22	
d. Styrkur úr landssjóði		2500 »	3936 64
2. Lánað út			2100 »
3. Til jafnaðar færist tekjuliður 3,			60 »
4. Til jafnaðar færist tekjuliður 2, e.			18 02
5. Eptirstöðvar við árslok 1894:			
a. Innritunarskýrteini Litr. A. Fol. 88		1500 »	
b. Veðskuldabryf einstakra manna		9800 »	
c. Í landsbankanum		15 61	
d. Ógoldnir vextir		34 »	
e. Í peningum		12 29	11361 90
	Samtals	17476 56	

Íslands Vesturamt, Reykjavík, 12. febr. 1895.

J. Havsteen.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs þjóðjardalandseta og ekkna þeirra í
Suduramtinu 1894.

Tekjur:

kr. a.

1. Eptirstöðvar við árslok 1893:		
a. Innritunarskýrteini Litr. A. Fol. 82	kr. 3300,00	
b. Veðskuldabryf einstaks manns	— 300,00	
	Flyt:	— 3600,00

	Flutt: kr. 3600,00	
c. Á vöxtum í landsbankanum	— 362,92	
d. Í peningum	— 108,00	4070 92
2. Vextir á árinu:		
a. Af innritunarskýrteini	— 115,50	
b. — veðskuldabréfi einstaks manns	— 12,00	
c. — fje í sparisjóði	— 12,56	140 06
	Samtals	4210 98

Gjöld:

1. Styrkur veittur þjóðjarðalandsetum og ekkjum þeirra		120,00
2. Eptirstöðvar við árslok 1894:		
a. Innritunarskýrteini Littr. A. Fol. 82	— 3300,00	
b. Veðskuldabréf einstaks manns	— 300,00	
c. Á vöxtum í landsbankanum	— 375,48	
d. Í peningum	— 115,50	4090 98
	Samtals	4210 98

Íslands Suðuramt. Reykjavík, 15. febr. 1895.

J. Havsteen,

Reikningur.

yfir tekjur og gjöld bókasafns Vesturamtsins í Stykkishólmi 1894.

Tekjur:

	kr. a
1. Eptirstöðvar við árslok 1893	87 72
2. Styrkur úr landssjóði	200 »
	Samtals 287 72

Gjöld;

1. Borgað bókaverði árslaun 1894	30 »
2. Brunabótagjald 1895—96	10 »
3. Bækur keyptar	150 50
4. Bókband	49 10
5. Eptirstöðvar við árslok (hjá amtinu 27 kr. 72 a., hjá forstöðu- nefndinni 20 kr. 40 a.)	48 12
	Samtals 287 72

Íslands Vesturamt, Reykjavík, 15. febr. 1895.

J. Havsteen

Emskipautgerð hinnar íslensku landsstjórnar.

Ferðaáætlun fyrir árið 1896

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Vesta	Vesta	Vesta	Vesta	Vesta	Vesta	Vesta	Vesta
<i>Ferðir milli landa.</i>							
Frá Kaupmannahöfn	6 mrz	18 apr	1 júní			5 spt	26 okt
— Leith	10 mrz	22 apr	5 júní		81 júlí	9 spt	30 okt
— Liverpool			11 júlí				
— Vestm.eyjum		25 apr	8 júní	14 júlí		12 spt	2 nóv
í Reykjavík		26 apr	9 júní	15 júlí		13 spt	3 nóv
Til Austfjarða	13 mrz				3 ág		
<i>Strandferðir.</i>							
Frá Reykjavík		30 apr*		17 júlí		17 spt	
— Stykkishólmi		30 apr				17 spt	
— Flatey						17 spt	
— Patreksfirði		1 maí				18 spt	
— Arnarfirði		2 maí		18 júlí		19 spt	
— Dýrafirði						19 spt	
— Öndarfirði		3 maí		19 júlí		21 spt	
— Isafirði						21 spt	
— Reykjarfirði						22 spt	
— Borðeyri						22 spt	
— Blönduós						22 spt	
— Skagaströnd						21 spt	
— Sandákróki		5 maí				24 spt	
— Siglufirði						26 spt	
— Akureyri		7 maí		21 júlí		26 spt	
— Húsavík						27 spt	
— Vopnafirði						29 spt	
— Seyðisfirði		9 maí		23 júlí		29 spt	
— Norðfirði						29 spt	
— Eskifirði						30 spt	
— Fáskrúðsfirði						30 spt	
— Berufirði						1 okt	
— Vestm.eyjum						2 okt	
í Reykjavík		12 maí					
<i>Ferðir milli landa.</i>							
Frá Reykjavík	3 apr	18 maí	30 júní	23 júlí			
— Austfjörðum	3 apr		30 júní				
— Vestm.eyjum			4 júlí				
í Liverpool							
í Leith	7 apr	21 maí		26 júlí			
Frá Leith	7 apr	21 maí					
í Kaupmannahöfn	11 apr	25 maí					

*) Banni is skipina fyrirhugaða leið frá Reykjavík þ. 30. apríl. vestur, norður og austur um land, svo að það neyðist til að snúa við og fara snúur um land, og þar at leiðandi verði fyrir allmiklum söfum, fellur ferðin frá Reykjavík þ. 14. maí til Austfjarða burtu, og skipið fer því beina leið frá Reykjavík til Leith.

Ath. 1. Svo framarlega sem tíminn leyfir, eða nægur flutningur fæst, verður **129** viðstöðutíminn í Reykjavík notaður til að skjótast til Hafnarfjarðar og Akraness.

Ath. 2. Skipinu er heimilt að koma við á enn öðrum stöðum en í ferðaáætluninni standa, ef nægar ástæður eru til. — Heimilt er að breyta um skip, ef þörf gjörist. — Ef nauðsyn krefur, verður leigt aukaskip um nokkurn hluta ársins. — Ef skipinu hlekkist á, verður tekið annað skip á leigu svo fljótt sem unnt er, og ferðaáætluninni fullnægt að svo miklu leyti, sem ástæður leyfa.

Aths. 3. Burtfarartíminn er alstaðar tiltekinn þann dag, er skipið megi í fyrsta lagi fara frá hinum ákveðna stað; en farþegar mega búast við, að það kunni að fara nokkuð seinna en ákveðið er. Að svo miklu leyti, sem hægt verður að koma á viðkomustaðina vegna veðr-áttu og íss, er viðstaðan svo skömm, sem unnt er.

Ath. 4. Tefjast skipið af ís eða öðrum náttúrunnar völdum, og geti þess vegna ekki fullnægt ferðaáætluninni, verður farþegunum gefinn kostur á að fara á land á næstu höfn eða þá að halda áfram með skipinu ókeypis til einhvers annars viðkomustaðar. Far-
gjaldið verður eigi endurgoldið, og fæðispeninga verður farþeginn að greiða fyrir það tímabil, sem hann er með skipinu. Vöruflutningar eru, þegar þannig stendur á, hinum sömu skil-
yrðum bundnir; skipstjóranum er heimilt, eftir því er hann álítur heppilegast, að afferma
vörunar á hinni næstu aðgengilegri höfn eða skila þeim, þegar skipið kemur næst til hins
ákveðna staðar.

D. Thomsen,
farstjóri.

Styrkur úr landssjóði.

13. gr. B. VI. b. 2.

Til sveitakennara var með bræfi landshöfðingja, dags. 30. október, veittur þessi styrk-
ur fyrir 1895:

I. Norður-Múlasýsla.

1. Sigurður Antoníusson í Fellahreppi	40 kr.	
2. Stetán Halldórsson í Jökulsárhlíð	40 —	
3. Einar Hávarðarson í Valþjófsstaðarsókn	40 —	
4. Sigurður Jónsson í Ássókn	20 —	
5. Skólanefnd Vopnafjarðarhrepps handa 6 kennurum í Vopnafjarðarhreppi	155 —	295 kr.

II. Suður-Múlasýsla.

1. Þorvarður Brynjólfsson á Völlum	40 kr.	
2. Runólfur Sigurðsson í Þingmúlasókn	40 —	
3. Sigurður Vigfússon í Reyðarfirði	35 —	
4. Bjarni Sigurðsson í Fáskrúðsfirði	40 —	
5. Gísli Sigurðsson í Beruneshreppi	35 —	
6. Dómhildur H. Briem í Eydalasókn	30 —	
7. Þórdís Stefánsdóttir í sömu sókn	35 —	255 —

III. Skaptafellssýsla.

1. Benidikt Jónsson í Stafafells og Bjarnanessóknum	35 kr.	
2. Bergþór Ófeigsson í Mýrahreppi	30 —	
3. Þorsteinn Jónsson í Sudursveit	35 —	
4. Björn Pálsson í Öræfum	15 —	
5. Lárus Helgason í Prestsbakkaprestakalli	30 —	
6. Gísli Arnbjarnarson í sama prestakalli	40 —	
7. Guðmundur Halldórsson í Langholtsprestakalli	55 —	
8. Guðmundur Þorbjörnsson í Dyrhólahreppi	40 —	
9. Eyjólfur Guðmundsson í Hvammshr. í Mýrdal	50 —	330 —
	Flyt	880 kr.

Fluttar

880 kr.

IV. Rangárvallasýsla

1. Ólafur H. Jónsson í Eyvindahólaprestakalli . . .	30 kr.	
2. Jón Sveinbjörnsson í Ásólfskálaskókn	30 —	
3. Ágúst Arnason í Stóradalssókn	15 —	
4. Jes A. Gíslason í Austur-Landeyjum	40 —	
5. Steinn Sigurðsson í Vestur-Landeyjum og Fljóts- hlíðarhreppi	45 —	
6. Nikulás Þórðarson í Breiðabólstaðarprestakalli .	20 —	
7. Hreinn Guðmundsson í Breiðabólstaðar- og Odda- prestaköllum	45 —	
8. Runólfur Nikulásson í Hvolhreppi	35 —	
9. Guðmundur Guðmundsson í Hvolhreppi	30 —	
10. Guðmundur Vernharðsson í Landmannahreppi . . .	40 —	
11. Sigurður Ólafsson í Etiholtapiungum	35 —	
12. Siggeir Sigurðsson í Kálfholtsprestakalli . . .	35 —	400 —

V. Arnessýsla.

1. Þórður Jasonsson í Villingaholtshreppi	40 kr.	
2. Jón Sigurðsson í Gaulverjabæjarhreppi	30 —	
3. Sigurður Sigurðsson í Skeiðahreppi	30 —	
4. Þorsteinn Bjarnason í Gnúpverjahreppi	35 —	
5. Jón Jónsson í Hrunamannahreppi	30 —	
6. Kristinn Einarsson í Grímsnesbreppi	40 —	
7. Kolbeinn Guðmundsson í Grafningshreppi	20 —	
8. Brynjólfur Magnússon í Selvogshreppi	30 —	255 —

VI. Gullbringu- og Kjósarsýsla.

1. Sigurður Straumfjörð í Miðneshreppi	45 kr.	
2. Einar G. Þórðarson í Hafnahreppi	40 —	
3. Bjarni Pjetursson í Hafnarfirði	30 —	
4. Ólafur Gíslason í Mostellssókn	25 —	
5. Björn Þórðarson í Kjalarneshreppi	25 —	
6. Asmundur Sigurðsson í sama hreppi	30 —	
7. Matías Þórðarson í sama hreppi	15 —	210 —

VII. Borgarfjardarsýsla.

1. Bjarni Bjarnason í Hvalfjarðarstrandahreppi . .	45 kr.	
2. Gísli Hinriksson í Innri-Akraneshreppi	40 —	
3. Steinunn Sigurðardóttir í Lundarsókn	40 —	
4. Valgerður Bjarnadóttir í Reykholtssókn	45 —	
5. Anna Ólafsdóttir í Bæjar-, Reykholt- og Gils- bakkasókn	55 —	225 —

VIII. Mýrasýsla.

1. Eyjólfur Magnússon í Síðumúla-, Norðtungu- og Hvammssókn	15 kr.	
2. Daniel Hjálmsón í Hvammsprestakalli	35 —	
3. Kristín Ó. Ólafsdóttir í Stafholtsprestakalli . .	45 —	
4. Sigurður Jóhannesson í Stafholtssókn	35 —	
5. Páll S. Þ. Sigbjörnsson í Hjarðarholtssókn og Borgarprestakalli	40 —	
6. Hannes S. Blöndal í Staðarhraunsprestakalli . .	25 —	195 —

IX. Snæfellsnessýsla.

1. Árni H. Hannesson í Miklaholtsprestakalli . . .	35 kr.	
	Flyt	35 kr. 2165 kr.

Fluttar 35 kr. 2165 kr.

2. Þórður Sveinbjörnsson í Staðarsveit og Miklaholts- hreppi	40 —	
3. Skúli Guðmundsson í Breiðavíkurhreppi	45 —	
4. Lárus Jónasson í Neshr. innan Ennis.	40 —	
5. Sigurður Jónsson í Helgafellssveit	15 —	
6. Ágúst Þórarinnsson í Stykkishólmshreppi	50 —	
7. Sveinn Sveinsson í Skógarstrandarhreppi og Helga- fellssveit	30 —	255 —

X. Dalasýsla.

1. Jónas Jóhannesson í Suðurdalapingnm	40 kr.	
2. Þorgils Friðrikson í Hvammshreppi	35 —	
3. Magnús Magnússon í Staðarfellssókn	35 —	110 —

XI. Barðastrandasýsla

1. Sæmundur Björnsson í Flateyjarhreppi	45 kr.	
2. Bjarni Bjarnason í Raudasandshreppi	35 —	
3. Ingivaldur Nikulásson í Selárdalsprestakalli	30 —	
4. Guðmundur Bjarnarson í sama prestakalli	25 —	135 —

XII. Ísafjardarsýsla.

1. Guðmundur Jónsson Þingeyrarhreppi	35 kr.	
2. Kristinn Guðlaugsson í Mýrahreppi	35 —	
3. Hólmgeir Jensson í Mosvallahreppi	30 —	
4. Jón Elíasson í Sljettuhreppi	30 —	
5. Guðmundur Kjartansson í sama hreppi	35 —	165 —

XIII. Strandasýsla.

1. Jón Jónsson í Staðarprestakalli	20 kr.	
2. Sigurgeir Asgeirsson í Tröllatunguprestakalli	25 —	
3. Guðrún Ólafsdóttir í Prestsbakkaprestakalli	40 —	
4. Jóhann Ragúelsson í sama prestakalli	30 —	115 —

XIV. Húnavatnssýsla.

1. Eggert Helgason í Melstaðar- og Staðarbakkapresta- köllum	40 kr.	
2. Halldór Jónsson í Víðidalstungusókn	45 —	
3. Ketill Kr. Bergsson í Breiðabólstaðarsókn	45 —	
4. Páll Halldórsson í Vesturhópshóla og Þingeyra- sókn	30 —	
5. Sigríður Blöndal í Undirfellsprestakalli	20 —	
6. Garðar Gíslason í Sveinsstaðahreppi	30 —	
7. Björn Arnason í Höskuldsstaðasókn	45 —	
8. Halldór Halldórsson í Höskuldsstaða- og Holta- staðasókn	50 —	
9. Jón Jónasson í Spákonufellssókn	35 —	
10. Björn Sveinbjarnarson í Auðkúlu- og Þingeyra- prestaköllum	30 —	
11. Magnús Stefánsson í Auðkúluprestakalli og Holta- staðasókn	45 —	
12. Pjetur Pjetursson í Holtastaðasókn	40 —	
13. Jónas Sveinsson í Bergstaðaprestakalli	40 —	495 —

XV. Skagafjardarsýsla.

1. Þórhallur Danielsson í Mælifellsprestakalli	50 —	
--	------	--

Flyt 50 kr. 3440 kr.

Fluttar 50 kr. 3440 kr.

2. Indriði Sveinsson í Viðimýrar-, Glaumbæjar, Reyni- staðar og Saudárkrókssóknum	40 —	
3. Jón Sveinsson í Hvammsprestakalli	35 —	
4. Guðvarður Guðvardarson í Viðivíkur-, Hofs- og Rípursóknum	45 —	
5. Gísli Björnsson í Miklabæjar- og Flugumýrarsóknum	30 —	
6. Baldvin Bergvinsson í Silfrastaða- og Goðdalasóknum	40 —	
7. Hjálmar Þorláksson í Goðdalaprestakalli	40 —	
8. Benedikt Hannesson í Viðvíkurprestakalli	35 —	
9. Konráð Arngrímsson í sama prestakalli	40 —	
10. Ásvaldur Björnsson í Hofs- og Viðvíkursóknum .	20 —	
11. Guðmundur Loptsson í Viðvíkurprestakalli . . .	30 —	
12. Jakob Björnsson í Hólasókn	35 —	
13. Stefán Sigurðsson í Barðs- og Holtssóknum . . .	35 —	475 —

XVI. Eyjafjardarsýsla.

1. Þorsteinn Þorkelsson í Svarfaðardalshreppi . . .	35 kr.	
2. Agúst Jónsson í sama hreppi	30 —	
3. Páll Bergsson í Urða- og Stærri-Arskógssóknum	30 —	
4. Gísli Gestsson í Vallaprestakalli	30 —	
5. Jóhann Sigurðsson í Stærri-Arskógssókn	30 —	
6. Hallgrímur Halldórsson í Tjarnarprestakalli . .	25 —	
7. Guðmundur Bildahl í Stærri Arskógs- og Upsasóknum	20 —	
8. Árni Jónsson í Möðruvallakl.sókn	20 —	
9. Benidikt Guðjónsson í Grundar- og Möðruvalla- sóknum	40 —	
10. Árni Hólm í Grundar- og Saurbæjarsóknum . .	40 —	
11. Halldór Guðmundsson í Glæsibæjarsókn	20 —	
12. Aðalbjörn Kristjánsson í Bægisárprestakalli . .	40 —	
13. Tómas Davíðsson í Lögmannahlíðarsókn	50 —	
14. Finnur Björnsson í Munkaþverársókn	20 —	
15. Jónas Jónsson í Saurbæjarprestakalli	45 —	
16. Hannes Jónsson í sama prestakalli	20 —	495 —

XVII. Þingeyjarsýsla.

1. Friðbjörn Bjarnarson í Grenivíkursókn	20 kr.	
2. Bjarni Benediktsson í Hóls- og Illugastadasóknum	20 —	
3. Sigurður Sigurðsson í Draflastadasókn	20 —	
4. Stefán Kristjánsson í Lundarbrekku og Illugastada- sóknum	20 —	
5. Sigurður Jónsson í Ljósavatnshrepp	30 —	
6. Sigurður Sigurðsson í Ljósavatnssókn	30 —	
7. Áslaug Torfadóttir í Skútustadasókn	25 —	
8. Eggert Jochumsson í Helgastaðsprestakalli . . .	40 —	
9. Páll Jóakimsson í Grenjadarstaðarsókn	20 —	
10. Pjetur Helgi Hjálmarsson í Húsavíkursókn . . .	45 —	
11. Guðmundur Hjaltason í Skinnastaðaprestakalli .	40 —	
12. Jón Jónsson í Presthólasókn	15 —	
13. Einar Gunnarsson í Asmundarstaðasókn	35 —	
14. Steinþór Gunnlaugsson í Svalbarðssókn	30 —	390 —
Samtals		4800 kr

Skýrsla

um aðalfund amtsráðsins í Vesturamtinu 14. og 15. júní 1895.

Ár 1895, 14. dag júnímán., var aðalfundur amtsráðsins í vesturamtinu settur og haldinn í Stykkishólmi, af forseta amtsráðsins, amtmanni J. Havsteen, ásamt amtsráðsmönnum hreppstjóra Sigurði Sigurðssyni í Gröf (úr Mýrasýslu), hreppstjóra Þórði Þórðarsyni á Rauðkollsstöðum (úr Snæfellsness- og Hnappadalssýslu), skólastjóra Torfa Bjarnasyni í Ólafsdal (úr Dalasýslu), sjera Guðmundi Guðmundssyni í Gufudal (úr Austur-Barðastrandarsýslu), sýslumanni Skúla Thoroddsen (úr Ísafjarðarsýslu), og prófasti síra Páli Ólafssyni á Prestbakka (úr Strandasýslu).

Úr Vestur-Barðastrandarsýslu var amtsráðsmaður ekki kominn, enda heldur engin tilkynning um fram farna kosningu þar, eins og til stóð.

Forseti lagði fram tilkynningar sýslumanna úr Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, úr Strandasýslu og Ísafjarðarsýslu um kosningar amtsráðsmanna fyrir tímabilið frá 1. júní 1895 til 30. maí 1901 í stað þeirra, sem skyldu ganga úr ráðinu eftir framförnu hlutkesti á amtsráðsfundinum 6. og 7. júní 1894 (Stjórntíðindi B. 1894 bls. 65).

Kosnir höfðu verið:

1. Fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu.

Amtsráðsmaður	Vara-amtsráðsmaður
Þórður hreppstjóri Þórðarson	kaupmaður Sæmundur Halldórsson
á Rauðkollsstöðum.	í Stykkishólmi.

2. Fyrir Ísafjarðarsýslu.

Amtsráðsmaður	Vara-amtsráðsmaður
sýslumaður Skúli Thoroddsen	síra Sigurður Stefánsson
á Ísafirði.	í Vigur.

3. Fyrir Strandasýslu.

Amtsráðsmaður	Vara-amtsráðsmaður
prófastur Páll Ólafsson	síra Arnór Árnason
á Prestsbakka.	á Felli.

Amtsráðið fann ekki neitt við kosningarnar að athuga.

Sem skrifari amtsráðsins var kosinn síra Páll Ólafsson á Prestsbakka.

Mál þessi komu til umræðu á fundinum:

1. Amtsráðið ályktaði að leggja fyrir sýslumenn, að halda aðalfundi sýslunefndanna svo tímanlega á ári hverju eftirleiðis, að allar afgreiðslur, snertandi amtsráðið, reikningar og endurrit af gjörðabókum væru komin til forseta ráðsins fyrir lok aprílmánaðar ár hvert.
2. Forseti lagði fram reikning yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs vesturamtsins fyrir 1894, var hann falinn síra Guðmundi Guðmundssyni og Torfa Bjarnasyni til endurskoðunar.
3. Forseti lagði þar næst fram reikning yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs vesturamtsins fyrir 1894, var hann falinn sýslumanni Skúla Thoroddsen og síra Páli Ólafssyni til endurskoðunar.

17. dag desembr.mán. 1895.

- 130** 4. Þá var lagður fram reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðs vesturamtsins fyrir 1894, var hann fenginn í hendur Þórði Þórðarsyni og Sigurði Sigurðssyni til endurskoðunar.
5. Síðast var lagður fram reikningur yfir tekjur og gjöld bókasafns vesturamtsins fyrir 1894, sem falinn var til endurskoðunar síra Guðmundi Guðmundssyni og Torfa Bjarnasyni.
6. Forseti skýrði frá því, hvernig fullnægt hefði verið úrskurðum þeim, sem amtsráðið hefði lagt á sýslusjóðs- og sýsluvegareikninga á fundi sínum 6. og 7. júní f. á. (Stjórnartíðindi B. 1894, bls. 66).
7. Forseti lagði fram eptirfylgjandi sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikninga fyrir 1894 til endurskoðunar og úrskurðar amtsráðsins:
- a. Sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikning Ísafjarðarsýslu fyrir 1894; var þessi reikningur fenginn síra Páli Ólafssyni til endurskoðunar.
 - b. Sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikninginn úr Strandasýslu fyrir 1894, og var hann fenginn Torfa Bjarnasyni til endurskoðunar.
 - c. Sýsluvegasjóðsreikningurinn úr Dalasýslu var ókominn. Sýslusjóðsreikningurinn úr Dalasýslu var fenginn síra Guðmundi Guðmundssyni til endurskoðunar.
 - d. Sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningarnir úr Mýrasýslu voru fengnir sýslumanni Skúla Thoroddsen til endurskoðunar.
 - e. Sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningarnir úr Snæfellsness- og Hnappadalssýslu voru fengnir Sigurði Sigurðssyni til endurskoðunar.
- Forseta var falið að úrskurða sýsluvegareikninginn úr Dalasýslu, og sýslureikningana úr Austur- og Vestur-Barðastrandarsýslu, þegar þeir væru inn komnir.
8. Forseti lagði fram eptirfylgjandi endurrit af gjörðabókum sýslunefnda, sem voru yfirfarin.
- a. Úr Strandasýslu frá 17.—19. apríl.
 - b. — Ísafjarðarsýslu frá 18—21. marz þ. á. Amtsráðið athugaði, að sýslunefndin hefði samþykkt fyrirhugaða skipting á Ísafjarðarsýslu í sveitarstjórnarlegu tilliti, en eigi lá fyrir neitt sjerstakt brjef um þetta til amtsráðsins. Ráðið tók samt málið til umræðu og ályktaði, að mæla með, að skiptingin færi fram á þann hátt, sem sýslunefndin hefði hugsað sjer hana.
 - c. Úr Dalasýslu frá 23.—24. apríl þ. á.
 - 1. Sýslunefndin hefir ályktað, að taka 6,000—10,000 kr. lán úr landsjóði til þess að koma upp tövinnuvjelum; skyldi upphæðin lánuð manni (ónefndum) gegn veði í vjelunum fyrir hálfvirdi þeirra, í vjelahúsinu fyrir hálfvirdi þess, og gegn jarðarveði fyrir afganginum, en þess er eigi getið, hve mikið jarðarveðið skuli vera í hlutfalli við þá afgangsupphæð, sem eigi yrði tryggð með vjelunum og húsinu.
- Sýslunefndin hefir eigi leitað samþykkis amtsráðsins til þessarar lántöku, sem henni var skylt eptir 43. gr. tilskip. 4. maí 1872,

um sveitarstjórn á Íslandi, og ekki einu sinni ályktað að leita þessa samþykkis; samt sem áður vildi amtsráðið samþykkja þessa lántöku, gegn águðnefndri tryggingu í vjelunum og vjelahúsinu, og þannig, að sú lánsupphæð, sem jarðarveð verður sett fyrir, sje tryggð með 1 veðrjetti, og nemi ekki meiru en $\frac{2}{3}$ af virðingarverði jarðarinnar. 130

Sömuleiðis skyldu vjelarnar og vjelahúsið virt til fyrnefndrar veðsetningar og vátryggjast gegn eldsvoða.

2. Sýslunefndin hefur ályktað að taka allt að 5000 kr. lán úr landssjóði handa Saurbæjarhreppi til þess að kaupa þá hluti úr Staðarhólstorf-unni, sem liggja í nefndum hreppi, og til þess að byggja upp Staðarhólskirkju. Amtsráðið samþykkti þetta.
 3. Sýslunefndin hefir tilfært í áætlun sinni yfir tekjur og gjöld sýslusjóðsins fyrir yfirstandandi ár 2000 kr. til uppmælingar á Hvammsfirði, en þar sem slík uppmæling ekki mun eiga sjer stað á þessu sumri, gengur amtsráðið út frá því, að þessi upphæð sje veitt til mælingarinnar, sem væntanlega á fram að fara á komandi ári.
 - d. Úr Snæfellsness- og Hnappadalssýslu 24.—27. apríl þ. á.
 - e. — Mýrasýslu frá 15. nóvbr. f. á. og 3. maí þ. á.
 - f. Gjörðabókareptirrit frá Austur- og Vestur-Barðastrandarsýslu vantaði.
 9. Forseti lagði fram brjef sýslumannsins í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu 13 maí þ. á., þar sem hann tyrir hönd sýslunefndarinnar í Mýrasýslu fer þess á leit, að amtið upp á væntanlegt samþykki amtsráðsins, samþykki sýslusjóðsgjaldsniðurjöfnun nefndarinnar fyrir 1895, sem fer talsvert fram yfir það, sem hún hefir heimild til að jafna niður samkvæmt tilskipun 4. maí 1872, um sveitarstjórn á Íslandi.
- Enn fremur lagði forseti fram brjef sitt hjer að lútandi til sýslumannsins, dags. 20. maí þ. á., þar sem hann hafði leyft þessa niðurjöfnun; en kostnaðarauki sýslusjóðsins stafar af ráðstöfun til lækningar hunda af bandormum. Amtsráðið staðfesti þetta.
10. Endurskoðendur lögðu aptur fram reikninginn yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins án athugasemda, og var hann þannig samþykktur.
 11. Sömuleiðis var lagður fram af endurskoðendum reikningur yfir tekjur og gjöld amtsbókasafnsins án athugasemda, og var hann þannig samþykktur.
 12. Enn fremur var reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðs vesturamtsins samþykktur án athugasemda.
 13. Sömuleiðis var samþykktur án athugasemda reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs vesturamtsins.
 14. A. Endurskoðendur lögðu fram sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikninga Stranda-sýslu án athugasemda og voru þeir þannig samþykktir.
 - B. Við sýslusjóðsreikninginn úr Dalasýslu voru gjörðar nokkrar athugasemdir.
 - C. Við sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikning Snæfellsness- og Hnappadalssýslu var ekkert fundið að athuga, og var hann samþykktur.
 - D. Amtsráðið úrskurðaði athugasemdir endurskoðanda á sýslusjóðsreikningi Isafjarðarsýslu.

130

- E. Amtsráðið úrskurðaði athugasemdir endurskoðanda við reikninginn yfir tekjur og gjöld sýsluvegasjóðs Ísafjarðarsýslu.
- F. Amtsráðið gjörði nokkrar athugasemdir við sýslusjóðsreikning Mýrasýslu.
- G. Amtsráðið úrskurðaði athugasemdir endurskoðanda sýslunefndarinnar við sýsluvegasjóðsreikning Mýrasýslu.
15. Forseti minntist á, að ályktað hefði verið á fundi amtsráðsins 13.—15. júní 1893 (Stjórnartíðindi B. 1893, bls. 73), að semja skyldi frumvarp til reglugjörðar fyrir amtsbókasafnið í Stykkishólmi, sem yrði lagt fyrir amtsráðið á fundi þess 1894. Þetta hefði eigi verið gjört, og skýrði forseti frá því, að hann vegna þessa og svo af því, að hann hefði orðið að álíta, að safnið þyrfti nánara eptirlits með, en amtsráðið og amtmaður gætu haft með því, hefði upp á væntanlegt samþykki amtsráðsins 13. ágúst 1894 sett 3 manna nefnd til þess undir yfirumsjón ráðsins að hafa umsjón með safninu, og kvatt í hana samstundis sýslumann Lárus Bjarnason og prófast Sigurð Gunnarsson, og síðast hjeradslæknir Davíð Sch. Thorsteinsson, sem nú nýlega hefði einnig verið skipaður bókaýrður. Forseti leitaði svo samþykkis ráðsins til þessarar nefndarskipunar og fjellst amtsráðið á hana.
- Jafnframt lagði forseti fram frumvarp til fyrnefndrar reglugjörðar, sem amtsráðið ræddi og samþykkti.
- Amtsráðið veitti 100 kr. fyrir þetta ár til bókasafnsins, sjer í lagi til þess, að semja bótaskrá, raða bókum og prenta skrána.
16. Út af brjefi sýslunefndarinnar í Dalasýslu, 16. f. m., þar sem skorað er á amtsráðið, að það hlutist til um, að tilkvaddir menn sje látnir skoða mörk á öllu fje, sem selt sje til útflutnings eða slátrunar í kaupstöðum, og skrifa upp fjármörk, sem þeim þykja athugaverð og tilkynna þau hreppstjórunum, ályktaði amtsráðið, að það hefði ekkert vald til að gefa út slíka fyrirskipun, enda hefði það ekki fje undir höndum til þess að greiða kostnaðinn við slíkar rannsóknir.
- A hinn bóginn álitur amtsráðið það mjög nauðsynlegt, að settar yrðu lagareglur eða gefin lög um markaði og fjársölu á haustin, sem lytu að því að vernda eignarrjett manna, halda uppi góðri reglu á mörkuðum og hafa gætur á heibrigðisástandi fjár, sem ætlað væri til útflutnings.
17. Forseti lagði fram brjef sýslunefndarinnar í Dalasýslu, 16. maí þ. á., þar sem hún samkvæmt beiðni póstafgreiðslumannsins í Hjarðarholti fer þess á leit við amtsráðið, að það mæli með því við alþingi, að póstferðirnar frá Ísafirði til Reykjavíkur verði lagðarniður á sumrin, en gufubátnum á Faxaflóa gjört að skyldu að fara upp á Akranes og inn í Borgarfjörð í hvert skipti, sem póstskip kæmi til Reykjavíkur; úr Borgarnesi skyldi svo póstur fara vestur um Dalasýslu að Bæ í Króksfirði og þaðan aptur til baka suður í Borgarnes fyrir næstu póstskipskomu til Reykjavíkur. — Amtsráðið gat eigi sinnt þessu erindi eins og það liggur fyrir.
18. Amtsráðið samþykkti, að sýslunefndin í Ísafjarðarsýslu tæki 3000 kr. lán til þess að geta uppfyllt loforð sitt um að gefa sjúkrahússjóðnum á Ísafirði

þessa upphæð; en eftir upplýsingu frá amtsráðsmanni Ísfrðinga, telur amtsráðið það rjett, að sýslunefndinni gefist kostur á að íhuga skilyrði, sem hún hefur sett fyrir gjöfnni, áður en hún yrði útborguð, og skýra þau.

19. Forseti lagði fram brjef sýslunefndarinnar í Strandasýslu, 29. apríl þ. á., þar sem hún fer þess á leit, að amtsráðið útvegi úr landssjóði allt að 400 kr. til þess að varða fjallveginn á Ofeigsfjarðarheiði, sem liggur úr Ófeigsfirði í Strandasýslu að Hraundal í Ísafjarðarsýslu. — Amtsráðið ályktaði, að mæla fram með fjárbeiðni þessari.
20. Amtsráðið samþykkti þá ályktun sýslunefndarinnar í Strandasýslu, að Steindalsrjett verði færð ofan í Fellsland á Miðhúsamela, eða á þann stað þar í grennd, þar sem álizt hentugast rjettarstæði, og er hjer með gjörð breyting á fjallskilareglugjörð Strandasýslu 14. júlí 1893, 5. kafla 23. gr.
21. Amtsráðið ályktaði að mæla með bænaskrá frá Guttormi Jónssyni í Hjarðarholti til alþingis um 600 kr. styrk úr landssjóði til þess að útvega torf pressu til húsabygginga.
22. Forseti lagði fram brjef sýslunefndarinnar í Snæfellsness og Hnappadalsýslu, 9. maí þ. á., þar sem þess er farið á leit, að strandferðaskipið kæmi sem optast við í Ólafsvík, er leið þess lægi þar fram hjá.
Amtsráðið mælir með þessari beiðni við landshöfðingja.
23. Amtsráðið veitti kvennaskólanum í Reykjavík 100 kr. styrk, og voru fram lagðar skólaskýrslur fyrir 18^{94/95} og reikningar fyrir 1893—94.
24. Forseti lagði fram frumvarp til reglugjörðar fyrir Ísafjarðarsýslu, um eyðing refa o. fl. Amtsráðið staðfesti reglugjörðina til þess að öðlast gildi 1. sept. 1895.

Fundi frestað til næsta dags.

Fundinum haldið áfram 15. júní 1895.

25. Forseti lagði fram brjef sýslumannsins í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 8. þ. m., þar sem hann lætur uppi álit sitt um kæru frá yfirsetukonunni í 4. yfirsetukvennaumdæmi Mýrasýslu, Þuríði Jónsdóttur á Svarfhóli yfir því, að sýslunefndin hafi svift sig hálfri launaviðbót, sem henni hefði áður verið veitt, af þeirri ástæðu, að hin eiginlegu laun hennar hækkuðu upp í 60 kr. samkvæmt lögum 13. apríl 1894, um breytingu á 3. og 5. gr. yfirsetukvennala 17. desbr. 1875, en sýslunefndin heldur því fram, að hin veitta launaviðbót sje miðuð við laun þau, sem hún hefði haft eftir nefndum lögum 17. desbr. 1875.

Amtsráðið ályktaði, að skjóta þessu máli til landshöfðingja eins og fyrirskipað væri, og leggja það til, að yfirsetukonan eigi að halda þeirri launaviðbót, sem henni hefði verið veitt auk launa eftir lögum 13. apríl 1894, frá því þau öðluðust gildi 2. ágúst f. á.

26. Forseti lagði fram brjef sýslunefndarinnar í Strandasýslu, 24. apríl þ. á. og þar með fylgjandi erindi Guðjóns alþingismanns Guðlaugssonar á Ljúfustöðum, þar sem hann skýrir frá þeirri tilhögun, sem hann áltí hína heppilegustu til þess að bæta samgöngur hjer á landi, sem sje, að landssjóður kosti

130

5—6 gufubáta, sem gangi umhverfis landið, og að ferðir þeirra yrðu kostaðar af landssjóði og sýslusjóðum í sameiningu, og óskar alþingismaðurinn eptir, að amtsráðið vildi láta í ljósi álit sitt um þetta mál, áður en hann flytti það inn á alþingi.

Amtsráðið áleit, að æskilegt væri að fá sem allrafullkomnastar samgöngur með ströndum fram og innfjarða, eins og líka ferðir til annara landa, og vildi skora á alþingi til framkvæmda í því efni, eins og fjárhagur landsins frekast leyfði.

27. Forseti lagði fram frumvarp til reglugjörðar fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, um notkun afrjetta, fjallskil, fjármörk, rjettahöld og eyðing refa m. fl. og var það staðfest til að öðlast gildi 1. septbr. 1895. Einnig var lagt fram erindi Kristjáns Jörundssonar á Þverá í Eyjahreppi 7. þ. m., þar sem hann hreyfir ýmsum mótmælum gegn frumvarpinu, sem skerðandi rjett hans, sem eiganda Þverár — þar sem fjárrjett er. Amtsráðið fær eigi sjed, að mótmæli hans geti hrundið frumvarpinu, þótt hann fái eigi svo mikinn rjettartoll, sem hann álitur sanngjarnan, en eigi er ákveðið í frumvarpinu, að hreppsnefndin megi nota fjárrjettina, sem er á Þverá, í hreppsins þarfir yfir höfuð, eins og hann einnig hafði kært yfir.

28. Forseti lagði fram brjef sýslunefndarinnar í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, 9. maí þ. á., þar sem þess er farið á leit, að amtsráð-ð komi því til leiðar, að vegurinn frá Gunnarsstöðum yfir Rauðmelsheiði að Rauðamel ytri, yrði viðurkenndur sem fjallvegur.

Amtsráðið áleit, að vegur þessi hefði aldrei verið í sýsluvega tölu, að því leyti, er snertir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, og væri því ekki þörf að gjöra nokkra ráðstöfun í þessu tilliti. Á árinu 1887 hafði fje verið lagt úr landssjóði til vegarins og 1889 hafði hann eigi verið tekinn upp í tölu sýsluvega þar.

29. Forseti skýrði frá því, að hann hefði álitid það rjettast, að hinar núgildandi reglugjörðir um sýsluvegi yrðu endurskoðaðar vegna hinna nýju vegalaga, 13. apríl 1894, sem öðluðust gildi 2. ágúst s. á.; voru þá fram lagðar hjer að lútandi tillögur frá sýslunefndunum í amtinu eins og hjer segir, og staðfesti amtsráðið þær.

a. Í Strandasýslu:

1. Vegurinn af Þjóðveginum, þar sem hann liggur yfir Hrútafjarðará fyrir utan Mela, með endilöngum Hrútafirði, yfir Stikuháls, kring um Bitrufjörð að bænum Gröf, þar yfir Bitruháls að Stóra-Fjarðarhorni, út með Kollafirði vestanverðum, eptir endilangri Tungusveit og Hrófbergshreppi að Kleppistöðum.
2. Vegurinn frá Hrófbergi fyrir Steingrímsfjarðarbotn að Bólstað yfir Trjekyllisheiði að Reykjarfjardarkaupstað og þaðan kring um Reykjarfjörð, yfir Göngumannaskörð að Árnesi og þaðan í Ófeigsfjörð.
3. Vegurinn frá Bólstað út fyrir Hólsögötugil, yfir Bjarnarfjarðarháls að Skarði, ofan eptir Bjarnarfirði að Kaldrananesi.

4. Vegurinn frá sýsluveginum fyrir Bitrubotni fram hjá Snartartungu að sýslumótum á Snartartunguheiði. **130**
 5. Vegurinn frá sýsluveginum fyrir Kollafjarðarbotni fram fyrir neðan Fell að sýslumótum á Steinadalshéiði.
 6. Vegurinn frá Húsavík í Tungusveit fram fyrir neðan Tröllatungu að sýslumótum á Tröllatunguheiði.
- b. Í Ísafjardarsýslu:
1. Vegurinn frá Stað í Aðalvík yfir Sljettuheiði til Hesteyrar.
 2. Vegurinn frá Stað í Grunnavík yfir Snæfjallaheiði ofan á hreppavegin milli Snæfjalla og Sandeyrar.
 3. Frá lóð Ísafjardarkaupstaðar eins og almenn leið liggur nú vestur Dagverðardal yfir Breiðadalshéiði ofan að Vaðatanga.
 4. Frá Vöðum að Mosvöllum og fram Bjarnardal, yfir Gamlufellsheiði að Gamlufelli.
 5. Frá Þingeyri inn yfir Brekkuháls, fram Brekkudal, yfir Rafnseyrarheiði að Rafnseyri.
- c. Í Dalasýslu.
- Sýsluvegir skulu vera þeir sömu, sem nú eru, að því undanteknu, að Svinabjúgsvegur og vegakaffi á Strandavegi milli Skarðs og Grafarmela falli úr tölu sýsluvega.
- Amtsráðið athugaði, að vegurinn frá Gunnarsstöðum yfir Rauðamelsheiði að Rauðamel í Snæfellsnesssýslu væri eigi sýsluvegur þar í sýslu, heldur fjallvegur.
- d. Í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu.
1. Vegurinn frá Gunnarsstaðaá á sýslumótum sje eptir endilangri Skógarströnd að Sneiðingum við Birgishöfða, þaðan fjöruvegur frá Sandhóli undir Vaðilshöfða á Bólstað.
 2. Frá Hitará við Grettisbæli með Skógarfjalli um Gardamela, Eldborgarhraun, Krossholtsmela á Söðulsholt, þar sem kemur á Rauðamelsveg fram hjá Hatursfelli, um Langholt, Hjarðarfellsflóa, Kerlingarskarð niður bjá Skildi um Arnarstaðarveginn til Stykkishólms.
 3. Frá Rauðamel ytra um Söðulsholt með Hafursfelli, um Langholt og Hofstaðahóla í Miklaholtshreppi, um Staðarholt, út Staðarsveit, yfir Fróðárheiði til Ólafsvíkur um Ennisdal út á Sand í Ytra-Neshreppi.
 4. Frá Dysjum á Kerlingarskarðsvegi niður Dufgusdal, yfir Lágafellsháls niður Djúpagil hjá Elliða á sýsluveginum hjá Furu.
 5. Frá Skildi út Skeið, yfir Berserkjahraun, um Botna yfir Tröllaháls, með Kolgrafafirði um Eyði og Grund út Eyrarsveit yfir Búlandshöfða hjá Brimilsvöllum að Fróða.
- Í þessu er þá fólgin staðfesting á því, að Ennisdalsvegurinn milli Neshreppanna skyldi vera sýsluvegur, og vegurinn undir Ólafsvíkurenni lagður niður sem sýsluvegur, en um þetta lá fyrir sjerstök tillaga af hálfu sýslunefndarinnar í bræfi sýslumanns, 9. maí þ. á.
- e. Í Mýrasýslu:

Vegurinn frá Hafþórsstöðum í Norðurárdal yfir Grjótháls, gegn um Norðtunguskóg, yfir Örnólfsdalsá, niður með henni og yfir Stafholts-tungur til Langholtsvaðs, og vegurinn frá Síðumúla yfir svo kallaðar Kleifar að Guðnabakka, og þaðan yfir Þverá á sýsluveginnum hjá Arnbjargarlæk, falli úr tölu sýsluvega.

Sýslunefndin leggur þar næst til, að lagður verði á sínum tíma sýsluvegur frá Borg yfir Langárfoss, Álptárbakka, Hamra og Laxholt að Ökrum, en að Einkunnavegur, vegurinn niður Hraunhrepp og ef til vill Breiðaásvegur verði þá lagður niður. Þessi breyting ætlast nefndin samt eigi til að komist á fyr en vegfræðingur hefur gjört nákvæma tillögu, hvar hinn fyrirhugaði vegur frá Borg að Ökrum eigi að liggja.

Amtsráðið verður að álíta, að það sje nægur tími að taka ákvörðun um þetta, þegar til kemur.

Þessir vegir sjeu sýsluvegir eins og að undanfögnu:

1. Vegurinn frá Arnbjargarlæk yfir Norðurá á Hábrekkuváði, þaðan að Svignaskarði og síðan eptir endilöngum Borgarhreppi niður í Borgarnes.
 2. Vegurinn frá Ferjukoti beina stefnu í þann veg, sem nú síðast var nefndur og upp eptir þeim vegi upp á móts við Litlugröf; þaðan að Valbjarnarvöllum (Arnarstapavegur) og þaðan á veginn með Grímsstaðamúla.
 3. Vegurinn frá Grímsstöðum og ofan á Straumfjörð (Breiðaóssvegur).
 4. Vegurinn frá Staðarhrauni að Ökrum með Hítará.
 5. Vegurinn frá Vindási hjá Hamri upp Borgarhrepp (Einkunnavegur) yfir Langá milli Jarðlangsstæða og Stangarholts upp að Grenjum og þaðan vestur að Staðarhrauni.
 - f. Tillögur um sýsluvegi í Austur- og Vestur-Bárðastrandarsýslu voru eigi komnar fremur en aðrar afgreiðslur þaðan, sem snerta sýslufjelög þessi og amtsráðið.
30. Forseti lagði fram brjef sýslumannsins í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu 5. þ. m., þar sem hann lætur til umsögn sýslunefndarinnar í Mýrasýslu um kæru síra Jóhanns Þorsteinssonar í Stafholti yfir því, að sýslunefndin hefur 18. marz 1892 hækkað útsvar hans fyrir 18^{91/92} úr 105 kr. upp í 125 kr., og byggir prestur kæru sína á því, að atkvæðagreiðslan á fundi sýslunefndarinnar hafi eigi verið sem skyldi, og á því, að áfrýjað hafi verið of seint af hálfu sýslumanns, sem hafði kært útsvarið fyrir hreppsnefnd, er eigi hafði breytt útsvarsupphæð þeirri, sem hún hafði lagt á síra Jóhann Þorsteinsson.
- Amtsráðið gat eigi sjeð, að þau afbrigði frá gildandi lögum hefðu átt sjer stað, að þau gætu veitt ráðinu heimild til þess að fella úr gildi eða ónýta úrskurð sýslunefndar, sem í útsvarsmálum er yfir höfuð endilegur.

(Niðurl.).

Skýrsla

um aðalfund amtsráðsins í Vesturamtinu 14. og 15. júní 1895.

(Niðurl.)

31. Lagðar voru fram skýrslur skólastjóra Torfa Bjarnasonar í Ólafsdal um búnaðarskólalagðið þar, og um kennsluna á skólanum, var og enn fremur lagður fram reikningur um viðskipti amtsins og skólans 1894—95. — Eins og reikningarnir yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðsins og búnaðarsjóðsins 1894 bera með sjer, eru Ólafsdalsskólanum lagðar alls 1436 kr. 64 au., en í áætlun amtsráðsins frá fundi þess 6. og 7. júní f. á. er upphæðin 1358 krónur.

Amtsráðið ályktaði, að við svo búið mætti standa í þetta skipti, en eptirleidis yrði ekki út borgað til skólans meira en áætlað væri.

32. Amtsráðið ályktaði, að verja til Ólafsdalsskólans á yfirstandandi ári:

1. Meðgjöf með 5 piltum í efri deild á 150 kr.	kr. 750 00
2. Meðgjöf með 6 piltum í neðri deild á 250 kr.	— 1500 00
3. Laun forstöðumanns	— 800 00
4. Laun aðstoðarkeunnara	— 350 00
5. Til verkfærakaupa og áhalda	— 100 00
6. Til prófdómenda	— 40 00
7. Vextir og afborgun af bankaláni c.	— 109 00
8. Til bókakaupa	— 50 00

Samtals kr. 3699 00

og skyldi til þess ganga:

1. Styrkur úr landssjóði	kr. 2500 00
2. Ur Búnaðarskólasjóði	— 900 00
3. Úr Búnaðarsjóði	— 299 00

Samtals kr. 3699 00

33. Amtsráðið leyfði, að Torfa skólastjóra Bjarnasyni yrði útborgað úr jafnaðarsjóði 44 kr. 46 arar, sem greiddar höfðu verið til þess að prenta skóla-skýrslu, sbr. 19. gr. skólareglugjörðarinnar.

34. Forseti lagði fram bñef sýslunefndarinnar í Strandasýslu, 29. apríl þ. á., þar sem hún mælir með sömuleiðis framlagðri beiðni frá Torfa skólastjóra Bjarnasyni í Ólafsdal, um, að amtsráðið útvegaði honum þann fjárstyrk eða það lán, sem nauðsynlegt væri til þess að hann gæti byggt upp aptur hús sitt í Ólafsdal, sem á síðastliðnum vetri hefði orðið fyrir svo miklum skemmdum af ofviðri, að það yrði eigi endurbætt, svo óhult væri að búa í því framvegis. Enn fremur var lagt fram brjef sýslunefndarinnar í Dalasýslu, 16. f. m., þar sem nefndin mælir með því, að amtsráðið vilji styrkja skólastjóra til þess að koma upp nýju húsi, og svo erindi Torfa Bjarnasonar sjálfs hjer að lútandi.

Amtsráðið ályktaði, að veita Torfa Bjarnasyni 3000 kr. úr jafnaðarsjóði til þess að koma upp húsi í Ólafsdal, svo sem í viðurkenningarskyni fyrir

20. dag desembr.mán. 1895.

allar framkvæmdir hans, sem lúta að því, að halda uppi búnaðarskólastofnun fyrir vesturamtið án sjerstaks kostnaðar fyrir amtið sjálft. Forseta var falið að taka 3000 kr. lán úr landsbankanum í þessu skyni, sem endurborgist á 6 árum og útvega samþykki landshöfðingja til þessarar lántöku.

35. Forseti lagði fram brjef frá síra Ólafi Helgasyni á Stóra-Hrauni, dags. 5. júní f. á., sem eigi hafði borizt amtinu fyrr en 11. s. m., svo það varð eigi rætt á fundi amtsráðsins í fyrra. Í þessu erindi sínu fer síra Ólafur fram á, að fá sömu borgun fyrir kennslu hinnar dauðdumbu stúlku Guðrúnar Kristjánsdóttur frá Eiríksholti í Mýrasýslu, sem var komið til kennslu hjá honum að tilhlutun stiptsyfirvaldanna í september 1893, og honum er greitt úr suðuramtinu (365 kr. árlega) og úr Norðuramtinu (360 kr. árlega) fyrir kennslu dauðdumbra, fæði og húsnæði og fatnað, en hingað til hefur síra Ólafur fengið með Guðrúnu Kristjánsdóttur árlega 320 kr.

Amtsráðið ályktaði, að borga 365 kr. árlega fyrir kennslu og undirhald dauðdumbra hjá síra Ólafi, og veita honum einnig þessa borgun fyrir Guðrúnu Kristjánsdóttur frá því henni var komið til kennslu.

Amtsráðið lýsti því yfir, að æskilegt yæri, að kostnaði við kennslu dauðdumbra og við bólusetningar yrði ljett af jafnaðarsjóði.

36. Forseti lagði það til, að borgun fyrir bólusetningar yrði eptirleiðis hin sama fyrir endurbólusetningar sem fyrir frumbólusetningar. sem sje 25 aurar fyrir hvern, sem bólan kæmi út á, og samþykkti amtsráðið þetta.
37. Forseti lagði til, að amtsráðið veitti sjer heimild til að borga úr jafnaðarsjóði kostnað við skoðanir á fje, sem flyttist til útlanda, og fjellst amtsráðið á þetta..
38. Þá var rædd og samþykkt áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins 1896.

Tekjur:

1. Væntanlegar eptirstöðvar	kr. 1500 00	
2. Jafnaðarsjóðsgjald	— 2080 00	3580 00

Gjöld:

1. Kostnaður við amtsráðið	kr. 800 00	
2. Heilbrigðismál (bólusetningar)	— 200 00	
3. Heyrnar- og málleysingar	— 900 00	
4. Sáttámál	— 50 00	
5. Kostnaður við notkun fangahúsanna á Ísa- firði og Stykkishólmi	— 100 00	
6. Ferðakostnaður	— 300 00	
7. Menntamál (Kvennaskólinn í Reykjavík)	— 100 00	
8. Ýmisleg gjöld	— 200 00	
9. Afborgun af láni upp á 3000 kr. og leigur	— 630 00	
10. Eptirstöðvar	— 300 00	3580 00

Feiri mál komu eigi til umræðu og var svo fundi slitið.

Skrifstofu vesturamtsins, Reykjavík 11. júlí 1895.

J. Havsteen.

Skýrsla

um aðalfund amtsráðsins í suðuramtinu 27.—29. júní 1895.

Ár 1895, 27. dag júnímán., var aðalfundur amtsráðsins í suðuramtinu settur og haldinn af forseta amtsráðsins, J. Havsteen, ásamt amtsráðsmönnum, sýslumanni Guðlaugi Guðmundssyni (úr Vestur-Skaptafellssýslu), síra Skúla Skúlasyni í Odda (úr Rangárvallasýslu), síra Valdimar Briem á Stóranúpi (úr Árnessýslu), Þórði hreppstjóra Guðmundssyni á Neðra-Hálsi (úr Gullbringu- og Kjósarsýslu) og síra Guðmundi prófasti Helgasyni í Reykholti (úr Borgarfjarðarsýslu).

Sem skrifari amtsráðsins var kosinn prófastur síra Guðmundur Helgasson í Reykholti.

Forseti lagði fram tilkynningu sýslumannanna í Vestur-Skaptafellssýslu, Árnessýslu og Borgarfjarðarsýslu um kosningar amtsráðsmanna og vara-amtsráðsmanna í nefndum sýslum fyrir tímabilið frá 1. júní 1895 til 31. maí 1901 í stað þeirra, sem skyldu ganga úr ráðinu eftir framförnu hlutkesti á amtsráðsfundinum 21.—23. júní 1894 (Stjórnartíðindin B. 1894, bls. 90).

Kosnir höfðu verið:

1. Fyrir Vestur-Skaptafellssýslu.

Amtsráðsmaður	Vara-amtsráðsmaður
sýslumaður Guðlaugur Guðmundsson	prófastur síra Bjarni Þórarinnsson
á Kirkjubæ.	á Prestsbakka.

2. Árnessýsla.

Amtsráðsmaður	Vara-amtsráðsmaður
síra Valdimar Briem	prófastur síra Sæmundur Jónsson
á Stóra-Núpi.	í Hraungerði.

3. Borgarfjarðarsýsla.

Amtsráðsmaður	Vara-amtsráðsmaður
prófastur síra Guðm. Helgason	hjeraðslæknir Páll Blöndal
í Reykholti.	í Stafholtsey.

Enn fremur var lögð fram tilkynning um kosning á amtsráðsmanni í Rangárvallasýslu í stað amtmanns Páls Briem fyrir þann tíma, sem hann átti eftir að sitja í amtsráðinu (til 1. júní 1898), og hafði verið kosinn síra Skúli Skúlason í Odda.

Amtsráðið fann ekki neitt við kosninguna að athuga.

Þessi mál komu til umræðu á fundinum:

1. Amtsráðið ályktaði, að leggja sýslumönnum fyrir að halda aðalfundi sýslunefndanna svo tímanlega eða svo snemma á ári hverju eftirleiðis, að allar afgreiðslur snertandi amtsráðið, reikningar og endurrit af gjörðabókum væru komín til forseta ráðsins fyrir aprilmánaðarlök ár hvert.
2. Forseti lagði fram reikning yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs suðuramtsins 1894, og var hann falinn amtsráðsmönnum úr Borgarfjarðarsýslu og úr Gullbringu- og Kjósarsýslu til endurskoðunar.
3. Forseti lagði fram reikning yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs suður-

amtsins fyrir 1894, og var hann falinn amtsráðsmönnunum úr Vestur-Skaptafellssýslu og úr Árnessýslu til endurskoðunar.

4. Þá var lagður fram reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs þjóðjarðalandseta og ekkna þeirra í Suðuramtinu fyrir 1894, og var hann falinn amtsráðsmanninum úr Rangárvallasýslu til endurskoðunar.
5. Forseti lagði enn fremur fram reikning yfir tekjur og gjöld eldgosasjóðs suðuramtsins (Eyjafjallahreppanna) fyrir 1894, og var hann falinn hinum sama til endurskoðunar.
6. Forseti lagði fram reikning yfir tekjur og gjöld búnaðarskólans á Hvanneyri frá 1. júlí 1894 til 1. júní 1895, og reikning skólastjóra yfir tekjur og gjöld skólahússins, sem nær til 20. maí þ. á.

Reikningarnir voru afhentir amtsráðsmönnunum úr Borgarfjarðarsýslu og Vestur-Skaptafellssýslu til endurskoðunar.

7. Forseti skýrði frá því, hvernig úrskurðum þeim hefði verið fullnægt, sem amtsráðið hafði á fundi sínum 21.—23. júní f. á. lagt á sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikninga Gullbringu- og Kjósarsýslu 1893 og Borgarfjarðarsýslu 1893 (sbr. Stjórnartíðindi B. 1894, bls. 94 og 95), en hinir sýslureikningarnir höfðu verið samþykktir án athugasemda.
8. Forseti lagði fram eptirfylgjandi sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikninga fyrir 1894, sem höfðu verið endurskoðaðir af endurskoðendum sýslunefndanna og yfirfarnir af forseta amtsráðsins. Amtsráðið úrskurðaði reikningana á þessa leið:

- a. Reikningarnir úr Vestur-Skaptafellssýslu voru samþykktir án athugasemda.
- b. Við reikningana úr Vestmannaeyjasýslu fannst það að athuga, að skilríki eiga að liggja fyrir um upphæð sýslusjóðsgjaldsins, sem sje tala lausaffjár- og jarðarhundraðanna og eptirrit af ályktun nefndarinnar um upphæð gjaldsins eða af áætluninni yfir tekjur og gjöld sýslusjóðsins fyrir 1894. — Reikningarnir samþykktir með þeirri athugasemd.
- c. Við reikningana úr Rangárvallasýslu var eigi annað að athuga, en að endurrit vantar af ályktun sýslunefndarinnar um upphæð niðurjöfnunar-gjaldsins, eða af áætluninni fyrir 1894.

Það væri æskilegt, að tekjur og gjöld sýsluvegasjóðsins væru talin á reikningi sjer, sem væri eins og eitt aðal-fylgiskjalið með sýsluvegareikningnum.

Reikningarnir voru samþykktir með þessari athugasemd.

- d. Við reikningana úr Árnessýslu fannst eigi annað að athuga, en að endurrit af áætluninni yfir tekjur og gjöld sýslusjóðsins 1894 vantar.

Reikningarnir voru samþykktir með þessari athugasemd.

- e. Við sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikninga Gullbringu- og Kjósarsýslu fannst að athuga:

Reikningunum fylgja eigi hin fyrirskipuðu fylgiskjöl eða skilagreindir fyrir sýslusjóðsgjaldinu og sýsluvegasjóðsgjaldinu, sem sýni, hve mikið

greitt sje af hverjum hreppi, og hvernig hver upphæð komi út. Svo 131
vantar kvittanir á ýmsa reikninga fyrir unnar vegabætur.

Enn fremur er æskilegt, að skilagreininir fylgi þeim gjaldliðum, sem fela í sjer margar útborganir, svo sem sjerstaklega greiðslur til yfirsetukvenna. Sýslumanni ber þar að auki að borga laun yfirsetukvenna frá 2. ágúst 1894 samkvæmt lögum 13. apríl 1894, um breyting á 3. og 5. gr. yfirsetukvennalaga 17. desbr. 1875, og gjöra grein fyrir því í næsta reikningi.

Endurrit af áætluninni um tekjur og gjöld sýslusjóðsins 1894 á að fylgja reikningnum.

Samkvæmt framanrituðu ályktaði amtsráðið að endursenda reikninginn til þess að bætt yrði úr þeim göllum, sem á honum eru, að því leyti er fylgiskjöl hans snertir, og var forseta falið að úrskurða hann fyrir hönd amtsráðsins.

- f. Við reikningana úr Borgarfjarðarsýslu hafði endurskoðandi sýslunefndarinnar gjört nokkrar athugasemdir, sem amtsráðið úrskurðaði.
9. Fram voru lögð og yfirfarin eftirfylgjandi endurrit af gjörðabókum sýslunefnda:
 - a. Úr Vestur-Skaptafellssýslu frá 31. jan. til 1. febr. þ. á.
 1. Amtsráðið samþykkti, að verja mætti 150 kr. af sýslusjóðsgjaldinu og 150 kr. af sýsluvegagjaldinu fyrir yfirstandandi ár til gufubátsferða meðfram suðurströnd landsins austur að Vík gegn 900 kr. úr lands-sjóði.
 2. Amtsráðið samþykkti einnig eftir sjerstökum tillögum sýslumanns, — en brjef hans í þessu tilliti til forseta, dags. 4. febr. þ. á., var framlagt, — að sýslunefndin mætti veita 100 kr. úr sýslusjóði til að byggja vörugeymsluhús í Vík, er verði eign fyrirhugaðs verzlunarfelags fyrir sýsluna, þó þannig, að sýslubúar almennt hafi rjett á, að fá þar, að því leyti mögulegt væri, geymslu fyrir þær vörur, sem fluttar eru í Vík með þeim gufubátum, sem sýslunefndin styrkir.
 3. Áætlunin um tekjur og gjöld sýslusjóðsins er miðuð við 1896, en í öllum öðrum sýslum er áætlunin gerð fyrir hið yfirstandandi ár eða á sama ári og gjaldið á að greiðast; gjaldið skyldi þá miðað við síðasta tíundaframtal.
 - b. Úr Vestmannaeyjasýslu frá 7. sept. f. á., 17. jan., 13. apríl og 24. maí þ. á.
 - c. Úr Rangárvallasýslu frá 28. septbr. f. á. og 18. apríl þ. á.
 - d. Úr Árnessýslu frá 17.—20. apríl þ. á. og 24. þ. m.

Amtsráðið athugaði, að niðurjöfnunarupphæðin væri 2000 kr., en samkvæmt 43. gr. tilskip. 4. maí 1872, um sveitarstjórn á Íslandi hefði að eins mátt jafna niður 1599 kr. 55 a. Amtsráðið vildi nú samþykkja þessa niðurjöfnun í þetta sinn, en vildi jafnframt benda sýslunefndinni á það, að hún yrði að leita samþykkis amtsráðsins til þess, að jafna

131

niður á sýslubúa meiri útgjöldum, en svo að næmi þriðjungi fram yfir útgjaldaupphæð sýslunnar að meðaltölu um næstu 3 ár á undan.

Að því leyti, sem sýslunefndarmaðurinn í Grimsneshreppi hefði mót-mælt því, að nefndin hefði veitt styrk til þess að brúa Stóraós og Langholtsós, 30 kr. til hvors þeirra, þar sem þessir ósar væru ekki á sýsluvegi, en sýsluvegir að hinu leytinu ekki í góðu ásigkomulagi, ályktaði amtsráðið, að eftir 18. gr. laga, 13. apríl 1894, gæti ekki verið neitt á móti þessari fjárveiting, úr því ósarnir væru á hreppavegum, enda í ráði að gjöra veginn, þar sem ósarnir eru, að sýsluvegi.

- e. Úr Gullbringu- og Kjósarsýslu frá 14. nóvbr. f. á. og 21. og 22. þ. m.

Samþykktar voru fjárveitingar sýslunefndar til gufubátsferða á Faxaflóa.

- f. Úr Borgarfjarðarsýslu frá 12. nóvbr. f. á. og 11. og 12. maí þ. á.

Forseti skýrði frá því, að hann samkvæmt tillögum sýslunefndarinnar upp á væntanlegt samþykki amtsráðsins hefði leyft að jafna mætti niður sem sýslusjóðsgjaldi 1383 kr. 58 a., sem færi fram úr því, sem nefndin mætti jafna niður án samþykkis amtsráðsins samkvæmt 43. gr. tilsk. 4. maí 1872, um sveitarstjórn á Íslandi. Amtsráðið samþykkti þetta.

Amtsráðið samþykkti enn fremur, að sýslunefndin hefði veitt allt að 200 kr. úr sýslusjóði til gufubátsferða á Faxaflóa.

10. Lögð voru fram brjef sýslumanna í Árnessýslu og Gullbringu- og Kjósarsýslu, dagsett 24. og 26. þ. m., þar sem þeir tyrir hönd sýslunefndanna leita samþykkis amtsráðsins til þess að taka til láns 4000 kr. hvert sýslufjelagið, til þess aptur að lána þessar 8000 kr. Birni Þorlákssyni frá Mundarnesi til að koma upp tövinnuvjelum eða ullarverksmiðju. Amtsráðið veitti samþykki sitt til þessarar lántöku, þannig, að þeim skilmálum, sem sýslunefndirnar hafa sett Birni Þorlákssyni að því leyti er snertir trygging lánsins, yrði fullnægt.

11. Forseti skýrði frá því, að hann hefði álitid það rjettast, að hinar núgildandi reglugjörðir um sýsluvegi yrðu endurskoðaðar vegna hinna nýju vegalaga, 13. apríl 1894, sem öðluðust gildi 2. ágúst sama ár, og hefði hann því skorað á sýslunefndirnar að láta uppi tillögur sínar hjer að lútandi; þær tillögur voru fram komnar, sem hjer koma:

- a. Sýslunefndin í Vestur-Skaptafellssýslu leggur það til, að sú breyting verði gjörð á hinni núgildandi sýsluvegaskipun þar, að í stað vegarins »með fram Eldvatninu að Flögulóni, yfir Flögulón og út á Flöguvöll«, komi »yfir Eldvatnið í Stórahvammi og þaðan sem beinasta stefnu út í Flöguvöll«.

Í annan stað leggur nefndin það til, að í tölu sýsluvega bætist »vegur frá Núpum fram hjá Kerlingardal á póstleiðina að Vík«.

- b. Sýslunefndin í Gullbringu- og Kjósarsýslu leggur það til, að sýsluvegir þar í sýslu skuli vera þessir:

1. Vegurinn af póstveginum við Fossá yfir Reynivallaháls, Svínaskarð, Skeggjastaðaháls niður í Mosfellsdal og á póstveginum við Varmá.

2. Frá Elliðaárbrúum yfir Digranessháls að Kópavogi.
 3. Frá Reykjavíkurlandi yfir Kópavogsháls, og svo alla leið með sjó suður að Útskálum.
 4. Af Njarðvíkurfitjum út í Hafnir.
 5. At Njarðvíkurfitjum austur að sýslumörkum.
 6. Frá Hafnarfjarðarhrauni norðanverðu að Brekkuhliði.
 7. Vegurinn frá Melabergi í Miðneshreppi til Keflavíkur.
- Amtsráðið samþykkti allar hinar framangreindu tillögur.

Sýslunefndin í Rangárvallasýslu hafði lýst því yfir, að eigi væri þörf á breytingum á sýsluvegunum í austurhlutu sýslunnar, en að því leyti er snertir sýsluvegaskipun fyrir vestan Ytri-Rangá (í Holtahreppi og Áshreppi) væri eigi hægt að taka nokkra ákvörðun, meðan eigi væri sagt fyrir um það, hvar þjóðvegurinn frá Þjórsárbrúnni að Ytri-Rangá yrði lagður.

Sýslunefndirnar í Árnessýslu og Borgarfjarðarsýslu vildu eigi gjöra nokkra breytingu á hinni núgildandi sýsluvegaskipun, á meðan eigi væri ákveðið neitt um, hvar hinar fyrirhuguðu flutningabrautir um sýslurnar yrðu lagðar.

12. Forseti lagði fram brjef sýslumannsins í Árnessýslu, 14. þ. m., þar sem hann skýrir frá tillögum sýslunefndarinnar um, hvar flutningabrautir skuli leggja um sýsluna, og fer þess á leit, að þær verði afgreiddar til landshöfðingja um leið og tillögur amtsráðsins hjer að lútandi yrðu sendar honum, með þeirri ósk, að hann ákvæði sem fyrst, hvar flutningabrautir þessar skyldu lagðar um Árnessýslu.

Amtsráðið skildi svo ákvæði 4. gr. laga 13. apríl 1894, um vegi, að rjettast væri að biða með þetta, þangað til landshöfðingi heimtaði álit amtsráðs og sýslunefnda, og mundi nauðsynlegt að hafa fyrst til leiðbeiningar álit vegfræðings um stefnu brautanna. Samt sem áður hafði amtsráðið ekki neitt á móti því, að afgreiða þetta erindi til landshöfðingja.

13. Forseti lagði fram brjef sýslumannsins í Árnessýslu, 18. þ. m., þar sem hann fyrir hönd sýslunefndarinnar og eptir ósk hreppsnefndarinnar í Selvogshreppi fer þess á leit, að amtsráðið vilji mæla fram með því við landshöfðingja, að hann láti endurbæta sem fyrst því verði við komið, fjallveginn milli Selvogs og Hafnarfjarðar, hinn svo nefnda »Grindaskarðaveg«. Amtsráðið ályktaði, að mæla fram með beiðni þessari.
14. Forseti lagði fram brjef sýslumannsins í Árnessýslu, 18. þ. m., þar sem hann fyrir hönd sýslunefndarinnar fer þess á leit, að amtsráðið vilji mæla fram með því við landshöfðingja, að hann sem fyrst orðið gæti ljæti lærdan vegfræðing skoda brúarstæði á þessum ám í sýslunni, 1. á Soginu hjá Alviðru, 2. á Brúará milli Miklaholts og Spóastaða, 3. á Tungufljóti á Vatnsleysugljúfri og 4. á Hvítá á Brúarhlöðum, og gjöra áætlun um kostnaðinn við bygging brúanna.

Amtsráðið ályktaði að mæla fram með þessari beiðni.

- 131** 15. Forseti lagði fram brjef sýslumannsins í Skaptafellssýslu, 12. þ. m., þar sem hann fyrir hönd sýslunefndarinnar í Vestur-Skaptafellssýslu skýrir svo frá, að nefndin verði að afsala sjer styrk þeim, sem heitið var með brjefi landshöfðingja, 4. ágúst 1892, af gullbrúðkaupslegati Bjarna amtmanns Thorsteinsonar og konu hans, frú Þórunnar Hannesdóttur, fyrir árin 1892—94, og sem skyldi varið til brúargjörðar á Hólmsá við austanverðan Mýrdalssand, vegna þess, að kostnaðurinn við að brúa ána mundi eptir framkomnum upplýsingum verða 8—10000 kr. Aftur á móti fer nú sýslunefndin þess á leit, að amtsráðið mæli fram með því við landshöfðingja, að styrkurinn, 300 kr., fyrir nefnd 3 ár, verði útborgaðureða veittur til þess að gjöra vegvísa á hinum villigjörnustu stöðum á Fjallabaksleið milli Skaptártungu og Landmannahrepps.

Amtsráðið ályktaði, að mæla fram með því við landshöfðingja, að þessi beiðni sýslunefndarinnar yrði tekin til greina, ef hann sæi sjer það fært, og það kæmi eigi í bága við tyrirmæli stofnskrárinnar, 27. desbr. 1888.

16. Forseti skýrði frá því, að sæluhússvörðurinn á Kolviðarhóli hefði sleppt á-búð sinni þar í hendur Guðna Þorbergssyni, og þar sem amtið ætti á Kolviðarhóli baðstofu og hesthús, sem amtsráðið hefði keypt 1889 fyrir 400 kr., hefði hann hlutast til um, að hús þessi yrðu tekin út í hendur Guðna Þorbergssyni og metin til álags. Nú væri útskrift af úttektinni eigi komin, en eptir því, sem forseti hefði spurt, væri álagið 80 kr., en húsin í mjög lje-ljelegu ástandi. Þar sem nú amtið hefði enga skyldu til að halda uppi sæluhúsinu, og það gæti eigi orðið til annars en kostnaðar eins, að eiga þessi hús á Kolviðarhóli, stakk forseti upp á því, að amtið afsalaði sjer húsum þessum með álagi í hendur landsstjórninni, sem hefði veg og vanda at þeim vegi, sem sæluhúsið stæði við, þó að frá dregnum þeim hluta kostnaðarins, sem kynni að lenda á amtsstöði út af úttektinni.

Amtsráðið fjellst á þetta, en sá sjer aftur á móti eigi fært að veita árlegan styrk til sæluhússvarðar.

17. Forseti lagði fram brjef landshöfðingja, dags. 11. október f. á., þar sem hann leitar álitu sýslunefndanna í Árnes- og Rangárvallasýslu svo og amtsráðsins um, hver ákvæði um áfangastaði í nefndum sýslum mundi vera haganlegust, og enn fremur voru lögð fram álit nefndanna, sem komin voru til amtráðsins.

Amtsráðið tók því næst þetta mál til umræðu og fjellst í öllum höfuðatriðum á tillögur sýslunefndanna.

18. Forseti skýrði frá, að tekinn hefði verið til kennslu þann 1. október f. á. hjá síra Ólafi Helgasyni, heyrnar- og málleysinginn Ólafur Björnsson frá Innstavigi á Akranesi, sonur fátækra foreldra. Amtsráðið samþykkti þetta.
19. Amtsráðið ályktaði, að greiða skyldi jafnt fyrir endurbólusetningu (25 aura), sem fyrir frumbólusetningar, sem gjörður yrði reikningur fyrir eptirleidis.
20. Forseti lagði fram skýrslu um kennsluna á kvennaskólanum í Reykjavík 1894—95, prófskýrslu, og reikning fyrir 1893—94 yfir tekjur og gjöld skólans. Amtsráðið veitti skólanum 100 kr. styrk úr jafnaðarsjóði, samkvæmt fram lagðri bænaskrá hjer að lútandi. (Niðurl.).

Skýrsla

um aðalfund amtsráðsins í suðuramtinu 27.—29. júní 1895.

(Niðurl.).

21. Amtsráðið tók til umræðu frumvarp til fjallskilareglugjörðar fyrir hreppana milli Þjorsár og Hvítár (Ölfusár) í Árnessýslu, og staðfesti það til að öðlast gildi 1. sept. 1895.
22. Sömuleiðis staðfesti amtsráðið frumvarp til reglugjörðar fyrir hreppana í Árnessýslu vestan Hvítár og Ölfusár um notkun afrjetta, fjallskil, rjettahöld, meðferð á óskilafjenaði, grenjaleitir og refaveiðar, til þess að öðlast gildi 1. septbr. 1895.
Samt vildi amtsráðið leiða athygli sýslunefndarinnar að því, að almenn sektaákvæði vantar, en þar fyrir vildi amtsráðið eigi synja um staðfesting reglugjörðarinnar, heldur vænti það, að bætt verði úr þessu með reglugjörðarviðbót.
23. Endurskoðendur lögðu fram aptur reikninginn yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Suðuramtsins 1894, og var hann samþykktur án athugasemda.
24. Endurskoðendur lögðu aptur fram reikninginn yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs suðuramtsins 1894 og var hann sömuleiðis samþykktur án athugasemda.
25. Enn fremur lögðu endurskoðendur fram aptur reikning yfir tekjur og gjöld leiguliðasjóðsins 1894, og var hann einnig samþykktur.
26. Endurskoðandi lagði aptur fram reikning yfir tekjur og gjöld eldgosasjóðsins 1894, og var hann einnig samþykktur.
27. Forseti lagði fram yfirlit yfir etnabag búnaðarskólans á Hvanneyri í fardögum 1894 með áritun amtsráðsmanns Guðlaugs sýslumanns Guðmundssonar, sem amtsráðið á fundi sínum 21.—23. júní f. á. hafði kosið til þess að endurskoða reikninga skólans, um, að hann hefði eigi furðið neitt við þá að athuga.

Forseti lagði fram skýrslu um kennslu á skólanum 1894—95, en samkvæmt henni höfðu 2 lærisveinar verið á skólanum að sumrinu, en einungis 1 að vetrinum; á skólanum eru nú 4 lærisveinar.

Þá var aptur lagður fram reikningur amtmanns yfir tekjur og gjöld búnaðarskólans á Hvanneyri fyrir fardagaárið 1894—95, eða frá 1. júlí 1894 til 1. júní 1895 með tilheyrandi fylgiskjölum, og í sambandi við hann fjárhagsreikningur skólabúsins fyrir reikningsárið 1894—95 (til 20. maí 1895).

Reikningarnir voru samþykktir.

Enn fremur var lögð fram skrá yfir eignir búnaðarskólans 20. maí 1895, og skýrsla um andvirði vinnu þeirrar, sem skólabúið hefði lagt til húsaúans 1894 og sem er talið 478 kr. Samkvæmt reikningi amtmanns eru út borgaðar til húsaúka þessa 3296 kr. 7 a.; hefur þá byggingin kostað 3774 kr. 7 a., og er henni lýst í bræfi stjórnarnefndarinnar 10. þ. m., sem var

20. dag desembr.mán, 1895.

lagt fram. Amtsráðið ályktaði, að hækka ábyrgð eða váttrygging skólans upp í 8000 kr.

Forseti skýrði frá ýmsum skuldaviðskiptum skólastofnunarinnar við einstaka menn. Amtsráðið samþykkti, að veita mætti námspiltum 10 kr. styrk til bókaakaupa, og leyfði, að veita mætti allt að því 100 kr. úrsjóði Hvanneyrarkirkju til þess að koma upp tveim hliðum kirkjugjarðis úr timbri á móti líku tillagi frá söfnuðinum.

Amtsráðið gjörði enn fremur þessar ályktanir viðvikjandi skólanum:

1. að byggja skyldi nýtt fjós á Hvanneyri og heyhlöðu, og er ætlað á, að byggingar þessar muni kosta allt að því 2979 kr.
2. að losa skyldi handa skólabúinu kirkjujarðirnar Ásgarð og afbýlið Hamrakot frá fardögum 1896;
3. að hækka laun skólastjóra Hjartar Snorrasonar upp í 1000 kr. frá 14. maí þ. á., og var honum jafnframt falið að hafa á hendi fjárhald kirkjunnar á Hvanneyri frá fardögum þ. á. gegn 10 % innheimtulauna;
4. að fara þess á leit við alþing, að það veiti til skólans á næsta fjárhags-tímabili ríflegri styrk en að undanfögnu, vegna mikils tilkostnaðar til húsabygginga á næstliðnum 2 árum og nú á yfirstandandi ári, sem sje 5000 kr. fyrir árið 1896 og 3500 kr. fyrir árið 1897.

Amtsráðið ákvað síðan upphæðir þær, sem verja mætti til skólans á fardagaárinu 1895—96, og samdi áætlun um tekjur og gjöld hans 1895—96, en til þess að standast hinn mikla kostnað, sem amtið hefði orðið að leggja til skólans á hinum síðustu árum, var ályktað að taka 4500 kr. til láns, helzt úr landssjóði, og leita samþykkis landshöfðingja til þessarar lántöku.

Að endingu samdi amtsráðið eftirfylgjandi

yfirlit *

yfir etnahag búnaðarskólans á Hvanneyri í fardögum 1895.

Eignir:

1. Hvanneyri með kirkjujörðum, hjáleigum og ítökum	kr. 15,700 00
2. Skólahúsið stækkað og endurbætt og önnur hús, sem ekki eru jarðarhús	— 8,000 00
3. Lifandi peningur	— 2,994 00
4. Jarðyrkjuverkfæri	— 350 00
5. Bækur og kennsluáhöld	— 116 80

Flyt 27160 80

*) Forseti amtsráðsins hefur eftir fundinn orðið þess áskynja, að skuldir skólans eru taldar 27,252 kr. 95 a., en áttu að teljast 27,785 kr. 14 a. Skakki þessi stafar af því, að dregnar höfðu verið frá síðustu eptirstöðvum skuldanna ekki eingöngu afborganirnar upp í lánin, eins og rjett var, heldur einnig leigurnar af lánnum skólans, sem afborgast með 6 % af hinni upphaflegu upphæð lánanna í 28 ár, en eins og kunnugt er, eru afborganir upp í og leigur af slíkum lánnum greiddar í einu lagi.

Fluttar kr. 27160 80

6. Annað lausafje	—	1,815 10	
7. Heyfyrningar	—	125 00	
8. Útistandandi skuldir	—	122 44	
9. Kirkjan á Hvanneyri	—	3,800 00	33,023 34

Skuldir:

1- Skuldir við landssjóð	kr. 27,252 95	
2. Skuldir við kirkjusjóðinn	— 1,500 00	
3. Aðrar skuldir samkvæmt skrá amtmanns- ins	— 1,128 03	
4. Skuldir eptir skrá skólastjóra	— 220 50	
5. Mismunur	— 2,921 86	33,023 34

28. Þá var rædd og samþykkt áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins á árinu 1896.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar.	kr. 1000 00	
2. Niðurjöfnun	— 3656 00	4656 00

Gjöld:

1. Kostnaður við amtsráðið	kr. 500 00	
2. Heilbrigðismál	— 300 00	
3. Heyrnar- og málleysingar	— 1600 00	
4. Sáttamál	— 10 00	
5. Kostnaður við notkun fangahússins í Vest- mannaeyjum og laun til fangavardar við hegningarhúsið	— 163 37	
6. Ferðakostnaður	— 200 00	
7. Menntamál (kvennaskólinn í Reykjavík)	— 100 00	
8. 2 afborganir upp í og vaxtagreiðsla afláni til Öfusárbrúarinnar	— 482 63	
9. Ýmisleg gjöld	— 300 00	
10. Eptirstöðvar.	— 1000 00	4656 00

Fleiri mál komu eigi til umræðu og var svo fundi slitið.

Skrifstofa suðuramtsins, Reykjavík, 28. júlí 1895.

J. Havsteen.

Skýrsla

um aðalfund amtsráðsins í Norðuramtinu 20.—22. maí 1895.

Ár 1895, mánudaginn 20. maí, var aðalfundur amtsráðs norðuramtsins settur og haldinn á Akureyri af amtmanni Páli Briem, amtsráðsmanni Húnavatnssýslu, umboðsmanni B. G. Blöndal í Hvammi, amtsráðsmanni Skagafjarðarsýslu, umboðsmanni Ólafi Briem á Álfgeirsvöllum, amtsráðsmanni Eyjafjarðar-

132 sýslu, Stefáni kennara Stefánssyni á Möðruvöllum, og vara-amsráðsmanni Suður-Pingeyjarsýslu, prófasti Árna Jónssyni á Skútustöðum, sem mættur var í förföllum aðal-amsráðsmannsins þar, Benedikts sýslumanns Sveinssonar í Hjeðinshöfða.

Á fundinum komu þessi mál til umræðu:

1. Forseti lagði fram reikninga yfir tekjur og gjöld eptirfylgjandi sjóða 1894 með fylgiskjölum.
 - a. Jafnaðarsjóðs norðuramtsins.
 - b. Búnaðarsjóðs norðuramtsins.
 - c. Styrktarsjóðs fátækra ekkna og munaðarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað.
 - d. Prentsmiðjúsjóðs norðuramtsins.
 - e. Búnaðarsjóðs Eyjafjarðarsýslu og
 - f. Amtsbókasafnsins á Akureyri.

Amsráðsmennirnir skiptu reikningum þessum með sjer til endurskoðunar.

Voru reikningar þessir rannsakaðir og síðan samþykktir án athugasemda.

2. Forseti lagði fram eptirfylgjandi sýslusjóðsreikninga 1894:
 - a. Húnavatnssýslu.
 - b. Skagafjarðarsýslu.
 - c. Eyjafjarðarsýslu og
 - d. Suður-Pingeyjarsýslu.

Amsráðið rannsakaði þessa reikninga og úrskurðaði þá.

3. Forseti lagði fram eptirfylgjandi sýsluvegasjóðsreikninga 1894:
 - a. Húnavatnssýslu.
 - b. Skagafjarðarsýslu.
 - c. Eyjafjarðarsýslu og
 - d. Suður-Pingeyjarsýslu, og voru þeir úrskurðaðir.
4. Fram var lagt brjef sýslumannsins í Húnavatnssýslu, 23. apríl þ. á., þar sem hann óskar að amtsráðið samþykki, að sýslunefndin þar mætti taka 3000 kr. lán til að fullgjöra bryggju á Blönduósi. Amtsráðið samþykkti þetta með því skilyrði, að lánið yrði endurborgað á 10 árum.
5. Fram var lagt brjef sýslumannsins í Skagafjarðarsýslu 1. marz þ. á., þar sem hann óskar, að amtsráðið samþykki, að sýslunefndin þar megi taka 3500 kr. lán til brúarbyggingar á Austur-Hjeraðsvötnin. Amtsráðið samþykkti þetta, en benti á, að bezt væri tilfallið, að lánið væri endurborgað með jafnri upphæð á 10 árum.
6. Fram var lagt brjef sýslumannsins í Eyjafjarðarsýslu, 20. marz þ. á., þar sem hann óskar, að amtsráðið samþykki, að sýslunefndin þar megi verja til brúargjörðar á Djúpadalsá 500 kr. af sýsluvegafje og til brúa yfir Tunguárnar 60 kr. af sama fje. Amtsráðið samþykkti þetta.
7. Fram var lagt brjef sýslumannsins í Eyjafjarðarsýslu, 20. marz þ. á., ásamt útdrætti úr gjörðabók sýslunefndarinnar um það, að sýslunefndin legði það

fil, að futningsbrant skuli leggja fram Eyjafjörð. Amtsráðið ályktaði, að fresta tillögum sínum um málið þangað til vegfræðingur hefði skoðað vegarstæðið. 132

8. Fram var lagt brjef sýslumannsins í Þingeyjarsýslu, 10. þ. m., ásamt útdráttum úr gjörðabókum sýslunefndanna í Suður- og Norður-Þingeyjarsýslu, þar sem sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu óskar, að landsstjórnin haldi áfram þjóðveginum frá Akureyri að Húsavík, en samkvæmt vegalögunum 13. apríl 1894 eru þjóðvegir þeir vegir, sem aðal-póstleiðir liggja um. Nú liggur aðal-póstleið eigi um Húsavík og er því þjóðvegur að eins á nokkrum hluta vegarins frá Akureyri að Húsavík, nefnilega frá Akureyri að Grenjaðarstað. En á þeim vegi eru miklar torfærur, einkum á Ljósavatnsskarði og á Fljótsheiði, og felur amtsráðið því forseta sínum að reyna að fá upplýsingar um, hverjar torfærur þurfi helzt viðgerðar, og sækja síðan til landshöfðingja um nægilegt fjá til vegabóta þessara.
9. Fram var lagt brjef sýslumannsins í Skagafjarðarsýslu, 28. febr. þ. á., þar sem hann óskar, að amtsráðið samþykki ákvæði sýslunefndarinnar á fundi 19.—23. s. m., að vegurinn frá Kárastaðaferju út á Sauðárkrók verði felldur úr sýsluvegatölu, en aptur á móti tekinn í tölu þeirra vegur, beggja megin við Austurvatnabrúna, að vestanverðu út og upp undir brekkurnar fyrir utan Garð, og að austanverðu upp fyrir austan Gljúfrá á hreppsveginn í Viðvíkurhreppi. Amtsráðið samþykkti þetta.
10. Fram var lagt brjef sýslumannsins í Skagafjarðarsýslu, 1. marz þ. á., þar sem hann óskar, að amtsráðið samþykki þau ákvæði sýslunefndarinnar, að ferjan á Tjörn yfir vesturós Hjeraðsvatnanna verði lögð niður, með því að bóndinn á Utanverðunesi taki að sjer að ferja yfir ós þenna frá báðum löndum. Amtsráðið samþykkti þetta.
11. Fram var lagt brjef sýslumannsins í Eyjafjarðarsýslu, frá 20. marz þ. á., þar sem hann óskar að amtsráðið samþykki ákvæði sýslunefndarinnar þar, að tekinn verði í sýsluvegatölu um 700 faðma langur vegur í Svarfaðardal frá Ytrahvarfi um brú á Skiðadalsá að Hreiðarstöðum. Amtsráðið samþykkti þetta.
12. Fram var lagt brjef landshöfðingja 15. jan. þ. á., um, hvernig skipta skuli milli norðuramtsins og austuramtsins styrk af gullbrúðkaupslegati Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og konu hans, frú Þórunnar Hannesdóttur, sem norður- og austuramtíð á samkvæmt skipulagsskránni að verða aðnjótandi í 3 ár, svo og hvernig styrk þessum skuli varið. Amtsráðið ályktaði, að styrk þessum verði skipt milli norðuramtsins og austuramtsins, eins og eignum hefir áður verið skipt milli þeirra, þannig, að til norðuramtsins gangi $\frac{16}{27}$ en til austuramtsins $\frac{11}{27}$, en tillögum um, hvernig skuli verja styrknum, frestaði amtsráðið til næsta aðalfundar.
13. Forseti lagði fram eptirrit af gjörðabókum sýslunefnda:
 - a. Frá Húnavatnssýslu af fundi 18.—22. marz þ. á.
 - b. — Skagafjarðarsýslu af fundi 19.—23. febr. þ. á. og 26. apríl þ. á.

132

c. Frá Eyjafjárðarsýslu af fundi 5.—8. marz þ. á. og

d. — Suður-Pingeyjarsýslu af fundi 8.—11. apríl þ. á.

Voru eptirrit þessi yfirfarin og þótti ekkert við þau athugavert.

14. Forseti skýrði frá, að enn væri eigi áveðið um brúna á Valagilsá, með því að upplýsingar hefði vantað um brúarstæði við ána. Eptir nokkrar umræður ljet amtsráðið í ljósi það eindregið álit, að brúin yrði höfð fyrir neðan árgljúfrin og sem mest eptir tillögum Einars Guðmundssonar á Hraunum, því að á þann hátt verði brúin kostnaðarminnst og henni að öllum líkindum mjög lítil bætta búin af ánni.
15. Forseti skýrði frá hag amtsbókasafnsins. Eptir nokkrar umræður ákvað amtsráðið að kjósa 3 manna nefnd til að semja reglur um notkun safnsins, sjerstaklega með tilliti til þess, að hreppsnefndum og lestrarfjelögum verði gefinn kostur á að fá bækur af amtsbókasafninu, svo og um kosning á stjórn fjelagsins o. s. frv., og skyldi nefndin hafa lokið störfum sínum fyrir næsta aðalfund amtsráðsins. Kosningu hlutu:
 - síra Jónas Jónasson, Hrafnagili,
 - amtmaður Páll Briem, Akureyri og
 - kennari Stefán Stefánsson, Möðruvöllum.
16. Fram voru lagðar skýrslur og reikningar kvennaskólans á Ytri-ey og Laugalandi. Eptir að amtsráðið hafði athugað skjöl þessi, veitti það kvennaskólum þessum hvorum fyrir sig 300 kr.
17. Forseti skýrði frá, að auk þeirra heyrnar- og málleysingja, sem eru til kennslu úr norðuramtinu, þá væru enn í amtinu heyrnar- og málleysingjar, sem þyrftu að fá kennslu, nefnilega:
 1. Halldóra Steinunn Andrjesdóttir á Reykjavöllum í Skagafirði, fædd 9. október 1883.
 2. Málmfriður Einarsdóttir á Rauðhúsum í Eyjafirði, fædd 30. maí 1882.
 3. Jón Þorsteinn Kristjánsson á Sæbóli í Pingeyjarsýslu, fæddur 31. desember 1883.
 4. Friðrik Jónsson á Kálfsá í Ólafsfirði, fæddur 6. jan. 1883, og auk þess væri heyrnar- og mállaus stúlka, Guðbjörg Jóhannesdóttir á Hallbjarnarstöðum í Reykjadal, sem hefði um tíma notið kennslu síra Páls Pálssonar í Þingmúla og þyrfti að fá frekari kennslu. Amtsráðið fól forseta sínum að reyna að koma heyrnar- og málleysingjum þessum á innlenda stofnun, ef hægt væri, þó svo, að reynd verði lækning á heyrnarleysi Málmfriðar Einarsdóttur.
18. Forseti lagði fram brjef frá sýslumanninum í Skagafjárðarsýslu, 28. febr. þ. á., þar sem hann óskar, að amtsráðið samþykki fjárveiting sýslunefndarinnar þar á 100 kr. úr sýslusjóði til bráðabyrgðar sjúkraskýlis á Saudárkrók. Amtsráðið samþykkti þetta.
19. Fram var lagt brjef sýslumannsins í Pingeyjarsýslu, þar sem hann óskar, að amtsráðið samþykki ályktun sýslunefndarinnar í Suður-Pingeyjarsýslu, að jafna megi á hreppssjóðina 20 aurum á hvert lausafjár- og ábúðarhundrad. Amtsráðið samþykkti þetta.

20. Forseti skýrði frá, að hann hefði 2. jan. þ. á. skrifað öllum sýslumönnum í norður- og austuramtinu og lagt fyrir þá, að útvega álit sýslunefndanna um, hvað þeim þætti tiltækilegt að gjöra til þess að sporna við kláða á sauðfje. Sýslunefndirnar hafa allar látið upp álit sitt um þetta mál og flestar þeirra jafnframt látið skoða fje í sýslunum og lagði forseti jafnframt fram álit allra sýslunefnda, svo og skoðunargjörðir í mörgum hreppum í ömtunum; tók síðan amtsráðið til að ihuga, hvað gjöra skyldi framvegis til þess að sporna við kláða á sauðfje, og eptir allmiklar umræður ályktaði það, að fela forseta sínum að leggja fyrir allar sýslunefndir, að láta fram fara nákvæma skoðun á sauðfje, helzt rjett áður en fje er sleppt úr húsi næsta vor, að brýna fyrir sýslumönnum að leggja fyrir hreppstjóra og hreppsnefndir, að hafa nákvæmt eptirlit með, að kláðakindur verði aðskildar frá öðru fje og læknaðar, og að brýna fyrir bændum að bera í allt fje ekki að eins fyrri part vetrar, heldur og rjett áður en fje er sleppt úr húsi að vorinu, hafi nokkur kláða vottur fundizt í því að vetrinum.
21. Amtsráðið ákvað að fela forseta, að láta nákvæmlega skoða á útflutningsstöðum allt fje, er sent yrði til útlanda, af tilkvöddum mönnum eins og verið hefir að undanfögnu.
22. Fram voru lögð eptirfylgjandi skjöl og reikningar viðvikjandi búnaðarskólunum á Hólum:
- a. Prentuð skýrsla um skólann 18⁹³/₉₄.
 - b. Endurrit af gjörðabók stjórnarnefndarinnar og samrit af skólareikningi 18⁹⁴/₉₅.
 - c. Endurrit af úrskurðum amtsráðsins á reikningum skólans 1892—93 með áritun um fullnustugjörð.
 - d. Reikningur skólabúsins 1893—94 með fylgiskjölum, skrá yfir innstæðu 14. maí 1894, athugasemdum við reikninginn, svörum og tillögum til úrskurðar.
 - e. Reikningur skólasjóðs með fylgiskjölum, skrá yfir innstæðu 14. maí 1894, og var hann endurskoðaður án þess að gjörðar hefðu verið athugasemdir við hann.
 - f. Fjárhagsreikningar skólans 1893—94, er var endurskoðaður án þess að gjörðar væru við hann athugasemdir.
 - g. Reikningur Hólakirkju 1893—94 með skrá yfir innstæðu 14. maí 1894, athugasemdum við reikninginn og svörum. Amtsráðið yfirfór reikninga þessa og úrskurðaði þá.
23. Forseti skýrði frá, að landshöfðingi hefði með brjefi, dags. 1. marz þ. á., samþykkt 20,000 kr. lántöku amtsráðsins til Hólaskóla og gefið von um, að lánið fengist úr landssjóði, þannig, að það ávaxtaðist og endurborgaðist á 28 árum með 6 %.
24. Forseti skýrði frá, að landshöfðingi hefði með brjefi, 9. október f. á., látið í ljósi, að hann fyndi ekki ástæðu til að skipa Norður-Þingeyjarsýslu að ganga í búnaðarsamsand við hinar sýslurnar, og ályktaði amtsráðið því, að ákveða,

132

- að piltar úr Norður-Pingeyjarsýslu, er veitt yrði inntaka á búnaðarskólann á Hólum, skyldu fyrst um sinn greiða 50 kr. meðgjöf með sjer á ári.
25. Var lagt fram bönarbrjef frá barnakennara Páli Jónssyni á Akureyri, 20. þ. m., þar sem hann fer fram á, að amtsráðið endurnýi 200 kr. fjárveitingu þá, er amtsráðið veitti honum á síðasta aðalfundi sínum, sem styrk til utanferðar til að kynna sjer barnaskóla þar, og enn fremur óskar hann eptir 100 kr. viðbót eða alls 300 kr. Amtsráðið samþykkti, að endurnýja veitinguna, 200 kr., í nefndu augnamiði til beiðandans, er áður hafði eigi getað notað fjárveitingu amtsráðsins.
26. Fram var lagt erindi frá Sigtryggi bónda Kristjánssyni í Kasthvammi, þar sem hann óskar, að amtsráðið felli úr gildi þann úrskurð sýslunefndarinnar í Suður-Pingeyjarsýslu, að útsvar hans skuli hækkað um kr. 5.50. Sýslunefndin hafði hækkað útsvarið án þess að þessi útsvarshækkun hefði verið lögð undir hlutaðeigandi hreppsnefnd, og felldi amtsráðið því úrskurð sýslunefndarinnar úr gildi.
27. Fram var lagt erindi frá hreppsnefndinni í Húsavíkurhreppi 8. þ. m., þar sem hún óskar, að felldur verði úr gildi sá úrskurður sýslunefndarinnar í Suður-Pingeyjarsýslu, að sveitarútsvar kaupfélags Pingeyinga skuli fært niður úr 100 kr. í 20 kr., er skuli hvíla á söludeild fjelagsins, en ef fjelagið i heild sinni verði álitid útsvarsskyt — en þessi spurning liggur fyrir dómstólunum —, þá skuli útsvarið vera alls kr. 40,00. Amtsráðið áleit, að sýslunefndin hefði eigi farið fram yfir vald sitt og felldi úrskurð sýslunefndarinnar því eigi úr gildi.
28. Fram var lagt erindi frá sýslunefndinni í Suður-Pingeyjarsýslu, þar sem sýslunefndin óskar, að Aðaldælahreppur verði gjörður að sjerstöku yfirsetukvennaumdæmi í Suður-Pingeyjarsýslu, og að öðrum yfirsetukvennaumdæmum verði breytt í sambandi við þetta. Eptir nokkrar umræður ákvað amtsráðið, að yfirsetukvennaumdæmi í Suður-Pingeyjarsýslu skyldu vera:
1. Húsavíkurhreppur.
 2. Aðaldælahreppur.
 3. Reykjadalshreppur.
 4. Skútustaðahreppur.
 5. Nyrðri hluti Ljósavatnshrepps vestan Skjálfandafjöts að Ljósavatni.
 6. Syðri hluti Ljósavatnshrepps að Ljósavatni meðtöldu.
 7. Hálsprestakall.
 8. Þönglabakkaprestakall með Heiðarhúsum og Grímslandi í Laufás-sókn.
 9. Grenivíkurprestakall og Laufássókn, að frá skildum Heiðarhúsum og Grímslandi.

(Niðurl.).

Óveitt prestakall.

Útskðlar í Kjalarnessprófastsdæmi (Útskála-, Hvalsness- og Kirkjuvogssóknir). — Lán hvílir á prestakallinu, tekið 1889, upphaflega 7500 kr., er afborgast á 25 árum (Stj.tíð. 1889, B. bls. 78). Metið 1696 kr. 88 aur. Anglýst 1. Nóvember. Veitist frá næstu fardögum,

Skýrsla

132

um aðalfund amtsráðsins í norðuramtinu 20.—22. maí 1895.

(Niðurl.).

29. Var rædd og samþykkt svohljóðandi

áætlun

um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs norðuramtsins 1896.

Tekjur:

1. Áætlaðar eptirstöðvar	kr. 1200 00
2. Jafnaðarsjóðsgjald	— 4600 00
	Kr. 5800 00

Gjöld:

1. Til amtsráðsins	kr. 400 00
2. — heilbrigðismála	— 400 00
3. — menntamála:	
a. kvennaskólans á Ytri-Ey	kr. 300 00
b. kvennaskólans á Laugalandi	— 300 00
c. amtsbókasafnsins	— 200 00
d. Páls kennara Jónssonar	— 200 00
	— 1000 00
4. Til heyrnar og málleysingja	kr. 2800 00
5. Vextir og afborgun af Skjálfandabréuárláni	— 118 52
6. Til fjárskoðunar	— 300 00
7. — fangahússins á Akureyri	— 50 00
8. Óviss útgjöld	— 731 48
	Kr. 5800 00

Fleiri mál komu eigi til umræðu.

Fundi slitið.

Skrifstofu norðuramtsins, Akureyri, 12. júní 1895.

Í fjarveru amtmanns Páls Briem.

Klemens Jónsson,
settur.

Reikningur

133

yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs vesturamtsins 1895.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1893:	kr. a.	kr. a.
a. Jafnaðarsjóðsgjald úr Dalasýslu ekki goldið; upp- hæð óákveðin, því reikningur var ekki kominn	» »	
b. Peningar mestmegnis í bankanum		2194 93
	Flyt	2194 93

31. dag desembr.mán. 1895.

	Fluttar	kr. a.	kr. a.
			2194 93
2. Niðurjöfnun á lausafje í amtinu árið 1894, 19 aurar á hvert gjaldskyld lausafjórðungi:			
A. Strandasýsla	228 20		
B. Ísafjarðarsýsla	444 19		
C. Barðastrandarsýsla	263 00		
D. Dalasýsla	387 00		
E. Snæfellsness og Hnappadalssýsla	336 33		
F. Mýrasýsla	483 66	2142 38	
3. Innborgað ógoldið jafnaðarsjóðsgjald úr Dalasýslu 1893 .		443 10	
4. Vextir af bankainnlagi 31. des. 1894		29 81	
	Samtals	4810 22	

Gjöld:

1. Til bólusetninga og annara heilbrigðismálefna	11 18
2. Ferðakostnaður	» »
3. Heyrnar- og málleysingjar	320 00
4. Sáttamál	» »
5. Kostnaður við amtsráðið	715 05
6. Ýmisleg gjöld	251 91
7. Eptirstöðvar við árslok 1894:	
a. Í bankanum	kr. 1889 63
b. Vextir til 11. des. 1894	— 29 81
c. Í peningum	— 1592 64
	Samtals kr. 4810 22

Íslands Vesturamt, Reykjavík, 20. febr. 1895.

J. Havsteen.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld eldgosajóðs suðuramtsins (Eyjafjallahreppanna)
fyrir árið 1894.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1893;		
a. Veðskuldabréf einstakra manna	kr. 850 00	
b. Á vöxtum í Landsbankanum	— 240 14	1090 13
2. Vextir á árinu:		
a. Af skuldabréfum	— 34 00	
b. Af fje í sparisjóði	— 8 14	42 14
3. Endurborgað lán		550 00
4. Til jafnaðar færast gjaldliður 1		600 00
	Samtals kr.	2282 28

Gjöld:

134

1. Lánað út á móti veði	600 00	
2. Til jafnaðar færirst tekjuliður 3	550 00	
3. Eptirstöðvar við árslok 1894:		
a. Veðskuldabryjef einstakra manna	kr. 900 00	
b. Á vöxtum í Landsbankanum	— 232 28	1132 28
	Samtals kr. 2282 28	

Íslands suðuramt, Reykjavík, 16. febr. 1895.

J. Havsteen.

Reikningur

135

yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs Suðuramtsins 1894.

Tekjur:

	kr. a.	kr. a.
1. Í sjóði við árslok 1893:		
a. Veðskuldabryjef einstakra manna	17840 »	
b. Skuldabryjef Reykjavíkurkaupstaðar	100 »	
c. Ógoldnir vextir	119 60	
d. Í landsbankanum	136 11	18195 71
2. Vextir:		
a. Vextir frá $11/6$ 93— $11/6$ 94	713 60	
b. Vextir af láni Reykjavíkur 1891, 1892 og 1894	12 »	
c. Vextir af sparisjóðsfje til $31/12$ 94	14 29	
d. Dagvextir frá $11/6$ 94— $2/10$ 94	1 86	
e. Vextir af einu láni $11/6$ 94— $11/12$ 94	40 »	
f. Vextir frá fyrri árum	82 »	863 75
3. Endurborguð lán		150 »
4. Búnaðarskólagjöld 1894:		
a. Vestur-Skaptafellssýsla	64 05	
b. Rangárvallasýsla	221 31	
c. Vestmannaeyjasýsla	12 17	
d. Árnessýsla	268 95	
e. Gullbringu- og Kjósarsýsla	150 66	
f. Borgarfjarðarsýsla	117 11	
g. Reykjavíkurkaupstaður	11 10	845 35
	Samtals	20054 81

Gjöld:

1. Borguð Austuramtinu hlutdeild Austur-Skaptafellssýslu samkvæmt brjefi landshöfðingja 5. júlí 1894	296 06
2. Greitt til Hvanneyrarskólans, samkvæmt brjefi landshöfðingja 5. febr. 1889	1669 10
	Flyt: 1965 16

135

		Flutt:	1965 16
3.	Til jafnaðar færist tekjuliður 3		150 »
4.	Til jafnaðar færist tekjuliður 2, f.		82 »
5.	Í sjóði við árslok 1894:		
	a. Veðskuldabréf einstakra manna	17690 »	
	b. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	100 »	
	c. Ógoldnir vextir	67 20	
	d. Í landsbankanum ($\frac{8}{3}$. 1895)	» 40	
	e. Í peningum	» 05	17857 65
		Samtals	20054 81

Íslands Suðuramt, Reykjavík, 15. febr. 1895.

J. Havsteen.

136

Reikningur

yfir tekjur og gjöld hins almenna kirkjusjóðs 1894.

Tekjur:

1.	Sjóður frá fyrra ári:			
	a. Lán hjá kirkjum og 4 privatmönnum	kr. 15319 34		
	b. Á vöxtum í landsbankanum	— 10136 43		
	c. Óborgaðir vextir	— 72 09	25527 86	
2.	Innborgað kirknafje		8186 04	
3.	Endurborguð lán eða afborganir		775 84	
4.	a. Vextir til 11. júní 1894.	kr. 588 50		
	b. Vextir frá fyrra ári	— 1 10		
	c. Vextir af bankainnlögum til 31. des. 1894	— 354 46	944 06	
5.	Gjaldliður 3 færður til jafnaðar		7600 00	
		Samtals	43033 80	

Gjöld:

1.	Keypt ný höfuðbók		3 00	
2.	Útborgaður sjóður Hjaltabakkakirkju með ágóða til 31. des. 1893		333 30	
3.	Lánað ýmsum kirkjum og prestaköllum		7600 00	
4.	Tekjuliður 3 færður til jafnaðar		775 84	
5.	Tekjuliður 4 b. færður til jafnaðar		1 10	
6.	a. 2. afborgun upp í skuld síra Einars Þórðarsonar færist hjer til útgjalda, þar sem afborgunin felst bæði í tekjulið 1 a. og tekjulið 2	kr. 113 34		
	b. Sömuleiðis færast vextir frá $\frac{11}{6}$ '93 — $\frac{11}{6}$ '94 af nefndri skuld til útgjalda, þar sem þeir eru taldir bæði með vöxtum og innborguðu kirknafje (sbr. tekjul. 2. og 4. a.)	— 9 07	122 41	
		Flyt kr.	8835 65	

Fluttar kr. 8835 65 **136**

7. Sjóður við árslok 1894:

a. Lán hjá kirkjum og 4 privatmönnum	—	22030 16	
b. Á vöxtum í landsbankanum með sparisjóðskjörum	—	11314 99	
c. Óborgaðir vextir frá 1893	—	70 99	
d. Óborgaðir vextir frá 1894	—	26 82	
e. Í peningum	—	755 19	34198 15

Samtals kr. 43033 80

Stiptsyfirvöld Íslands, Reykjavík, 18. septbr. 1895.

*J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.***Skýrsla****137**

um innieign kirkna í hinum almenna kirkjusjóði við árslok 1894.

Kirkjar.	Innieign í kirkjusjóð við árslok 1893.	Lagt í kirkju- sjóðinn á árinu 1894.	Tekið úr kirkju- sjóð- um á ár- inu 1894.	Hlut- fallsleg- ur ágóði á árinu 1894.	Innieign í kirkjusjóð- num við árslok 1894.
I. Norður-Múlaprófastsdæmi.	Kr. a.	Kr. a.	K. a.	Kr. a.	Kr. a.
1. Skeggjastaðakirkja	133 97	» »	» »	4 42	138 39
2. Ásskirkja í Fellum	573 22	1767 »	» »	43 82	2384 04
3. Hofskirkja í Vopnafirði	748 88	396 56	» »	29 28	1174 72
4. Hjaltastaðakirkja	193 34	» »	» »	6 38	199 72
5. Hofteigskirkja	347 12	241 41	» »	15 69	604 22
II. Norður Þingeyjarprófastsdæmi.					
6. Ásmundarstaðakirkja	208 70	» »	» »	6 89	215 59
7. Svalbarðskirkja	81 06	188 51	» »	4 34	273 91
8. Skinnastaðakirkja	511 68	4 24	» »	16 97	532 89
III. Suður-Þingeyjarprófastsdæmi.					
9. Húsavíkurkirkja	3245 42	» »	» »	109 35	3354 77
10. Hálskirkja	» »	400 »	» »	6 40	406 40
IV. Eyjatjarðarprófastsdæmi.					
11. Glæsibæjarkirkja	59 19	113 »	» »	2 44	174 63
12. Kaupangskirkja	171 97	24 »	» »	5 73	201 70
13. Saurbæjarkirkja	96 55	82 »	» »	4 70	183 25
14. Stærri-Árskógskirkja	247 90	150 »	» »	8 28	406 18
15. Grimseyjarkirkja	219 50	40 »	» »	8 56	268 06
16. Upsakirkja	140 68	» »	» »	4 64	145 32
V. Skagafjarðarprófastsdæmi.					
17. Barðskirkja í Fljótum	104 18	125 »	» »	4 80	233 98
18. Goðdalakirkja	140 88	76 39	» »	7 03	224 30
19. Rípurkirkja	206 10	93 »	» »	5 12	304 22
20. Glaumbæjarkirkja	» »	132 »	» »	1 29	133 29
VI. Húnavatnsprófastsdæmi.					
21. Hjaltabakkakirkja	333 30	» »	333 30	10 24	10 24
22. Tjarnarkirkja	50 90	30 »	» »	1 84	82 74
VII. Strandaprófastsdæmi					
23. Staðarkirkja í Steingrímsfirði	433 93	» »	» »	14 37	448 30

Kirkjur.

	Innieign í kirkjusjóð- um við árs- lok 1893.	Lagt í kirkju- sjóðinn á árinu 1894.	Tekið úr kirkju- sjóðnum á árinu 1894.	Hlut- fallsleg- ur ágóði á árinu 1894.	Innieign í kirkju- sjóðnum við árslok 1894.
	Kr. a.	Kr. a.	Kr. a.	Kr. a.	Kr. a.
24. Tröllatungukirkja	» »	100 00	» »	3 15	103 15
VIII. Norður-Ísafjarðarpróf.dæmi.					
25. Vatnsfjarðarkirkja	200 74	73 32	» »	8 79	282 85
26. Unaðsdalskirkja	260 29	146 35	» »	12 79	419 43
27. Staðarkirkja í Aðalvík	112 75	133 65	» »	7 65	254 05
IX. Vestur-Ísafjarðarprófastsdæmi.					
28. Holtskirkja í Önundarfirði	150 27	158 28	» »	5 10	313 65
X. Barðastrandarprófastsdæmi.					
29. Sauðlauksdalskirkja	186 75	90 06	» »	6 60	283 41
30. Gufudalskirkja	106 05	» »	» »	3 59	109 64
31. Brjánslækjarkirkja	102 99	68 45	» »	5 57	177 01
XI. Dalaprófastsdæmi.					
XII. Snæfellsnessprófastsdæmi.					
32. Helgafellskirkja	122 60	» »	» »	8 37	130 97
XIII. Mýraprófastsdæmi.					
33. Álptaneskirkja	198 50	170 02	» »	10 18	378 70
34. Staðarhraunskirkja	104 36	47 85	» »	3 91	156 12
35. Stafholtskirkja	121 78	140 »	» »	4 49	266 27
36. Borgarkirkja	» »	70 »	» »	2 27	72 27
XIV. Borgarfjarðarprófastsdæmi.					
37. Garðakirkja á Akranesi	3181 80	180 00	» »	111 55	3473 35
XV. Kjalarnesprófastsdæmi.					
38. Reynivallakirkja	274 36	72 00	» »	11 05	357 41
39. Útskálakirkja	98 45	22 69	» »	3 88	125 02
40. Staðarkirkja í Grindavík	86 88	41 75	» »	3 97	132 60
XVI. Árnesprófastsdæmi.					
41. Hraungerðiskirkja	386 41	150 50	» »	14 06	550 97
42. Olafsvallakirkja	515 16	200 00	» »	18 75	733 91
43. Hrepphólakirkja	606 90	50 00	» »	20 52	677 42
44. Hrunakirkja	188 06	50 00	» »	6 76	244 82
45. Mosfellskirkja	134 04	» »	» »	4 43	138 47
46. Klausturhólakirkja	470 46	187 73	» »	16 32	674 51
47. Þingvallakirkja	30 22	10 00	» »	1 06	41 28
48. Arnarbælskirkja	456 54	» »	» »	15 97	472 51
49. Hróarsholtskirkja	139 77	» »	» »	4 62	144 39
50. Gaulverjabæjarkirkja	1021 56	9 00	» »	33 76	1064 32
51. Strandarkirkja í Selvogi	51 76	900 00	» »	7 28	959 04
XVII. Rangárvallaprófastsdæmi.					
52. Breiðabólstaðarkirkja	364 01	250 34	» »	13 42	627 77
53. Oddakirkja	» »	32 25	» »	0 77	33 02
XVIII. Vestur-Skaptafellsprf.dæmi.					
54. Reyniskirkja	1248 18	» »	» »	41 28	1289 46
55. Sölheimakirkja	204 67	» »	» »	6 84	211 51
XIX. Austur-Skaptafellsprf.dæmi.					
56. Einholtskirkja	515 89	» »	» »	17 07	532 96
57. Stafafellskirkja	202 »	» »	» »	6 68	208 68

Kirkjur.	Innieign í kirkju- sjóðnum við árslok 1893.	Lagt í kirkju- sjóðinn á árinu 1894.	Tekið úr kirkju- sjóðnum á árinu 1894.	Hlut- fallsleg- ur ágóði á árinu 1894.	Innieign í kirkju- sjóðnum við árslok 1894.
	Kr. a.	Kr. a.	Kr. a.	Kr. a.	Kr. a.
XX. Suður-Múlaprófastsdæmi.					
58. Hólmakirkja	3446 46	357 86	» »	118 83	3923 15
59. Eydalakirkja	142 40	286 00	» »	3 96	432 36
60. Valaneskirkja	1019 66	324 83	» »	43 02	1387 51
	24701	198186 04	333 30	930 89	33484 82

Aths. Sú upphæð, sem kemur til skipta hjer, eru þeir vextir, sem fallið hafa til eða áttu að greiðast á árinu 1894, 942 kr. 96 a. að frá dregnum gjaldliðunum 1. og 6. b. í reikningunum yfir tekjur og gjöld sjóðsins 1894, 12 kr. 7 a. = 930 kr. 89 a.

Hofteigskirkja átti enn fremur við árslok 1894 í skuldabryði síra Einars Þórðarsonar, útgefnu 24. júní 1892, 113 kr. 33 a., sem á þessu yfirstandandi ári eru nú greiddar ásamt leigum, og taldar með innlögum. Með þessari upphæð og skuldabryfjum Glæsibæjarkirkju í Eyjafjarðarprófsstdæmi, 400 kr., og Stranda-kirkju í Selvogi 200 kr., sbr. Stjórnartíðindi 1894, B, bls. 142, er eign hins almenna kirkjusjóðs við árslok 1894 alls 34198 kr. 15 a.

Stiptsyfirvöld Íslands, Reykjavík, 18. septbr. 1895.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Reglugjörð

fyrir Vestur-Barðastrandarsýslu um eyðing bandorma í hundum o. fl.

1. gr.

Hreppsnefndinni í hverjum hreppi sýslunnar skal falið á hendur að annast um lækning á hundum, eins og henni þykir bezt við eiga, og útnefna sjer til aðstoðar fleiri eða færri menn eptir stærð og þjettbýli hreppanna, og skulu allir þeir, er þannig eru skipaðir til að annast um lækning á hundum, skyldir til að hlýða undantekningarlaust ákvæðum hennar.

2. gr.

Lækninguna á hundunum skal hreppsnefndin láta fram fara á einum og sama degi í öllum hreppnum tvisvar á ári hverju, í fyrra skiptið að vorinu fyrir sumarmál, og í síðara skiptið í nóvembermánuði.

3. gr.

Hverjum hundi skal gefa inn 5 grömm af arekaduþti, og skal lækningunni hagam þannig:

Í sólarhring skal hafa hundinn inni, og má hann alls engan mat eða drykk fá á meðan. Síðan skal gefa hundinum inn 5 grömm af duptinu; hrærðu út í graut, slátri eða mjólk. Vanalega fær hundurinn klýju á eptir; en það verður að reyna að koma í veg fyrir, að hann selji upp fyrsta hálfu klukku-

138 tímann á eftir, með því að hafa af fyrir honum, vekja hug hans á einhverju, láta vel að honum, eða ef það ekki dugar, að gjöra hann sneyptan.

Eptir $1\frac{1}{2}$ til 3 klukkutíma gengur ormurinn niður af hundinum. Meðan meðalið er að verka, ætti hundurinn að vera í einhverju útihúsi. Það, er gengur niður af hundinum, á að hreinsa vandlega upp og brenna síðan eða grafa í jörð 2 álna djúpt að minnsta kosti.

4. gr.

Sjerhver eigandi er skyldur að flytja hund sinn á stað þann, er lækningamaður skipar. Sje hundi skotið undan lækningu, varðar það sektum, en valdi forföll, að hundur komi eigi til lækninga, skal eigandi sjá um, að honum sje komið til lækninga tafarlaust.

5. gr.

Hreppsnefndir skulu brýna fyrir mönnum, að hlýtt sje fyrirmælum 5. gr. í lögum nr. 18. 22. maí 1890 um að slátur það, sem sullmeingað er, sje grafið svo djúpt í jörð niður, að hundar geti ekki náð því, eða það brennt.

6. gr.

Fyrir lækningu á hverjum hundi skal greiða lækningamanni 25 aura fyrir hverja hreinsun. Allur kostnaður við lækninguna greiðist úr sýslusjóði.

7. gr.

Lækningamaður sendi hreppsnefndinni skýrslu um alla þá hunda, er hann hefur læknað. En hreppsnefnd semji aðalskýrslu, og sendi hana sýslunefnd fyrir árslok.

8. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða 1—10 króna sekt, er renni í sýslusjóð. Mál, er rísa út af brotum gegn samþykkt þessari, skal með fara sem opinber lögreglumál.

Reglugjörð þessi kemur í staðinn fyrir reglugjörð þá, er sýslunefndin samþykkti á aðalfundi 15.—16. maí þ. á.

*

*

*

Framanrituð reglugjörð var samþykkt af sýslunefnd Vestur-Barðastrandar-sýslu á aukafundi hennar 16. október 1895.

Skrifstofu Barðastrandarsýslu, 17. október 1895.

Páll Einarsson.

Landshöfðinginn yfir Íslandi 139

Gjörir kunnugt: Samkvæmt lögum nr. 1, 3. janúar 1890, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, og samkvæmt frumvarpi, er samið hefur verið af bæjarstjórn Seyðisfjarðarkaupstaðar og hlutaðeigandi amtmaður hetur samþykkt, er hjer með gefin út og sett eptirfylgjandi

**Lögreglusamþykkt
fyrir Seyðisfjarðarkaupstað.**

I. kafli.

um reglu og velsæmi á götum.

1. gr.

Uppþot eða mannsöfnuður, sem raskar reglu eða tálmar umferð á götu, vegi eða svæði, sem er til almennings afnota, má ekki eiga sjer stað.

2. gr.

Pegar fjölmenni safnast saman á götum, vegum eða strætum, sem almenningur fer um, svo sem við kirkjudyr og dyr annara húsa, þar sem almenningur kemur saman, þá skulu menn haga sjer eptir fyrirmælum lögregluvaldsins til að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á alfaravegi, stræti eða svæði má ekki fljúgast á, blistra, æpa, kalla syngja hátt, eða hafa annan hávaða eða ofsalegt og móðgandi háttalag, sem raskar allsherjarreglu, eða ónáðar þá, sem um fara, eða nálægt búa.

4. gr.

Enginn má að ófyrirsynju berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum, eða hafast neitt það að, sem ónáðar húsbúendur.

5. gr.

Á eða yfir götur, stræti eða svæði, sem almenningur fer um, má ekki skjóta með byssum, skammhyssum, handbogum, lásbogum eða öðrum skotvopnum, ekki kveikja í púðri, skoteldum eða nokkurs konar sprengiefnum öðrum, og ekki kasta frá sjer glerbrotum, snjókögglum, torfi, óhreinindum, vatni eða neinu öðru, er tjóni getur valdið eða óþægindum fyrir þá, sem um slíka staði fara.

6. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri eða í búningi, sem misbýður velsæmi eða getur raskað allsherjarreglu. Bannað er og á almannafæri að sýna af sjer hneykslanlega hegðun, t. a. m. með ósæmilegum orðum eða látbragði, með því að fletta sig klæðum eða gjöra þarfir sínar á hneykslanlegan hátt.

Menn, sem finnast ósjálfbjarga fyrir drykkjuskap á götu eða svæði eða annarsstaðar á almannafæri, skulu heptir, þangað til þeir koma til sjálfs sín aptur. Þá menn, sem sökum ölæðis hafa í frammi hávaða á almannafæri, með hrópi, köllum eða á annan hátt, eða sýna af sjer óskunda, svo sem með höggum eða barsmið, má setja í varðhald, ef þeir eigi þegar í stað skipast við

31. dag desembr.mán. 1895.

139 áminningu lögregluvaldsins, og skulu þeir sitja í varðhaldi, þangað til runnið er af þeim.

7. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur eða annarsstaðar svo nálægt landi, að hneyksli valdi, nje heldur svo nálægt skipum, er á höfninni liggja.

8. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur til að segja til nafns síns og heimilis, þegar lögregluvaldið krefst þess.

9. gr.

Lögregluvaldið getur krafðið sjer til aðstoðar sjerhvern fulltíða karlmann, sem nærstaddur er, til að afstýra óspektum og annari óreglu á almannafæri, og hepta þá, er slíku valda, og eru allir skyldir til að hlýða því boði.

II. kafli.

Ákvarðanir, er lúta að því, að gjöra alla umferð greiða og afstýra farartálma og hættu fyrir umferðina.

10. gr.

Komist götuljóskef á í kaupstaðnum, má enginn ótilkvaddur tendra þau eða slökkva.

11. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda eða lóðareiganda má enginn láta fyrirberast á umgirtum garðsvæðum eða á öðrum stöðum, þar sem gengið er inn í hús eða garða.

12. gr.

Á götum, strætum, stjettum, svæðum eða annarsstaðar á almannafæri má ekki leggja, hengja upp eða setja neitt það, sem tálmar umferð, hvort heldur eru vörur eða annað. Þó mega þeir, sem flytja að sjer vörur, eldivið, hey eða annað og ekki geta lagt það frá sjer á eigin lóð, leggja þessa hluti frá sjer á svæðum og götum, meðan á flutningnum stendur; en ávallt skulu þeir lagðir svo, að þeir gjöri sem minnstan farartálma. Vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götum eða strætum lengur en nauðsynlegt er til að fylla þá og tæma, en aldrei mega þeir standa á stjettum, sem eingöngu eru ætlaðar gangandi mönnum.

13. gr.

Á meðan lestamenn eða ferðamenn standa við í kaupstaðnum, skulu þeir hafa hesta sína utan við götubrautina, þar sem engin umferð er.

14. gr.

Þeir, sem ríða eða aka um göturnar, skulu viðhafa tilhlýðilega aðgæzlu og mega, þegar þeir fara fram með húsum, fyrir götuhorn á Öldunni eða fram úr garðshliðum, einungis fara fót fyrir fót; þetta gildir einnig um umferð á brúnni yfir Fjarðará og skulu allir þeir, er ríða og aka á götum bæjarins í tæka tíð gjöra aðvart öðrum, er á undan fara.

Menn, sem mætast, víki til hægri hliðar hver fyrir öðrum.

15. gr.

Það er bannað, að reka lausa hesta ógætilega um götur bæjarins.

Enginn bæjarbúa má láta geitfje, alifugla eða aðra gripi ganga um bæinn nje á götum bæjarins gæzlulausa, svo að þeir ekki gjöri bæjarbúum eða öðrum vegfarendum óskunda, nje fari inn á umgirtar lóðir eða í garða bæjarbúa. Tamdar gæsir mega ekki vera fleygar. Öll húsdýr skulu vera hýst að næturlagi.

16. gr.

Naut, sem farið er með um kaupstaðinn, skulu ávallt leidd í bandi nægilega traustu, og 2 fullorðnir karlmenn að minnsta kosti fylgja hverju nauti. Ekki mega naut heldur standa úti gæzlulaus.

17. gr.

Um hrossarekstra og sauðfjárrekstra, sem koma til kaupstaðarins til útflutnings eða slátrunar, getur lögreglustjóri gjört þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar þykja, til þess að afstýra farartálma eða hættu fyrir vegfarendur.

18. gr.

Hunda, er áreita menn, má binda eða mýla.

19. gr.

Enginn má siga hundi á mann, nje láta farast fyrir, að aptra hundi sínum, þegar hann verður var við, að hundurinn ræðst á mann.

20. gr.

Flækingshunda, en þar til teljast allir hundar, sem ekki eru eign eða á vegum kaupstaðarbúa, getur lögreglustjóri látið handsama og auglýsa, og ef eigandi ekki getur sig fram innan 3 sólarhringa og greiðir áfallinn kostnað, má drepa slíka hunda.

21. gr.

Nú er hús eða hluti af húsi svo hrörlegt, að hætt er við, að það hrynji eða falli niður, og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og boðið eigandanum eða umráðamanni hússins að gjöra slíkar endurbætur á því, að eigi geti valdið hættu fyrir vegfarendur eða aðra. Auk þess getur lögreglustjóri á kostnað hlutadeiganda gjört aðrar ráðstafanir í þessa átt. Sama er, þegar grjótgördum, skiðgördum eða annari girðingu liggur við hruni eða falli.

22. gr.

Pallar, stóðir og annar umbúnaður þess konar, sem notaður er við húsa-smíðar og aðrar smíðar, viðgjörðir á húsum og húsarof, skal vera nægilega traustur, og þeir sem hann nota, skulu vera duglegir og áreiðanlegir menn, og getur lögreglustjóri gjört ráðstafanir þar að lútandi. Brot gegn grein þessari eru á ábyrgð þess, sem verkið annast, eða, ef hann er ekki tilgreindur, þá á ábyrgð eiganda eða umráðamanns hússins.

23. gr.

Áhöld öll, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum og öðru úr húsum, sem liggja á almannafæri, skulu vera nægilega traust, og þeir sem nota þau, skulu vera áreiðanlegir menn,

139

24. gr.

Í fjörunni má ekki kasta út nje skilja eptir seglfestugrjót, nje neitt annað það, er tjóni getur valdið skipum eða bátum, er þeir lenda eða leggjast.

25. gr.

Brunna, sem eru úti við götur eða á almannafæri, má ekki skilja við ólokaða.

III. kaffi.

Um friðun almennings eigna.

26. gr.

Enginn má skemma, lýta eða óhreinka eignir eða muni kaupstaðarins, stræti, vegi, brýr, vatnsból og byggingar, nje annað því um líkt, sem ætlað er til almennings afnota.

IV. kaffi.

Um veitingahús, skemmtistaði og almennar skemmtanir.

27. gr.

Hverjum þeim, sem hefur um hönd veitingasölu, hvers konar sem er, er skylt að gjöra það sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í húsi hans, sem er á móti góðri reglu og velsæmi.

28. gr.

Á almennum veitingastað má enginn sýna af sjer ofsalegt atferli eða hávaða, eða nokkra ósæmilega hegðun.

29. gr.

Unglingum yngri en 16 ára má ekki selja eða veita áfenga drykki, nje mönnum, sem ölvaðir eru. Gjörist maður drukkinn á veitingastofu, skal veitingamaður annaðhvort hýsa hann eða fylgja honum heim.

30. gr.

Veitingahúsum öllum skal loka kl. 11 á kvöldum og allir gestir, sem ekki hafa þarnæturstað, skulu vera farnir út ekki seinna en kl. 11¹/₂. Samt skal fjelögum, sem lögreglustjóri þekkir og með samþykki hans heimilt að halda samkvæmi og dansleiki eða aðrar skemmtanir á veitingahúsum, sem ekki sjeu bundnar við áður nefndan tíma, ef ekki taka aðrir þátt í því en fjelagsmenn eða gestir þeirra.

Enn fremur mega brúðkuup og önnur samsæti eða dansleikir tiltekinna manna standa fram yfir hinn tiltekna tíma.

31. gr.

Enginn má halda opinbera sjónleiki án leyfis lögreglustjóra.

32. gr.

Enginn má halda opinbera dansleiki eða samsöngva, nje heldur sýna dýr eða myndir, nema með leyfi lögreglustjóra.

33. gr.

139

Þegar opinberar skemmtanir, hvers konar sem eru, eða leikir eru haldnir að kvöldi dags eða fram á nótt í húsum, sem enginn býr í, skulu þeir, sem standa fyrir slíku, láta einn eða tvo áreiðanlega menn hafa vörð í húsinu til morguns.

34. gr.

Eins og það er vitaskuld, að húseigendur eða húsráðendur geta bannað að sá, sem leyfi hefur fengið til að halda skemmtanir samkvæmt 31. og 32. gr. noti leyfið á þeirra lóð, svo er og sjerhverjum, er sjúkling hefur á heimili sínu, heimilt að fá bannað, að almennar skemmtanir, sem háreysti er að, sjeu hafðar svo nærri húsi hans, að hætta geti af því hlotið.

V. kafli.

35. gr.

Lögreglustjóra skal heimilt, er hann álitur nauðsynlegt til tryggingar gegn sóttuæmi, til tryggingar fyrir reglu og velsæmi á götum bæjarins og til tryggingar fyrir friðun almenningseigna, að gefa út fyrirskipanir og bönn gegn samgöngum við útlend skip, eða þau skip, er koma frá útlöndum. En skyldur skal hann til þegar í stað að skýra landshöfðingja frá slíkum fyrirskipunum og bönnum. Brot gegn þessum fyrirskipunum og bönnum varða sekt eptir 52. gr.

VI. kafli.

Um almennt hreinlæti og þrifnað.

36. gr.

Til þess að hafa eptirlit með öllu, sem lýtur að almennum þrifnaði í kaupstaðnum, og því, að reglum þeim, sem hjer skulu settar, sje fylgt, skal stofna heilbrigðisnefnd; í henni eiga sæti sem sjálfkjörnir: bæjarfógeti, lækni og lyfsali.

37. gr.

Á götum bæjarins eða á almannafæri má ekki kasta hræjum, slógi, ösku, sorpi, skólpi eða nokkrum öðrum óhreinindum. Allt slíkt skal annaðhvort láta í sorphauga, sem ekki eru á almannafæri, eða bera það ofan í fjöruna svo langt, að flóð taki það út, og má ekki skilja slíkt eptir ofar en þar sem sjór er hálfvallinn.

Innýfli úr skepnum, sem ekki eru notuð, skulu samt {ávallt grafin í jörðu.

Skyldur er hver húseigandi eða húsráðandi við götur kaupstaðarins að láta sópa allan lausan hroða af götunni fyrir sinni lóð, þegar lögreglustjóri fyrirskipar. — Hey, svörð eða áburð, eða annað þess konar, sem slæðist eða hrynur við flutning um götuna, skal sá, er flutningnum ræður, skyldur að hreinsa samdægurs.

Mold, leyfar og rusl af verkefni, sem statar af húsabyggingum eða aðgjörð á húsi, skal eigandi eða umráðamaður húss jafnskjótt færa burtu, svo langt ofan í fjöru, sem áður er sagt, þegar húsagjörðinni er lokið.

139

38. gr.

Skepnum má ekki slátra á eða við götur bæjarins eða á almannafæri, heldur skal það gjört á húsabaki eða innan grinda, eða á lokuðu svæði þar, sem aðrar skepnur geta ekki sjeð blóðvöllinn. Bannað er að láta hunda koma á blóðvöllinn, þegar slátrað er sauðfjenaði.

Brot á banni þessu er á ábyrgð húsráðanda.

39. gr.

Þeir, sem saurennur hafa frá húsum sínum þvert yfir götu, stræti eða svæði, skulu hafa svo um búid, að lokræsi sje. Saurennur allar, hvort heldur opnar eða lokaðar, skulu hreinsaðar að minnsta kosti 4 sinnum á ári, eða optar, ef heilbrigðisnefndin skipar svo fyrir.

40. gr.

Fyrir framan mykju- eða fjóshauga skal jafnan hafa svo háan skíðgarð, að haugurinn sjáist ekki frá götu, vegi eða svæði, sem farið er um.

41. gr.

Salerni skulu vera að húsabaki og má ekki byggja þau út að stræti, vegi eða opnu svæði.

42. gr.

Lifrarbræðsla má ekki fara fram á lóð kaupstaðarins, nema þar sem heilbrigðisnefndin til vísar.

Atvinna þessi skal standa undir sjerstakri umsjón heilbrigðisnefndarinnar og er sá, sem lifrarbræðsluna rekur, skyldur til að hlýða þeim fyrirskipunum lög-reglustjóra og heilbrigðisnefndarinnar, sem lúta að því, að allur þrifnaður sje við hafður og allri hættu afstýrt.

43. gr.

Stampa, opnar tunnur eða fót með lifur eða grút má ekki hafa á almannafæri eða við götur eða stræti kaupstaðarins, eða nokkuð annað, sem ódaun leggur af, eða er til óþrifnaðar.

44. gr.

Ekkert hús eða herbergi í húsi má vera svo sett af mönnum, að heilbrigði þeirra sje hætta búin. Um hvort svo sje, ákveður heilbrigðisnefndin.

VII. kafli.

Um allt eptirlit, sem lýtur að því, að stemma stigu fyrir brunahættu og elddsvöða.

45. gr.

Húsráðendur skulu tvisvar á ári láta hreinsa reykháfa á húsum sínum, þ. e. fyrir miðjan apríl og miðjan október ár hvert.

46. gr.

Reykháfar skulu vera úr tígulsteini eða grjóti eða mótuðum leir, eða þá kalklímdir, og standa skulu þeir þannig gjörðir svo hátt yfir húsmæni eða þak, sem tilsjónarmennirnir álíta nauðsynlegt.

47. gr.

139

Eldhólkar á ofnum mega ekki vera nær timburvegg en 8 þumlungar; en ef nær eru, skal múrveggur hlaðinn eða blikkplata fest bak við ofninn. Þó má bilið milli ofns og slíkrar plötu ekki vera minna en 4 þumlungar, og auk þess vera þumlungs bil á milli slíkrar plötu og víða.

48. gr.

Ef pípur úr eldvjelum eða ofnum ekki ganga í reykháfa, múraðar pípur eða gegn um múrveggi, heldur upp um lopt, út um þil eða þak, skulu 2 þumlungar vera milli pípu og víða, en á því millibili skal hafa blikk- eða sink-plötu og múrgrjót fest með kalki.

49. gr.

Ofnpípur skulu vera heilar og skal þegar setja nýjar pípur, ef þær sem fyrir eru, eru farnar að slitna eða ganga svo úr sjer, að hætt sje við, að eldur eða neistar komist út um rifur eða göt.

50. gr.

Bæjarstjórnin skipar tvo tilsjónarmenn, sem skulu hafa eptirlit með, að þess sje gætt, sem fyrir er mælt að framan í VII. 45.—49.

Þeim skal veitt þóknun úr bæjarsjóði eptir því sem nákvæmar verður til tekið í erindisbrjefi, sem bæjarstjórnin út gefur handa þeim.

VIII. kafli.

Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði, kostnað o. fl.

51. gr.

Samþykkt þessi nær yfir alla lóð kaupstaðarins.

52. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 100 krónum. Börn, drengir eldri en 10 ára og allt að 15 árum, og stúlkubörn eldri en 10 ára og allt að 12 árum skulu sæta vandarhöggunum, ef þau hafa áður, eptir að þau voru orðin fullra 10 ára, gjört sig sek í brotum á samþykkt þessari, eða gjört eitt-hvað, sem ber vott um einstaka ónáttúru, þó ekki fleiri vandarhöggunum en 15, eða sæta einföldu fangelsi allt að 8 dögum.

Ef kenna má yfirsjón, sem barn drýgir, skorti á hæfilegri umsjón for-eldra eða annara, sem ganga barninu í foreldra stað, skal refsa þeim fyrir yfirsjónina en ekki barninu.

53. gr.

Ef einhver lætur ógjört það, sem er skylda hans samkvæmt samþykkt þessari eða fyrirskipunum lögreglustjóra samkvæmt henni, getur lögreglustjóri látið gjöra það. Kostnaður við þetta og yfir höfuð sá kostnaður, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjóri gjörir til þess, að hindra brot gegn því, sem bannað er í samþykktinni, greiðist af þeim sem brýtur, og má taka þann kostnað lögtaki, samkvæmt lögum 16. desbr. 1885 um lögtak og fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar. Ef hlutaðeigandi við lögtakið reynist ekki fær um að borga kostnaðinn, greiðist hann úr bæjarsjóði.

139

54. gr.

Kostnaður sá, sem að öðru leyti leiðir af framkvæmd á þessari samþykkt, og ekki verður krafinn af einstökum mönnum, greiðist úr bæjarsjóði.

55. gr.

Mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal fara með sem almenn lögreglumál og skulu allar sektir fyrir brot á henni renna í bæjarsjóð.

56. gr.

Samþykkt þessi skal birt í B.-deild Stjórnartíðindanna og auk þess prentuð sjerstaklega á kostnað kaupstaðarins til útbýtingar meðal allra húsráðenda í kaupstaðnum.

57. gr.

Breytingar á samþykkt þessari og viðauka við hana skal gjöra á sama hátt og samþykktina sjálfa.

Reykjavík, 14. nóv. 1895.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Hannes Hafstein.

140

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Guttorms prófasts Þorsteinssonar 1894.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. janúar 1894:
Innritunarskirteini A. fol. 91 kr. 1600 00
 2. Vextir frá 11. júní 1893 til 11. júní 1894 — 56 00
- Samtals kr. 1656 00

Gjöld:

1. Styrkur veittur Jóni Jónssyni á Hróalds-
stöðum kr. 56 00
 2. Í sjóði við árslok:
Innritunarskýrteini A. fol. 91 — 1600 00
- Samtals kr. 1656 00

Skrifstofa austuramtsins, Akureyri, 15. jan. 1895.

Páll Briem.

Skýrsla

um aðalfund amtsráðsins í austuramtinu 12.—14. ágúst 1895.

Ár 1895, hinn 12.—14. ágúst var aðalfundur amtsráðs austuramtsins settur og haldinn á Seyðisfirði af forseta amtsráðsins, amtmanni Páli Briem, og amtsráðsmanni Austur-Skaptafellssýslu, hjeraðslækni Þorgrími Þórðarsyni, amtsráðsmanni Suður-Múlasýslu, búfræðingi Sigurði Einarssyni á Hafursá, vara-amtsráðsmanni Norður-Múlasýslu hjeraðslækni Árna Jónssyni á Vopnafirði, er mætti í stað aðal-amtsráðsmanns síra Einars Jónssonar á Kirkjubæ, sem nú situr á alþingi, og amtsráðsmanni Norður-Þingeyjarsýslu, hreppstjóra Árna Kristjánssyni á Lóni.

Á fundinum komu þessi mál til umræðu:

1. Forseti lagði fram reikning yfir tekjur og gjöld eptirtylgjandi sjóða 1894 með fylgiskjöllum:
 - a. Jafnaðarsjóðs austuramtsins,
 - b. Búnaðarsjóðs austuramtsins,
 - c. Búnaðarskólasjóðs austuramtsins,
 - d. Gjafasjóðs Guttorms prófests Þorsteinssonar,
 - e. — Pjeturs sýslumanns Þorsteinssonar,
 - f. Bókasafns austuramtsins.

Amtsráðið rannsakaði reikninga þessa og samþykkti þá án athuga-semda.

2. Amtsráðið yfirfór reikninga búnaðarskólans á Eiðum 1894—95, og úrskurðaði þá.
3. Forseti skýrði frá því, að landshöfðingi hefði með bræfi 9. október f. á. látið í ljósi, að hann fyndi eigi ástæðu til að skipa Norður-Þingeyjarsýslu að ganga í búnaðarsamband við hinar sýslurnar; enn fremur lagði hann fram brjef sýslumannsins í Skaptafellssýslu, 22. maí þ. á., þar sem skýrt er frá, að sýslunefnd Austur-Skaptafellssýslu sjái sjer eigi fært að sinna tillögum til búnaðarskólans á Eiðum. Amtsráðið ákvað því, að piltar úr Norður-Þingeyjarsýslu og Austur-Skaptafellssýslu skyldu fyrst um sinn ganga á eptir öðrum við inntöku á Eiðaskóla, en fól forseta að brýna fyrir sýslunefndunum, að ganga í sambandið við Eiðaskólann sem fyrst.
4. Fram var lagt brjef frá skólastjóranum við Eiðaskólann, dags. 10. þ. m., þar sem hann óskar, að amtsráðið veiti skólanum 100 kr. þetta ár til bóka og áhaldakaupa. Eptir nokkrar umræður veitti amtsráðið þessa upphæð.
5. Fram var lögð beiðni frá formanni stjórnarnefndar bókasafns austuramtsins, um að safninu yðu veittar 200 kr. af jafnaðarsjóði austuramtsins.

Amtsráðið tók til yfirvegunar, að mönnum í fjærlægum sýslum væri erfitt að nota safnið og ákvað því, að bókavörður mætti lána mönnum úr fjarlægari sveitum bækur safnsins allt að 9 mánuði og jafnframt ákvað það, að senda skyldi hreppsnefndum skrá yfir bækur safnsins, og að hreppsnefndunum skyldi heimilt, að fá allt að 10 bækur í einu gegn ábyrgð fyrir

31. dag desembr.mán. 1895.

141

skemmdum og venjulegu tillagi. Amtsráðið veitti safninu 300 kr. styrk yfirstandandi ár.

6. Fram voru lagðar skýrslur og reikningar kvennaskólans á Ytri-Ey og Laugalandi. Eptir að amtsráðið hafði athugað skjöl þessi, ákvað það að veita skólum þessum styrk eins og um hafði verið sótt, nefnil. til Laugalandsskólans 50 kr. og til Ytri-Eyarskólans 100 kr.
7. Fram var lagður viðauki við fjallskilareglugjörð Austur-Skaptafellssýslu, er samþykktur hafði verið af sýslunefndinni þar 22.—23. apríl þ. á. Amtsráðið yfir fór frumvarpið og staðfesti það til að öðlast gildi 1. jan. 1896.
8. Fram var lagt brjef landshöfðingjans, 15. janúar þ. á., um, hvernig skipta skuli milli norður og austuramtsins styrk af gullbrúðkaupssjóði Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og konu hans frú Þórunnar Hannesdóttur, sem norður- og austuramtíð á eptir skipulagsskránni að verða aðnjótandi að í 3 ár 1895—97, svo og hvernig styrk þessum skuli varið. Amtsráðið ályktaði, að styrk þessum væri rjettast að skipta milli amtanna, eins og eignum þeirra hefir áður verið skipt, þannig, að til norðuramtsins gangi ¹⁶/₂₇, en til austuramtsins ¹¹/₂₇, en amtsráðið frestaði til næsta fundar, að gjöra tillögur um, hvernig styrknum skuli verja.
9. Fram var lögð kæra frá verzlunarstjóra O. F. Davíðssyni á Vopnafirði 20. júní þ. á., þar sem hann óskar, að lagður verði fyrir amtsráðið úrskurður sýslunefndarinnar í Norður-Múlasýslu um, að úrskurður hreppsnefndarinnar í Vopnafjarðarhreppi um útsvar verzlunar Örum & Wulffs á Vopnafirði skuli standa óhaggaður.

Amtsráðið áleit, að sýslunefndin hefði eigi haft nægar upplýsingar til að meta rjettmæti útsvarsins, og þar sem útsvarið hefur hækkað mjög mikið frá því árið áður, þá hefðu upplýsingar þessar nauðsynlega þurft að liggja fyrir sýslunefndinni. Amtsráðið ákvað því að leggja fyrir sýslunefndina að fá niðurlögnunarskrá Vopnafjarðarhrepps haustið 1894, svo og reglur þær í heild sinni, sem hreppsnefndin er talin að fara eptir, og síðan leggja að nýju úrskurð á mál þetta.

10. Forseti lagði fram eptirfylgjandi sýslusjóðsreikninga 1894:

a. Norður-Pingeyjarsýslu.

b. Norður-Múlasýslu.

c. Austur-Skaptafellssýslu.

og jafnframt lagði hann fram brjef frá sýslumanninum í Suður-Múlasýsla 9. þ. m., þar sem hann skýrir frá, að þegar hann kom að sýslunni hafi ekkert verið gjört að sýslureikningi eða sýsluvegasjóðsreikningi og að ekki hafi verið tími til að gjöra reikningana.

Amtsráðið rannsakaði reikninga þessa og úrskurðaði.

11. Forseti lagði fram eptirfylgjandi sýsluvegasjóðsreikninga 1894:

a. Norður-Pingeyjarsýslu.

b. Norður-Múlasýslu.

c. Austur-Skaptafellssýslu.

Amtsráðið rannsakaði reikninga þessa og úrskurðaði þá.

12. Fram var lagt brjef sýslumannsins í Pingeyjarsýslu 10. maí þ. á. ásamt út-

dráttum úr gjörðabókum sýslunefndanna í Suður- og Norður-Pingeyjarsýslu, 141 þar sem sýslunefnd Norður-Pingeyjarsýslu fer fram á, að aðalpóstleiðinni frá Grenjaðarstað til Seyðisfjarðar verði breytt þannig, að hún liggi um Húsa-vík norður Tunguheiði til Skinnastaða, og þaðan yfir Axarfjarðarheiði um Svalbarð og Þórshöfn yfir Brekknaheiði um Vopnafjörð til Seyðisfjarðar.

Amtsráðið fann ekki næga ástæðu til að gjöra ályktanir um þetta mál eptir atvikum.

13. Amtsráðið ákvað, að eptirleiðis skyldu fylgja sýslusjóðsreikningum og sýslu-vegareikningum skrár yfir eigur sýslanna og yfirlit yfir eigur þeirra og skuldir, sbr. tilsk. 4. maí 1872, 41. gr.

14. Forseti lagði fram eptirrit af gjörðabókum sýslunefnda af fundum þeirra síðan í fyrra:

- a. Í Norður-Pingeyjarsýslu 22. og 23. marz þ. á.
- b. Í Norður-Múlasýslu 4.—6. marz og 13. júní þ. á.
- c. Suður-Múlasýslu 1. og 2. júlí þ. á.
- d. Austur-Skaptafellssýslu 22.—23. apríl þ. á.

Voru eptirrit þessi yfirfarin og gjörðar við þau þessar athugasemdir:

a. Í Norður-Pingeyjarsýslu hefur eigi verið kosinn endurskoðandi sýslu-vegasjóðsreikningsins, og má slíkt eigi koma fyrir eptirleiðis.

b. Við sýslufundargjörðir Norður-Múlasýslu þótti athugavert, að hreppa-reikningar fyrir fardagaárin 1892—93 og 1893—94 höfðu eigi verið lagðir fyrir sýslunefndina, og þótti amtsráðinu því ástæða til að á-minna sýslunefndina um, að rannsaka og úrskurða reikninga þessa svo fljótt sem unnt er. Enn fremur þótti athugavert, að áætlun um tekjur og gjöld sýsluvegasjóðsins hafði eigi verið gjörð á fundinum.

c. Við sýslufundargjörðir úr Suður-Múlasýslu þótti athugavert:

1. Að sýslunefndarmenn úr Vallahreppi, Eiðahreppi og Norðfjarðar-hreppi vantar á fundinn, án þess að neinar upplýsingar sjeu um, að þeim hafi verið boðaður fundurinn, eða að þeir hafi haft forföll frá að mæta, svo og, að sýslunefndarmaðurinn úr Mjóafjarðar-hreppi fór af fundi án þess að skýra frá forföllum sínum og án þess að skrifa undir fundargjörðir til þess tíma.

2. Að hreppavegareikningar hafa eigi verið fram lagðir, og sýslu-nefndin hefur enga ráðstöfun gjört til að fá reikningana endur-skoðaða og

3. Að sýslunefndin hefur eigi gjört neinar áætlanir um tekjur og gjöld sýslusjóðsins eða sýsluvegasjóðsins fyrir næsta ár.

d. Við sýslunefndargjörðir Austur-Skaptafellssýslu þótti ekkert athuga-vert.

15. Forseti skýrði frá, að hann hefði 2. janúar þ. á. skrifað öllum sýslumönnum í norður- og austuramtinu og lagt fyrir þá, að útvega álit sýslunefndanna um, hvað þeim þætti tiltækilegt að gjöra til þess, að sporna við kláða á sauðfje. Sýslunefndirnar hafa allar látið uppi álit sitt um þetta mál, og flestar þeirra jafnframt látið skoða sauðfje í sýslunum; lagði forseti jafn

141

framt fram álit allra sýslunefnda, svo og skoðunargjörðir í mörgum hreppum í ömtunum; tók síðan amtsráðið til íhugunar, hvað gjöra skyldi framvegis til þess, að sporna við kláða á sauðfje, og eftir all-langar umræður ályktaði það, að fela forseta sínum, að leggja fyrir allar sýslunefndir, að láta fram fara nákvæma skoðun á sauðfje, helzt rjett áður en fje er sleppt úr húsi næsta vor, að brýna fyrir sýslumönnum, að leggja fyrir hreppstjóra og hreppsnefndir, að hafa nákvæmt eptirlit með, að kláðakindur verði aðskildar frá öðru fje og skornar eða læknaðar, og að brýna fyrir bændum, að bera í allt fje, ekki að eins fyrri part vetrar, heldur og rjett áður en fje er sleppt úr húsi að vorinu, hafi nokkur kláðavottur fundizt í því að vetrinum.

Enn fremur ákvað amtsráðið, að í haust skyldu fram fara nákvæmar skoðanir á öllu sauðfje á svæðinu milli Jökulsár í Axarfirði og Jökulsár á Brú og skyldi kostnaður til þeirra borgast úr jafnaðarsjóði, enn fremur var ákveðið að fela sýslumanninum í Norður-Múlasýslu að fyrirskipa nákvæmt eptirlit með sauðfje, sem flutt eða rekið yrði austur yfir Jökulsá á Brú eptirleiðis, og ef kostnaður yrði af slíku, þá skyldi hann borgast af jafnaðarsjóði; að öðru leyti var ákveðið, að fela forseta, að brýna fyrir sýslumönnum, að beita stranglega tilskipun 5. jan. 1866 og 4. marz 1871, þar sem þess væri þörf.

16. Amtsráðið áleit, að mjög væri mikils vert að almenningur fengi sem beztar leiðbeiningar viðvíkjandi lækning á alls konar óþrifum á sauðfje, og ákvað það því, að veita 100 kr. til verðlauna fyrir ritgjörð um það efni, og fól forseta sínum að reyna að fá einhvern vel hæfan mann til að semja ritgjörð um þetta efni.
17. Gjörð var svo hljóðandi áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs austuramtsins 1896:

Tekjur:

1. Væntanlegar eptirstöðvar 1895	kr. 1200 00
2. Jafnaðarsjóðsgjald	— 2100 00
	Alls kr. 3300 00

Gjöld:

1. Kostnaður við amtsráðið	kr. 850 00
2. Til sáttamála	— 10 00
3. — heilbrigðismála	— 400 00
4. — menntamála:	
a. Til Eiðaskóla	kr. 100 00
b. — kvennaskóla:	
1. á Laugalandi	kr. 50 00
2. - Ytri-Ey	— 100 00
c. Til bókasafns austuramtsins	— 300 00
5. Til heyrnar- og málleysingja	— 280 00
	Flyt kr. 2090 00

	Flutt kr.	2090 00	
6. Afborgun og vextir af Skjálfandafljótsbrúarláni	—	81 48	
7. Kostnaður við notkun fangahússins á Eskifirði	—	50 00	
8. Óviss útgjöld	—	400 00	
9. Eptirstöðvar	—	678 52	
	Alls kr.	3300 00	

141

Fleiri mál komu eigi til umræðu og var svo fundi slitið.

Skrifstofu austuramtsins, Akureyri, 21. ágúst 1895.

Pdll Briem.

Axel Valdemar Tulinius,

142

settur sýslumaður í Norður-Múlasýslu

Kunngjörir: Samkvæmt fyriræmum laga nr. 18, 22. maí 1890, 6. gr., hefur sýslunefndin í Norður-Múlasýslu gjört svolátandi

Samþykkt

um lækning hunda af bandormum o. fl. í Norður-Múlasýslu.

1. gr.

Í hverjum hreppi sýslunnar skulu kosnir af sýslunefnd 2—6 menn, til að lækna hunda af bandormum, og hafa eptirlit með því, að fylgt sje fyriræmum 5. gr. í lögum nr. 18, 22. maí 1890.

2. gr.

Lækningamenn þessir skulu tvisvar á ári safna að sjer öllum hundum í hreppnum, sem eldri eru en missirigamlir, og skulu þeir tilkynna eigendum með viku fyrirvara, hvenær hundarnir eiga að koma til lækningar, er fer fram haust og vor, í mánuðunum apríl—maí og október—nóvember. Skytt er eigendum hundanna, að flytja þá á lækningastaðinn.

3. gr.

Þá er lækningamenn hafa safnað hundunum að sjer, skulu þeir taka 5 hunda til lækninga í senn hver um sig, binda þá eða mýla í úthýsi, þó ekki í heyhlöðum eða fjárhúsum, með böndum eða mólum, sem sýslan leggur til. Síðan skal gefið hverjum hundi inn 6 gröm af Arekadufti, úthrærðu í 2 vænum matskeiðum af laxerolíu, eða 8 gröm af Kamaladufti, úthrærðu í vatni eða mjólk, tvisvar sinnum, með 12 tíma millibili. Meðalið skal gefa á fastandi maga. Lækningin stendur yfir í sólarhring, og þann tíma mega hundarnir einkis neyta.

4. gr.

Þá er hundarnir hafa verið inni í 24 tíma, og meðalið hefur verkað, skulu þeir baðaðir úr *fjárbaði* og því næst afhentir eigendunum aptur. Hús það, er hundarnir hafa verið í, skal vandlega hreinsa, og allur saur úr þeim brenndur eða grafinn, að minnsta kosti 2 álnir í jörð niður, og vandlega hulið yfir.

5. gr.

Lækningamenn skulu halda nákvæmum spurnum fyrir um flækingshunda, er enginn finnst eigandi að, og gjöra ráðstafanir til þess, að þeir sjeu tafarlaust drepnir, ef enginn vill taka þá að sjer.

6. gr.

Lækningamenn skulu hafa bók, sem löggilt er af sýslumanni; skulu þeir rita í hana skrá yfir hundaeigendur í hreppnum, og tölu þeirra hunda, er þeir hafa haft til lækninga það árið frá hverjum einum, og enn fremur þá, er þeir hafa látið drepa. Fyrir hver árslok skulu þeir senda til oddvita sýslunefndarinnar skýrslu samkvæmt bókinni, til að leggja fram á næsta sýslufundi.

7. gr.

Sýslusjóður borgar öll meðul, bönd og múla á hundana, 50 aura fyrir lækningu á hverjum hundi, og 1 krónu fyrir hvern hund, sem drepinn er samkvæmt 5. gr.

8. gr.

Alla sulli úr slátruðu fje, og hausa af höfuðsóttarkindum, skal brenna.

9. gr.

Lækningamenn skulu iðulega áminna menn um, að hafa sterka gæzlu á því, að hundar nái ekki í matar- eða vatnslát, nje þeir fái að liggja í rúmum manna. Börnum skal alls eigi leyft að leika sjer að hundum.

10. gr.

Brot gegn þessari samþykkt varða sektum, 5—10 krónur, eptir mála-vöxtum.

Þetta er öllum hlutaðeigendum til vitundar gefið.

Skrifstofu Norður-Múlasýslu, 13. ágúst 1895.

A. V. Tulinius,

settur.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs austuramtsins 1894.

Tekjur:

1.	Í sjóði 1. jan. 1894:			
	a. Í sparisjóði	kr. 1700 00		
	b. Í peningum	— 34 72	1734 72	
2.	Hluti Skaptafellssýslu		296 06	
3.	Búnaðarskólagjald 1894:			
	a. Úr Suður-Pingeyjarsýslu	kr. 56 54		
	b. Austur-Skaptafellssýslu	— 31 67	88 21	
			Flyt	2118 99

	Flutt	2118 99	
4. Vextir:			
a. Af 1700 kr. frá $\frac{1}{12}$ 93 til $\frac{1}{12}$ 94	kr. 62 80		
b. — 296,06 kr. frá $\frac{28}{8}$ '94 — $\frac{1}{12}$ 94	3 06	65 86	
5. Til jafnaðar móti gjaldalið 1. a. b.		482 06	
	Samtals kr.	2666 91	

Gjöld:

1. Lagt í sparisjóð Akureyrar:			
a. $\frac{28}{8}$ 94 inn lagðar í sparisjóð.			
inn	kr. 296 06		
b. $\frac{31}{12}$ '94 inn lagðar í spari-			
sjóðinn	— 186 00	482 06	
2. Í sjóði til næsta árs:			
a. Í Sparisjóði Akureyrar. . .	— 2182 06		
b. Í peningum	— 2 79	2184 85	
	Samtals kr.	2666 91	

Skrifstofu norðuramtsins, Akureyri, 26. jan. 1895.

Páll Briem.

Reikningur

144

yfir

tekjur og gjöld gjafasjóðs sýslumanns P. Þorsteinssonar 1894.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. jan. 1894:			
a. Í uppsegjanlegum kgl. skulda			
brjefum	kr. 1089 66		
b. Innritunarskírteini A. fol. 90	— 800 00		
c. Í skuldabrjefum einstakra			
manna	— 1050 00		
d. Í peningum	— 38 83	2978 49	
2. Vextir:			
a. Af uppsegjanlegum kgl. skulda-			
brjefum	kr. 43 59		
b. Af innritunarskírteini A. fol. 90	— 28 00		
c. Af skuldabrjefum einstakra			
manna	— 42 00	113 59	
	Samtals kr.	3092 08	

Gjöld:

1. Styrkur veittur 2 fátækum bænd-			
um í Vallanessókn, Jóni Guð-			
mundssyni og Guttormi Pálssyni		113 58	
	Flyt	113 58	

2. Í sjóði við árslok:
a. Í uppsegjanlegum kgl. skulda-
brjefum	kr. 1089 66	
b. Innritunarskírteini A. fol. 90	— 800 00	
c. Í skuldabljefum einstakra
manna	— 1050 00	
d. Í peningum	— 38 84	2978 50
		<u>Samtals kr. 3092 08</u>

Skrifstofu austuramtsins, Akureyri, 15. jan. 1895.

Páll Briem.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðs austuramtsins 1894.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. jan. 1894:
Í uppsegjanlegum konunglegum
skuldabljefum	kr. 835 52	
b. Í skuldabljefum einstakra
manna	— 800 00	1635 52
2. Vextir:
a. Af uppsegjanlegum konung-
legum skuldabljefum	kr. 33 42	
b. Af skuldabljefum einstakra
manna	— 32 00	65 42
		<u>Samtals kr. 1700 94</u>

Gjöld:

1. Styrkur veittur búnaðarskólanum á Eiðum . 65 42
2. Í sjóði við árslok:
a. Í uppsegjanlegum konungleg-
um skuldabljefum	kr. 835 52	
b. Í skuldabljefum einstakra
manna	— 800 00	1635 52
		<u>Samtals kr. 1700 94</u>

Skrifstofu austuramtsins, Akureyri, 15. jan. 1895.

Páll Briem.

Reikningur

146

yfir tekjur og gjöld landsbókasafnsins 1894.

Tekjur:

1. Sjóður við árslok 1893:

a. Innritunarskírteini	kr. 6600 00	
b. Ríkisskuldabréf	— 800 00	
c. Í sjóði hjá gjaldkera	— 28 35	7428 35

2. Vextir:

a. Af innritunarskírteini fyrir tímann $^{11}/_6$ '93— $^{11}/_6$ '94	kr. 231 00	
b. — ríkisskuldabréfum, af 600 kr. fyrir tímann $^{11}/_6$ '93— $^{11}/_6$ '94, af 200 kr. fyrir $^{11}/_{12}$ '93— $^{11}/_{12}$ '94 .	— 24 50	
c. Af fje lagt til bráðabirgða í landsbankann	— 42 15	297 65

3. Styrkur úr landssjóði:

a. Til að kaupa bækur m. m.	kr. 2500 00	
b. — eldiviðar og áhalda m. m.	— 450 00	
c. Brunabótagjald	— 300 00	
d. Af fje, sem ætlað er til aðstoðar við bókavörð	— 100 00	3350 00

4. Endurborgað af bóksölum, eptir athugasemd við fyrra árs reikning

1 85

Samtals kr. 11077 85

Gjöld:

1. Til að kaupa bækur og handrit, til bókbands og prentunar á ritaukaskrá	2839 58
2. Fyrir eldivið og ílagning	225 89
3. — hreinsun og ræsting	69 25
4. — ýmislegt	33 37
5. — aðstoð við bókavörð við að lagfæra gömul handrit	100 00
6. Brunabótagjald	300 00

7. Sjóður við árslok 1894:

a. Innritunarskírteini Lit. A. Fol. 101	kr. 6600 00	
b. Ríkisskuldabréf Lit. E. nr. 21830, 11601, 5327 og 21811 á 200 kr.	— 800 00	
c. Í bankanum	— 42 15	
d. - sjóði hjá gjaldkera	— 67 61	7509 76

Samtals kr. 11077 85

Reykjavík 1. marz 1895.

Eiríkur Briem.

31. dag desembr.mán. 1895.

Ferðaáætlun póstgufuskipanna millum Kaupmannahafnar, Granton, Fereyja og Íslands 1896.

Frá Kaupmannahöfn til Íslands.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.
Laura	Laura	Laura	Thyra	Laura	Botnia	Thyra	Laura	Botnia	Laura	Thyra	Laura	Laura
<i>frá Kaupmannahöfn</i>												
117. jan.	1. marz	21. apríl	7. maí	2. júní	18. júní	5. júlí	14. júlí	28. júlí	19. ág.	14. sept.	22. sept.	8. nóv.
21. —	5. —	25. —	11. —	6. —	22. —	9. —	18. —	1. ág.	23. —	18. —	26. —	12. —
—	7. —	—	13. —	—	—	11. —	20. —	3. ág.	25. —	21. —	—	14. —
24. jan.	8. —	26. apríl	14. —	8. júní	24. júní	11. —	21. —	—	25. —	21. sept.	28. sept.	15. —
25. —	9. —	—	14. —	9. —	24. —	12. —	21. —	—	26. —	—	—	16. —
—	—	—	16. —	—	26. —	13. —	—	—	—	23. sept.	—	—
—	—	—	16. —	—	26. —	14. —	—	—	—	24. —	—	—
—	—	—	17. —	—	27. —	15. —	—	—	—	24. —	—	—
—	—	—	18. —	—	—	16. —	—	—	—	26. —	—	—
—	—	—	20. —	—	30. júní	18. —	—	—	—	27. sept.	—	—
—	—	—	—	—	—	19. —	—	—	—	28. —	—	—
—	—	—	21. maí	—	—	21. júlí	—	—	—	29. —	—	—
—	—	—	23. maí	—	—	21. —	—	—	—	30. —	—	—
—	—	—	23. —	—	2. júlí	22. —	—	—	—	1. okt.	—	—
—	—	—	—	—	—	22. —	—	—	—	2. —	—	—
—	—	—	—	—	—	23. —	—	—	—	—	—	—
29. jan.	13. marz	29. apríl	24. maí	12. júní	4. júlí	26. —	24. júlí	6. ág.	30. ág.	6. okt.	2. okt.	20. nóv.
<i>í Reykjavík</i>												
Til Vesturlandsins.												
<i>frá Reykjavík</i>												
— Stykkishólmi	3. maí	—	—	16. júní	—	—	—	—	—	—	6. okt.	—
— Patreksfirði	3. —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7. —	—
— Arnarfirði	4. —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8. —	—
— Dýrafirði	4. —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9. —	—
— <i>á Isafirði</i>	6. —	—	—	17. júní	—	—	—	—	—	—	10. —	—

Fjlagið áskilur sjer að mega skipta um skip.

Það er áskilið, að skipin mega koma við í *Leith* í staðinn fyrir *Granton*.

Aths. 1.

Aths. 2.

Burtfarartími frá Kaupmannahöfn og Reykjavík er fastákveðinn, og fara skipin frá Kaupmannahöfn kl. 9 f. m., en frá Reykjavík kl. 1 á nóttun. Að því er millistöðvarnar snertir er sá tími tiltekinn, er skipin mega fara í fyrsta lagi, en farþegar mega vera við því búnir, að það kunni að verða síðar. Viðstaðan á millistöðvunum er höfð sem allrastyzt, verði þangað annars komizt fyrir veðurs sakir eða íss.

Frá Íslandi til Kaupmannahafnar.

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.
Laura	Laura	Laura	Laura	Thyra	Laura	Botnia	Thyra	Laura	Botnia	Laura	Thyra	Laura	Laura
Frá Vesturlandi.													
Frá Ísafirði . . .			7. maí		18. júní							11. okt.	
Dýrafirði . . .					20. —							12. —	
Arnarfirði . . .					20. —								
Patreksfirði . . .					21. —								
Stykkishólmi . . .					21. —								
í Reykjavík . . .			9. maí		23. —							14. okt.	
Frá Reykjavík . . .	4. febr.	19. marz	13. maí	4. júní	25. júní	12. júlí	1. ág.	2. ág.	14. ág.	4. sept.	14. okt.	17. okt.	23. nóv.
Stykkishólmi . . .				4. —			1. —						
Patreksfirði . . .				5. —			2. —						
Arnarfirði . . .				6. —			3. —						
Dýrafirði . . .				7. —			4. —						
Ísafirði . . .				8. —			6. ág.				18. okt.		
Skagatrönd . . .				9. —			6. —				18. —		
Sauðárkrók . . .				10. —			9. —				20. —		
Siglufirði . . .				12. —			10. ág.				21. —		
Eyjafirði . . .				14. —							22. —		
Vopnafirði . . .				14. —							22. —		
Seyðisfirði . . .											23. —		
Norðfirði . . .													
Þekfirði . . .				16. júní	27. júní	14. júlí		4. ág.					
Klaksvík . . .	7. febr.	22. marz	15. maí	16. —	28. —	14. —	12. ág.	4. —	16. ág.	6. sept.	25. —	20. okt.	1. des.
Þórshöfn . . .	8. —	23. —	16. —	17. —	28. —	14. —		5. —	17. —	7. —	25. —	20. —	2. —
Trangisvogi . . .		23. —	16. —	17. —	28. —	14. —		8. —	20. —	10. —	28. okt.	23. okt.	3. —
Granton . . .	11. febr.	26. —	19. —	20. —	1. júlí	17. júlí	15. ág.						6. —
í Kaupmannahöfn . . .	17. —	2. apríl	23. —	24. —	5. —	21. —	20. —	12. —	24. —	15. —	1. nóv.	27. okt.	11. —

Aths. 3. Í Vestmannaeyjum er komið við í hverri ferð sunnan um land, út og utan, ef kringumstæður leyfa. Eftir komu »*Lauru*« frá Kaupmannahöfn til Reykjavíkur verður auk þess farið til Hafnarfjarðar, ef skipið hefir nægan flutning þangað (að undantekinni 6. ferð). Í sömu ferðum og með sömu skilyrðum fer skipið til Akraness, ef kringumstæður leyfa og ástæða þykir (þó ekki í vetrarferðunum).

Aths. 4. Með »*Thyru*« verður því að eins tekið við flutningi til Reykjavíkur, að rúmið verði ekki fyllt flutningi til annara hafna á Íslandi.

Aths. 5. Banni is eða veðráttu skipunum fyrirhugaða leið, verða farþegar, sem ætla á einhvern stað, sem ekki verður að komizt, látnir fara á land á næstu höfn, sem komizt verður inn á; vilji þeir heldur verða með skipinu til annarar hafnar, mega þeir það. Fargjaldi verður engum skilað aptur þegar slíkt kemur fyrir, og fæðispeninga verða farþegar að greiða meðan þeir eru á skipinu. Þegar þannig tekst til, verður farið eins með flutning, og ráða skipstjórar, hvort þeir skipa honum á land á næstu höfn, sem komizt verður inn á, eða hafa hann með sjer lengra, og skila honum í apturleiðinni.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld bókasafns austuramtsins 1894.

Tekjur:

1. I sjóði frá fyrra ári	kr. 116 43	
2. Tillag frá »Det Classenske Fideicommis«	— 300 00	
3. Úr jafnaðarsjóði austuramtsins	— 200 00	
4. Úr landssjóði	— 200 00	
5. Árstíllag 30 meðlima á 2,00	— 60 00	

Samtals kr. 876 43

Gjöld:

1. Keyptar bækur	kr. 353 95	
2. Fyrir bókband	— 69 25	
3. Kostnaður við samning og prentun bókaskrár	— 44 00	
4. Vátryggingargjald og húsaleiga	— 48 50	
5. Laun bókavarðar	— 50 00	
6. Ýmisleg gjöld	— 5 65	
7. Í sjóði við árslok	— 305 08	

Samtals kr. 876 43

Skrifstofu austuramtsins, Akureyri, 20. ágúst 1895.

Páll Briem.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs Kristjáns konungs hins níunda
frá 1. september 1894 til 31. ágúst 1895.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar 1. september 1894 (Stj.tíð. 1894 B. 212. bls.):		
a. Innritunarskírteini Ltr. A. fol. 84.	kr. 8600 00	
b. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 691 47	9291 47
2. Ársvextir af innstæðu sjóðsins:		
a. Af innritunarskírteini til $11/12$ '94 og $11/6$ '95	kr. 301 00	
b. — innstæðu í landsbankanum til $31/12$ '94	— 29 03	330 03

Samtals kr. 9621 50

Gjöld:

1. Heiðursgjafir veittar:		
a. Guðmundi bónda Jónssyni á Miðengi í Grímsnesi	kr. 140 00	
b. Magnúsi sýslunefndarmanni Sigurðssyni á Grund í Eyjafirði	— 140 00	280 00
2. Eptirstöðvar 31. ágúst 1895:		
a. Innritunarskírteini Ltr. A. fol. 84.	kr. 8600 00	
b. í landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 741 50	9341 50

Samtals kr. 9621 50

Landshöfðinginn yfir Íslandi, Reykjavík, 20. nóvember 1895.

Magnús Stephensen.

Brjef landshöfðingja til beggja amtmanna um ný eyðublöð undir verzlunar-skýrslur. (Ágrip). — Með brjefi þessu voru báðum amtmönnum send ný eyðublöð undir skýrslur um aðfluttar og útfluttar vörur, sniðin eptir þeirri breytingu, sem um ræðir í brjefi landshöfðingja 29. jan. þ. á. (Stj.tíð. 1895 B., bls. 9.), og var amtmönnum falið að brýna fyrir öllum lögreglustjórum, að hafa strangt eptirlit með því, að skýrslurnar verði nákvæmlega og samvirkusamlega út fylltar, bæði hvað snertir vörumagn og verðhæð hverrar einstakrar vörutegundar, svo og að þess verði gætt, að tilfæra rjettilega hvaðan vörurnar koma og hvert þær fara, en í því efni yrði að leggja vöruskrárnar (»Faktúrurnar«) til grundvallar. Enn fremur var lögreglustjórum falið að gefa gætur að því, að hver sá, sem annaðhvort fær vörur frá útlöndum eða sendir þangað vörur, hvort heldur er fyrir eiginn eða annara reikning (sbr. lög um hagfræðisskýrslur, 8. nóv. 1895, 5. gr.) gefi um það skýrslu, svo að eigi þurfi neitt að falla undan, þegar samin er aðalskýrsla um allan vöruflutning til og frá landinu, og loks var leitt athygli lögreglustjóra að því, að þeim ber sjálfum að rita embættislegt vottorð neðan á skýrslurnar að því er tollskyldar vörur snertir.

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja viðvikjandi staðfesting og vígslu á utanþjóðkirkjupresti. 151
8. nóv.

Með þóknanlegu brjefi, dags. 4. febr. þ. á., hafið þjer, herra landshöfðingi, sent hingað allraþegnsamlegasta bænaskrá með fylgiskjöllum, þar sem bændurnir Jón Bergsson á Egilssstöðum, Benedikt Rafnsson á Höfða og Oli Halldórsson á Keldhólum, sem fulltrúar fyrir nokkra menn í Vallanesprestakalli, er hafa sagt sig úr þjóðkirkjunni, sækja um, að prestaskólakandidat Þorvarði Brynjólfssyni verði veitt konungleg staðfesting sem presti fyrir utanþjóðkirkjusöfnuð, er menn þessir hafi stofnað. Jafnframt þessu hafið þjer sent brjet frá biskupnum um málefni þetta ásamt brjefum frá prestinum í Vallanesprestakalli og prófastinum í Suður-Múlaprófastsdæmi, og leggur biskup til:

1. Að beiðni þessi verði ekki tekin til greina fyr en það sje nægilega sannað, að söfnuðurinn hafi fengið sjer kirkjubygging, er sje útbúin öllu því, er sje nauðsynlegt til venjulegrar guðspjónustu, og ekki sje notuð til neins annars.

2. Að kosning prestaskólakandidats Þorvarðar Brynjólfssonar hljóti allrahæsta staðfestingu, þegar fullnægt sje nýnefndu skilyrði.

3. Að starfssvæði hans sem prests sje ákveðið með föstum takmörkum samkvæmt því, er biskup nákvæmar tekur fram, og

4. Að honum leyfist að taka vígslu af biskupi landsins.

Þjer hafið með skýrskotun til biskupsbrjefsins lýst því yfir, að þjer sjeuð honum að öllu leyti samdóma.

Út af þessu skal jeg hjer með þjónustusamlega tjá yður, til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að jeg í heild sinni fellst á hina þrjá fyrstu liði af ofangreindum tillögum biskups, er þjer hafið samþykkt, þó þannig, að jeg verð að beiðast þess, að jafnframt því sem sönnur yrði færðar á það fyrir

- 151** ráðaneytinu, að sæmileg kirkja eða bænahús væri fengið, væri send hingað full-
8. nóv. komin skýrsla um alla þá, sem þá verða í utanþjóðkirkjusöfnuðinum, að því tilgreindu, hvar hver eigi heima, og er þá geymt til þess tíma, að taka ákvörðun um takmörkin fyrir starfssvæði prestsins, er leggja verður til grundvallar, þegar ákveða skal nafn eða titil safnaðarins.

Aptur á móti hefur ráðaneytinu þótt varhugavert að fylgja tillögu biskups um hið fjórða atriðið, að prestinum í hinum tyrirhugaða utanþjóðkirkjusöfnuði veitist kostur á að taka vígslu af biskupi landsins, og hefur það því leitað álits kirkjustjórnar ríkisins um það, hvort slík vígsla geti álitizt samkvæm þeim almennu gildandi reglum og grundvallarsetningum kirkjurjettarins, er eigi síður gilda á Íslandi heldur en í konungsríkinu, þar sem hinn umræddi söfnuður ekki að eins er utan þjóðkirkjunnar, heldur jafnvel beinlínis hefur sagt sig út úr henni. Í svari sínu hefur kirkju- og kennslumálastjórnin með skýrskotun til yfirlýsingar Sjálandsbiskups um málið, er hjer með fylgir í eptirriti ásamt brjefi kirkju- og kennslumálastjórnarinnar lýst því yfir, að hún verði að álita það öldungis ósameinanlegt þeim reglum, er gilda um þjóðkirkjuna, að biskupar hennar vígi presta fyrir söfnuði, sem standa fyrir utan þjóðkirkjuna. Með því að ráðaneytið fyrir Ísland verður að öllu leyti að fallast á þessa skoðun, skal jeg hjer með þjónustusaml. tjá yður, til þkl. leiðb. og birtingar fyrir biskupi, að það verður ekki leyft, að biskupinn vígi prest fyrir söfnuð þenna.

- 152** Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Ísafjarðarsýslu um flutning á þing-
12. nóv. stað. — Út af erindi, er mjer hefur borízt frá hreppsnefndinni í Eyrarhreppi við Skutulsfjörð, dags. 18. f. m., undan felli jeg ekki hjer með að tjá yður, herra sýslumaður, til þkl. leiðbeiningar og frekaribirtingarfyrir hreppsnefndinni, að jeg hjer með vil veita samþykki mitt til að þingstaðurinn verði fluttur úr Hnífsdal í Eyrarhreppi inn á svo nefnt Hauganes í sama hreppi, með því skilyrði, að hreppsnefndin skuldbindi sig til að annast um, að ætíð verði til hæfilegt þinghús á hinum nýja þingstað.

- 153** Brjef landshöfðingja til stíptsyfirvaldanna um lántökuleyfi handa prestakalli.
25. nóv. (Ágrip). — Með brjefi þessu var samþykkt, að presturinn að Undirfellli í Húnavatnsprófastsdæmi, Hjörleifur próf. Einarsson, tæki 800 kr. embættislán upp á prestakallið til 15 ára, til þess að halda áfram jarðabótum á túni og engjum prestssetursins, svo og til að viðhalda þeim jarðabótum, sem hann þegar hefur látið framkvæma þar.

- 154** Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um
7. des. sveitfesti purfalings. — Út af erindi, er hingað hefur borízt beina leið frá hrepps-

nefndinni í Stokkseyrarhreppi, þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, herra **154**
amtmaður, dags. 14. marz þ. á., er ákveður, að Hjörtpór nokkur Illugason, 7. des.
búðarmaður á Eyrarbakka, skuli álitast sveitlægur í Stokkseyrarhreppi, og tjeður hreppur endurgjalda Hvítársíðuhreppi 57 kr. 40 aura, er hann hefur borgað með fyrirvara, skal yður hjer með þjónustusaml. tjáð til þkl. leiðbeiningar og frekari birtingar, að jeg er yður samdóma um, að ekki hafi verið ástæða til eptir kringumstæðunum að álíta tjeðan Hjörtpór Illugason sem þurfamann og veita honum uppeldisstyrk af fátækrafje, þegar honum á 10. dvalarári sínu í Stokkseyrarhreppi var veittur hinn umræddi styrkur af hreppsnefndinni þar, og skal því ofangreindur úrskurður yðar óraskaður standa, bæði að því er snertir endurgreiðslu á hinni framlögðu upphæð, 57 kr. 40 aur., og sveitfesti Hjörtpórs framvegis¹.

1) Úrskurður amtmanns er svo hljóðandi:

Með því að þjer, velborni herra sýslumaður og sýslumaðurinn í Mýra- og Borgarfjardarsýslu eigi hafa getað orðið á eitt sáttir um úrslit ágreinings þess, sem er milli Hvítársíðuhrepps í nefndri sýslu og Stokkseyrarhrepps í yðar sýslu um, hvort styrkur sá, sem lagður var verzlunarþjóni Hjörtpóri Illugasyni í Einarshöfn á Eyrarbakka seinast í nóvember 1893, í síðast nefndum hreppi, hafi verið löglegur og hatt þá verkun, að sveitfestisdvöl hans hafi slitnað áður en hann næði sveitfesti í Stokkseyrarhreppi, er svo látandi úrskurður lagður á mál þetta, sem sýslumaðurinn í Mýra- og Borgarfjardarsýslu hefur borið undir amtið með brjefi, dags. 11. f. m.

Eptir þeim skýrslum, sem liggja fyrir, er Hjörtpór þessi Illugason fæddur á Síðumúla í Hvítársíðuhreppi 26. nóvbr. 1848, og hafði hvegi áunnid sjer sveitfesti utan þessa tæðingarhrepps síns, þá er hann á 10. árinu, sem hann dvaldi í Stokkseyrarhreppi, þáði styrk af fátækrafje fyrst á vetrinum 1893—94. Þegar meta skal lögmæti styrks þessa, sem nemur 57 kr. 40 au., og veittur er í matvælum, kaífi og sykri, þá er það að vísu svo, að Hjörtpór bað skriflega um styrk af fátækrafje, en bæði er það, að hann hafi átt að leita styrksins á hvötum eins hreppsnefndarmannsins, sem nú er andaður, hvað þó eigi er sannað, enda er beiðni um fátækrastryk alls eigi skilyrði fyrir því, að veittur styrkur verði álitinn lögmætur og getur það opt og tíðum komið fyrir, að veita beri hjálp af fátækrafje, þótt engin beiðni um styrk liggi fyrir. Að vísu er það einnig svo, að aðsjónargjörð hetur fram farið hjá Hjörtpór, áður en styrkurinn var veittur, en skoðunin hefur eigi gengið út á annað en að rannsa tölu heimilismanna, sem svo, eptir sögn hreppsnefndarinnar í Hvítársíðuhreppi, eru oftaldir um einn, og matföng á heimilinu, sem þó var nokkuð til af, svo sem 2 tunnur af kartöflum, 20 pund af kjöti, auk nokkurra tjórdunga af fiski; aptur á móti hetur hreppsnefndin í Stokkseyrarhreppi eigi látið aðsjónargjörðina ná til ástæða Hjörtpórs að öðru leyt, en í því tilliti liggja nú fyrir þær skýrslur, að hann hafi haft að launum 900 kr. á ári, auk húsnæðis og matjurtagards. Þá er styrkurinn var veittur, var að vísu nokkuð tekið af mánaðarlaunum hans til lúkningar skuld þeirri, sem hann var kominn í við verzlun þá, er hann þjónaði, en í nóvbr. 1893 voru út borguð laun hans enn þá 66 kr. 66 aur. á mánuði, og einmitt fyrir nóvbr. 1893 átti hann eptir innistandandi af kaupi sínu eða óútteknar 15 kr. 66 aur. Frá 1. desbr. 1893 skyldi hann að eins fá út borgaðar 50 kr. á mánuði, af kaupi sínu, en 25 kr. áttu að ganga upp í skuld hans, en samt sem áður er úttekt hans við verzlunina í desbr. 1893 og í jan., febr. og marz 1894 talsvert meiri, unz hann frá 1. apríl 1894 eigi tjekk nema 50 kr. út borgaðar í peningum á hverjum mánuði. Þrátt fyrir þessa tekjulækkun ber samt eigi á öðru, en að Hjörtpór hafi komizt af án styrks, sem eigi var veittur honum nema í það í eina skipti, sem frá er skýit, sem sje um mánaðarmótin nóvbr. og desbr. 1893. Að öllu þessu

155

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um
 17. des. **sveitfesti þurfalings.** — Ut af erindi, er hingað hefur borizt beina leið frá hreppsnefndinni í Grindavíkurhreppi, þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, herra amtmáður, dags. 19. apríl þ. á., er ákveður, að hinn forni Leiðvallahreppur skuli vera laus við að greiða Grindavíkurhreppi framlag til Gests nokkurs Bárðarssonar, og að Grindavíkurhreppur skuli álitast framfærslusveit tjeds Gests, skal yður hjer með þjónustusaml. tjáð til þkl. leiðb. og frekari birtingar, að jeg er yður samdóma um, að meðlagsgreiðsla hreppsnefndarinnar í Grindavíkurhreppi til húsbónda Gests, fyrrum sýslumanns Árna Gíslasonar í Krísvík á 10. dvalarári Gests í hreppnum, geti með engu móti álitizt löglega veittur sveitarstyrkur Gestí til handa, þar sem Gestur sjálfur alls eigi hefur beiðst styrks, og engin rannsókn fram farið um það, hvort hann gæti ekki komizt af og haft viðunanlegan samastað án styrkveitingar, auk þess sem ekki verður annað sjeð mál-skjölunum, en að hann hið umrædda vistarár 1890—91, þegar meðlagsgreiðslan á að hafa fram farið, hafi dvalið óumtalið hjá Árna Gíslasyni í Krísvík langt fram yfir hjúskildaga, og verði því að skoðast sem hjú Árna sýslumanns einnig það ár, þrátt fyrir það, þótt hann um sumarið 1890 hafi sagt hann til sveitar. En með því að Gestur þannig hefur dvalið 10 ár í Grindavíkurhreppi án þess að þiggja löglega veittan sveitarstyrk, þá leiðir af því, að hann hefur með dvöl sinni áunnið sjer sveitfesti í nefndum hreppi, og skal því úrskurður yðar í máli þessu í öllum greinum óraskaður standa.

Embættaskipan og sýslana.

8. desbr. var Jón bóndi Bergsson á Egilsstöðum í Vallnahreppi í Suður-Múlasýslu af landshöfðingja skipaður *póstafgreiðslumaður* frá 1. jan. 1896 að telja.

31. desbr. veitti landshöfðingi aukalækni *Oddi Jónssyni* styrk fyrir 1896 og 1897 sem aukalækni í Strandasýslu norðanverðri, samkvæmt tjárlaganna 11. gr. 2. l.

Íhuguðu get jeg eigi komizt að annari niðurstöðu, en að sú þörf eða nauðsyn hafi eigi verið fyrir hendi, sem geti rjettlætt það, að veita Hjörþór Illugasyni styrk af látækrafte, og verð jeg því að álíta styrkveitinguna ólögmæta, og að hún eigi geti verið því til fyrirstöðu, að hann hafi áunnið sjer sveitfesti í Stokkseyrarhreppi.

Samkvæmt þessu úrskurdast hjer með, að Hvítársíðuhreppur skuli vera laus við að endurgjalda Stokkseyrarhreppi hinn umrædda sveitarstyrk og þar sem hreppsnefndin í hinum fyrnefnda hreppi þegar hefur innt af hendi 57 kr. 40 au. með þeim fyrirvara, að þessi upphæð yrði borguð sjer aptur, ef það yrði ofan á síðar meir, að hreppurinn hefði ekki átt að rjettu lagi að hafa neina byrði eða neinn kostnað af Hjörþór Illugasyni og hyski hans, ber hreppsnefndinni í Stokkseyrarhreppi að endurgjalda Hvítársíðuhreppi 57 kr. 40 au., en optnefndur Hjörþór Illugason skal álitast sveitlægur í Stokkseyrarhreppi.

Þetta eruð þjer þjónustusamlega um beðinn að tilkynna hreppsnefndinni í Stokkseyrarhreppi og annast um, að hún sem fyrst endurborgi hina nefndu upphæð.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um 156 endurgreiðslu á veittum sveitarstyrk. — Eptir að hafa fengið þóknanlegt brjef yðar, 17. des. herra amtmaður, dags. 30. okt. þ. á. og þar með fylgjandi áfrýjan hreppsneindarinnar í Raudasandshreppi á úrskurði yðar, dags. 25. septbr. þ. á., sem ákveður, að Þórður nokkur Gunnlaugsson skuli álitast sveitlægur í nefndum hreppi og að hreppurinn skuli endurgjalda Ísafjardarkaupstað það, sem eptir stendur af framfærslu- og sjúkdómslegustyrk, sem þar var veittur Þórði fyrra hluta ársins 1887, skal yður hjer með þjónustusaml. tjáð, til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að með því að sú ástæða, sem hreppsnefndin í Raudasandshreppi leggur sjerstaka áherzlu á í áfrýjunarskali sínu, að reikningur sá yfir styrkinn til Þórðar, sem er meðal málsskjalanna, og ber fyrirsögnina: »Reikningur til Þórðar Gunnlögssonar yfir naudsynjar, útvegaðar og afhentar af fátækra nefnd Ísafjardarkaupstaðar«, sje stílaður til Þórðar sjálts en ekki til hreppsins, ekki getur haft neina þýðingu í sjálfu sjer, auk þess, sem upphæð rekningssins er af fjárhagsnefnd kaupstaðarins ávísað 3. okt. 1887 einmitt sem láni til Raudasandshrepps, og með því jeg að öðru leyti verð að fallast á ástæður þær, er úrskurður yðar er á byggður, þá skal tjeður úrskurður í öllum greinum óraskaður standa¹.

1) Úrskurður amtmanns er svo hljóðandi:

»Eptir að bæjarfógetinn á Ísafirði með brjefi, dags. 29. maí 1889, hafði borið undir amtið ágreining milli yðar og sín út af kröfu, sem bæjarstjórnin á Ísafirði hefur gjört á hendur Raudasandshreppi til endurgjalds á fátækra styrk, veittum Þórði Gunnlaugssyni og hyski hans, að afleifum 213 kr. 84 a., og amtið eptir allmiklar brjefaskriptir um þetta mál hefur meðtekið þóknanlegt brjef yðar, velborni herra sýslumaður, dagsett 25. maí þ. á., og brjef bæjarfógetans á Ísafirði 3. maí þ. á., er svolátandi úrskurður lagður á málið:

Fátækra styrkur sá, sem spursmál er um, er sumpart fólgin í hjálp þeirri, sem veitt var Þórði Gunnlaugssyni frá 8. jan. 1887 fram í miðjan apríl sama ár, að upphæð 223 kr. 84 aura, sumpart í 100 kr. meðlagi með dóttur Þórðar, Þórdísi, að því er virðist á vistarárinu 1886—87, en upp í þessi framlög eru talðar borgaðar 110 kr. eptir ráðstöfun hreppsnefndarinnar í Raudasandshreppi með brjefi eða ávisun, dags. 12. apríl 1887. Hreppsnefndin hefur eigi að eins mótmælt gildi kröfu þessarar í heild sinni, heldur einnig neitað því, að Þórður Gunnlaugsson væri sveitlægur í Raudasandshreppi og haldið því fram, að hann hefði áunnid sjer sveitfesti í Eyrahræppi í Ísafjardarsýslu.

Að því leyti, er snertir mótbáruna á móti sveitfesti Þórðar í Raudasandshreppi, þá getur hún alls eigi tekizt til greina, þar sem málsskjölin sýna, að hann hvergi hefur áunnid sjer sveit með löglegri dvöl utan fæðingarhrepps síns, Raudasandshrepps.

Að því leyti, er snertir lögmæti hins veitta fátækra styrks, þá getur eigi komið til tals, að Raudasandshreppur sje skyldur til að greiða þær 100 kr., sem greiddar hafa verið sem meðlag með barni Þórðar eptir samningi, gjörðum vorið 1886 áður en hann var tekinn til sveitar fyrst á árinu 1887, en þá fór aðsjónargjörð fram hjá honum, enda er fúlgan eigi ávisuð úr bæjarsjóði kaupstaðarins tyrr en 14. apríl 1888, og hafi hún átt að ná frá því á vorinu 1886 til þess á vorinu 1887, sem eigi sjest, þá fellur að eins nokkur hluti hennar til eptir 8. janúar 1887, er Þórður var tekinn til sveitar. — Þegar aptur á móti vikur að styrk þeim, sem veittur var Þórði frá 8. jan. 1887, þá er hann að álíta löglega veittan, þar sem það fyllilega er sannað, að Þórður, sem ásamt konu sinni og tveim börnum þeirra lágu veik af taugaveiki, þurfti hans með, en með því bæjarfógetinn á Ísafirði eigi tilkynnti sýslumann-

157 **Brjef landshöfðingja til beggja amtmanna um heimsending útlendra skipbrots-**
 20. des. **mannna.** (Ágrip) — Með brjefi þessu var lagt fyrir báða amtmenn, að leiða á ný athygli lögreglustjóranna að brjefi landshöfðingja, dags. 10. ágúst 1894, svo hljóðandi:

Út af því, að skipshöfn, sem strandað hafði við Ísland, hafði tekið far með einu af skipum hins sameinaða gufuskjapfjelds, án þess að skipstjóra væri áður með brjefi frá hlutadeigandi sýslumanni eða á annan hátt gjört aðvart um, að ferðin ætti að borgast af ríkissjóði, og þá eptir taksta þeim, sem settur er í tilskip. 17. maí 1893, hefur athygli utanríkisstjórnar ríkisins leiðst að því, að æskilegt sje, að sýslumönnum á Íslandi sje bæði að því er þetta atvikið snertir og yfir höfuð gefnar nánari fyrirskipanir um, hvað ætlað er til að þeir gjöri, þeg-

num í Barðastrandarsýslu, að byrjað væri að veita Þórði og hyski hans styrk, fyr en með brjefi, dags. 26. maí 1888, þá hefur talsverður dráttur á tilkynningunni átt sjer stað, sem ætti að hafa þá afleiðing, að Ísafjardarkaupstaður hefði fyrirgjört rjetti sínum til endurgjalds á framlögum sínum, ef þær sjerstöku kringumstæður eigi væru fyrir hendi, sem rjettlættu drátt þennan. Þótt nú svo sje, að Þórður Gunnlaugsson hafi haft reikning Ísafjardarkaupstaðar með sjer, þegar hann kom heim í Raudasandshrepp sumarið eða vorid 1887, þá rjettlætir þetta að vísu eigi dráttinn, en öðru máli er að gegna um hið fyr áminnsta brjef eða ávísun 12 apríl 1887. Að vísu hefur þetta brjef glatazt á Ísafirði. og skjöl og bækur hreppsnefndarinnar í Raudasandshreppi hafa farizt í eldsvoða á vetinum 1892, svo eigi hefur orðið uppvíst innihald brjefsins, en af því leiddi samt það, að Ísafjardarkaupstað greiddust 110 kr. frá Raudasandshreppi, og í brjefi nefndarinnar 20. nóvbr. 1888, til yðar, er eigi annað að sjá, en að hreppsnefndin álti þessar 110 kr. greiddar upp í kiöfu kaupstaðarins út af framfærslu Þórðar. Nefndin fer svo að vísu að hreifa því í brjefi sínu til yðar, 22. jan. 1890, að fá þessar 110 kr. endurborgaðar, og krefst þess svo beinlínis í brjefi sínu til yðar, 16. apríl 1890, en í því brjefi færir nefndin eigi til aðrar ástæður en þær, að það sje helzt að álíta, að nefndin hafi með ávísun sinni meint, að þessar 110 kr. ættu að geymast í bæjarsjóði Ísafjardarkaupstaðar, í stað þess að borga með þeim skuld Þórðar Gunnlaugssonar, þótt ávísunin kunni að hafa verið stíluð á þá leið, enda játar nefndin, að sjer áður hafi alls eigi verið ókunnugt um ástæður Þórðar, þótt hvorki tilkynning um veikindi hans nje reikningur yfir veittan styrk væri kominn. Loksins segir svo hreppsnefndin í brjefi sínu 13. maí þ. á., að hún muni 12. apríl 1887 hafa ráðgjört, að optneindar 110 kr. skyldu ganga upp í hinn veitta sveitarstyrk ef Þórður væri sveitlægur í Raudasandshreppi, en að hann sje það, er alveg efalaust mál, og mótmæli nefndarinnar í nefndu brjefi hjer að lútandi þýðingarlaust.

Amtid getur því eigi komizt að annari niðurstöðu, en að greiðsla þessara 110 kr. og játning hreppsnefndarinnar gjöri það að verkum, að drátturinn á hinni formlegu tilkynningu geti eigi svipt Ísafjardarkaupstað rjetti til endurgjalds á framlögum hans með Þórði Gunnlaugssyni og hyski hans á tímabilinu frá 8. jan. til 16. apríl 1887, og þótt finna megi að ýmsum þeim veitingum, sem taldar eru í reikningi Ísafjardarkaupstaðar yfir hinn veitta sveitarstyrk, undir almennum kringumstæðum, þá fær amtid eigi betur sjeð, en að vottorð hjerads-læknisins á Ísafirði, sem fylgir með málinu, sýni, að ónaudsýnlegur styrkur hafi eigi verið veittur eða of mikill eptir ástandinu á heimili Þórðar.

Samkvæmt framanrituðu er því hjer með úrskurðað, að Þórður Gunnlaugsson sje sveitlægur í Raudasandshreppi og að hreppurinn skuli endurgjalda Ísafjardarkaupstað það, sem eptir stendur af framfærslu og sjúkdómslegustyrk þeim, sem veittur var Þórði á tyrra hluta ársins 1887, 113 kr. 84 a.

Jafnframt því þjónustusamlega að tjá yður þetta, yður til leiðbeiningar og biðingar yfir hreppsnefndinni í Raudasandshreppi, skal jeg skoia á yður, að annast um, að hreppsnefndin greiði þessa upphæð sem fyrst.

ar svo ber undir, til þess að fullnægt verði skyldu hins danska ríkis til að senda heim sjómenn. **157**
20. des.

Ráðgjafinn fyrir Ísland telur það sjálfsagt, að störf þau til heimsendingar á sjómönnum, sem erlendis hvíla á hinum dönsku konsúlum, sje á Íslandi falin sýslumönnunum á hendur, samkvæmt því sem hingað til hefur átt sjer stað, og skal jeg því samkvæmt fyrirlagi hans þjónustusaml. skora á yður, herra amtmaður, að leggja fyrir alla lögreglustjóra í ömtum yðar, að kynna sjer fyrir mæli 66. og 98. sbr. 313. gr. í hinum dönsku sjólögum frá 1. apríl 1892, og jafnframt sjerstaklega leiða athygli þeirra að eptirfylgjandi atriðum:

1. Að reglur sjólaganna um heimsending á kostnað ríkisins gildi að eins um sjómenn af *dönsku* þjóðerni. sem ráðnir eru á danskt skip.

2. Að rjetturinn til ókeypis heimferðar er ekki bundinn við fátækt hlutaðeiganda, en að það á hinn bóginn

3. er skilyrði fyrir rjettinum, að ekki sje hægt að útvega sjómanninum starfa, sams konar eins og þann, er hann var ráðinn til, annaðhvort á dönsku eða norsku eða sænsku skipi, sem fara á til hafnar í Danmörku eða annarar hafnar, sem auðvelt er að senda hann frá heim.

4. Að skipstjóri á heimting á, að honum sje útborgaður farareyrir fyrir fram, ef hann getur fengið ferð með dönsku skipi, en upphæð farareyrisins ákveðst með tilliti til kgl. tilsk. 17. maí 1893.

5. Að hásetarnir aptur á móti ekki geta heimtað, að þeim sje borgaður farareyrir, en verða að hlýta ráðstöfun yfirvaldanna að því er flutninginn snertir.

6. Að gæta ber hæfilegrar sparsemi við heimsending danskra skipshafna, og á að taka heldur far með dönskum skipum, ef auðið er, og nokkuð getur sparazt við það (sbr. tilsk. 17. maí 1893).

7. Að lögreglustjóra beri, þegar hann sendir strandmenn með dönsku skipi, að fá þeim brjef til skipstjórans á því skipi, með áskorun til hans um, að taka við þeim samkvæmt 34. gr. sjólaganna 1. apríl 1892 og tilskipun 17. maí 1893.

Jafnframt skal jeg biðja yður að minna lögreglustjórana á það, að ríkissjóði beri engin skylda til að styrkja eða senda heim útlenda sjómenn, nema til sjeu þar að lútandi ríkjasamningar, en þeir eru til að því er snertir bágstadda sænska, norska, þýzka, enska og ítalska sjómenn, sem ráðnir eru á danskt skip.

Brjef landshöfðingja til beggja amtmanna um umsjón og fjárhald kirkna. — 158

Með því að síðasta alþingi hefur ályktað að skora enn af nýju á landssjórnina, **21. des.** að leita samninga við hlutaðeigandi söfnuði samkvæmt lögum 27. febr. 1880 um það, með hverjum kjörum þeir vilja taka að sjer umsjón og fjárhald kirkna þeirra, er landssjóður á, og sjeu undirtektir safnaðanna síðan lagðar fyrir alþingi 1897, þá skal jeg þjónustusamlega leggja fyrir yður, herra amtmaður, að gjöra nauðsynlegar ráðstafanir til þess, á þann hátt, sem fyrirskipað er í lögum um

158 umsjón og fjárhald kirkna, 12. maí 1882, að leitað verði samkomulags við söfn-
21. des. uðina í kirkjusóknum þeim í amtinu, þar sem kirkjan er eign lands-
sjóðs, um, að þeir taki að sjer umsjón og fjárhald kirknanna, og við
þá söfnuði, sem ekki eru ófáanlegir til þess, um skilmálana fyrir því,
að þeir taki hlutaðeigandi kirkjur að sjer. Um árangurinn af þessum mála-
leitunum vona jeg síðan að fá skýrslu ásamt með álit yðar um tilboð þau, sem
sem kynnu að koma fram.

159 *Brjef landshöfðingja til beggja amtmanna um ráðstafanir til eyðingar*
23. des. *refa.* — Á síðasta alþingi ályktaði neðri deild þingsins að skora á landshöfðingi-
ann að skipa svo fyrir, að sýslunefndir og amtsráð láti í ljósi álit sitt um það
fyrir næsta alþingi, hvort eigi væri unnt að gjöra frekari ráðstafanir, en nú eigi
sjer stað, til eyðingar refum hjer á landi.

Jafnvel þótt jeg gjöri ráð fyrir, að sýslunefndirnar sjeu nú þegar búnar
að fá löggiltar reglugjörðir um eyðing refa, samkvæmt heimild þeirri, sem til
þess er veitt í lögum 22. marz 1890 um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda, vil
jeg verða við áminntum tilmælum þingdeildarinnar, og skal jeg því þjónustu-
samlega skora á yður, herra amtmaður, að leggja fyrir sýslunefndirnar í ömtum
þeim, sem þjer eruð skipaður yfir, að láta uppi álit sitt um það, hvort unnt
muni vera að gjöra nokkrar, og ef svo er, þá hverjar frekari ráðstafanir en nú
eiga sjer stað til eyðingar refum hjer á landi. Álit sýslunefndanna í hvoru
amti bið jeg yður síðan að leggja fyrir hlutaðeigandi amtsráð til ihugunar og
umsagnar, og senda mjer síðan álit sýslunefndanna og amtsráðanna svo tíman-
lega, að jeg geti lagt þau fram á næsta alþingi.

160 *Brjef landshöfðingja til beggja amtmanna um nýja skipun læknahjerað-*
28. des. *anna.* — Á síðasta alþingi ályktaði neðri deild þingsins að skora á stjórnina, að
leggja fyrir næsta alþingi frumvarp til laga um nýja skipun læknahjeraðanna,
og var það tekið fram undir umræðunum, að rjettasti vegurinn til undirbúnings
þessa máls væri, að leita upplýsinga hjá sýslunefndum um, hvar lækna sje þörf
sjerstaklega í hlutaðeigandi sýslu.

Jeg skal því þjónustusamlega skora á yður, herra amtmaður, að leggja
fyrir sýslunefndirnar í ömtum þeim, sem þjer eruð skipaður yfir, að láta uppi
hver fyrir sitt sýslufjelag álit sitt og uppástungur um þær breytingar á hinni
núverandi skipun læknahjeraðanna, sem að þeirra hyggju eru nauðsynlegar til
þess að sýslubúar geti orðið aðnjótandi læknishjálpar, svo við verði unað, en
þó þannig, að landssjóði verði ekki íþyngt um of, og væri æskilegt, að lækni
þeim eða læknum, sem gegna hjeraðslæknis- eða aukalæknisstörfum í hlutaðeig-
andi sýslufjelagi væri gefinn kostur á að mæta á sýslufundi þeim, sem mál
þetta verður rætt á, og taka þátt í umræðunum um það. Álit sýslunefndanna
bið jeg yður því næst að senda mjer sem fyrst, ásamt þóknanlegum ummæl-
um yðar.

Brjef landshöfðingja til beggja amtmanna um skýrslur um laxveiði og selveiði. — Með því að neðri deild alþingir hefur samþykkt á síðasta þingi að skora á landshöfðingjann, að útvega fyrir næsta þing skýrslur um laxveiði og selveiði um land allt og álit um það, hver líkindi sjeu til þess, að laxveiði vaxi eða komi upp, ef sel væri eytt, skal jeg þjónustusamlega skora á yður, herra amtmaður, að leggja fyrir sýslumenn þá, sem þjer eruð skipaður yfir, að útvega skýrslur þær og álit, sem neðri deild alþingis þannig hefur beiðst eptir, og að senda yður það svo tímanlega, að þjer getið komið því til mín fyrir næsta alþingi. 28. des.

Sýslumaðurinn í Skaptafellssýslum 162

Kunngjörir: Samkvæmt fyriræmum laga nr. 18. 22. maí 1890, 6. gr. hefur sýslunefndin í Vestur-Skaptafellssýslu gjört svo hljóðandi

Samþykkt.

um lækning hunda af bandormum o. fl. í Vestur-Skaptafellssýslu.

1. gr.

Í hverjum hreppi sýslunnar skulu kosnir af sýslunefnd 2—3 menn til að annast um lækningar hunda af bandormum.

2. gr.

Lækning allra hunda í sýslunni fer fram tvisvar á ári, í maímánuði og í nóvembermánuði. Á hvaða degi og hvar lækningin fer fram í hverjum hreppi ákveða lækningamenn fyrirfram og tilkynna hlutaðeigendum. Skytt er eigendum hundanna að flytja þá á lækningastaðinn.

3. gr.

Heimilt er lækningamönnum að skipta hreppnum í svo margar deildir, sem þörf er á, er hver hafi sinn lækningamann úr þeirra hóp og sinn lækningastað.

4. gr.

Hverjum hundi skal gefa inn hæfilegan skamt af arekadupti eða kamala, og skulu lækningamenn, að því er snertir inngjöfina og meðferð á hundunum á undan inngjöfnni og á meðan meðalið er að verka, haga sjer nákvæmlega eptir fyrirsögn þeirri um inngjöf meðalanna, sem látin verður fylgja samþykkt þessari¹.

1) Inngjöf meðalanna.

Hundarnir skulu lokaðir inni í úthýsi, þó eigi í heyhlöðum nje fjárhúsum. Af kamala er hverjum hundi gefið inn allt að $\frac{1}{2}$ lóði, úthráert í vatni eða mjólk, tvisvar með 12 tíma millibili. Þann tíma mega hundarnir einkis neyta. Sje arekadupt við haft, á að loka hundinn inni í sólarhring, og má hann alls engan mat eða drykk fá á meðan; síðan skal gefa hundinum inn 5 grömm af duptinu, hrærðu út í graut, slátri eða mjólk. Vanalega fær hundurinn klýju á eptir, en það verður að reyna að koma í veg fyrir, að hann selji upp fyrsta hálfa klukkutímann á eptir, með því að hafa af fyrir honum, vekja hug hans á ein-

162 Sýslunefndin annast útvegum meðala og sjer um, að ávallt sje til nægar birgðir af þeim.

5 gr.

Verði vart við bandorma í einstökum hundum milli lækningatíma, skal tilkynna það lækningamönnum og gjöra þeir þá ráðstafanir til að lækna þá svo fljótt sem unnt er. En eigi verða þeir hundar fyrir það undanþegnir lækningum á hinum fyrirskipuðu tímum.

6. gr.

Nú valda forföll, að hundur kom eigi til lækninga, og skal húsbóndi hans, svo fljótt sem hann getur á eptir, færa hann lækningamönnum, en álitast ella hafa skotið honum undan lækningu.

7. gr.

Allir þeir hundar, er enginn finnst eigandi að, skulu lækningamenn annast um, að sje þegar drepnir.

8. gr.

Lækningamenn skulu hafa bók, er löggilt er af sýslumanni; skulu þeir á hverju ári rita í hana skrá yfir hundaeigendur í hreppnum og tölu þeirra hunda, er þeir hafa haft til lækninga frá hverjum einum. Fyrir hver árslok skulu þeir senda sýslunefndinni skýrslu samhljóða bókinni.

9. gr.

Fyrir hvern hund skal greiða lækningamönnum úr sýslusjóði 25 aura fyrir hverja lækning samkvæmt reikningi, er sýslunefndin úrskurðar.

10. gr.

Á hverju hreppapingi skulu lækningamenn brýna fyrir hreppsbum, að taka alla þá sulli, er finnast í slátrudu sauðfje, og brenna þá, eða grafa djúpt í jörðu; einnig að grafa hausa af höfuðsóttarkindum. Sömuleiðis skulu þeir áminna menn, að umgangast hunda mjög varlega, og hafa sterka gæzlu á því, að þeir nái eigi í matar- eða vatnsilát, nje að þeir fái að liggja í rúmunum manna.— Börnum skal eigi leyft að leika sjer að hundum.

11. gr.

Vanræki lækningamenn að hlýða þessari samþykkt, varðar það 2—10 króna sekt eptir málavöxtum. Sje hundi skotið undan lækningu af ásettu ráði, eða hirduleysi, eða sje lækningamönnum sýnd óhlýðni eða móðprói, varðar það 1—10 kr. sekt eptir málavöxtum. Sektirnar renna í sýslusjód.

*

*

*

Þetta er öllum hlutaðeigendum til vitundar gefið.

Undir mín hönd og embættisinnsigli.

Skrifstofu Skaptafellssýslu, 30. nóv. 1895.

Guðl. Guðmundsson.

(L. S.)

hverju, láta vel að honum, eða, ef það eigi dugar, gjöra hann sneypstan o. s. frv. Eptir $\frac{1}{2}$ —3 kl.tíma gengur ormurinn niður af hundinum. — Þegar hundarnir hafa verið í varðhaldi 24 tíma, eða, ef Arekaduþt er viðhaft, 27 tíma, og meðalið hefur verkað, skulu þeir baðaðir í sjóeða keitu og síðan skal þeim sleppt. — Hús það, er hundarnir hafa verið geymdir í, skal vandlega hreinsað, og allur saur úr þeim grafinn að minnsta kosti 2 álnir niður í jörð og vandlega hulið yfir.

Reglugjörð um lækning á hundum í Kjósar- og Gullbringusýslu.

1. gr.

Í öllum hreppum Kjósar- og Gullbringusýslu skal viðhafa lækningar á öllum hundum á þann hátt, sem fyrir er mælt í eptirfylgjandi greinum.

2. gr.

Hreppstjórar í hverjum hreppi skulu annast um, að keyptir sjeu árlega í lyfjabúðinni, samkvæmt fyrirskript frá viðkomandi hjeradslækni, nægilega margir skammtar af því meðali, sem brúka skal, og sem við hafa skal við lækningu á hundum haust og vor, samkvæmt þeirri fyrirskript, er meðalinu fylgir prentuð.

3. gr.

Meðölum þessum og fyrirskript með þeim skal hreppstjórinn útbyta á vorþingi, samkvæmt því lögskipaða hundaframtali á hverju heimili.

4. gr.

Lækninguna skal framkvæma á þann hátt, að hreppstjóri, í samráði við hreppsnefndina, skipti hverjum hrepp í hæfilega mörg umdæmi, t. d. 5 til 10, þar sem bændurnir annaðhvort í sameiningu á einum stað eða með eptirliti hver hjá öðrum framkvæmi lækninguna, svo þeir geti jafnan borið um, hvort lækning hefur fram farið.

• 5. gr.

Hreppstjórar skulu á hreppaþingum haust og vor nákvæmlega grennslast eptir því, hvort lækningar hafa verið framkvæmdar samkvæmt reglugjörð þessari, og um framgang og árangur lækninganna senda árlega skýrslu til oddvita sýslunefndarinnar fyrir hver árslok.

6. gr.

Fje það, sem með þarf til að kaupa fyrir meðölin, skal tekið úr sýslusjóði.

7. gr.

Brot móti reglugjörð þessari varða sektum frá 1—10 krónum, og fær sá annan helming, sem upp ljóstar, en bæjar- eða sveitarsjóður hinn.

Í sýslunefnd Kjósar- og Gullbringusýslu, 26. maí 1893.

Franz Siemsen.

P. Guðmundsson. Erlendur Erlendsson. Halldór Sigurðsson.

M. J. Bergmann. Einar Jónsson. Þórður Guðmundsson.

Þorlákur Jónsson. Þórarinn Böðvarsson.

Greiðslur úr landssjóði.

Til vegagjörða var greitt á árinu semkv. fjárlög. 1894—95, 12. gr. B. b.

1. Til nýrra vegagjörða	kr. 24,546 04
(Þar af til vegagjörðar á Hellisheiði 20,496 93).	
2. Til vegarudninga, viðhalds vega og brúa	— 9,666 33
3. Skaðabætur fyrir landspell	— 174 50
4. Til áhalda, verkfæra o. fl.	— 2,214 14
	Kr. 36,601 01

12. gr. B. c.

1. Til fjallvega	kr. 14,591 05
(Þar af til vegagjörðar á Mosfellsheiði 14,500 00).	
2. Til áhalda	— 410 95
	Kr. 15,002 00

Auglýsing um Stjórnartíðindin.

Það auglýsist hjer með, að frá 1. jan. 1896 að telja, tekur **hr. bóksali Kristján Ó. Þorgrímsson** við útsending Stjórnartíðindanna og hefur hann aðalsölu-umboð á þeim. Ber því að snúa sjer til hans eptirleidis með pantauir og annað það, er að sölu og útsending tíðindanna lýtur. Verð tíðindanna fyrir áskrifendur, sem fá þau jafnótt og þau koma út, er 1 kr. og 50 au. fyrir árið, sem borgist fyrirfram, en árgangurinn heptur kostar 1 kr. 75 aura.

Þessir eldri árgangar Stjórnartíðindanna fást keyptir í heilu lagi og inn heptir gegn borgun út í hönd:

Árg. 1876, 1881, 1884 og 1885, hver árgangur á 2 kr. 60.

Árg. 1886—1889 incl., hver á 1 kr. 70.

Árg. 1890—1895 — á 1 kr. 75 hver.

Nokkur eintök af Stjórnartíðindunum frá upphafi fást einnig keypt, og kosta þau inn hept 53 kr. 75 au. Árg. 1874—95 incl.).

Stjórnartíðindin eru send kaupendum með póstum. Sje einhverju áfátt við sendinguna, ber viðtakanda, ef hann vill mega búast við leiðrjettingu á því, að skýra útsendingarmanni frá vöntuninni með næsta pósti eða fyrstu ferð, sem fellur, eptir að sendingin kom.

Embættismönnum og sýslanarmönnum er skylt að halda þeim Stjórnartíðindum, er þeim er send kauplaust, saman í góðri reglu, og munu þeir að öðrum kosti verða skyldaðir til að útvega tíðindin eptir á af nýju á eigin kostnað.